

โครงการวิจัยและพัฒนาฐานข้อมูลพิพิธภัณฑ์พื้นหลังเรขาคณิต (2552)
พื้นที่ภาคเหนือ

โดย
นางปราณี คันทนาโชติ

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ
สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ (สพร.)
พ.ศ. 2552

๘๗
๗/๔๖๘
๒๕๕๒

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

Bib. ๐๐๐๐๒๙๓๑
Item..... ๐๐๐๐๓๗๙๐
Barcode..... ๐๐๐๐๑๐๐๐๓๗๑๑
Call no. ๘๗
 ๗/๔๖๘
 ๒๕๕๒
Date ๑๘/๐๙/๕๗

b ๐๐๐๐๒๙๓๑
i ๐๐๐๐๓๗๙๐

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1 – 1
1.2 วัตถุประสงค์	1 – 1
1.3 เป้าหมาย	1 – 1
1.4 ขอบเขตการดำเนินงาน	1 – 1
1.5 วิธีการและขั้นตอนการดำเนินงาน	1 – 4
1.6 รายชื่อพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ที่ดำเนินการสำรวจและเก็บข้อมูล	1 – 5
บทที่ 2 พิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ จังหวัดพะเยา	
2.1 พิพิธภัณฑ์เวียงพายว (วัดลี)	2 – 1
2.2 หอวัฒนธรรมนิทัศน์ วัดศรีโคมคำ	2 – 13
2.3 ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยา	2 – 30
2.4 พิพิธภัณฑ์วัดนันตาราม	2 – 39
2.5 พิพิธภัณฑ์วัดแสนเมืองมา	2 – 47
2.6 ศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อ	2 – 53
บทที่ 3 พิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ จังหวัดน่าน	
3.1 คุ่มเจ้าราชบุตร	3 – 1
3.2 พิพิธภัณฑ์พระพุทธรูปไม้และแหล่งเรียนรู้ชุมชน วัดน้ำล้อม	3 – 10
3.3 พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน	3 – 19
3.4 หอศิลป์พิงพุกษ์	3 – 32
3.5 หอศิลป์ริม่าน	3 – 39
3.6 พิพิธภัณฑ์เครื่องหีบอ้อยโบราณ	3 – 47
3.7 พิพิธภัณฑ์ดงปู่ฮ่อและเตาเผาโบราณดงปู่ฮ่อ	3 – 54
3.8 แหล่งเตาเผาโบราณบ้านจ่ามนัส และพิพิธภัณฑ์เฮือนบ้านสวกแสนชื่น	3 – 61
3.9 พิพิธภัณฑ์บ้านก้อดสวรรค์ทันใจ	3 – 71
3.10 พิพิธภัณฑ์วัดบ้านนาชาวสามัคคี	3 – 77
3.11 ศูนย์ข้อมูลแหล่งโบราณคดีเขาภูซาง	3 – 84
3.12 พิพิธภัณฑ์วัดนาปัง	3 – 90

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 4 พิพิธภัณฑสถานและแหล่งเรียนรู้ จังหวัดแพร่	
4.1 พิพิธภัณฑสถานพระวิหารมิ่งเมือง	4 – 1
4.2 พิพิธภัณฑสถานการศึกษา โรงเรียนนาวิรัตน์จังหวัดแพร่	4 – 9
4.3 คุ่มเจ้าหลวงเมืองแพร่ (จวนผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่)	4 – 17
4.4 บ้านวงศ์บุรี	4 – 25
4.5 พิพิธภัณฑสถานวัดหลวง	4 – 33
4.6 พิพิธภัณฑสถานการป่าไม้	4 – 42
4.7 บ้านประทับใจ	4 – 51
4.8 พิพิธภัณฑสถานเสรีไทยแพร่	4 – 58
4.9 ศูนย์การเรียนรู้ผ้าจากเมืองลองฯ	4 – 66
4.10 พิพิธภัณฑสถานท้องถิ่น โกมลผ้าโบราณ	4 – 74
4.11 พิพิธภัณฑสถานวัดศรีดอนคำ	4 – 82
4.12 พิพิธภัณฑสถานวัดสะแล่ง	4 – 90
4.13 พิพิธภัณฑสถานสุวรรณหอคำ	4 – 99
บทที่ 5 พิพิธภัณฑสถานและแหล่งเรียนรู้ จังหวัดอุดรดิตร	
5.1 หอวัฒนธรรมจังหวัดอุดรดิตร	5 – 1
5.2 พิพิธภัณฑสถานดาบเหล็กน้ำพี้	5 – 10
5.3 พิพิธภัณฑสถานวัดกลาง	5 – 16
5.4 พิพิธภัณฑสถานวัดพระฝาง	5 – 25
5.5 พิพิธภัณฑสถานวัดใหญ่ท่าเสา	5 – 34
5.6 พิพิธภัณฑสถานผ้าจาก ม่อนลับแล	5 – 41
5.7 พิพิธภัณฑสถานท้องถิ่นวัดพระแท่นศิลาอาสน์	5 – 48
5.8 พิพิธภัณฑสถานพื้นบ้านบ่อเหล็กน้ำพี้	5 – 56
บทที่ 6 พิพิธภัณฑสถานและแหล่งเรียนรู้ จังหวัดตาก	
6.1 พิพิธภัณฑสถานเมืองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตาก	6 – 1
6.2 ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดตาก โรงเรียนตากพิทยาคม	6 – 9
6.3 ตรอกบ้านจีน	6 – 15

สารบัญ

	หน้า
6.4 พิพิธภัณฑ์วัดชัยชนะสงคราม	6 – 22
6.5 พิพิธภัณฑ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก	6 – 29
6.6 พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านพิมพิสิริ	6 – 39
6.7 พิพิธภัณฑ์วัดวังหม้อ	6 – 46
6.8 พิพิธภัณฑ์วัดพระบรมธาตุ	6 – 53
6.9 พิพิธภัณฑ์วัดทุ่งกระเซาะ	6 – 60
6.10 พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโพธิ์คูณ	6 – 67
6.11 พิพิธภัณฑ์วัดชลประทานรังสรรค์	6 – 76

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

1.1 หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบันประเทศไทยมีพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยหน่วยงานหรือองค์กรภาครัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่นต่าง ๆ จำนวนกว่า 800 แห่ง ที่มีคุณค่าต่อการศึกษาและสร้างความรู้ความเข้าใจ ด้านประวัติศาสตร์ เพื่อพัฒนาการของสังคม วัฒนธรรม กระจายอยู่ทุกภูมิภาคทั่วประเทศ หากแต่ยังขาด การเก็บรวบรวมข้อมูลของพิพิธภัณฑ์ให้ครบสมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้ สพร. จึงจัดตั้งโครงการจัดทำฐานข้อมูล สํารวจพิพิธภัณฑ์เครือข่ายในภูมิภาค โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสำรวจรวบรวมและศึกษาข้อมูลลักษณะ การจัดตั้ง ประเภทของพิพิธภัณฑ์ วัตถุประสงค์ที่สะสม การบริหารการจัดการ สถิติจำนวนผู้เข้าชม และสภาพ ปัญหาของแต่ละพิพิธภัณฑ์ โดยนำมาจัดทำเป็นระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์เครือข่ายพิพิธภัณฑ์และ แหล่งเรียนรู้ทั่วประเทศ เพื่อสะดวกต่อการค้นคว้าและเผยแพร่ข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต และเป็น ฐานข้อมูลให้พิพิธภัณฑ์การเรียนรู้ สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ (สพร.) เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึง สภาพปัญหา และนำมาสู่การกำหนดแผนงานเพื่อพัฒนาพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ของประเทศต่อไป

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลของพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ในพื้นที่ภาคเหนือปี พ.ศ.2552 นี้ จะ เป็นการดำเนินงานต่อเนื่องและเพิ่มเติมใน 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพะเยา น่าน แพร่ อุตรดิตถ์ และตาก ตามรายละเอียดที่สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ (สพร.) ได้กำหนดไว้

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อสำรวจรวบรวมข้อมูลเครือข่ายพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ของพื้นที่ภาคเหนือ ในจังหวัด พะเยา น่าน แพร่ อุตรดิตถ์ และตาก

1.2.2 เพื่อเป็นข้อมูลให้สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ (สพร.) สามารถนำไปจัดทำ ฐานข้อมูล คอมพิวเตอร์เครือข่ายพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ และเผยแพร่ข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

1.2.3 เพื่อทำการวิเคราะห์ และศึกษาถึงปัญหาของเครือข่ายพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้ สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ (สพร.) นำมากำหนดแผนงานในอนาคต

1.3 เป้าหมาย

ข้อมูลพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ของพื้นที่ภาคเหนือ จำนวน 50 แห่ง ในจังหวัดพะเยา น่าน แพร่ อุตรดิตถ์ และตาก

1.4 ขอบเขตการดำเนินงาน

ดำเนินการสำรวจรวบรวม ศึกษา สัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลเครือข่ายพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ ภาคเหนือ จำนวน 50 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่ 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพะเยา น่าน แพร่ อุตรดิตถ์ และตาก โดยมีรายละเอียดและขอบเขตการวิจัย ดังต่อไปนี้

1.4.1 พิพิธภัณฑ์ที่ดำเนินการอยู่

- 1) แผนที่สถานที่ตั้ง (อธิบายเส้นทางการเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์ หรือแหล่งเรียนรู้ / แผนที่ประกอบ)
- 2) ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์ (แผนผังอาคารที่จัดแสดง, ภูมิทัศน์โดยรอบ พิพิธภัณฑ์ / ภาพถ่ายประกอบ)
- 3) ชื่อพิพิธภัณฑ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 4) ที่อยู่และการติดต่อ / โทรศัพท์ / โทรสาร / E-mail / Website (ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน)
- 5) ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานพิพิธภัณฑ์ในปัจจุบัน / การบริหารจัดการภายในพิพิธภัณฑ์ (พร้อมรูปถ่ายประกอบบุคคล / ภาพถ่ายประกอบ)
- 6) เวลาในการเปิด – ปิดทำการ
- 7) ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม
- 8) ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์ / เหตุผลในการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์
- 9) โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์
- 10) แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้น และระยะยาว
- 11) ลักษณะการจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์ หรือเรื่องราวที่จัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์ (ชีวประวัติบุคคล, ประวัติและวิวัฒนาการ, วิถีชีวิต, กลุ่มชนเผ่า, วัฒนธรรมและประเพณี, ภูมิปัญญา, วิทยาศาสตร์, การแพทย์, ผลงานศิลปะ, เทคโนโลยี และจักรกล, ธรรมชาติและสิ่งมีชีวิต และอื่น ๆ) (แผนผังห้องจัดแสดง / ภาพถ่ายประกอบ)
- 12) การจัดนิทรรศการชั่วคราว และกิจกรรมภายในพิพิธภัณฑ์ (ระบุชื่อนิทรรศการ / กิจกรรมที่จัดในช่วง 1 ปี ที่ผ่านมา / ภาพถ่ายประกอบ)
- 13) จำนวนเจ้าหน้าที่ภายในพิพิธภัณฑ์ และหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน
- 14) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมายของพิพิธภัณฑ์ (นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา นักศึกษาระดับอุดมศึกษา นักวิชาการ/นักวิจัย บุคคลทั่วไป นักท่องเที่ยวในประเทศไทย และนักท่องเที่ยวต่างประเทศ หรืออื่น ๆ / เรียงตามลำดับกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญที่สุด) และจำนวนผู้เข้าชมในแต่ละปี
- 15) การบริการต่อผู้ชมภายในพิพิธภัณฑ์ อาทิ มีเจ้าหน้าที่นำชมนิทรรศการทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ ศูนย์ค้นคว้าข้อมูล ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ลานจอดรถ การอำนวยความสะดวกแก่ผู้พิการ เช่น ทางเดินพิเศษ ห้องน้ำสำหรับคนพิการ แผ่นป้ายอักษรสำหรับผู้ตาบอด ฯลฯ / ภาพถ่ายประกอบ
- 16) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ อาทิ เอกสารแนะนำพิพิธภัณฑ์ หนังสือแนะนำพิพิธภัณฑ์ สื่อพิมพ์เผยแพร่ การเผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ (เก็บตัวอย่างเอกสารแนะนำพิพิธภัณฑ์ และอื่นๆ / ภาพถ่ายประกอบ)

- 17) ประเภทสิ่งของจัดแสดง หรือศิลปวัตถุสะสม อาทิ เครื่องปั้นดินเผา โบราณวัตถุ เครื่องมือการเกษตร เครื่องมือประมง เครื่องมือทอผ้า เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เครื่องแต่งกาย และผ้าทอ เครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องไม้ เครื่องดนตรี เครื่องแก้ว เครื่องประดับ เครื่องโลหะ เครื่องมือ / อุปกรณ์สื่อสาร เครื่องจักสาน เงินตรา (ธนบัตร / เหรียญกษาปณ์) เครื่องใช้ในการศาสนา หนังสือ ภาพถ่าย ฟิล์มภาพยนตร์ สัตว์สตัฟฟ์ ซากฟอสซิล หิน พันธุ์สัตว์ / พืช อาวุธ ยานยนต์ เอกสารโบราณ (คัมภีร์โบราณ) สมุดข่อย, แผนที่ ฯลฯ) ของเล่น ของสะสม สิ่งของจำลอง เป็นต้น) (ภาพถ่ายประกอบเป็นตัวอย่างของแต่ละประเภท)
- 18) วัตถุที่จัดแสดงขึ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces) ตามที่พิพิธภัณฑ์ระบุ หรือวัตถุขึ้นที่ผู้ดูแลหรือภัณฑารักษ์ ระบุว่าเป็นชิ้นที่สำคัญ โดยให้จัดลำดับความสำคัญ (ควรมากกว่าหนึ่งชิ้นหรือไม่เกิน 5 ชิ้น หรือมากกว่า หากพิจารณาตามความเหมาะสมในกรณีของพิพิธภัณฑ์ขนาดใหญ่) (ภาพถ่าย และข้อมูลประกอบการอธิบายอย่างละเอียด เพราะทาง สพร. ต้องใช้ข้อมูลไปจัดทำหนังสือมานุกรมเครือข่ายพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้)
- 19) มีการจัดกิจกรรม หรือประสานความร่วมมือกับองค์กรใด อาทิ หน่วยงานรัฐ โรงเรียน มหาวิทยาลัย ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ ชุมชน องค์กรเอกชน หน่วยงานต่างประเทศ เป็นต้น
- 20) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของในพิพิธภัณฑ์ (ในกรณีที่มีการจัดทำทะเบียนวัตถุคิดเป็นกัเปอรเซ็นต์ และในกรณีที่มีการจัดทำทะเบียน นักวิจัยต้องเก็บตัวอย่างของเอกสารลงทะเบียนวัตถุสิ่งของในพิพิธภัณฑ์มาประมาณ 3 ชิ้น)
- 21) ลักษณะห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ (ภาพถ่ายประกอบ) (ในกรณีที่มี)
- 22) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ (ภาพถ่ายประกอบ) (ในกรณีที่มี)
- 23) แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง
- 24) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานพิพิธภัณฑ์
- 25) จุดอ่อนและจุดแข็งของพิพิธภัณฑ์ แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

1.4.2 พิพิธภัณฑ์ขนาดเล็กกิจการ

- 1) แผนที่สถานที่ตั้ง (อธิบายเส้นทางการเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์หรือแหล่งเรียนรู้ / แผนที่ประกอบ)
- 2) ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์ (ภาพถ่ายประกอบ)
- 3) สาเหตุและปัจจัยในการยกเลิกกิจการของพิพิธภัณฑ์

1.4.3 พิพิธภัณฑ์ที่ยังไม่พร้อมเปิดดำเนินการ

- 1) แผนที่สถานที่ตั้ง (อธิบายเส้นทางการเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์หรือแหล่งเรียนรู้ / แผนที่ประกอบ)
- 2) ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์ (ภาพถ่ายประกอบ)
- 3) ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินงาน และการบริหารจัดการภายในพิพิธภัณฑ์
- 4) เหตุผลที่ต้องการจะเปิดเป็นพิพิธภัณฑ์ในอนาคต
- 5) แผนงานที่จะนำไปสู่การเปิดเป็นพิพิธภัณฑ์หรือแหล่งเรียนรู้ในอนาคต
- 6) ลักษณะของวัตถุที่จัดเก็บอยู่ภายใน
- 7) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของในพิพิธภัณฑ์ (ในกรณีที่มีการจัดทำทะเบียนวัตถุ)
- 8) ลักษณะห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ (ภาพถ่ายประกอบ) (กรณีที่มี)

1.5 วิธีการและขั้นตอนการดำเนินงาน

1.5.1 คัดเลือกพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ในจังหวัดพะเยา น่าน แพร่ อุดรดิตถ์ และตาก

1.5.2 รวบรวมข้อมูลเบื้องต้นของพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้จากเอกสารและข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และคัดเลือกพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ที่จะดำเนินการสำรวจและเก็บข้อมูล จำนวน 50 แห่ง

1.5.3 กำหนดเส้นทางการสำรวจ และศึกษาข้อมูลเส้นทาง

1.5.4 เตรียมเอกสารและการติดต่อประสานกับพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้แต่ละแห่ง

1.5.5 สำรวจและเก็บข้อมูลพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้แต่ละแห่ง ตามรายละเอียดและขอบเขตที่ทางสถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ (สพร.) กำหนดไว้ในข้อ 4. โดยข้อมูลจะมาจากแหล่งข้อมูล 3 แหล่ง ได้แก่

- 1) ข้อมูลทุติยภูมิ
- 2) ข้อมูลภาคสนามจากการศึกษาสำรวจ
- 3) ข้อมูลภาคสนามจากการสอบถามและสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้แต่ละแห่ง

1.5.6 สรุปและบันทึกข้อมูลจัดทำเป็นฐานข้อมูลเครือข่ายพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้

1.5.7 วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลถึงปัญหาและอุปสรรค จุดอ่อนและจุดแข็ง รวมถึงแนวทางการพัฒนาของพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้แต่ละแห่ง ตลอดจนวิเคราะห์ปัญหา / อุปสรรคในการดำเนินงานพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ในภาพรวม

1.5.8 จัดทำเอกสารรายงานการวิจัย พร้อมบทสรุปและข้อเสนอแนะในการสำรวจและเก็บข้อมูล รวมถึงการจัดลำดับความสำคัญของพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นพิพิธภัณฑ์หรือแหล่งเรียนรู้ที่ยั่งยืนต่อไปได้ เพื่อนำเสนอต่อสถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ (สพร.)

1.6 รายชื่อพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ที่ดำเนินการสำรวจและเก็บข้อมูล

1.6.1 จังหวัดพะเยา (6 แห่ง)

- 1) พิพิธภัณฑ์เวียงพาว
วัดลี ตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
- 2) หอวัฒนธรรมนิทัศน์ วัดศรีโคมคำ
ถนนพหลโยธิน ตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000
- 3) ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยา
ถนนพหลโยธิน ตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000
- 4) พิพิธภัณฑ์วัดนันทาราม
วัดนันทาราม ตำบลเชียงคำ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา 56110
- 5) พิพิธภัณฑ์วัดแสนเมืองมา
วัดแสนเมืองมา ตำบลหย่วน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา 56110
- 6) ศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อ (วัดหย่วน)
วัดหย่วน เลขที่ 190 หมู่ 3 ตำบลหย่วน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา 56110

1.6.2 จังหวัดน่าน (12 แห่ง)

- 1) คุ่มเจ้าราชบุตร (หมอกฟ้า ณ น่าน)
เลขที่ 79 ถนนมหาราช ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000
- 2) พิพิธภัณฑ์พระพุทธรูปไม้และแหล่งเรียนรู้ชุมชน
วัดน้ำล้อม ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน
- 3) พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน
ถนนผากอง ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000

- 4) หอศิลป์พิงพุกษ์
เลขที่ 16 หมู่ 10 ตำบลไชยสถาน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000
- 5) หอศิลป์ปริมาน
เลขที่ 122 หมู่ 2 กม.ที่ 20 ถนนน่าน-ท่าวังผา ตำบลป่อ อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000
- 6) พิพิธภัณฑ์เครื่องหีบอ้อยโบราณ
หมู่ 2 ตำบลสวก อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000
- 7) พิพิธภัณฑ์ดงปู่ฮ่อและเตาเผาโบราณดงปู่ฮ่อ
บ้านสวกพัฒนา ตำบลสวก อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000
- 8) แหล่งเตาเผาโบราณบ้านจ่ามนัส และพิพิธภัณฑ์เฮือนบ้านสวกแสนชื่น
เลขที่ 8 หมู่ 10 ตำบลสวก อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000
- 9) พิพิธภัณฑ์บ้านก้อดสวรรค์ทันใจ
อารามบ้านก้อดสวรรค์ ตำบลนาขาว อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000
- 10) พิพิธภัณฑ์วัดบ้านนาขาวสามัคคี
วัดบ้านนาขาว หมู่ 1 บ้านนาขาว ตำบลนาขาว อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000
- 11) ศูนย์ข้อมูลแหล่งโบราณคดีเขาภูซาง
บ้านก้อด ตำบลนาขาว อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000
- 12) พิพิธภัณฑ์วัดนาบึง
วัดนาบึง ตั้งอยู่กลางหมู่บ้านนาบึง ตำบลนาบึง อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน

1.6.3 จังหวัดแพร่ (13 แห่ง)

- 1) พิพิธภัณฑ์พระวิหารมิ่งเมือง
ถนนเจริญเมือง วัดพระบาทมิ่งเมือง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000
- 2) พิพิธภัณฑ์การศึกษา โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่
เลขที่ 1 ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000
- 3) คุ่มเจ้าหลวงเมืองแพร่ (จวนผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่)
จวนผู้ว่าฯ หลังเก่า ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000
- 4) บ้านวงศ์บุรี
เลขที่ 50 ถนนคำลือ ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000
- 5) พิพิธภัณฑ์วัดหลวง (พิพิธภัณฑ์เมืองแพร่)
วัดหลวง ถนนคำลือ ซอย 1 ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000

- 6) พิพิธภัณฑ์การป่าไม้
โรงเรียนป่าไม้แพร่ อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000
- 7) บ้านประทับใจ
เลขที่ 59 หมู่ 13 ตำบลป่าเมต อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000
- 8) พิพิธภัณฑ์เสรีไทยแพร่
โรงแรมราตร ถนนยันตรกิจโกศล อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000
- 9) ศูนย์การเรียนรู้ผ้าจากเมืองลองฯ
เลขที่ 97/2 หมู่ 9 ตำบลห้วยทุ่ง อำเภอลอง จังหวัดแพร่ 54150
- 10) พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โกมลผ้าโบราณ
เลขที่ 157/2 หมู่ 6 ตำบลห้วยอ้อ อำเภอลอง จังหวัดแพร่ 54150
- 11) พิพิธภัณฑ์วัดศรีดอนคำ
วัดศรีดอนคำ ถนนเจริญหลวงรัฐ ตำบลห้วยอ้อ อำเภอลอง จังหวัดแพร่ 54150
- 12) พิพิธภัณฑ์วัดสะแล่ง
เลขที่ 19/1 หมู่ 4 บ้านนาหลวง ตำบลห้วยอ้อ อำเภอลอง จังหวัดแพร่ 54150
- 13) พิพิธภัณฑ์สุวรรณหอคำ
วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรีฯ หมู่ 5 ตำบลเด่นชัย อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ 54150

1.6.4 จังหวัดอุดรดิตถ์ (8 แห่ง)

- 1) หอวัฒนธรรมจังหวัดอุดรดิตถ์
ถนนแปดวา ตรงข้ามจวนผู้ว่าราชการจังหวัด ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์
- 2) พิพิธภัณฑ์ดาบเหล็กน้ำพี้
หน้าศาลากลาง ถนนพาดสนามบิน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ 53000
- 3) พิพิธภัณฑ์วัดกลาง
วัดกลาง ตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ 53000
- 4) พิพิธภัณฑ์วัดพระฝาง
วัดพระฝาง ตำบลผาจุ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ 53000
- 5) พิพิธภัณฑ์วัดใหญ่ท่าเสา
วัดใหญ่ท่าเสา ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ 53000
- 6) พิพิธภัณฑ์ผ้าจาก ม่อนลับแล
หมู่ 6 ตำบลฝายหลวง อำเภอลับแล จังหวัดอุดรดิตถ์ 53130

- 7) พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นวัดพระแท่นศิลาอาสน์
วัดพระแท่นศิลาอาสน์ เลขที่ 84 หมู่ 6 ต.ทุ่งยั้ง อ.ลับแล จ.อุตรดิตถ์ 53210
- 8) พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านบ่อเหล็กน้ำพี้
บริเวณบ่อแร่เหล็กโบราณ ต.น้ำพี้ อ.ทองแสนขัน จ.อุตรดิตถ์ 53230

1.6.5 จังหวัดตาก (11 แห่ง)

- 1) พิพิธภัณฑ์เมืองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตาก
จวนผู้ว่าราชการจังหวัดตากหลังเก่า อำเภอเมือง จังหวัดตาก 63000
- 2) ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดตาก โรงเรียนตากพิทยาคม
โรงเรียนตากพิทยาคม ถนนท่าเรือ ตำบลระแหง อำเภอเมือง จังหวัดตาก 63000
- 3) ตระกูลบ้านจีน
ศูนย์บริการการท่องเที่ยวเมืองระแหง แขวงเมืองตาก ถนนตากสิน (ใกล้วัดสี่ตลาราม)
ตำบลระแหง อำเภอเมือง จังหวัดตาก 63000
- 4) พิพิธภัณฑ์วัดชัยชนะสงคราม
วัดชัยชนะสงคราม ตำบลเชียงเงิน อำเภอเมือง จังหวัดตาก 63000
- 5) พิพิธภัณฑ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก
โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก ตำบลแม่ท้อ อำเภอเมือง จังหวัดตาก 63000
- 6) พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านพิมพิสิริ
วัดทุ่งยั้ง หมู่ 10 ตำบลตากตก อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก 63120
- 7) พิพิธภัณฑ์วัดวังหม้อ
วัดวังหม้อ หมู่ 5 ตำบลเกาะตะเภา อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก 63120
- 8) พิพิธภัณฑ์วัดพระบรมธาตุ
วัดพระบรมธาตุ หมู่ 3 ตำบลเกาะตะเภา อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก 63120
- 9) พิพิธภัณฑ์วัดทุ่งกระเชาะ
วัดทุ่งกระเชาะ เลขที่ 135 บ้านทุ่งกระเชาะ หมู่ 6 ตำบลทุ่งกระเชาะ อำเภอบ้านตาก
จังหวัดตาก 63120
- 10) พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโพธิ์คูณ
วัดโพธิ์งาม หมู่ 6 ตำบลสมอโคน อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก 63120
- 11) พิพิธภัณฑ์วัดชลประทานรังสรรค์
วัดชลประทานรังสรรค์ เลขที่ 311 บ้านจัดสรร หมู่ 3 ตำบลสามเงา อำเภอสามเงา
จังหวัดตาก 63130

2.1 พิพิธภัณฑ์เวียงพาว (วัดลี)

Waing Phayao (Wat Lee) Museum

2.1.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์เวียงพาว (วัดลี) ตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000

โทรศัพท์ 0-5443-1835 หรือ 08-9636-7194

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website <http://travel.phayaoprovince.net/watlee/menu1page.php>

2.1.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากถนนพหลโยธินสายใหม่ในเส้นทางสู่จังหวัดเชียงราย ผ่านแยกร่องห้า แยกป่าแดง แยกประตูชัย และโรงเรียนบุญธิษฐานวิทยา ถึงแยกขวาเข้าถนนหล่ายอิง จะมีเส้นทางไปพิพิธภัณฑ์เวียงพาว (วัดลี) ได้ 2 เส้นทาง คือ เส้นทางแรกให้เลี้ยวซ้ายที่ทางแยกแรก ตรงขึ้นไปจนถึงสามแยกให้เลี้ยวขวาไปอีกประมาณ 300 เมตร ส่วนเส้นทางที่สองจากถนนหล่ายอิงให้เลี้ยวซ้ายที่ทางแยกที่สอง ตรงขึ้นไปจนถึงสามแยกให้เลี้ยวขวาไปอีกประมาณ 20 เมตร ก็จะถึงพิพิธภัณฑ์เวียงพาว (วัดลี)

2.1.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ผังบริเวณ
ของวัดลี

พิพิธภัณฑ์เวียงพยาว (วัดลี) ตั้งอยู่บริเวณด้านทิศตะวันตกของวัดลี ตัวอาคารพิพิธภัณฑ์ปรับปรุงมาจากศาลาการเปรียญ เป็นอาคาร คสล. ทรงไทยประยุกต์สูง 2 ชั้น ด้านหน้าอาคารจัดเป็นสวนไม้ตัด ส่วนด้านข้างและด้านหลังเป็นลานสนามหญ้า มีต้นไม้ใหญ่บ้างประปราย

ตัวอาคารพิพิธภัณฑ์เวียงพยาว (วัดลี)

สภาพภูมิทัศน์ในบริเวณพิพิธภัณฑ์

2.1.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

คณะกรรมการพิพิธภัณฑ์เวียงพยาว (วัดลี)

พระครูอนุรักษบุรณันท์ เจ้าอาวาสวัดลี

พระวิบูลย์ ธีรจิตโต

ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

คุณเกรียงศักดิ์ แรกข้าว
ฝ่ายประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑ์

2.1.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.00 - 15.00 น.

2.1.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

2.1.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์เวียงพาว (วัดลี) เกิดขึ้นได้เนื่องจากท่านพระครูอนุรักษ์บุญนันท์ เจ้าอาวาสวัดลี เจ้าคณะอำเภอเมืองพะเยา เป็นผู้สนใจศึกษาประวัติศาสตร์เมืองพะเยา และได้เก็บสะสมอนุรักษโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ จำนวนมาก มาเป็นเวลากว่า 50 ปี

การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์จึงมีจุดเริ่มแรกมาจากความต้องการสถานที่เพื่อเก็บรักษา จัดแสดง โบราณวัตถุให้เป็นระบบมาตรฐานสากลตามหลักวิชาการพิพิธภัณฑ์ โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2544 ซึ่ง พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเชียงใหม่ ได้ร่วมกับหอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติฯ พะเยา ทำการสำรวจและขึ้นทะเบียนโบราณวัตถุบางส่วน และในปี พ.ศ.2547 พระครูอนุรักษ์บุญนันท์ ได้จัดทำโครงการ ก่อตั้งพิพิธภัณฑ์เวียงพาว (วัดลี) เพื่อของบประมาณการก่อสร้างอาคารจากกรมศิลปากร, สำนักงาน สลากกินแบ่งรัฐบาล, กรมการศาสนา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา ต่อมาในปี พ.ศ.2548 ได้เสนอโครงการก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ไปถึงฯ พลณฯ นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร และสำนัก นายกรัฐมนตรีได้มอบให้ทางจังหวัดพะเยาดำเนินการ แต่ก็ไม่ได้รับงบประมาณแต่อย่างใด

ครั้นล่วงมาถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2549 ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา (นายธนเชษ อัครานู วัตร) ได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของโครงการ จึงมอบให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดพะเยาเป็นผู้ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และได้ตั้งคณะทำงานโครงการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์เวียงพาว (วัดลี) โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา (นายสมศักดิ์ สุวรรณสุจริต) เป็นประธานคณะทำงาน คณะทำงานมี มติให้ปรับปรุงอาคารศาลาการเปรียญเป็นอาคารจัดแสดงและเป็นคลังเก็บโบราณวัตถุ โดยจังหวัดพะเยา ได้จัดสรรงบประมาณยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขปี 2550 เป็นจำนวนเงิน 580,000 บาท และคณะทำงานฯ ได้

จัดหาทุนโดยจัดตั้งกองผ้าป่าอีก 302,000 บาท งบประมาณเบื้องต้นได้ใช้ในการปรับปรุงซ่อมแซมศาลาการเปรียญ, ค่าใช้จ่ายในการขึ้นทะเบียนโบราณวัตถุ และครุภัณฑ์จัดแสดงโบราณวัตถุ แต่งบประมาณดังกล่าวก็ไม่เพียงพอ ดังนั้น ในปีงบประมาณ 2551 องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยาจึงได้จัดสรรให้โครงการฯ อีกเป็นจำนวน 100,000 บาท, สำนักงานเทศบาลเมืองพะเยา จัดสรรให้ 100,000 บาท, ชุมชนวัดลีของงบประมาณยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข ปี 2551 จากจังหวัดพะเยา ได้รับมา 1,000,000 บาท และเทศบาลตำบลท่าวังทอง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา จัดสรรงบบริหารให้กับพิพิธภัณฑ์เพิ่มเติมอีก ซึ่งได้นำมาใช้ในการจัดแสดงโบราณวัตถุและการปรับภูมิทัศน์ โดยสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดพะเยา หอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติฯ พะเยา และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติน่าน เป็นผู้ดำเนินงาน

ต่อมา รองผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา (นายสมศักดิ์ สุวรรณสุจริต) ประธานคณะทำงานฯ ได้ประชุมคณะทำงานร่วมกับคณะศรัทธาวัดลี ในเรื่องการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ เพื่อให้คณะศรัทธาวัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ เตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์โดยชุมชนอย่างแท้จริงและยั่งยืนสืบไป ทั้งนี้ พิพิธภัณฑ์เวียงพาว (วัดลี) มีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการไปเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2552

2.1.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์มีนโยบายที่จะเป็นพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นที่เป็นแหล่งรวบรวม เก็บรักษา และจัดแสดงโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ เป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตของเยาวชนและประชาชนทั่วไป ได้ศึกษาประวัติศาสตร์และโบราณคดีของเมืองพะเยาอย่างสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.1.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

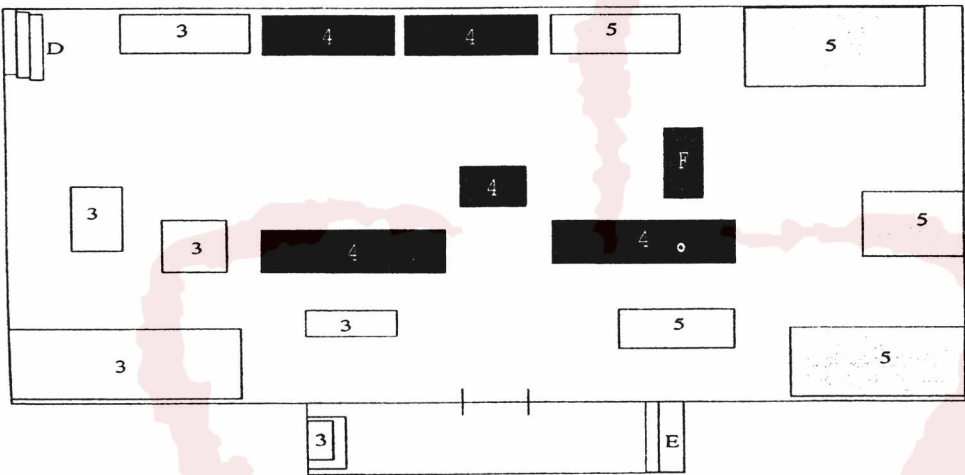
2.1.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) แผนผังห้องจัดแสดง และลักษณะการจัดแสดง

ชั้นล่าง

- 1 ห้องคลัง
- 2 ส่วนจัดแสดงที่ 2

ในบน

- 3 ส่วนจัดแสดงที่ 3 เครื่องพุทธบูชา , พระพุทธรูป , เอกสารทางศาสนา , เครื่องสักการะ , เครื่องใช้ในศาสนา

- 4 ส่วนจัดแสดงที่ 4 เครื่องปั้นดินเผา , เครื่องถ้วยล้านนา , เครื่องถ้วยจีน , ภาชนะดินเผาอื่นๆ

- 5 ส่วนจัดแสดงที่ 5 ของใช้ในชีวิตประจำวัน , อุปกรณ์การเกษตร , อุปกรณ์ทอผ้า , เครื่องดนตรีของใช้ร่วมสมัย ,

ของใช้ในครัวเรือน

- D นิทรรศการพระพุทธรูป

- E นิทรรศการพระครูอนุรักษ์นันท

- F นิทรรศการ เครื่องปั้นดินเผา

ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ โบราณคดี วิถีชีวิต และภูมิปัญญา แบ่งการจัดแสดงออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่

1.1) ส่วนจัดแสดงที่ 1 คลังเก็บโบราณวัตถุจัดแสดง

โบราณวัตถุที่เก็บรักษา ประกอบด้วย เครื่องปั้นดินเผาจากแหล่งเตาภาคเหนือ อาทิเช่น เตาเวียงกาหลง, เตาอำเภอพวน จังหวัดเชียงราย, เตาสุโขทัย, เตาจังหวัดพะเยา, เครื่องถ้วยจีน, พระพุทธรูปหินทรายและประติมากรรมหินทรายต่าง ๆ เช่น เศียรพระ องค์พระพุทธรูปขำรุด ประติมากรรมหินทรายรูปช้าง, ส่วนประกอบสถาปัตยกรรมโบราณ เป็นต้น และภายในคลังยังเก็บของใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของเมืองพะเยาอีกด้วย

1.2) ส่วนจัดแสดงที่ 2 พระพุทธรูปหินทรายและประติมากรรมหินทรายสกุลช่างพะเยา

เป็นการจัดแสดงพระพุทธรูปหินทรายปางต่าง ๆ ของสกุลช่างพะเยา รวมทั้งหลักศิลาจารึกของเมืองพะเยา ประติมากรรมหินทรายรูปสัตว์ ส่วนประกอบสถาปัตยกรรมโบราณ ถานหินทราย (ลั้วม) ถังน้ำหินทราย เป็นต้น ประติมากรรมหินทรายเหล่านี้ พระครูอนุรักษบุรณันท์ เจ้าอาวาสวัดลี ได้เก็บรักษาและขอรับบริจาคจากชาวบ้านมาเป็นเวลาหลายสิบปี เป็นสิ่งที่ทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปกรรม ในงานศิลปกรรมหินทรายของเมืองพะเยาเป็นที่ยอมรับทั่วไปว่าเป็น “ศิลปะสกุลช่างพะเยา” มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีความสวยงาม และโดดเด่น

1.3) ส่วนจัดแสดงที่ 3 เครื่องพุทธานุชา/เครื่องสักการะ

เป็นการจัดแสดงเครื่องพุทธานุชาอันเกิดจากความศรัทธาในพระพุทธศาสนา อาทิ เช่น ตาลปัตรศิลปะล้านนา, สัตตภัณฑ์ศิลปะล้านนา, ส่วนประดับสถาปัตยกรรม, ลวดลายปูนปั้น

1.4) ส่วนจัดแสดงที่ 4 เครื่องปั้นดินเผา

เครื่องปั้นดินเผาที่รวบรวมไว้ที่วัดลีมีทั้งที่มีผู้นำมาถวายและที่เก็บรวบรวมโดยพระครูอนุรักษบุรณันท์ ซึ่งโดยมากเป็นเครื่องปั้นดินเผาที่มาจากแหล่งโบราณคดีต่าง ๆ ในจังหวัดพะเยา เช่น โบราณสถานเวียงน้ำเต้า โบราณสถานในกว๊านพะเยา โดยได้เก็บรวบรวมทั้งเครื่องถ้วยจีน เครื่องถ้วยยุโรป และเครื่องปั้นดินเผาจากแหล่งเตาภายในประเทศ ทั้งเครื่องปั้นดินเผาเนื้อดิน และเครื่องปั้นดินเผาเนื้อแกร่ง

1.5) ส่วนจัดแสดงที่ 5 ของใช้ในชีวิตประจำวัน

สำหรับของใช้ในชีวิตประจำวันที่พระครูอนุรักษบุรณันท์เก็บรวบรวมไว้ มีเป็นจำนวนมากและหลากหลายประเภท ในการจัดแสดงจึงแบ่งตามลักษณะการใช้สอย คือ

- เครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับอาหาร
- เครื่องใช้ในการทำการเกษตร และเครื่องมือดักสัตว์
- เครื่องใช้ในการทอผ้า

- เครื่องใช้ทั่วไปในครัวเรือน
- อาวุธ
- เครื่องดนตรี
- ของใช้ร่วมสมัย

1.6) นิทรรศการ

- นิทรรศการข้อมูลจังหวัดพะเยา, วัดลี, ประติมากรรมหินทราย และวัดติโลกอาราม
- นิทรรศการศาสนวัตถุ เครื่องสักการะ และพระพุทธรูปไม้
- นิทรรศการพระครูอนุรักษานุรักษ์
- นิทรรศการพระพุทธรูป
- นิทรรศการเครื่องปั้นดินเผา

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) โบราณวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป, ศิลาจารึก, ประติมากรรม และเครื่องปั้นดินเผา

2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา

2.3) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องมือการเกษตร, เครื่องมือประมง, เครื่องมือทอผ้า, เครื่องแต่งกายและผ้าทอ, เครื่องประดับ, เครื่องจักสาน, เครื่องดนตรี, เครื่องชั่งทอง, เครื่องเงิน, เครื่องแก้ว, เครื่องไม้, เครื่องโลหะ, เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน, อุปกรณ์สื่อสาร และอาวุธ

2.4) ซากฟอสซิล จำพวกหอย ดินไม้ และไม้กลายเป็นหิน

2.5) เงินตรา จำพวกธนบัตร และเหรียญกษาปณ์

2.6) เอกสารโบราณ ได้แก่ คัมภีร์โบราณ และสมุดข่อย

ภาพถ่ายตัวอย่าง
วัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

พระพุทธรูปหินทราย จำนวน 13 องค์ ซึ่งพระครูอนุรักษบุรณันท์พบที่บริเวณวัดร้างในเขตตัวเมืองเก่าของพะเยา และบางส่วนเป็นพระพุทธรูปที่ประดิษฐานประจำในวิหารวัดลี ปัจจุบันนำมาแสดงไว้ที่ชั้นที่ 1 ของอาคารพิพิธภัณฑ์ เป็นพระพุทธรูปศิลปะสกุลช่างพะเยา และมีอายุราวในพุทธศตวรรษที่ 21 – 22

พระพุทธรูปหินทราย ขนาดหน้าตักกว้าง 82 ซม. สูง 100 ซม. ซึ่งพระครูอนุรักษบุรณันท์พบที่วัดติโลกอารามในกว๊านพะเยาเมื่อปี พ.ศ. 2545 และได้นำมาเก็บรักษาไว้ที่วัดลี ปัจจุบันจัดแสดงอยู่ที่ชั้น 1 ของอาคารพิพิธภัณฑ์ พระพุทธรูปหินทรายองค์นี้มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 19

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว ไม่มีการจัด

2.1.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

มีการทำทะเบียนโดยสำนักศิลปากรที่ 7 น่าน

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

มีห้องคลังอยู่ที่ชั้น 1 และแยกต่างหากเป็นอาคารชั้นเดียวทางขวามือของอาคาร

พิพิธภัณฑ์

ภาพถ่ายห้องคลัง

- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

2.1.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

มีเจ้าหน้าที่ประจำ 1 คน และอาสาสมัครที่จะผลัดเวรกันมาดูแลพิพิธภัณฑ์อีก 14 คน โดยทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์นำชม ทำความสะอาด และดูแลร้านค้าของพิพิธภัณฑ์

รูปแบบการบริหารจัดการมีการบริหารจัดการโดยวัดลีและคณะศรัทธาวัดลี โดยจัดตั้งเป็นคณะกรรมการพิพิธภัณฑ์เวียงพางวด (วัดลี)

- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 เยวชน

อันดับ 2 ประชาชนทั่วไป

- 3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีการเก็บสถิติ

- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม

4.1) เจ้าหน้าที่และมัคคุเทศก์น้อยนำชมนิทรรศการ

4.2) ร้านค้า

4.3) ลานจอดรถ

- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

5.1) เอกสารแผ่นพับ

5.2) มีโครงการจะจัดทำหนังสือเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์เพื่อจำหน่าย

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัดกิจกรรม

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

7.1) มีการประสานงานกับกรมศิลปากรในการจัดแสดงนิทรรศการ

7.2) ประสานงานกับชุมชนวัดลีในการฝึกอบรมมัคคุเทศก์น้อย และการให้ความรู้ใน

การทำอาหารพื้นบ้านแก่เยาวชน

2.1.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยา

2.1.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ยังขาดระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

2.1.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดแข็ง

1) ตั้งอยู่ใกล้ตัวเมืองพะเยาและใกล้ถนนสายหลัก (ถนนพหลโยธิน)

2) วัดจัดแสดงมีคุณค่าทางด้านประวัติศาสตร์

2.1.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 26 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

2.2 หอวัฒนธรรมนิทัศน์ วัดศรีโคมคำ

Phayao Cultural Exhibition Hall

2.2.1 ท้ายอยู่และการติดต่อก

หอวัฒนธรรมนิทัศน์ วัดศรีโคมคำ ตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000

โทรศัพท์ 0-5441-0058

โทรสาร 0-5441-0059

E-Mail **ไม่มี**

Website www.phayaonitathall.th.gs

2.2.2 แผนกที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากถนนพหลโยธินสายใหม่ในเส้นทางสู่จังหวัดเชียงราย สามารถเข้าสู่หอวัฒนธรรมนิทัศน์
วัดศรีโคมคำได้หลายเส้นทาง โดยเลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนรอบเวียงประตูชัย, ถนนรอบเวียงประตูกลอง, ถนน

ประตูกลอง, ถนนประตูกลอง 1, ถนนสุสาน (ถนนประตูเหล็ก), ถนนท่าวังทอง 1, หรือถนนจอมทอง ไปบรรจบกับถนนพหลโยธินสายเก่า ก็จะถึงหอวัฒนธรรมนิทัศน์วัดศรีโคมคำซึ่งอยู่ริมถนนพหลโยธิน ติดกับกว๊านพะเยา และอยู่ตรงข้ามกับสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพะเยา โดยระยะทางจากสี่แยกประตูชัยถึงหอวัฒนธรรมนิทัศน์วัดศรีโคมคำประมาณ 2 กิโลเมตร

2.2.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

หอวัฒนธรรมนิทัศน์วัดศรีโคมคำ ตั้งอยู่บริเวณด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของวัดศรีโคมคำ บนพื้นที่ดินขนาดประมาณ 5 ไร่ ตัวอาคารเป็นอาคาร คสล. แบบล้านนาประยุกต์ สูง 2 ชั้น ผังอาคารเป็นรูปสี่เหลี่ยม ตรงกลางเปิดเป็นคอร์ทซึ่งจัดเป็นสวนหย่อม มีพื้นที่จัดแสดงขนาด 2,000 ตารางเมตร แบ่งเป็นส่วนจัดแสดง 13 ส่วน มีห้องเก็บของ 3 ห้อง ห้องรับเสด็จ 1 ห้อง ห้องเจ้าหน้าที่ 2 ห้อง และลานศิลาจารึก 1 แห่ง อยู่ทางด้านทิศตะวันตกของอาคารติดกับกว๊านพะเยา การจัดภูมิทัศน์โดยรอบจัดเป็นสวนซึ่งปลูกต้นไม้พื้นเมืองหายากหลากหลายประเภท มีพื้นที่ลานจอดรถ และรั้วคอนกรีตมีลวดลายสัญลักษณ์ของหอวัฒนธรรมนิทัศน์ ส่วนด้านหลังติดกับกว๊านพะเยา ทำให้สภาพภูมิทัศน์มีความสวยงามร่มรื่น

ผังบริเวณหอวัฒนธรรมนิทัศน์วัดศรีโคมคำ

อาคารหอวัฒนธรรมนิทัศน์
วัดศรีโคมคำ

สถาปัตยกรรมนิทัศน์
หอวัฒนธรรมนิทัศน์วัดศรีโคมคำ

2.2.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

คณะกรรมการบริหารหอวัฒนธรรมนิทัศน์วัดศรีโคมคำ

พระธรรมวิมลโมลี ประธานคณะกรรมการบริหาร

นางสาวหทัย ธนภัทรวงค์

เจ้าหน้าที่หอวัฒนธรรมนิทัศน์วัดศรีโคมคำ

2.2.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.30 - 16.30 น.

2.2.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ผู้ใหญ่	20	บาท
เด็ก / พระ / เณร	10	บาท
ชาวต่างชาติ	40	บาท

2.2.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

หอวัฒนธรรมนิทัศน์วัดศรีโคมคำ ถือได้ว่าเป็นสถานที่จัดแสดงผลงานการเก็บรวบรวมวัตถุโบราณของหลวงพ่อพระธรรมวิมลโมลี ซึ่งหลวงพ่อดีพบซากปรักหักพังและประติมากรรมในยุคหินทรายของเมืองพะเยา (พุทธศตวรรษที่ 20-21) อันเป็นที่มาที่ทำให้หลวงพ่อดีเริ่มเก็บรักษาสมบัติของชาติเหล่านี้ไว้ ณ วัดศรีโคมคำ จนย้ายมาเป็นเจ้าอาวาสวัดศรีโคมคำ ในปี พ.ศ.2512 จึงย้ายโบราณวัตถุทั้งหมดมาเก็บรักษาต่อ ณ วัดแห่งนี้

แต่เดิมหลวงพ่อดีท่านมีความคิดอยากทำอาคารหรือพิพิธภัณฑ์ประจำจังหวัดพะเยา ไม่ได้มีความคิดที่จะสร้างเป็นหอวัฒนธรรมนิทัศน์ฯ จนกระทั่งคุณมงคล บุญวงศ์ ซึ่งเป็นรองอธิบดีกรมศิลปากรในขณะนั้น ย้ายไปดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และท่านได้เห็นการจัดแสดงของหอไทยนิทัศน์ที่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ท่านจึงได้นึกถึงโครงการสร้างพิพิธภัณฑ์ของวัดศรีโคม

คำขึ้นมา โดยท่านมีแนวคิดให้จัดเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งจัดแบบพิพิธภัณฑ์ เพื่อจัดแสดงโบราณวัตถุที่หลวงพ่อดำรวบรวมไว้ และส่วนที่สองจัดตามแนวทางของหอไทยนิทัศน์ที่กรุงเทพฯ คือเป็นแหล่งข้อมูลของจังหวัดพะเยา ซึ่งแนวคิดนี้ได้รับความเห็นชอบจากฝ่ายต่าง ๆ คือ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, กรมศิลปากร, หน่วยงานราชการของจังหวัดพะเยา โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยาเป็นหัวหน้า, วัดศรีโคมคำ, ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดพะเยา และบริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) เป็นต้น จึงได้เริ่มจัดหาทุนเพื่อก่อสร้าง

ต่อมาในวันที่ 26 พฤศจิกายน 2532 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมวัดศรีโคมคำ เพื่อทรงนำนักเรียนนายร้อย จปร. มาศึกษาวัตถุโบราณที่หลวงพ่อดำรวบรวมไว้ ทรงมีพระราชดำริที่จะให้สร้างพิพิธภัณฑ์ขึ้น เพื่อเป็นการรักษาคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและเก็บรักษาโบราณวัตถุให้เรียบร้อย เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษา และเพื่อก่อให้เกิดความภาคภูมิใจของประชาชนในท้องถิ่น จึงทรงมีพระราชกระแสให้จัดหาทุนเพื่อก่อตั้งพิพิธภัณฑ์เมืองพะเยา ในขั้นต้นทรงมีพระราชดำริให้ทอดผ้าป่าเพื่อหาทุนทรัพย์สำหรับดำเนินการก่อสร้างและทรงรับเป็นองค์ประธานทอดผ้าป่าเพื่อหาทุนก่อตั้งพิพิธภัณฑ์เมืองพะเยา ซึ่งก็คือหอวัฒนธรรมนิทัศน์ฯ ดังที่กล่าวมาแล้ว และด้วยพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นองค์ประธานทอดผ้าป่ามหาคุณคุณานาชาติ ในวันพุธที่ 27 มกราคม 2536

หอวัฒนธรรมนิทัศน์ฯ เริ่มดำเนินการก่อสร้างใน พ.ศ.2537 แต่เกิดน้ำท่วมจึงทำให้การก่อสร้างล่าช้า การก่อสร้างมาเสร็จใน พ.ศ.2539 และในวันพฤหัสบดีที่ 18 มกราคม 2539 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงมีพระมหากรุณาเสด็จมาเป็นองค์ประธานกระทำพิธีเปิดอาคารหอวัฒนธรรมนิทัศน์ฯ อย่างเป็นทางการ

2.2.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

หอวัฒนธรรมนิทัศน์วัดศรีโคมคำ ได้กำหนดแนวนโยบายในการพัฒนาโครงการประกอบด้วย

1) เสริมสร้าง IT

- ปรับปรุงระบบแสง
- ปรับปรุงระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ในคอมพิวเตอร์
- สร้างเว็บไซต์ของหอวัฒนธรรมนิทัศน์ฯ
- พัฒนาอุปกรณ์เครื่องใช้ภายในหอวัฒนธรรมนิทัศน์ฯ
- เพิ่มระบบประชาสัมพันธ์

2) พัฒนาแบบมีส่วนร่วม

- ร่วมกับเครือข่ายพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติและศูนย์วัฒนธรรมทั่วประเทศ 200 กว่าแห่ง ในการส่งเสริมข้อมูลการท่องเที่ยว

- สร้างระบบสมาชิกให้มีความเข้มแข็ง
- สร้างเครือข่ายภาคเอกชน
- ร่วมกับโรงเรียน สถาบันการศึกษาในท้องถิ่น เพื่อให้เข้ามาศึกษาดูงาน

3) เป็นศูนย์รวมข้อมูล

- เป็นแหล่งค้นคว้าข้อมูลทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- เป็นแหล่งศึกษาข้อมูลวัตถุโบราณ
- เป็นศูนย์แนะนำแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง

4) เน้นเพิ่มพูนประสิทธิภาพ

- มีบุคลากรน้อย แต่มีประสิทธิภาพสูงในการทำงาน สามารถทดแทนหน้าที่กันได้
- ใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด
- เพิ่มพูนประสิทธิภาพทุกด้าน ทั้งการประชาสัมพันธ์และการพัฒนาบุคลากร

2.2.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

หอวัฒนธรรมนิทัศน์วัดศรีโคมคำ มีแผนพัฒนาเป็นแผนต่อเนื่องจนถึงปี 2553 ประกอบด้วย 5 แผนงาน ได้แก่

1) แผนงานการพัฒนาด้านประชาสัมพันธ์

- พัฒนาเว็บไซต์หอวัฒนธรรมนิทัศน์ฯ
- จัดทำป้ายนิเทศ เพื่อเป็นสื่อแนะนำบริการให้กับผู้เข้าชม

2) แผนงานการพัฒนาด้านประสิทธิภาพหอวัฒนธรรมนิทัศน์ฯ

- โครงการจัดซื้อหนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรมล้านนา
- การจัดนิทรรศการห้องปราณี

3) แผนงานการพัฒนาด้านบุคลากร

- โครงการจัดอบรม ดูงาน สัมมนา
- โครงการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการ

4) แผนงานการพัฒนาด้านอาคารสถานที่

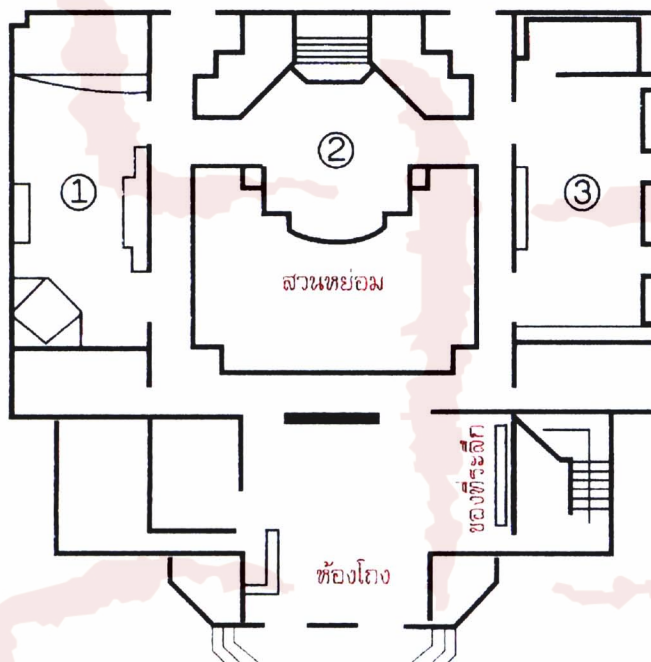
- การปรับปรุงภูมิทัศน์
- การปรับปรุงอาคารสถานที่
- การซ่อมบำรุงวัสดุ – อุปกรณ์

5) แผนงานการพัฒนาฐานข้อมูลสารสนเทศ

- การเก็บรวบรวมข้อมูลวัตถุโบราณ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
- การจัดทำระบบทะเบียนสมาชิก ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
- อัปเดตข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ของหอวัฒนธรรมนิทัศน์ฯ ผ่านเว็บไซต์

2.2.10 ลักษณะการจัดแสดง

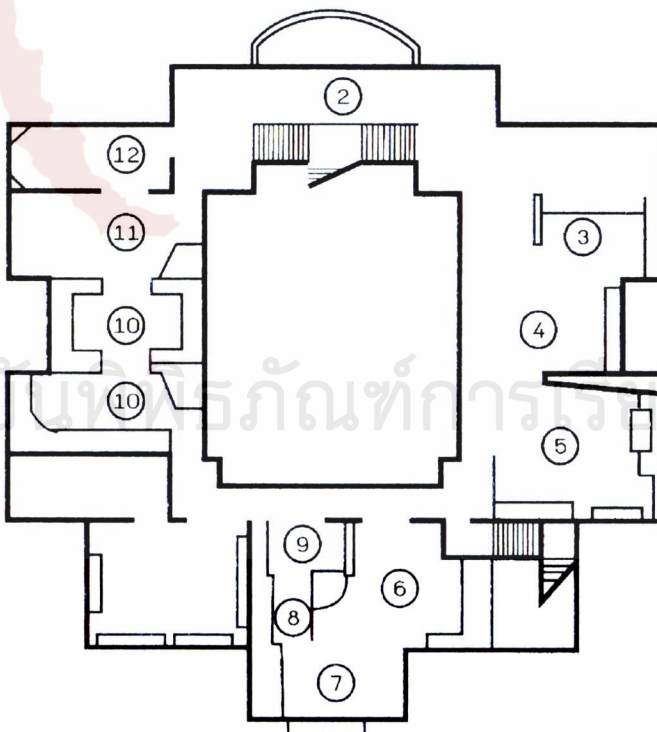
1) แผนผังห้องจัดแสดง และลักษณะการจัดแสดง

แผนผังห้องจัดแสดง ชั้น 1

1. ห้องกวีานพะเยา
Kwan Phayao Room
2. ฉานศิลาจารึก
Stone Inscription
3. คลังวัตถุโบราณ
Artifacts Room

แผนผังห้องจัดแสดง

แผนผังห้องจัดแสดง ชั้น 2

3. พะเยาก่อนประวัติศาสตร์
Phayao Before History
4. พะเยายุคต้น
Early Phayao
5. พะเยายุครุ่งเรือง
Golden Age of Phayao
6. เครื่องปั้นดินเผา
Pottery
7. พะเยายุคหลัง
Last Period of Phayao
8. กบฏเงี้ยว
Rebellion of the Ngiew
9. ประวัติพระเจ้าตนหลวง
History of Phrachao Tonluang
10. ภูมิปัญญาและปรัชญาท้องถิ่น
Local Ideas and Philosophy
11. พะเยากับความหวัง
Phayao and Hopes
12. คนกับช้าง
Man and Elephants

ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับวิถีชีวิต ภูมิปัญญา ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และชีวประวัติบุคคล แบ่งการจัดแสดงออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1.1) ส่วนที่ 1 บริเวณด้านนอกของหอวัฒนธรรมนิทัศน์ฯ

ส่วนนี้เป็นส่วนของลานจอดรถ ซึ่งพระธรรมวิมลโมลีท่านได้สรรหาพันธุ์ไม้พื้นเมือง และไม้หายากมาปลูกไว้ เพื่อใช้เป็นแหล่งศึกษาและพักผ่อนหย่อนใจของผู้ที่เข้ามาชมหอวัฒนธรรมนิทัศน์ฯ และมาพักผ่อนทั่วไป

1.2) ส่วนที่ 2 ห้องจัดแสดง

แบ่งเป็น 13 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 กว๊านพะเยา จัดแสดงประวัติของกว๊าน เริ่มตั้งแต่เป็นนิทานปรัมปรา กว๊านพะเยาในอดีต รวมถึงวิถีชีวิตการประมงในเมืองพะเยา จุดเด่นของห้องนี้ นอกจากห้องที่โล่งสามารถมองเห็นทิวทัศน์ของกว๊านพะเยาได้อย่างชัดเจน ยังมีการจำลองโครงกระดูกมนุษย์อายุราว 800 กว่าปี ซึ่งขุดค้นพบเมื่อปี 2547 ณ เมืองโบราณเวียงลอ

ส่วนที่ 2 ลานศิลาจารึก จุดเด่นของห้องนี้คือ หลวงพ่อพุทธเศียรเศียร พระพุทธรูปหินทรายขนาดใหญ่ในสมัยพุทธศตวรรษที่ 20-21 ถือได้ว่าเป็นพระพุทธรูปหินทรายที่มีพุทธลักษณะสวยงามที่สุด ตามแบบศิลปะหินทรายสกุลช่างพะเยาในยุคต้นที่ได้รับอิทธิพลจากทางสุโขทัย นอกจากนี้ยังมีหลักศิลาจารึก ส่วนใหญ่เป็นหินทรายอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 20-22

ส่วนที่ 3 พะเยาก่อนประวัติศาสตร์ ตั้งอยู่บริเวณชั้นสองของอาคาร จัดแสดงวัตถุโบราณในยุคหินของคนในพื้นที่จังหวัด ห้องจัดแสดงมีการใช้อิฐและกระเบื้องดินเผาตกแต่งพื้นและผนังเป็นการจำลองบรรยากาศคล้ายเมืองในยุคโบราณ

ส่วนที่ 4 พะเยายุคต้น เน้นการเผยแพร่ประวัติพะเยาในแคว้นล้านนา จัดแสดงพระพุทธรูปปางต่าง ๆ ศิลปะล้านนา สกุลช่างพะเยา เป็นต้น

ส่วนที่ 5 พะเยายุครุ่งเรือง เป็นห้องที่อลังการที่สุด (ทางพระพุทธศาสนา) ในบรรดาห้องทั้งหมดของหอวัฒนธรรมนิทัศน์ฯ เนื่องจากมีการจัดแสดงศิลปะและวัตถุโบราณในยุครุ่งเรืองของเมืองพะเยา ห้องนี้เรียกอีกชื่อหนึ่งว่าห้องพระ

ส่วนที่ 6 เครื่องปั้นดินเผา ขุดค้นพบเป็นจำนวนมากในจังหวัดพะเยา ไม่ว่าจะเป็น จาน ชาม ถ้วย หรือไห ที่ถูกค้นพบมากที่สุดหนึ่งในจำนวนนั้นคือ “ไหบุรณคตะ” ชาวบ้านใช้บูชาหน้าพระ ถือเป็นไหที่สวยงามที่สุดในหอวัฒนธรรมนิทัศน์ฯ

ส่วนที่ 7 พะเยายุคหลัง ส่วนนี้จัดแสดงเรื่องราวและวัตถุโบราณของพะเยาหลังถูกพม่ายึดครองและผนวกเข้ากับอาณาจักรล้านนา ห้องนี้จัดแสดงสิ่งของหลากหลาย

ส่วนที่ 8 กบฏเงี้ยว จัดแสดงเรื่องราวกบฏปล้นเมืองพะเยาเมื่อปี พ.ศ.2445

ส่วนที่ 9 ประวัติพระเจ้าตนหลวง จัดแสดงภาพเก่า ฝีมือการวาดโดย จ ชันระ
กิจ บิดาของสลาแดง ซึ่งเป็นภาพเล่าเรื่องราวพระพุทธเจ้ากับพญานาคในกว๊านพะเยา และการก่อสร้าง
พระเจ้าตนหลวง พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์อันเป็นที่เคารพศรัทธาของชาวพะเยาและชาวล้านนา

ส่วนที่ 10-11 วิถีและภูมิปัญญาพะเยากับความหวัง จัดแสดงเรื่องราวของ
บุคคลสำคัญของเมืองพะเยาและจัดแสดงนิทรรศการหมุนเวียนเกี่ยวกับเมืองพะเยา

ส่วนที่ 12 คนกับช้าง จัดแสดงเรื่องราวของช้างในด้านต่าง ๆ ในล้านนา วิถีชีวิต
ของช้าง ความเชื่อ คติทางพระพุทธศาสนา นอกจากนี้ยังมีของแปลกอายุไม่ต่ำกว่า 3,000 ปี อาทิ ชาก
ฟอสซิลช้าง 4 งา อายุราว 15 ล้านปี ชากฟอสซิลปู 2 ตัวที่กอดกันตาย

ส่วนที่ 13 คลังวัตถุโบราณ ห้องเก็บวัตถุโบราณที่ยังไม่ได้จัดเป็นหมวดหมู่ และ
ประดิษฐาน "หลวงพ่พระเจ้าองค์ดำ" พระพุทธรูปเนื้อสัมฤทธิ์แก่ทองคำ

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) โบราณวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป, ศิลาจารึก เครื่องปั้นดินเผา และเครื่องมือหิน

2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา

2.3) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องมือประมง, ผ้าทอ, เครื่องเงิน, เครื่องใช้ใน
ชีวิตประจำวัน, เครื่องมือการแพทย์ และอาวุธ

2.4) ซากฟอสซิล

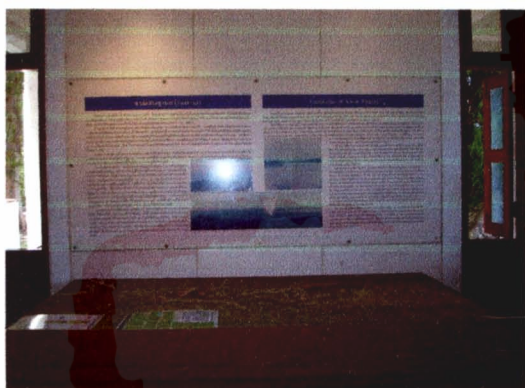
2.5) สิ่งของจำลอง

2.6) ภาพถ่าย ภาพวาด

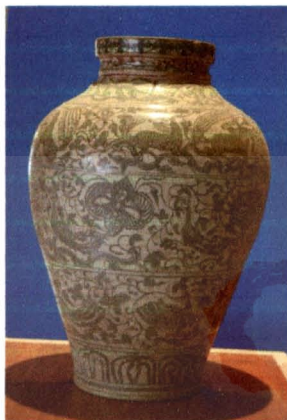
ภาพถ่ายตัวอย่าง
วัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงขึ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ฉัตรทองคำ 5 ชั้น (หนัก 7 บาท 1 สลึง) ซึ่งมีผู้มีจิตศรัทธานำขึ้นทูลถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อคราวเสด็จเปิดหอวัฒนธรรมนิทัศน์ฯ เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ.2539 เพื่อจัดแสดงในหอวัฒนธรรมนิทัศน์ฯ สืบไป เป็นฉัตรที่ได้จากวัดร้าง มีลวดลายวิจิตรงดงามยิ่งนัก

ไหบุรณคตะ เป็นไหที่ใช้บูชาหน้าพระ ที่มี ลวดลายวิจิตรพิสดาร สื่อถึงหลักอภิปรัชญา เป็น ลวดลายสัตว์ป่าหิมพานต์ เป็นไหที่มีรูปทรง สวยงาม ได้สัดส่วนมีความละเอียด การเคลือบดู เรียบร้อย นับได้ว่าเป็นไหที่สวยงามที่สุดในหอ วัฒนธรรมนี้ที่ศูนย์

พระพุทธรูป 5 องค์ ที่มีพุทธศิลป์ที่ต่างกัน องค์ กลาง เรียกว่าหลวงพ่อบุญ ด้วยมีลักษณะศิลปะ เหมือนกับพระสุโขทัย ซึ่งมีความอ่อนช้อยงดงาม องค์ถัดไปด้านขวามือของหลวงพ่อบุญ คือพระ เจ้าข้าวย พระองค์นี้มีศิลปะแบบช่างชาวบ้าน เป็นศิลปะช่างพะเยา การทรงแผ่เหมือนช่างจางใจ ทำว่าดึงจิ๋วมาปิดพระถันด้านขวาไว้ จึงเรียก ท่านว่าพระเจ้าข้าวย องค์ถัดไปเป็นแบบพระหิน ทรายทรงเครื่อง มีความอลังการตามอย่างพระ พะเยา สำหรับด้านซ้ายมือหลวงพ่อบุญ องค์แรก เป็นแบบเนื้อสัมฤทธิ์ เป็นแบบศิลปะพะเยา มี ลักษณะละม้ายคล้ายพระเจ้าตนหลวง องค์ ถัดไปเป็นแบบพระหินทราย ศิลปะพะเยายุค ปลาย ที่ค่อนข้างสมบูรณ์

หลวงพ่อบุญเศียร เป็นเศียรพระพุทธรูปหิน ทรายขนาดใหญ่ที่มีพุทธลักษณะสวยงามที่สุด เป็นศิลปะหินทรายสกุลช่างพะเยายุคต้น ที่ได้รับ อิทธิพลจากทางสุโขทัย อยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 20-21 มีพุทธลักษณะออกไปทางพระพุทธรูป ของสุโขทัยหมวดใหญ่ คือพระพักตร์รูปไข่ ค่อนข้างยาวรี การทำพระขนงเป็นแผ่นโค้งอย่าง มาก แต่พระโอษฐ์เริ่มปรากฏลักษณะที่เป็น พื้นเมืองของช่างพะเยา

หลวงพ่พระเจ้าองค์ดำ เป็นพระพุทธรูปเนื้อ
สัมฤทธิ์แก่ทอง วรณะ(ผิว) ของท่านจึงออกดำ
จึงได้เรียกชื่อตามลักษณะของท่าน ลักษณะเป็น
แบบศิลปะชาวบ้านหรือช่างราช ซึ่งบางท่านบอก
ว่าเป็นแบบศิลปะทางสิบสองปันนา มีลักษณะ
คล้ายกับพระปกโพธิ์เชียงใหม่ คือเป็นแบบ
ศิลปะชาวบ้านบริสุทธิ์ เพราะดูแล้วไม่ค่อยได้
สัดส่วน โดยรวมพระวรกายดูไม่ค่อยอวบอ้วนนัก
แต่ดูแล้วน่าเกรงขาม ไม่สามารถระบุอายุปี พ.ศ.
การสร้างได้ แต่สันนิษฐานว่าน่าจะอยู่ในช่วง
พุทธศตวรรษที่ 22-23 ยุคพระสิงห์สาม

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว
ไม่มีการจัด

2.2.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

มีการทำทะเบียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

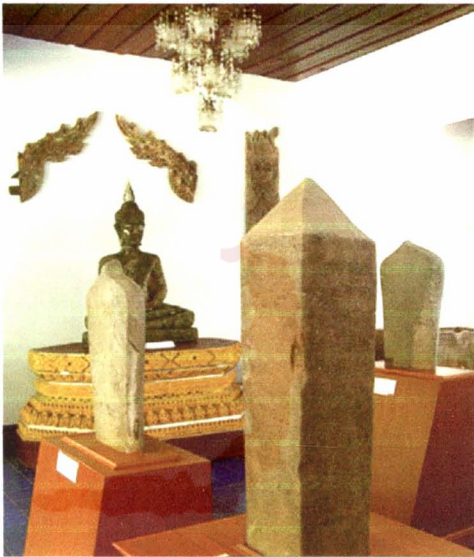
[illegible][illegible]

การทำทะเบียนวัตถุจัดแสดง

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
มีห้องคลังอยู่ที่ชั้น 1 ของตัวอาคาร

ภาพถ่ายห้องคลัง

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

2.2.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

รูปแบบการบริหารจัดการมีการบริหารจัดการโดยคณะกรรมการบริหารหอวัฒนธรรม
นิทัศน์วัดศรีโคมคำ โดยมีพระธรรมวิมลโมลี เป็นประธานคณะกรรมการบริหาร พระราชวิริยาภรณ์ เป็นรอง
ประธานคณะกรรมการบริหาร และมีกรรมการอีก 18 คน พร้อมทั้งเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ
บุคลากรของหอวัฒนธรรมนิทัศน์วัดศรีโคมคำ มีทั้งหมด 9 คน ประกอบด้วย

- ผู้อำนวยการ	1	คน
- รองผู้อำนวยการ	1	คน
- หัวหน้าฝ่ายวิชาการและบริหารงานทั่วไป	1	คน
- รองหัวหน้าฝ่ายวิชาการ	1	คน
- ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ	1	คน
- รองหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป	1	คน
- เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	1	คน
- เจ้าหน้าที่รักษาความสะอาด	1	คน
- เจ้าหน้าที่ดูแลสวน	1	คน

โครงสร้างสำนักงาน หอวัฒนธรรมนิทัศน์วัดศรีโคมคำ

- สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
- อันดับ 1

เยาวชน นักเรียน นักศึกษา
- อันดับ 2

ประชาชนทั่วไป
- อันดับ 3

ชาวต่างชาติ

3) สถิติผู้เข้าชม

ปี 2547	มีผู้เข้าชมรวม	21,538	คน
ปี 2548	มีผู้เข้าชมรวม	22,142	คน
ปี 2549	มีผู้เข้าชมรวม	15,268	คน (เดือนมกราคม – เดือนพฤษภาคม)
ปี 2550	มีผู้เข้าชมรวม	20,174	คน
ปี 2551	มีผู้เข้าชมรวม	22,219	คน

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

4.1) เจ้าหน้าที่นำชมนิทรรศการ

4.2) เอกสารและเครื่องบรรยายข้อมูลการจัดแสดง 4 ภาษา คือ ไทย อังกฤษ ญี่ปุ่น

4.2) ร้านขายของที่ระลึก

4.3) ลานจอดรถ

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

5.1) เอกสารแผ่นพับ

5.2) เว็บไซต์

5.3) การถ่ายทำรายการประชาสัมพันธ์สถานที่โดยสื่อสารมวลชน

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

6.1) กิจกรรมวันเด็ก

6.2) การประกวดนิทรรศการวิถีชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ในหัวข้อ “เหลียวหลัง
แลหน้า ฝ่าพายวนายุคข้าวยากหมากแพง”

6.3) จัดนิทรรศการพิเศษเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบิดาแห่งการอนุรักษ์มรดกไทย เนื่อง
ในวันอนุรักษ์มรดกไทย เรื่อง “สถานที่สำคัญพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชดำเนินมาทรงเยือน”
ร่วมกับหอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติฯ พะเยา

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

7.1) มีการประสานงานกับหน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน และสถาบันการศึกษา ใน
การร่วมจัดนิทรรศการพิเศษ

7.2) ประสานงานกับสถาบันการศึกษาในการรับนักเรียนมาฝึกงาน

2.2.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ไม่มี

2.2.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ขาดงบประมาณสนับสนุน
- 2) ขาดหน่วยงานสนับสนุน
- 3) การเปลี่ยนวัตถุประสงค์แสดงเป็นไป得太ยาก
- 4) การพัฒนาปรับปรุงสถานที่ ต้องระวังเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2.2.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

- 1) จุดอ่อน
 - สถานที่บริเวณด้านหน้าไม่ดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ผ่านไปมา
 - อยู่ห่างจากที่ท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ วัดพระตนหลวง
 - ขาดการติดต่อประสานงานระหว่างผู้บริหารกับเจ้าหน้าที่
 - ไม่มีงบประมาณด้านประชาสัมพันธ์
 - การทำงานไม่มีระบบ รูปแบบที่แน่นอน
 - เป็นการจัดแสดงแบบตายตัว ไม่มีการเคลื่อนไหว
 - ไม่มีรายได้ที่แน่นอน
- 2) จุดแข็ง
 - มีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ
 - มีโบราณวัตถุที่มีคุณค่า
 - สถานที่ตั้งได้รับประโยชน์จากสภาพธรรมชาติของกว๊านพะเยา
 - เป็นสถานที่ศึกษาประวัติศาสตร์เมืองพะเยาประจำจังหวัด

2.2.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

- 1) ลดค่าใช้จ่าย
- 2) อยู่ได้ด้วยตนเอง
- 3) ประชาสัมพันธ์เชิงรุก
- 4) สร้างงาน
- 5) สร้างคน

ข้อมูล ณ วันที่ 26 พฤษภาคม 2552

2.3 ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยา

Phayao Inland Fisheries Research and Development Center

2.3.1 ที่อยู่และการติดต่อ

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยา ถนนพหลโยธิน ตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000

โทรศัพท์ 0-5443-1251

โทรสาร 0-5448-0266

E-Mail ifphayao@hotmail.com

Website www.fisheries.go.th/if-phayao

2.3.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากถนนพหลโยธินสายใหม่ในเส้นทางสู่จังหวัดเชียงราย ถึงสะพานข้ามแม่น้ำอิง (สะพานข้ามกว๊านพะเยา) ให้ตรงไปกลับรถที่ได้สะพานลอย แล้วจะเห็นป้ายพระตำหนักกว๊านพะเยาและศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยาอยู่ทางซ้ายมือ

2.3.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ผังบริเวณของศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยา

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยามีพื้นที่แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรกมีเนื้อที่ประมาณ 70 ไร่ ประกอบด้วย อาคารที่ทำการ, อาคารปลาบึก, ประตुरะบายน้ำ, พระตำหนัก หลังที่ 1, พระตำหนัก หลังที่ 2, พระตำหนัก หลังที่ 3, พระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี, สถานแสดงพันธุ์ปลาและพิพิธภัณฑ์ปลาบึกฯ, ระบบบำบัดน้ำเสีย, ประตुरะบายน้ำ และบันไดปลาโจน ส่วนที่สองมีเนื้อที่ 200 ไร่ ประกอบไปด้วย อาคารปฏิบัติการ, โรงเพาะฟัก และบ่อดิน

สภาพภูมิทัศน์ของศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยา มีการจัดสวน ทำลานสนามหญ้า ปลูกไม้ยืนต้นและไม้ประดับ สระน้ำ และน้ำพุ โดยเฉพาะบริเวณพระตำหนักกวีานพะเยา ที่บริเวณโดยรอบจัดเป็นสวนไม้ดอกเมืองหนาวนานาชนิด ทำให้สภาพแวดล้อมมีความสวยงามและร่มรื่น

สิ่งที่น่าสนใจภายในศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยา ประกอบด้วย

1) พระตำหนักกวีานพะเยา

เนื่องในวโรกาสครบรอบ 100 ปี วันคล้ายวันพระราชสมภพสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ในปี 2543 จังหวัดพะเยาและกรมประมงจึงได้จัดทำโครงการบูรณะพระตำหนัก เพื่อเป็นการระลึกถึงพระกรุณาธิคุณของพระองค์ ภายในพระตำหนักมีเครื่องใช้ส่วนพระองค์ และพระบรมฉายาลักษณ์ พระราชประวัติส่วนพระองค์ของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าสุทนต์มณี และพระราชนิพนธ์อื่น ๆ ครั้นเสด็จเยือนจังหวัดพะเยาและสถานีประมงน้ำจืดจังหวัดพะเยา

2) พระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ

พระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เป็นรูปปั้นมีความสูงมากกว่า 1.5 เท่า สร้างเสร็จในปี 2546 เพื่อให้ประชาชนในจังหวัดพะเยาและจังหวัดใกล้เคียงสักการะบูชากราบไหว้

3) อาคารประชาสัมพันธ์

ตั้งอยู่บริเวณหน้าประตูทางเข้าศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยา ภายในตกแต่งด้วยพระบรมฉายาลักษณ์เกี่ยวกับพระราชประวัติและพระราชกรณียกิจส่วนพระองค์ของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ และภายในอาคารจัดเป็นห้องบรรยาย ด้วยสไลด์-มัลติมีเดีย พระราชประวัติ และพระราชกรณียกิจ ครั้นสมัยเยือนจังหวัดพะเยา และสถานีประมงน้ำจืดพะเยา

4) ประติมากรรมปลาน้ำจืดและอาคารชมปลาน้ำจืด

จัดแสดงหุ่นจำลองปลาน้ำจืด เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของกว๊านพะเยาและจังหวัดพะเยา เป็นโลหะหล่อ 1.5 เท่าของตัวจริง ตั้งแสดงบนอาคาร นักท่องเที่ยวจะสามารถเดินลงบันไดจากด้านบนเพื่อชมปลาน้ำจืดที่อยู่ในบ่อ โดยมองผ่านกระจกในอาคารที่อยู่ใต้น้ำได้

5) สถานแสดงพันธุ์ปลา

เป็นสถานที่แสดงพันธุ์ปลาที่พบในกว๊านพะเยา และแหล่งน้ำในจังหวัดใกล้เคียง ตัวอาคารเป็นอาคารแบบตึกชั้นเดียว โครงหลังคาเหล็กทรงสเปน

6) พิพิธภัณฑ์ปลาน้ำจืดเฉลิมพระเกียรติ 100 ปี สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

ตั้งอยู่ภายในบริเวณเดียวกันกับสถานแสดงพันธุ์ปลา โดยจัดหุ่นจำลองปลาน้ำจืด และนำภาพประวัติศาสตร์เกี่ยวข้องกับปลาน้ำจืดมาจัดแสดง ผู้เข้าชมจะได้รับความรู้มากมายเกี่ยวกับปลาน้ำจืด ปลาน้ำจืดไม่มีเกล็ดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก

7) แพพักผ่อนและสะพานเดินชมธรรมชาติ

นักท่องเที่ยวสามารถเดินชมทัศนียภาพและตะวันลับขอบฟ้าที่กว๊านพะเยา

2.3.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยา

นายวิวัฒน์ ปรารมภ์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยา

2.3.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.30 - 16.30 น.

2.3.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

2.3.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยา เดิมมีชื่อว่า “สถานีบำรุงพันธุ์สัตว์น้ำ 2 กว๊านพะเยา” พื้นที่ก่อสร้างได้จากการเวนคืนโดยการจัดซื้อจากราษฎร ในปี พ.ศ.2482-2484 พร้อม ๆ กับการเวนคืนที่ดินในบริเวณกว๊านพะเยา การก่อสร้างสถานีฯ เริ่มดำเนินการเมื่อก่อสร้างประตูน้ำแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2482 และเริ่มเปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2484 สถานีฯ แห่งนี้เป็นสถานีฯ แห่งที่ 2 ของประเทศไทย โดยมีนายสวัสดิ์ เทียมเมธ เป็นหัวหน้าสถานีฯ เป็นคนแรก ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2496 เปลี่ยนชื่อเป็นสถานีประมง (กว๊านพะเยา) เชียงราย ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2520 จังหวัดพะเยาได้แยกออกมาจากจังหวัดเชียงรายทำให้สถานีฯ เปลี่ยนชื่อเป็นสถานีประมงน้ำจืดจังหวัดพะเยา และในปีงบประมาณ 2545 เนื่องจากการปรับโครงสร้างระบบราชการใหม่ ทำให้สถานีประมงน้ำจืดจังหวัดพะเยา ปรับเปลี่ยนเป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยา

สำหรับพระตำหนักกว๊านพะเยาเป็นสถานที่ที่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีทรงเสด็จประทับแรม เพื่อปฏิบัติพระราชกรณียกิจในท้องที่จังหวัดพะเยาและจังหวัดใกล้เคียง ระหว่างปี 2514 – 2530 ส่วนสถานแสดงพันธุ์ปลา ก่อสร้างภายใต้โครงการประมงในแหล่งน้ำจืดขนาดใหญ่ งบประมาณที่ใช้ก่อสร้างวงเงิน 4,177,600 บาท สร้างเสร็จสมบูรณ์เมื่อเดือนมกราคม 2536 พร้อมอุปกรณ์และตู้แสดงพันธุ์ปลาจำนวน 34 ตู้ เป็นพันธุ์ปลาน้ำจืด ที่เก็บรวบรวมได้จากกว๊านพะเยา แม่น้ำอิง พันธุ์ปลาน้ำจืดที่หายากและใกล้สูญพันธุ์ของไทย พันธุ์ปลาเศรษฐกิจ และพันธุ์ปลาสวยงาม

2.3.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยา มีวัตถุประสงค์ที่จะเป็นแหล่งเผยแพร่ความรู้เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และเป็นแหล่งความรู้ด้านวิชาการ ประมงแก่นักเรียน นักศึกษา นักวิชาการ และผู้สนใจ นอกจากนี้ การพัฒนาและปรับปรุงองค์ประกอบต่างๆ

ทำให้ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ให้ความรู้และความเพลิดเพลิน สามารถเสริมสร้างและปลูกจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำจืดให้แก่ผู้มาเยี่ยมชม

2.3.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

2.3.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงในส่วนของพระตำหนักกว๊านพะเยาเป็นการระลึกถึงพระกรุณาธิคุณของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ส่วนการจัดแสดงในสถานแสดงพันธุ์ปลาและพิพิธภัณฑ์ปลาบึก เป็นเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติวิทยาและสิ่งมีชีวิต

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) สิ่งมีชีวิต
- 2.2) สัตว์สตัฟฟ์
- 2.3) ภาพถ่าย ภาพวาด
- 2.4) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน

ภาพถ่าย
ตัวอย่าง
วัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชั้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ซากสตัฟฟ์ปลา

4) การจัด

นิทรรศการชั่วคราว นิทรรศการกว๊านพะเยาวันนี้

2.3.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ไม่มีการทำทะเบียน
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

2.3.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพะเยา เป็นหน่วยงานบริหารจัดการองค์ประกอบทุก
ส่วนภายในโครงการ โดยมีบุคลากรของศูนย์ฯ รวมทั้งสิ้น 58 คน ซึ่งในส่วนการจัดแสดงจะมีเจ้าหน้าที่
ประจำแห่งละ 1 คน
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 เยาวชน
อันดับ 2 ประชาชนทั่วไป
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
 - 4.1) เจ้าหน้าที่นำชมนิทรรศการ
 - 4.2) ลานจอดรถ

- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
เว็บไซต์
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
กิจกรรมวันเด็ก
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
ไม่มี

2.3.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง พิพิธภัณฑ์เวียงพางวด (วัดลี)

2.3.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ขาดแคลนงบประมาณในการสนับสนุนค่าสาธารณูปโภค
- 2) ขาดแคลนงบประมาณในการจ้างเจ้าหน้าที่ดูแลในวันหยุด

2.3.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

- 1) จุดอ่อน
 - ยังขาดการให้ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในศูนย์ฯ แก่ผู้
- 2) จุดแข็ง
 - ตั้งอยู่ใกล้ตัวเมืองพะเยาและใกล้ถนนสายหลัก (ถนนพหลโยธิน)
 - สถานที่มีบรรยากาศสวยงาม ร่มรื่น ดึงดูดให้เข้ามาพักผ่อน

มาเยี่ยมชม

2.3.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้ ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 26 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

2.4 พิพิธภัณฑ์วัดนันตาราม

2.4.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์วัดนันตาราม ตำบลหย่วน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา 56110

โทรศัพท์ 0-5445-1636

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

2.4.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ใช้ทางหลวงหมายเลข 1021 มุ่งสู่อำเภอเชียงคำ ซึ่งเป็นถนนแยกจากถนนพหลโยธินช่วงก่อนเข้าตัวเมืองพะเยา จากนั้นแยกเข้าทางหลวงหมายเลข 1221 แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนสิทธิประชาราษฎร์ ตรงต่อเนื่องเข้าถนนศักดาบรรณกิจหรือเลยไปแล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนบุญนาคลัมพันธ์ ซึ่งทั้งสองเส้นทางจะไปเชื่อมกับทางหลวงหมายเลข 1148 ช่วงฝายกวาง-เชียงคำ แล้วเลี้ยวขวาเข้าซอยข้างบริษัท รุ่งโรจน์มอเตอร์ สาขาเชียงคำ ก็จะถึงวัดนันตาราม

ทางเข้าวัดนันตาราม

2.4.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์วัดนันตาราม หรือพิพิธภัณฑ์โบราณห่ออุ้ตึงหม่อง เป็นอาคารส่วนหนึ่งของพระวิหารไม้ โดยเชื่อมต่ออยู่ทางด้านหลังของพระวิหาร พระวิหารไม้เป็นอาคารไม้ทั้งหลัง รูปทรงแบบไทยใหญ่ หลังคาทรงเจดุนน ยกเป็นช่อชั้นลดหลั่นสวยงาม มุงหลังคาด้วยแป้นเกล็ด มองจากภายนอกจะแบ่งกลุ่มเป็น 3 ส่วน คือ จั่วประธานสูงสุด เรียกว่า จองพารา เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูป จั่วต่ำสุดอยู่หน้ามุข เรียก จองตะก่าพะกามะ เป็นที่นั่งสำหรับฆราวาส และจั่วที่แยกต่างหากทางทิศตะวันออก เรียก จองสังมะ เป็นกุฏิเจ้าอาวาส ภายในพระวิหารมีเสาไม้ 68 ต้น ลงรักปิดทองอย่างสวยงามอยู่ 40 ต้น ส่วนเพดานภายในประดับด้วยกระจกกลดลายวิจิตรสวยงาม

พระวิหารไม้

สภาพภูมิทัศน์ในบริเวณวัดนันตาราม มีการจัดสวน ปลูกไม้ยืนต้นและไม้ประดับ มีความร่มรื่น สวยงาม

สถาปัตยกรรมภายในวัดนันทาราม

2.4.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

วัดนันทาราม

พระครูปริยัติสุราทร เจ้าอาวาสวัดนันทาราม

พระเกียรติตระกูล ญาณพล
เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์

2.4.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 - 18.00 น.

2.4.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

2.4.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

วัดนันทาราม ไม่ปรากฏว่าสร้างมาตั้งแต่สมัยใด เป็นวัดประจำชุมชนชาวไทยใหญ่ เดิมเรียก วัดจองคา เพราะมุงด้วยหญ้าคา โดยพ่อหม่องโพธิ์ขึ้นบริจาคที่ดินเนื้อที่ 3 ไร่เศษเป็นสถานที่ก่อสร้าง พอเมื่อกุลเป็นประธานในการก่อสร้างจนสำเร็จเรียบร้อย มีฐานะเป็นอารามหรือสำนักสงฆ์ ประชาชนทั่วไป

นิยมเรียกวัดจองเหนือ เพราะอยู่ทางทิศเหนือของเทศบาลเมืองคำ ในปี พ.ศ. 2467 แม่นางจ๋ามเอ็ง ได้บริจาคที่ดิน เนื้อที่ 5 ไร่ 1 งาน 72 ตารางวา สำหรับขยายอาณาเขตของวัด ทำให้วัดมีเนื้อที่ทั้งสิ้น 8 ไร่ 1 งาน 72 ตารางวา

สำหรับวิหารหลังปัจจุบัน พ่อเฒ่านันตา (อู๋) วงศ์อนันต์ คหบดีชาวไทยใหญ่ได้บริจาคทรัพย์ เพื่อบูรณปฏิสังขรณ์เสนาสนะและเป็นเจ้าภาพสร้างวิหารหลังใหม่แทนวิหารที่มุงหญ้าคา โดยว่าจ้างชาว ไทยใหญ่มาออกแบบและทำการก่อสร้างเป็นวิหารไม้ทั้งหลัง เมื่อแล้วเสร็จจึงตั้งชื่อว่าวัดนันทารามเพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้สร้าง

ส่วนพิพิธภัณฑ์วัดนันทาราม ได้ก่อตั้งขึ้นเพื่อเป็นที่เก็บรักษาศิลปวัตถุ สิ่งของ เครื่องใช้ อันมีคุณค่าที่ทางวัดได้รวบรวมไว้ รวมถึงที่มีผู้บริจาคให้ โดยจัดสรรพื้นที่ส่วนหนึ่งบริเวณพระวิหารไม้มาเป็นที่ตั้งพิพิธภัณฑ์ ทั้งนี้ เพื่อสามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ให้แก่ผู้สนใจที่มาเยี่ยมชม

2.4.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

2.4.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับวิถีชีวิต ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมประเพณี

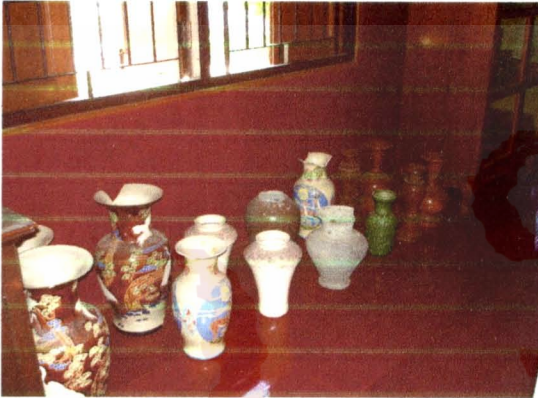
ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

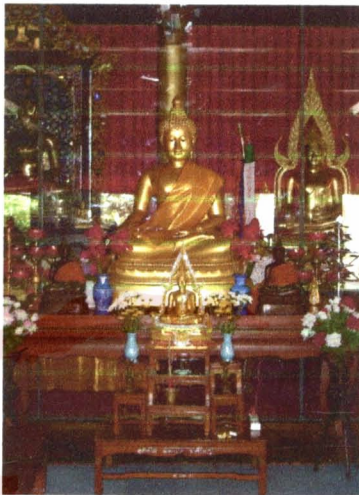
- 2.1) โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป และพระเครื่อง
- 2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา
- 2.3) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน, ผ้าทอ, เครื่องทองเหลือง, เครื่องเคลือบ, ภาชนะ, เครื่องดนตรี และอุปกรณ์สื่อสาร
- 2.4) เงินตรา จำพวกธนบัตร และเหรียญกษาปณ์
- 2.5) เอกสารโบราณ ได้แก่ คัมภีร์โบราณ และสมุดข่อย
- 2.6) ภาพถ่าย

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

พระเจ้าแสนแซ่ เป็นพระพุทธรูปสำริดปางมารวิชัย สมัยเชียงแสน หน้าตักกว้าง 19 นิ้ว สูง 24 นิ้ว กรมศิลปากรขึ้นทะเบียนเป็นโบราณวัตถุแล้ว

พระพุทธรูปหินขาว (หยกขาว) ปางมารวิชัย ศิลปะแบบพม่า ทรงเครื่องแบบไทยใหญ่ หน้าตักกว้าง 14 นิ้ว สูง 18 นิ้ว แม่คำหล้า วาระกุล สร้างถวาย

ธรรมาสน์ไม้แกะสลัก ซึ่งมีลวดลาย
งดงามตามแบบไทยใหญ่

- 4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว
ไม่มีการจัด

2.4.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ไม่มีการทำทะเบียน
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

2.4.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
พิพิธภัณฑ์วัดนันตาราม บริหารจัดการโดยวัดนันตาราม มีพระภิกษุดูแลอยู่จำนวน 5

รูป (รวมเจ้าอาวาส)

- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
อันดับ 2 เยาวชน
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ไม่มี

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

5.1) เอกสารแผ่นพับแนะนำวัด

5.2) วิดีทัศน์แนะนำวัด จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพะเยา

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ไม่มี

2.4.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

1) พิพิธภัณฑ์วัดแสนเมืองมา

2) ศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อ

2.4.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

1) ขาดแคลนงบประมาณสนับสนุน

2) ขาดแคลนเจ้าหน้าที่ดูแล

2.4.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- การจัดแสดงและการเก็บรักษาวัตถุจัดแสดง ยังไม่เป็นระบบ และไม่เป็นระเบียบ
- ยังขาดการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นๆ เพื่อช่วยพัฒนา

พิพิธภัณฑ์

2) จุดแข็ง

- สถาปัตยกรรมภายในวัดมีความโดดเด่น ดึงดูดให้มีผู้เดินทางมาเยี่ยมชมอยู่เสมอ

2.4.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

ข้อมูล ณ วันที่ 26 พฤษภาคม 2552

2.5 พิพิธภัณฑ์วัดแสนเมืองมา

2.5.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์วัดแสนเมืองมา บ้านมาง หมู่ที่ 4 ตำบลหย่วน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา
56110

โทรศัพท์ 0-5445-1399, 08-9555-4571

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

2.5.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ใช้ทางหลวงหมายเลข 1021 มุ่งสู่อำเภอเชียงคำ ซึ่งเป็นถนนแยกจากถนนพหลโยธินช่วงก่อนเข้าตัวเมืองพะเยา จากนั้นแยกเข้าทางหลวงหมายเลข 1221 แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนสิทธิประชาราษฎร์ไปประมาณ 400 เมตร ก็จะถึงวัดแสนเมืองมา

2.5.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์วัดแสนเมืองมา หรือพิพิธภัณฑ์สถาน อริยาลังการอนุสรณ์ ตั้งอยู่ชั้นบนของศาลาการเปรียญ วัดแสนเมืองมา ตัวอาคารเป็นอาคารทรงไทยประยุกต์ สูง 2 ชั้น ชั้นล่างเป็น คสล. ลักษณะเป็นได้ทุนเปิดโล่ง ส่วนชั้นบนเป็นไม้

สภาพภูมิทัศน์ในบริเวณวัดแสนเมืองมา มีสนามหญ้า และปลูกไม้ยืนต้นและไม้ประดับบ้าง พื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นลานคอนกรีต

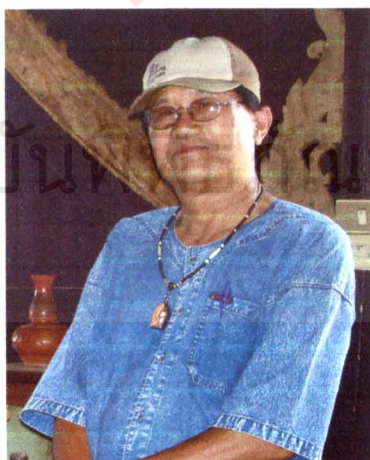

ศาลาการเปรียญ
ที่ตั้งพิพิธภัณฑ์

2.5.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

วัดแสนเมืองมา

พระครูสุนทรวุฒิสาร เจ้าอาวาสวัดแสนเมืองมา

คุณคงเดช สุธพันธ์

ไวยาวัจกร

2.5.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 - 17.00 น.

2.5.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

2.5.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

เนื่องจากทางวัดแสนเมืองมาได้รับบริจาควัตถุโบราณ พระพุทธรูป เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา และเครื่องมือในการประกอบอาชีพเก่า ๆ มาเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องมีสถานที่เก็บรักษาวัตถุเหล่านี้ เมื่อทางวัดได้สร้างอาคารเอนกประสงค์หลังใหม่ ศาลาการเปรียญที่มีอยู่จึงไม่มีการใช้งาน ทางวัดและชุมชนจึงได้รวบรวมวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ มาจัดเป็นพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นขึ้น ณ อาคารศาลาการเปรียญ

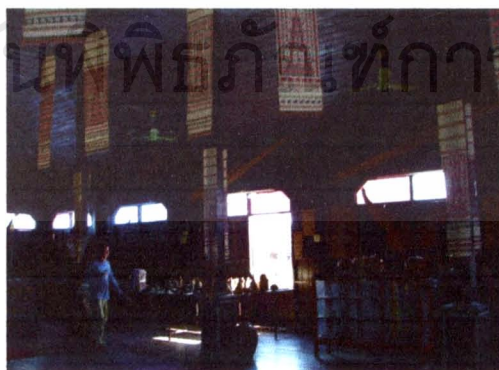
2.5.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

2.5.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

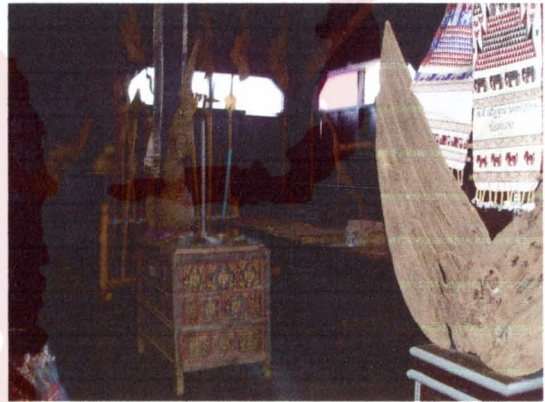
เนื้อหาการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับวิถีชีวิต ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมประเพณี

ภาพถ่าย
ห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป พระเครื่อง และประติมากรรม
- 2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา
- 2.3) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องมือการเกษตร, เครื่องมือประมง, เครื่องมือทอผ้า, เครื่องแต่งกายและผ้าทอ, เครื่องประดับ, เครื่องจักสาน และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน
- 2.4) เงินตรา จำพวกธนบัตร และเหรียญกษาปณ์
- 2.5) เอกสารโบราณ ได้แก่ คัมภีร์โบราณ สมุดข่อย และพับสา

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

พระพุทธรูป

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

2.5.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
จัดบันทึกไว้ในสมุด
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

2.5.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
พิพิธภัณฑ์วัดแสนเมืองมาบริหารจัดการโดยวัดแสนเมืองมา มีเจ้าหน้าที่ดูแลประจำ 1 คน
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
อันดับ 2 เยาวชน
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ไม่มี
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
เอกสารแผ่นพับแนะนำวัด
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
ไม่มีการจัด
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
ไม่มี

2.5.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

- 1) ศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อ
- 2) พิพิธภัณฑ์วัดนันตาราม

2.5.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ขาดแคลนงบประมาณสนับสนุน
- 2) ขาดแคลนเจ้าหน้าที่ดูแล

2.5.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดอ่อน

- 1) การจัดแสดงและการเก็บรักษาวัตถุจัดแสดง ยังไม่เป็นระบบ และไม่เป็นระเบียบ
- 2) ยังขาดการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ เพื่อช่วยพัฒนา

พิพิธภัณฑ์

2.5.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีข้อกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 26 พฤษภาคม 2552

2.6 ศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อ

Thai Leu Cultural Center

2.6.1 ที่อยู่และการติดต่อ

ศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อ บ้านห้วยวน ตำบลห้วยวน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา 56110

โทรศัพท์ 08-1786-3457

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

2.6.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ใช้ทางหลวงหมายเลข 1021 มุ่งสู่อำเภอเชียงคำ ซึ่งเป็นถนนแยกจากถนนพหลโยธินช่วงก่อนเข้าตัวเมืองพะเยา จากนั้นแยกเข้าทางหลวงหมายเลข 1221 แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนที่ไปศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเชียงคำ ตรงขึ้นไปประมาณ 1 กิโลเมตร ให้เลี้ยวขวาข้ามวัดหย่วนเข้าโรงเรียนวัดหย่วนวิทยาซึ่งตั้งอยู่ตรงข้ามวัดหย่วน ภายในบริเวณโรงเรียนจะเป็นที่ตั้งของศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อ

2.6.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อ เป็นอาคารสูง 2 ชั้น รูปแบบสถาปัตยกรรมประยุกต์มาจากบ้านแบบไทลื้อ ที่มักจะมีระเบียงหรือมุขอยู่ด้านหน้า หลังคาเป็นทรงปั้นหยา ลดหลั่นกันเป็นชั้น มุงด้วยแป้นเกล็ด

สำหรับสภาพภูมิทัศน์ในบริเวณโรงเรียนวัดหย่วน ซึ่งเป็นที่ตั้งของศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อ บริเวณตรงกลางพื้นที่เป็นลานโล่ง ล้อมด้วยกลุ่มอาคารต่าง ๆ พื้นที่เกือบทั้งหมดเป็นลานคอนกรีต มีต้นไม้บ้างเล็กน้อย ตัวอาคารตั้งชิดกัน ทำให้สภาพแวดล้อมค่อนข้างแออัด

อาคารศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อ

สภาพภูมิทัศน์ภายในโรงเรียนวัดหย่วน

2.6.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

1) วัดหย่วน

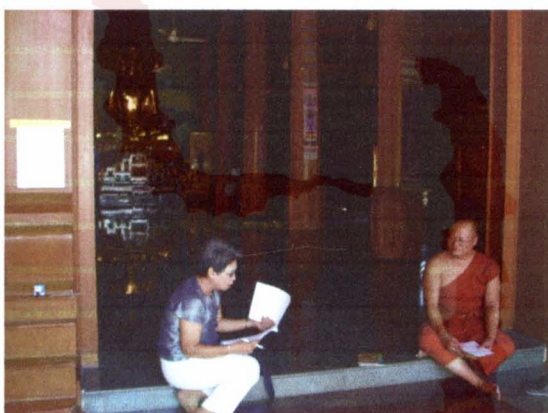
พระครูสุภัทรพรหมคุณ เจ้าอาวาสวัดหย่วน

2) คณะกรรมการหมู่บ้าน

3) กลุ่มผู้สูงอายุ

4) กลุ่มทอผ้า

5) โรงเรียนวัดหย่วน

พระภิกษุในวัดหย่วน

หนึ่งในผู้ดูแลศูนย์วัฒนธรรมฯ

2.6.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.00 - 15.00 น. ยกเว้นวันที่มีกิจกรรมหมู่

2.6.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

2.6.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

สืบเนื่องมาตั้งแต่ปี 2531 ทางชุมชนได้มีแนวคิดในการตั้งศูนย์ฝึกฝนอาชีพการทอผ้าไทลื้อ และรวบรวมผ้าทอซึ่งเป็นจุดเด่นของชุมชน โดยเริ่มขอบริจาควัตถุและสิ่งของ และขอใช้ที่ภายในบริเวณ วัดหย่วนเป็นที่ตั้งศูนย์ฯ ต่อมาในปี 2536 ก็ได้รับงบประมาณจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ให้จัดสร้าง เป็นศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อขึ้น

2.6.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

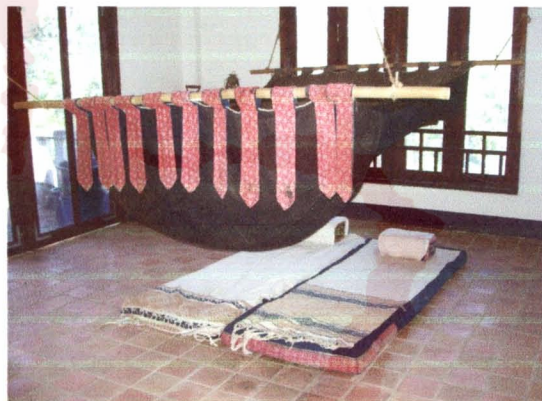
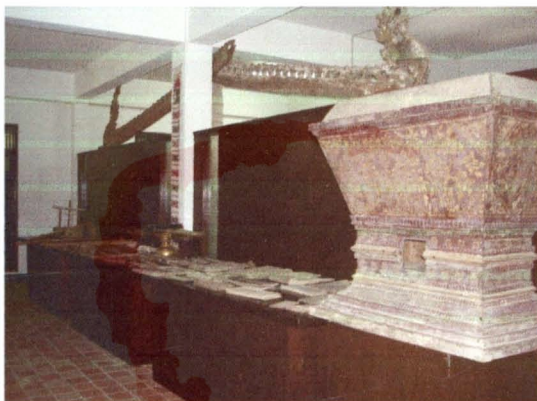
ศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อมีวัตถุประสงค์ที่จะเป็นศูนย์แสดงผลงานทางศิลปวัฒนธรรม และฝึก อาชีพชาวไทลื้อ โดยเฉพาะผ้าทอของไทลื้อที่มีลวดลายและสีสันสดใส

2.6.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

2.6.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับวิถีชีวิต ภูมิปัญญา วัฒนธรรมประเพณี และ
ชาติพันธุ์วิทยา

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องจักสาน, เครื่องมือทอผ้า, เครื่องแต่งกายและผ้าทอ และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2) เอกสารโบราณ ได้แก่ คัมภีร์โบราณ สมุดข่อย และพับสา

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชั้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ผ้าทอไหมลือ

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

มีการจัดตามเทศกาลหรือเหตุการณ์สำคัญ

2.6.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ไม่มี
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

2.6.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
ศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อมีการร่วมบริหารจัดการโดยวัดหย่วน โรงเรียน คณะกรรมการหมู่บ้าน และกลุ่มชุมชน แต่ยังไม่มีการมีเจ้าหน้าที่ดูแลประจำศูนย์
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
อันดับ 2 เยาวชน
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ไม่มี
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
เอกสารแผ่นพับแนะนำวัด
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
ไม่มีการจัด
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
 - 7.1) สำนักงานวัฒนธรรมอำเภอ
 - 7.2) ศูนย์วัฒนธรรมไทย สายใยชุมชน

2.6.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

- 1) พิพิธภัณฑ์วัดแสนเมืองมา
- 2) พิพิธภัณฑ์วัดนันทาราม

3.1 คຸ່ມเจ้าราชบุตร

3.1.1 ที่อยู่และการติดต่อ

คຸ່ມเจ้าราชบุตร เลขที่ 79 ถนนมหาพรหม ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000

โทรศัพท์ 0-5471-0605

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

3.1.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

หากมาจากทางหลวงหมายเลข 1091 หรือมาจากถนนเจ้าฟ้า จะใช้ถนนสุริยพงษ์แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนผากอง ผ่านพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ น่าน ตรงขึ้นไปประมาณ 200 เมตรจนถึงทางแยกตัดกับถนนมหาพราหมณ์ คุ่มเจ้าราชบุตรจะอยู่ฝั่งขวามือบริเวณหัวมุมถนนผากองกับถนนมหาพราหมณ์ หรือหากมาจากถนนมหายศ ให้เลี้ยวขวาเข้าถนนมหาวงศ์ แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนผากอง คุ่มเจ้าราชบุตรจะอยู่ฝั่งซ้ายมือบริเวณหัวมุมถนนผากองกับถนนมหาพราหมณ์

ทางเข้าคุ่มเจ้าราชบุตรด้านถนนมหาพราหมณ์

ทางเข้าคุ่มเจ้าราชบุตร

3.1.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ผังบริเวณของคุ่มเจ้าราชบุตร

คุ้มเจ้าราชบุตร เป็นเรือนไม้ 2 ชั้น หลังคาทรงปั้นหยา มุงกระเบื้องว่าว ชั้นบนของอาคารเป็นห้องรับแขกซึ่งด้านหน้าจัดเป็นมุมนวดเท้าของบรรพบุรุษของเจ้าของคุ้ม มีภาพถ่าย เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับยศ อาวุธ เครื่องถ้วยกระเบื้อง เครื่องแก้ว เหมียบัญชาภัณฑ์ ส่วนห้องด้านในติดกับห้องรับแขกมีของเก่า ๆ มากมายหลายชิ้นที่น่าสนใจ อาทิ ตู้เย็นใช้น้ำมันก๊าดที่เริ่มซื้อมาใช้เมื่อปี 2496 พระมาลาของเจ้าเมืองน่านองค์ก่อน ๆ ซิ่นโบราณลวดลายวิจิตรของเจ้าแม่โคมทอง เป็นต้น ด้านหลังเป็นห้องครัวที่ออกแบบให้มีปล่องไฟระบายน้ําลงด้านหลังคา ภายในยังมีเครื่องครัวแบบพื้นเมืองที่ใช้มาตั้งแต่รุ่นเจ้าแม่โคมทอง เช่น กะทะข้าว เต่าพิน ไหเข้า แต่ตัวอาคารก็อยู่ในสภาพทรุดโทรมเนื่องจากขาดทุนทรัพย์ในการบูรณะซ่อมแซม

สำหรับสภาพภูมิทัศน์นั้น พื้นที่ส่วนใหญ่เต็มไปด้วยต้นไม้ และด้วยพื้นที่คุ้มที่มีกว่า 7 ไร่ ทางด้านข้างและด้านหลังของคุ้มจึงร่มครึ้มไปด้วยสวนลำไยและไม้ยืนต้นกว่า 200 ชนิด มีไม้สำคัญ เช่น ต้นบุนนาค, ต้นพิกุล, ต้นมะตูม, ต้นมหาพรหม ซึ่งไม้บางต้นมีอายุร่วมสมัยกับการสร้างคุ้มแห่งนี้

คุ้มเจ้าราชบุตรและ
สภาพภูมิทัศน์บริเวณคุ้ม

3.1.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

เจ้าสมปรารถนา ณ น่าน

คุณสถาพร สุริยา

เจ้าสมปรารถนา ณ น่าน

เจ้าของคัมเจ้าราชบุตร

3.1.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

ต้องติดต่อประสานงานก่อนเข้าชม

3.1.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม แล้วแต่ผู้เข้าชมจะบริจาค

3.1.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

คัมเจ้าราชบุตร สร้างขึ้นในราว พ.ศ. 2409 เพื่อเป็นคัมของเจ้าน้อยมหาพรหม ณ น่าน และเจ้าหญิงศรีโสภิต ต่อมาเมื่อได้รับสถาปนาเป็นมหาอำมาตย์โท และนายพลตรีเจ้ามหาพรหมสุรธาดา เจ้าผู้ครองนครน่านองค์ที่ 64 จึงย้ายไปประทับที่หอคำ แล้วยกคัมนี้ให้บุตรชายคือ เจ้าประพันธุพงศ์ (เจ้าน้อยหมอกฟ้า ณ น่าน) และให้เลื่อนบรรดาศักดิ์เป็นเจ้าราชบุตร เมื่อเจ้าราชบุตรถึงแก่อนิจกรรมเมื่อ พ.ศ.2501 คัมแห่งนี้จึงตกแก่ทายาทซึ่งเป็นบุตรคนสุดท้ายคือ เจ้าโคมทอง ณ น่าน ปัจจุบันอยู่ในความดูแลของเจ้าสมปรารถนา ณ น่าน และเจ้าวาสนา ภู่วัฒนกุล โดยเจ้าสมปรารถนาใช้เป็นที่พักในปัจุบัน ตัวคัมที่เห็นอยู่ในปัจจุบันเป็นหลังที่สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.2484 แทนหลังเดิม โดยสร้างย่อขนาดลงมาและใช้วัสดุอุปกรณ์จากคัมเดิมมาปลูกสร้างในตำแหน่งเดิม

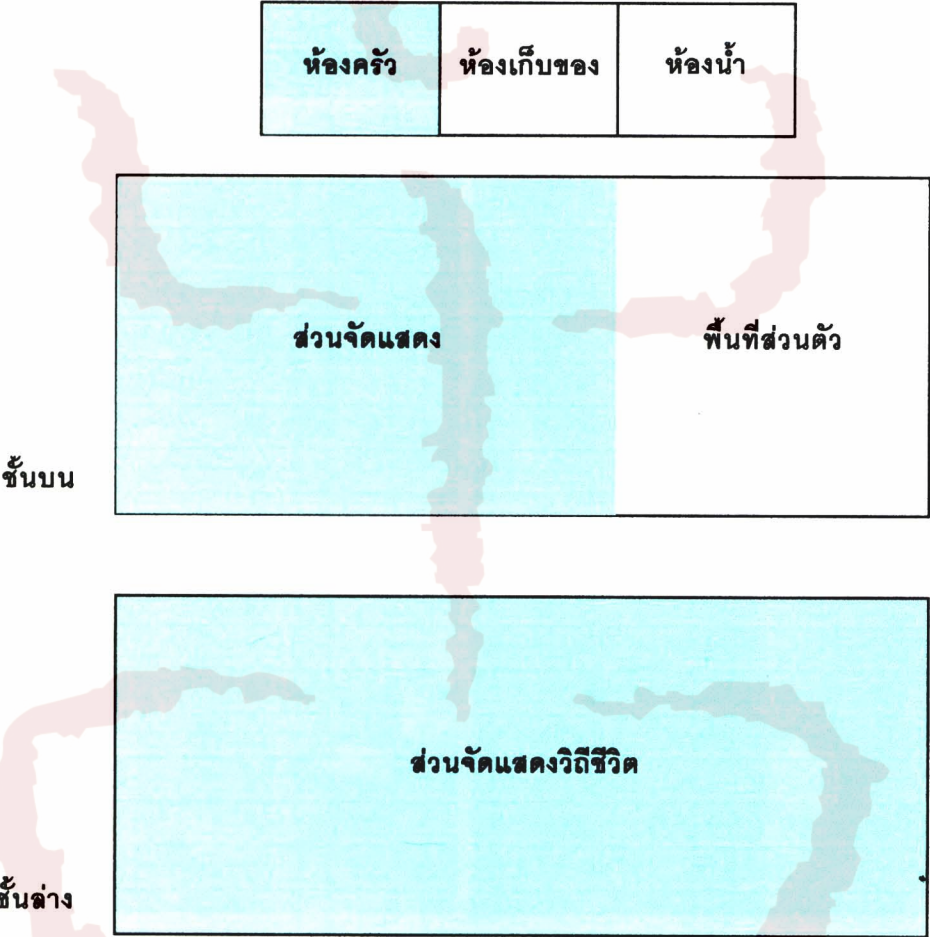
3.1.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

คัมเจ้าราชบุตรแห่งนี้ไม่ได้เปิดให้เข้าชมอย่างเป็นทางการ แต่เนื่องจากเคยมีรายการโทรทัศน์ สารคดีต่าง ๆ มาถ่ายทำที่คัมแห่งนี้ และหนังสือพิมพ์เขียนถึง ทำให้คัมเป็นที่รู้จัก เมื่อมีคนมาขอชม ท่านเจ้าของจึงยินดีเปิดบ้านให้ชมถ้าท่านอยู่ที่คัม โดยท่านจะนำชมด้วยตนเอง

3.1.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

3.1.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) แผนผังห้องจัดแสดง และลักษณะการจัดแสดง

ลักษณะการจัดแสดง
เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับชีวประวัติบุคคล วิถีชีวิต และวัฒนธรรมประเพณี

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) โบราณวัตถุ ได้แก่ เครื่องแต่งกาย และเครื่องใช้ของเจ้าหลวงเมืองน่าน
- 2.2) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องมือการเกษตร, เครื่องมือทอผ้า, เครื่องแต่งกาย และผ้าทอ, เครื่องเงิน, เครื่องแก้ว, เครื่องไม้ และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน
- 2.3) ครุฑสมัยโบราณ
- 2.4) เงินตรา จำพวกธนบัตร และเหรียญกษาปณ์
- 2.5) ภาพถ่าย

ภาพถ่ายตัวอย่าง
วัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชั้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

มุมแสดงความเคารพท่าน
เจ้าของคุ่มองค์ก่อน
ภาพถ่ายและงานช่างของเจ้า
สุริยพงษ์มริตเดช
รูปถ่ายเจ้าศรีพรหมา
สิ่งของเครื่องใช้ของเจ้า
มหาพรหมสุรธาดา

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

3.1.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

3.1.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

เจ้าของค้ำเป็นผู้ดูแลเอง

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

เนื่องจากไม่ได้เปิดให้เข้าชมอย่างเป็นทางการ ผู้เข้าชมส่วนใหญ่จึงเป็นนักวิชาการ

นักวิจัย และผู้ที่คุ้นเคยกับท่านเจ้าของค้ำ

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีการเก็บสถิติ

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

ท่านเจ้าของค้ำนำชมนิทรรศการเอง

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

ไม่มี

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ไม่มี

3.1.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน

3.1.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

เนื่องจากเป็นสถานที่เอกชน จึงไม่มีหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนเข้าไปให้ความช่วยเหลือ ปัจจุบันตัวอาคารและสถานที่อยู่ในสภาพทรุดโทรม แต่ขาดทุนทรัพย์ในการซ่อมแซมและดูแล

3.1.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- ยังไม่มีนโยบายเปิดให้เข้าชมอย่างเป็นทางการ

2) จุดแข็ง

- ที่ตั้งอยู่ในตัวเมือง เดินทางเข้าถึงได้ง่าย
- วัตถุจัดแสดงหลายชิ้นมีคุณค่าทางด้านประวัติศาสตร์

3.1.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ไม่มี

ข้อมูล ณ วันที่ 28 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

3.2 พิพิธภัณฑ์พระพุทธรูปไม้และแหล่งเรียนรู้ชุมชน วัดน้ำล่อม

3.2.1 ที่อยู่และการติดต่อ

วัดน้ำล่อม ตำบลโนเวียง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000

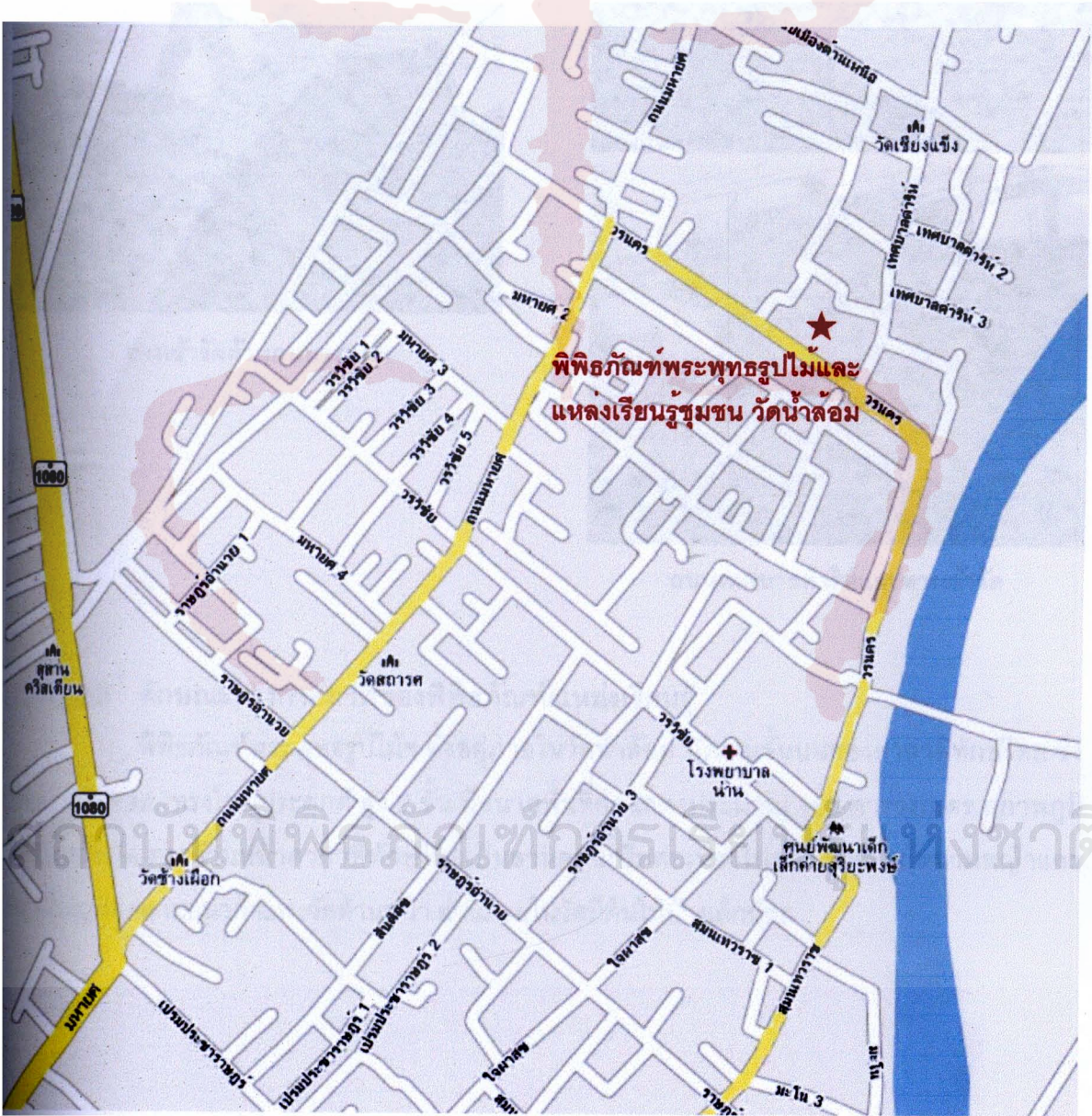
โทรศัพท์ 08-3324-4007

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

3.2.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ใช้เส้นทางถนนมหายศจากตัวเมืองน่านผ่านค่ายสุริยพงษ์ แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนวรนคร ตรงไปอีกประมาณ 400 เมตร วัดน้ำล่อมจะอยู่ฝั่งซ้ายมือตรงข้ามกับค่ายสุริยพงษ์ หรือใช้ถนนสุนทรทวารจากตัวเมืองน่าน ผ่านโรงพยาบาลน่านเข้าสู่ถนนวรนคร และผ่านค่ายสุริยพงษ์ แล้วเลี้ยวซ้ายตามแนวถนนวรนครไปอีกประมาณ 200 เมตร วัดน้ำล่อมจะอยู่ฝั่งขวามือตรงข้ามกับค่ายสุริยพงษ์

ทางเข้าวัดด้านถนนวรนคร

ถนนเทศบาลดำรงและทางเข้าวัด

3.2.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์พระพุทธรูปไม้ฯ ตั้งอยู่ภายในวัดน้ำล่อม บริเวณชั้นบนของศาลาพิทักษ์ไทย ซึ่งเป็นอาคาร คสล. ทรงไทยประยุกต์ สูง 2 ชั้น มีขนาดพื้นที่จัดแสดงประมาณ 160 ตารางเมตร สถาปัตยกรรมภายในวัด ตรงด้านหน้าศาลาพิทักษ์ไทยเป็นลานคอนกรีตต่อเนื่องไปจนถึงวิหาร มีสนามหญ้าและต้นไม้ใหญ่ปลูกตามแนวกำแพงวัดด้านหน้า ส่วนภายในวัดมีต้นไม้บ้างเล็กน้อย

ผังบริเวณวัดน้ำลอม

ศาลาพิทักษ์ไทย ที่ตั้งพิพิธภัณฑ์พระพุทธรูปไม้
และแหล่งเรียนรู้ชุมชน วัดน้ำลอม

สภาพภูมิทัศน์ภายในวัดน้ำล่อม

3.2.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน วัดน้ำล่อม

พระครูโกศลนันทวิทย์ เจ้าอาวาสวัดน้ำล่อม

พระครูโกศลนันทวิทย์
ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์พระพุทธรูปไม้ฯ

3.2.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

ต้องติดต่อประสานงานก่อนเข้าชม

3.2.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

3.2.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์พระพุทธรูปไม้และแหล่งเรียนรู้ชุมชน วัดน้ำล่อม เกิดขึ้นจากการที่ชุมชนทำโครงการเสนอขอเงินจาก "โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน" (SML) ของรัฐบาล ในปี 2547 แล้ว

นำมาสร้างพิพิธภัณฑ์ในชุมชน ด้วยเล็งเห็นถึงความสำคัญของปูชนียวัตถุ และโบราณวัตถุที่มีคุณค่าในชุมชน เพื่อมิให้สูญหาย จึงมีความคิดที่จะนำมาจัดเก็บให้เรียบร้อย ปลอดภัย และเป็นระบบ ในรูปของการสร้างพิพิธภัณฑ์ในชุมชนเพื่อเป็นสถานที่จัดเก็บ และใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน โดยได้รับความร่วมมือจากปราชญ์ท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่จากพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน ให้ความรู้และคำแนะนำต่าง ๆ

3.2.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

3.2.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับภูมิปัญญา และประวัติศาสตร์ การจัดแสดงของที่เน้นพระพุทธรูปไม้หรือพระเจ้าไม้ พร้อมวัตถุเกี่ยวเนื่องในศาสนา ลักษณะการจัดแสดงพระพุทธรูปไม้จะวางในตู้กระจกแปดเหลี่ยม ภายในทำเป็นชั้นวางลดหลั่นทรงปิระมิด ผู้ชมสามารถเดินชมได้โดยรอบ ด้านหน้าตู้ติดป้ายคำอธิบายของพระพุทธรูปไม้แต่ละองค์ พระบางส่วนจัดแสดงในประสาธจำลองที่มีลวดลายสวยงาม ความงดงามของพระเจ้าไม้และแสงเงาที่ส่องกระทบ ทำให้บรรยากาศภายในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ดูขลังและสวยงามในขณะเดียวกัน

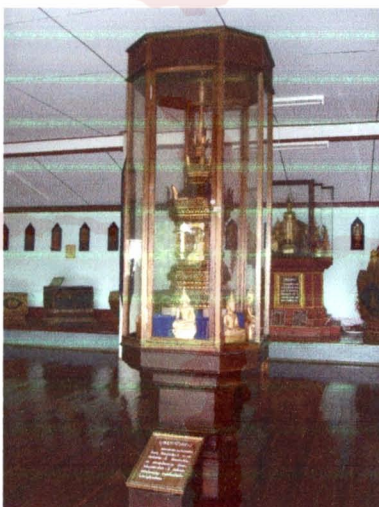

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) โบราณวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูปไม้ เอกลักษณะโดดเด่นของเมืองน่านและเป็นสมบัติเก่าแก่ของวัด จำนวน 221 องค์ พระเจ้าไม้ในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้มีหลากหลายพุทธลักษณะและหลายขนาด มีฐานสูงเพื่อจารึกข้อความ ส่วนมากบอกคำปรารภของผู้สร้าง ระบุวันเดือนปีที่สร้าง

2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ หีบธรรม, คัมภีร์ใบลาน, บุษบกจำลอง, ตุงกระด้าง และแท่นพระ

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชั้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ถือว่าวัตถุจัดแสดงทุกชิ้นมีความสำคัญ

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

3.2.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

ทางพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ น่าน ได้ให้คำแนะนำการจัดทำทะเบียน ด้วยการกำหนดให้พระเจ้าไม้ทุกองค์และวัตถุโบราณทุกชิ้นมีรหัสหรือเลขทะเบียนประจำ ประกอบด้วย ชื่อวัดเป็นตัวอักษรย่อภาษาไทย ตามด้วยเลข 2 หลัก และเลขอีก 3 หลัก ชิดคั่นด้วยเส้น มีปี พ.ศ.ที่ทำทะเบียน

ตัวอย่างเช่น

หมวดรหัส 01

พระเจ้าไม้องค์ที่ 1 กำหนดรหัสเป็น นล.01.001/2548

นล. หมายถึง อักษรย่อชื่อบ้านน้ำล้อม

01 หมายถึง หมวดปูชนียวัตถุ

001 หมายถึง ลำดับที่ของวัตถุ

2548 หมายถึง ปีที่ทำทะเบียน

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและลักษณะของพระเจ้าไม้ (หมวดรหัส 01)

ลำดับ ที่	เลข ทะเบียน	ปาง มารวิชัย		ปาง สมาธิ		ปาง ประทับ ยืน	ปาง ไส ยาสน์	จารึกอักษร			อายุตามจารึก จ.ศ. / พ.ศ.
		จัดสมาธิรับ	จัดสมาธิเพชร	จัดสมาธิรับ	จัดสมาธิเพชร			มี		ไม่มี	
								จัด	ไม่จัด		
1	นล.01.001	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	1243 / 2424
2	นล.01.002	-	-	-	-	✓	-	✓	-	-	1196 / 2377
3	นล.01.003	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	1257 / 2438
4	นล.01.004	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
5	นล.01.005	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	1189 / 2370
6	นล.01.006	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
7	นล.01.007	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
8	นล.01.008	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	1223 / 2404
9	นล.01.009	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	1217 / 2398
10	นล.01.010	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	1192 / 2373
11	นล.01.011	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	1260 / 2441
12	นล.01.012	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	1223 / 2404
13	นล.01.013	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
14	นล.01.014	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	1271 / 2452
15	นล.01.015	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	1230 / 2411
16	นล.01.016	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	1254 / 2435
17	นล.01.017	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	1274 / 2455
18	นล.01.018	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	ไม่ระบุปีที่สร้าง

ตัวอย่างการทำทะเบียนวัตถุจัดแสดง

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

3.2.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

รูปแบบการบริหารจัดการมีการบริหารจัดการโดยวัดและชุมชน ปัจจุบันยังไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลประจำพิพิธภัณฑ์

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีการบันทึก

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

ไม่มี

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

ไม่มี

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ประสานงานกับพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน ในการทำทะเบียนวัตถุและจัดแสดง

3.2.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ไม่มี

3.2.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

1) ขาดงบประมาณสนับสนุน

2) ขาดหน่วยงานสนับสนุน

3.2.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- ที่ตั้งค่อนข้างไกลจากตัวเมือง

2) จุดแข็ง

- มีโบราณวัตถุที่มีคุณค่า

3.2.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ไม่มี

ข้อมูล ณ วันที่ 28 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

3.3 พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน

Nan National Museum

3.3.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน ถนนผากอง ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000

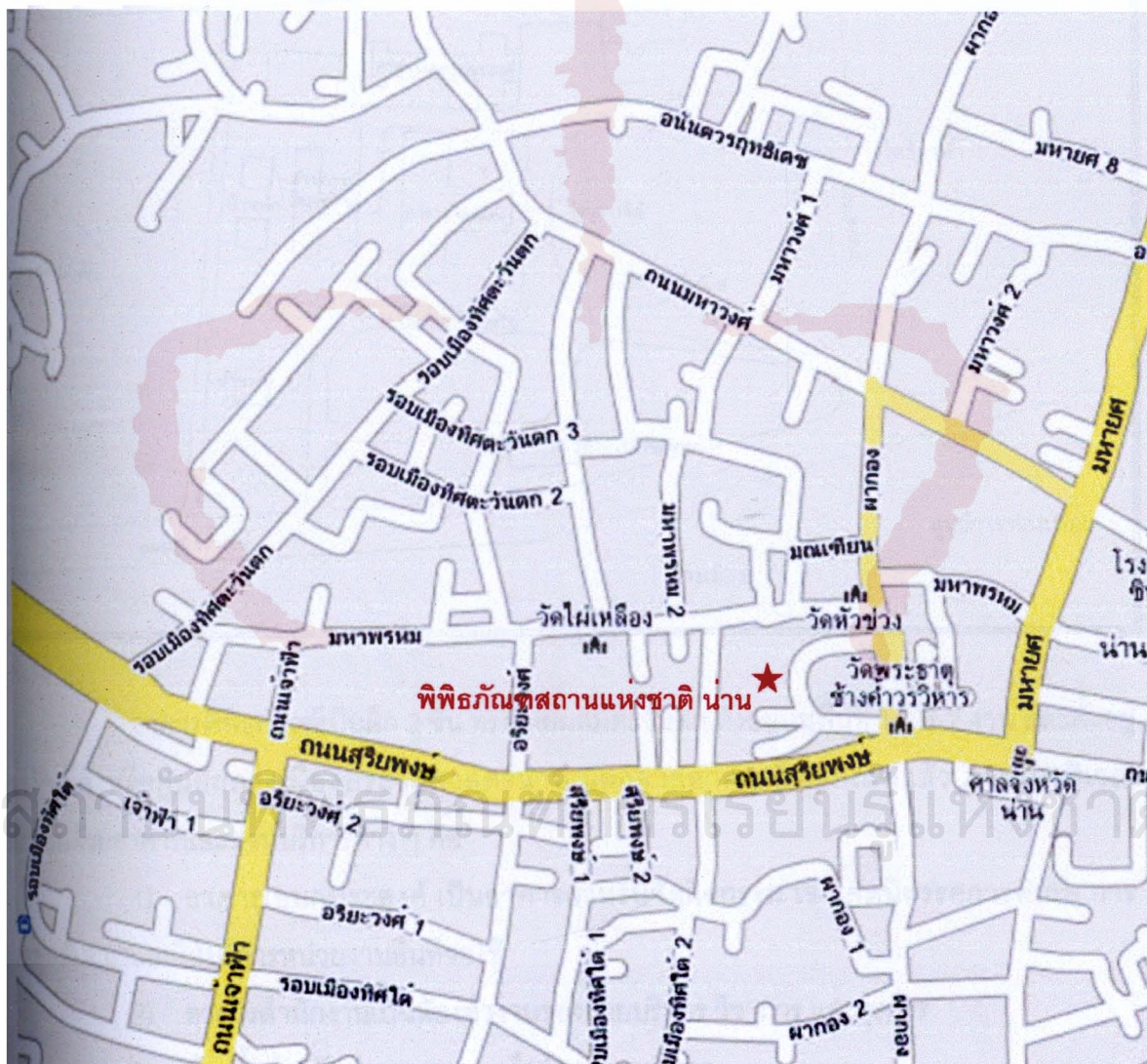
โทรศัพท์ 0-5471-0561

โทรสาร 0-5477-2777

E-Mail ไม่มี

Website www.thailandmuseum.com/nan/nan.htm

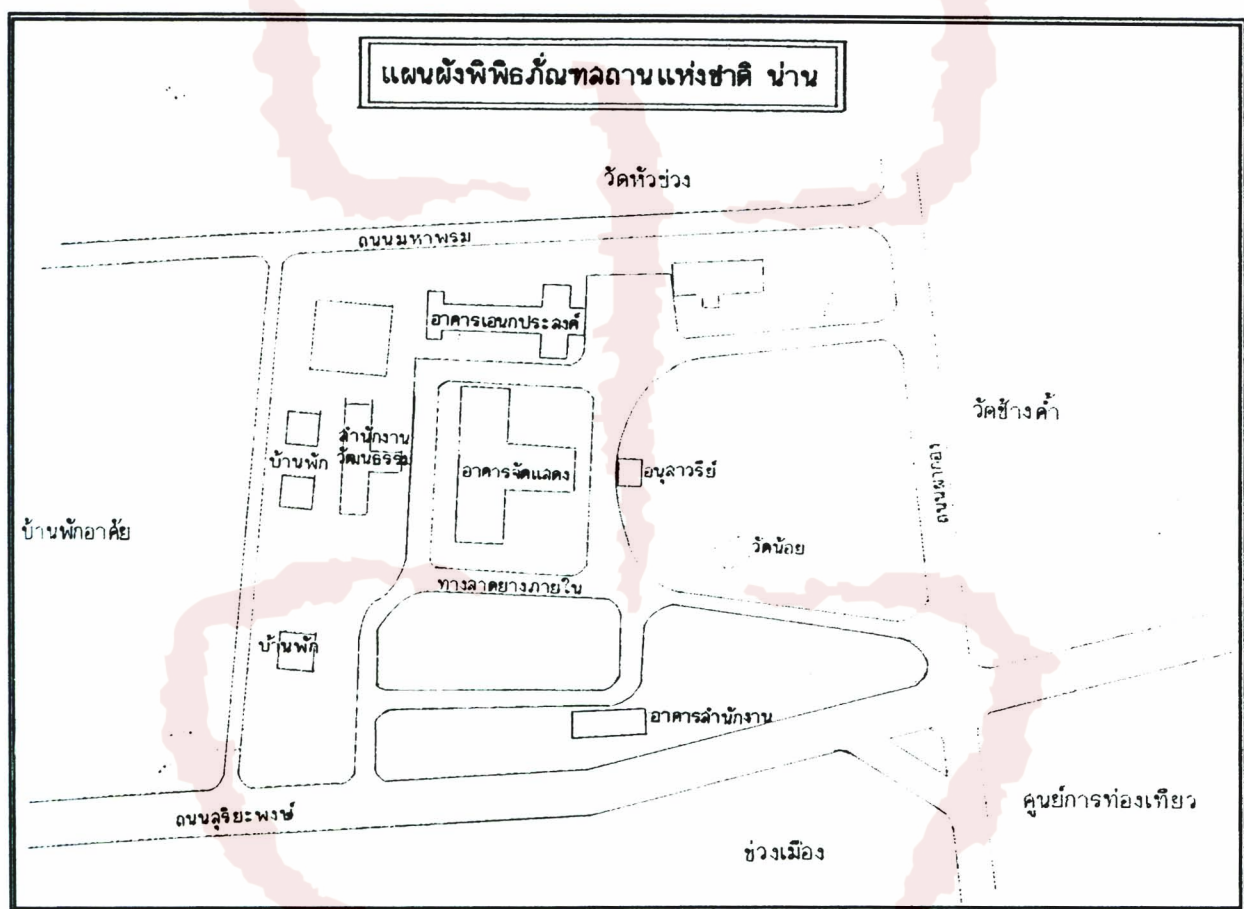
3.3.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

หากมาจากทางหลวงหมายเลข 1091 หรือมาจากถนนเจ้าฟ้า จะใช้ถนนสุริยพงษ์แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนผากอง ก็จะถึงทางเข้าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ น่าน ซึ่งอยู่หัวมุมถนนสุริยพงษ์กับถนนผากอง ตรงข้ามกับวัดพระธาตุช้างค้ำวรวิหาร หรือหากมาจากถนนมหายศ ให้เลี้ยวขวาเข้าถนนมหายศ แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนผากองไปอีกประมาณ 300 เมตร ก็จะถึงทางเข้าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ น่าน

3.3.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารพิพิธภัณฑ์เป็นตึก 2 ชั้น ทรงไทยผสมตะวันตก ตั้งอยู่บนพื้นที่ 14 ไร่ 2 งาน และตั้งอยู่ตรงใจเมืองหรือศูนย์กลางเมืองประวัติศาสตร์น่าน นอกจากอาคารพิพิธภัณฑ์แล้ว ภายในบริเวณประกอบด้วยอาคารและส่วนบริการต่าง ๆ คือ

- 1) อาคารเอนกประสงค์ เป็นอาคารสำหรับจัดกิจกรรม เช่น จัดนิทรรศการพิเศษ การประชุมสัมมนาและให้บริการหน่วยงานอื่นที่ขอใช้
- 2) อาคารสำนักงานเป็นห้องทำงานของฝ่ายบริหาร วิชาการ และธุรการ
- 3) ห้องน้ำสำหรับประชาชน รวมถึงห้องน้ำคนพิการ

- 4) ลานจอดรถ
- 5) ร้านจำหน่ายหนังสือและผลิตภัณฑ์ของจังหวัดน่าน
- 6) อนุสาวรีย์พระเจ้าสุริยพงษ์ผริตเดช
- 7) วัดน้อย (วัดเล็กที่สุด ที่พระเจ้าสุริยพงษ์ฯ ให้สร้างขึ้น)
- 8) ข่วงหลวง / สนามหญ้าสำหรับการจัดงานพิธี และกิจกรรมกลางแจ้ง และออกกำลังกายของประชาชนทั่วไป

สถาปัตยกรรมของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน ทางด้านหน้าเป็นลานสนามหญ้าขนาดใหญ่ และพื้นที่ภายในก็มีการจัดสวน ปลูกไม้ยืนต้นและไม้ประดับ ตัวอาคารต่าง ๆ และพื้นที่โดยรวมอยู่ในสภาพดี ทำให้พิพิธภัณฑ์มีมุมมองและสภาพแวดล้อมที่ดี

สถาบันพิพิธภัณฑ์การบริการเรียนรู้แห่งชาติ

ตัวอาคารและสถาปัตยกรรมของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน

3.3.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

กรมศิลปากร ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

หัวหน้าพิพิธภัณฑ์ เป็นผู้กำกับดูแลด้านการบริหารจัดการ

3.3.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.00 - 16.00 น..
ยกเว้นปิดเทศกาลสงกรานต์ (วันที่ 13-15 เมษายน)

3.3.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ชาวไทย	20 บาท
ชาวต่างชาติ	100 บาท
นักเรียน-นักศึกษา	ไม่เก็บค่าเข้าชม
นักบวชทุกศาสนา	ไม่เก็บค่าเข้าชม
ผู้สูงอายุ (อายุเกิน 60 ปี)	ไม่เก็บค่าเข้าชม

3.3.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ น่าน เดิมเรียกว่า หอคำ หรือ คุ่มหลวง สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2446 โดยพระเจ้าสุริยพงษ์ผริตเดช เจ้าผู้ครองนครน่าน เพื่อใช้เป็นที่พำนักและที่ออกว่าราชการ ต่อมาได้ให้เป็นที่พำนักของเจ้ามหาพรหมสุรธาดา เจ้าผู้ครองนครน่านองค์สุดท้าย กระทั่งพิราลัย บุตรหลานของเจ้าผู้ครองนครน่าน จึงมอบอาคารพร้อมที่ดินให้กับรัฐบาล เพื่อใช้เป็นที่ตั้งของศาลากลางจังหวัด และเมื่อได้มีการสร้างอาคารศาลากลางหลังใหม่ ในปี พ.ศ. 2517 กระทรวงมหาดไทยจึงมอบอาคารและพื้นที่ให้กรมศิลปากร เพื่อจัดตั้งเป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากรใช้เวลาอยู่นานหลายปีในการบูรณะตัวอาคารซึ่งอยู่ในสภาพทรุดโทรม จนล่วงมาถึงปี พ.ศ.2524 จึงแล้วเสร็จและเริ่มจัดแสดงภายใน และได้เปิดให้บริการแก่ประชาชนอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2530 โดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเป็นประธานในพิธีเปิด

3.3.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ น่าน ทำหน้าที่เป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติประจำเมืองหรือจังหวัด ที่ให้ความสำคัญกับเรื่องราวท้องถิ่น เนื้อหาการจัดแสดงมุ่งเน้นเรื่องราวเกี่ยวกับภูมิหลัง และภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดน่าน เพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น สร้างความรัก ความหวงแหน ความภาคภูมิใจ และการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมสืบต่อไป

3.3.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

- 1) ปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอนิทรรศการ
- 2) พัฒนาบุคลากรด้านต่าง ๆ ของพิพิธภัณฑ์

- 3) ส่งเสริมให้บุคลากรมีใจรักในการปฏิบัติหน้าที่

4) เผยแพร่ ข้อมูลข่าวสาร ในด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้น

5) เพิ่มส่วนบริการอื่น ๆ เช่น ร้านอาหาร เครื่องดื่ม กาแฟ และมุมสำหรับเด็ก

3.3.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) แผนผังห้องจัดแสดงและลักษณะการจัดแสดง

ชั้นบน

- 1 ห้องจัดนิทรรศการ (พิเศษ)

2 ห้องการตั้งถิ่นฐานเมืองน่าน

3 ห้องศิลปะลือชัย

4 ห้องสมัยก่อนประวัติศาสตร์

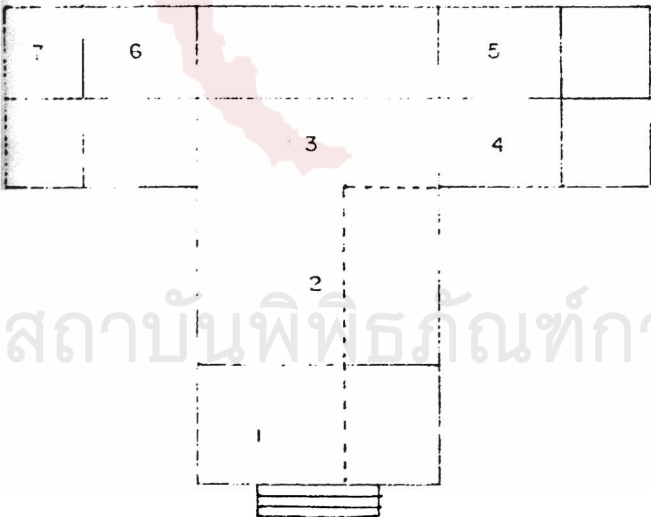
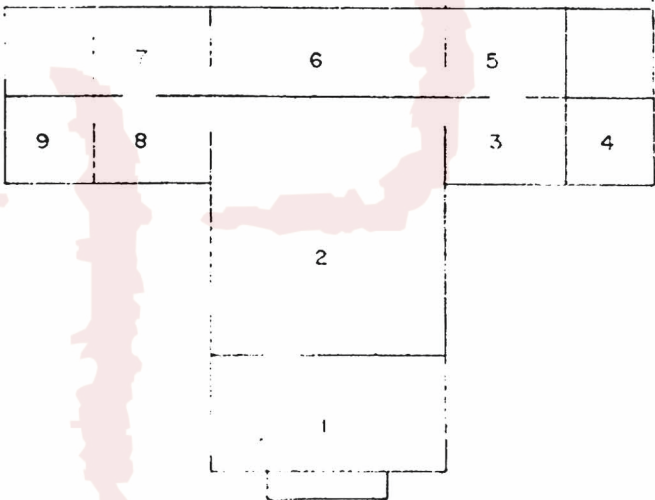
5 ห้องศิลปะในเมืองน่าน

6 ห้องพระพุทธรูปไม้จำหลัก

7 ห้องโบราณวัตถุเหนือเขื่อนลือศักดิ์

8 ห้องศิลปะไทย

9 ห้องงาช้างดำ

ชั้นล่าง

- 1 ห้องจำหน่ายบัตร

2 ห้องบ้านเมืองน่าน

3 ห้องเครื่องมือการเกษตร

4 ห้องผ้าพื้นเมืองน่าน

5 ห้องความเชื่อประเพณี

6 ห้องชนกลุ่มน้อยเมืองน่าน

7 ห้องศิลปะแห่งชาติ

แผนผังห้องจัดแสดงพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน

ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับวิถีชีวิต ภูมิปัญญา ชาติพันธุ์วิทยา ประวัติศาสตร์ และโบราณคดี โดยแบ่งการจัดแสดงตามลักษณะของอาคารเป็น 2 ส่วน คือ

ชั้นบน จัดแสดงเกี่ยวกับโบราณคดี และประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

ชั้นล่าง จัดแสดงเกี่ยวกับชาติพันธุ์วิทยา

รายละเอียดการจัดแสดงชั้นบน แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนหน้าหรือหน้ามุข ใช้เป็นห้องจัดนิทรรศการพิเศษ

ส่วนกลาง เป็นห้องโถงใหญ่ในอดีต ห้องนี้เคยใช้เป็นท้องพระโรงสำหรับเสด็จออกว่าราชการของเจ้าผู้ครองนครน่าน จัดแสดงข้อมูลทางภูมิรัฐศาสตร์ของจังหวัดน่าน การสร้างบ้านแปงเมือง ภาพถ่ายโบราณสถานที่สำคัญ หลักศิลาจารึก ลำดับเชื้อสายของเจ้าผู้ครองนคร เครื่องใช้ส่วนพระองค์ ภาพถ่ายโบราณ งานประณีตศิลป์ เงินตราและอาวุธ

ส่วนหลัง ได้แก่ห้องปีกของอาคารด้านเหนือ ได้ และเฉลียงหลัง รวม 5 ห้อง จัดแสดงเรื่องราวด้านโบราณคดีและประวัติศาสตร์ศิลปะ เริ่มตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ที่ปรากฏร่องรอยการอยู่อาศัยของมนุษย์ในพื้นที่แถบจังหวัดน่าน สมัยประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของศิลปะสุโขทัยและศิลปะล้านนา ที่ก่อให้เกิดแนวคิดของศิลปกรรมสกุลช่างเมืองน่าน วิวัฒนาการของศิลปะน่านสมัยต่าง ๆ แหล่งโบราณคดีและโบราณวัตถุที่ได้จากการขุดค้นในพื้นที่เก็บกักน้ำเหนือเขื่อนสิริกิติ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ เครื่องถ้วยจากแหล่งเตาเผาที่พบในเมืองน่าน ศิลปะในประเทศไทยสมัยต่าง ๆ และห้องจัดแสดงงาช้างดำ ซึ่งเป็นสมบัติล้ำค่าคู่บ้านคู่เมืองน่านมาแต่โบราณ

รายละเอียดการจัดแสดงชั้นล่าง แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนหน้า หรือหน้ามุข เป็นห้องจำหน่ายบัตรและจำหน่ายหนังสือด้านวิชาการ สินค้าพื้นเมือง หัตถกรรมพื้นบ้านของเมืองน่าน และของที่ระลึกอื่น ๆ

โถงกลาง รวมถึงปีกอาคารด้านทิศเหนือ จัดแสดงเรื่องราวด้านชาติพันธุ์วิทยาเกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวไทยพื้นเมืองทางเหนือ ลักษณะบ้านเรือน ร้านน้ำ ห้องนอน ห้องครัว สิ่งของเครื่องใช้ประจำวัน การทอผ้า และตัวอย่างผ้าพื้นเมืองน่านแบบต่างๆ ประเพณี พิธีกรรม และความเชื่อ อาทิ การแข่งเรือ งานบุญบั้งไฟ ทานสลากภัต งานบุญสงกรานต์ พิธีสืบชะตา ฯลฯ

ส่วนหลัง คือส่วนที่เป็นปีกอาคารด้านเหนือ ได้ และเฉลียง จัดแสดงเรื่องราวชีวิตความเป็นอยู่และเครื่องใช้ของชนเผ่าต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดน่าน คือ ไทลื้อ แม้ว เย้า ถิ่น และตองเหลือง ในลักษณะของฉากประกอบหุ่นจำลองขนาดเท่าจริง สุดท้ายเป็นห้องที่ระลึกและเชิดชูเกียรติศิลปินแห่งชาติชาวจังหวัดน่าน

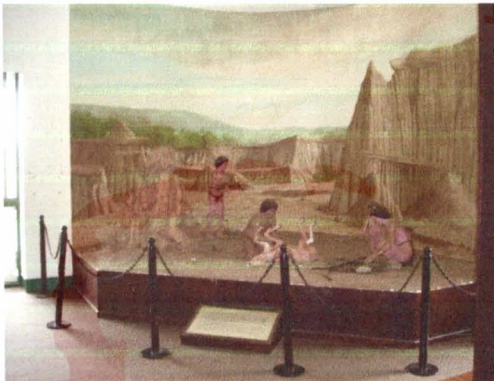

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) โบราณวัตถุ และศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป, ศิลปจารึก, ประติมากรรม, เครื่องปั้นดินเผา, เครื่องถ้วย และเครื่องใช้ส่วนพระองค์เจ้าหลวง

- 2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา
- 2.3) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องมือการเกษตร, เครื่องมือประมง, เครื่องมือทอผ้า, เครื่องแต่งกายและผ้าทอ, เครื่องประดับ, เครื่องจักสาน, เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน และอาวุธ
- 2.4) เงินตรา จำพวกธนบัตร และเหรียญกษาปณ์
- 2.5) ภาพถ่าย ภาพวาด
- 2.6) ของจำลอง

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชั้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

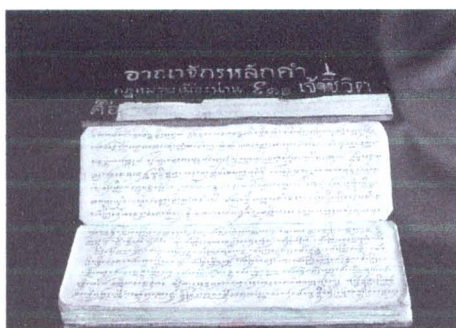
งาช้างดำ

ขนาดยาว 97 ซม. วัดโดยรอบตรงส่วนใหญ่สุดได้ 47 ซม. มีโพรงตอนโคน ลึก 14 ซม. เดิมเป็นสมบัติของเจ้าผู้ครองนครน่าน ลักษณะเป็นงาปลี สีออกน้ำตาลเข้ม มีจารึกอักษรธรรมล้านนา ภาษาไทยว่า กิ่งนี้หนักหนึ่งหมื่นห้าพัน หรือประมาณ 18 กิโลกรัม สันนิษฐานว่าเป็นงาช้างซ้าย เพราะมีรอยเสียดสีกับวงชัดเจน ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดถึงประวัติความเป็นมา มีเพียงตำนานเล่าสืบต่อกัน เป็นโบราณวัตถุที่หายากและมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เป็นวัตถุมงคลคู่บ้านคู่เมืองน่าน และถือเป็นเอกลักษณ์หนึ่งของจังหวัดน่าน

พระพุทธรูปปางประทับยืน

พระเจ้าไม้ ฝีมือช่างล้านนา น่านระยะที่ 4 องค์พระพุทธรูปทอดพระกรทั้งสองข้างขนานไปกับพระวรกาย มีฉัตรชั้นเดียวกันอยู่ทางด้านบน ครองจีวรห่มเฉียง เปิดพระอังสาขวา แนวชายจีวรขนาดใหญ่ยาวลงมาจรดพระนาภี ทรงเครื่องทรงอย่างกษัตริย์ ประกอบไปด้วยมงกุฎยอดแหลม มีกรรเจียกกรองคอ พานหัตถ์ ทองพระกร อ้ามรงค์ และฉลองพระบาท สบงทำเป็นผ้าถุงซ้อนกัน 3 ชั้น ซักชายพลี้ออกทางด้านข้าง มีชายไหวประดับอยู่ทางด้านหน้าของชายพับ ส่วนฐานเป็นบัวฐานปัทมมกลีเยยม มีแนวลูกแก้วคัน ตอนบนทำเป็นกลีบบัวมีเกสร

อาณาจักรหลักคำ*

พุทธศักราช 2396 ถึงพุทธศักราช 2451 กระดาษสา ลักษณะเป็นพับ มีไม้ปะกับสองด้าน ขนาดกว้าง 11.8 ซม. ยาว 36.5 ซม. หน้า 5 ซม. นางสุภาพ สองเมืองแก่น มอบให้เมื่อ 14 สิงหาคม 2530

อาณาจักรหลักคำ หรือกฎหมายเมืองน่าน เขียนขึ้นเมื่อพุทธศักราช 2396 โดยเจ้าอนันตวรฤทธิเดช กุลเชษฐมุนีหัตไชย นันทบุรณมหาราชวงศ์ราชบัณฑิต เจ้าผู้ครองนครน่าน องค์ที่ 12 แห่งราชวงศ์หลวงดินมหารวงศ์ (ครองเมือง พ.ศ. 2395 – พ.ศ. 2434) เป็นกฎหมายที่ใช้เฉพาะในเมืองน่านและเมืองต่างๆ ที่ขึ้นกับเมืองน่าน โดยถือหลักจากกฎหมายดั้งเดิม เนื้อหากล่าวถึงการแบ่งเขตการบริหารราชการ การกำหนดฐานะทางสังคม การควบคุมกำลังคน เช่น การควบคุมการเดินทางของไพร่ การควบคุมพฤติกรรมของประชาชนและพระสงฆ์ การกำหนดบทคุกครองผู้หญิงไม่ให้ถูกล่วงละเมิดทางเพศ นอกจากนี้ ยังแสดงถึงนโยบายสนับสนุนการเกษตรกรรม เช่น การกำหนดบทลงโทษผู้ทำความเสียหายแก่ทุ่งนา การส่งเสริมการค้าขาย โดยควบคุมราคาสินค้า การป้องกันการทำเงินปลอม และการให้ความสะดวกในการเดินทาง เป็นต้น

* ภาพจากพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน

พระสุพรรณบัฏ หรือแผ่นทองคำ*

รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง 4.1 ซม. ยาว 14.9 ซม. เจ้านิรมิต สิริสุขะ มอบให้ มีจารึกพระนามพระเจ้าสุริยพงษ์ผริตเดชฯ มีข้อความดังนี้

พระเจ้าสุริยพงษ์ผริตเดช กุลเชษฐมหันต์ ไชยนันทบุรมหาราชวงษาธิบดี
สุจริตจารีราชานุกาวัธ วิทยาลัยศักดิ์กิตติไพศาล ภูบาลบพิตร
สถิต ณ นันทราชวงษ์ พระเจ้านครน่าน จงเจริญ ทฤษณมาเยสุสสวัสดิ์
พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ โปรดเกล้าฯ ให้จารึก
พระสุพรรณบัฏนี้ เพื่อเลื่อนฐานันดรศักดิ์เจ้าสุริยะ ณ น่าน เจ้าผู้ครองนครน่านองค์ที่ 13 แห่งราชวงศ์
หลวงดินมหาราช เป็นพระเจ้าสุริยพงษ์ผริตเดชฯ หรือที่ชาวน่านเรียกว่า พระเจ้าน่าน เมื่อปีพุทธศักราช
2446

* ภาพจากพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

มีห้องนิทรรศการพิเศษอยู่บริเวณชั้นบน ส่วนหน้าของตัวอาคารพิพิธภัณฑ์

3.3.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

มีการทำทะเบียนบัญชีวัตถุทุกชิ้น มีโครงการปรับปรุงระบบทะเบียน

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

อยู่ภายในตึกจัดแสดง มีโครงการปรับปรุงการจัดเก็บโบราณวัตถุ

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

3.3.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน บริหารจัดการโดยหัวหน้าพิพิธภัณฑ์ โดยมีบุคลากร

รวมทั้งสิ้น 24 คน ประกอบด้วย

- ข้าราชการ 6 คน

- ลูกจ้างประจำ 7 คน

- ลูกจ้างชั่วคราว 11 คน

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 นักเรียน นักศึกษา

อันดับ 2 ประชาชนทั่วไป

3) สถิติผู้เข้าชม

รายการ	ปีงบประมาณ 2549	ปีงบประมาณ 2550	ปีงบประมาณ 2551	ปีงบประมาณ 2552 (ต.ค. 51 – ก.ย. 52)
ประชาชนชาวไทย	26,061	19,538	20,739	25,712
ชาวต่างประเทศ	1,720	1,732	2,270	1,410
ภิกษุ สามเณร ชี	2,019	1,326	1,465	1,855
นักเรียน	14,912	13,060	14,890	17,285
นักศึกษา	820	3,245	3,086	3,699
แขกทางราชการ	4,411	2,099	4,399	4,958
ผู้สูงอายุ	3,593	6,474	6,651	15,169
ครอบครัววันอาทิตย์	466	3,762	1,852	1,504
ผู้ใช้สถานที่	9,231	6,329	6,169	6,674
รวม	63,233	57,565	61,521	78,266

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

- 4.1) เจ้าหน้าที่นำชมนิทรรศการ
- 4.2) ร้านจำหน่ายหนังสือและของที่ระลึก
- 4.3) ห้องประชุม
- 4.4) ลานจอดรถ

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

- 5.1) เอกสารแผ่นพับ
- 5.2) หนังสือนำชมพิพิธภัณฑ์
- 5.3) เว็บไซต์

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

กิจกรรมวันเด็ก

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่น ๆ ไม่มี

3.3.13 แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง คุ้มเจ้าราชบุตร

3.3.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ไม่มี

3.3.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง จุดแข็ง

จากความสำคัญของอาคารสถานที่และการจัดแสดงที่มีการนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ที่หลากหลาย เกี่ยวกับจังหวัดน่าน พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน จึงเป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดน่าน ที่มีผู้เข้ามาศึกษาและเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก ทั้งผู้ที่อยู่ในจังหวัดน่านและจากจังหวัดอื่น ๆ ทั่วประเทศ

3.3.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

- 1) ปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอนิทรรศการ
- 2) พัฒนาคู่มือด้านต่าง ๆ ของพิพิธภัณฑ์
- 3) ส่งเสริมให้บุคลากรมีใจรักในการปฏิบัติงานที่
- 4) เผยแพร่ ข้อมูลข่าวสาร ในด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้น
- 5) เพิ่มส่วนบริการอื่น ๆ เช่น ร้านอาหาร เครื่องดื่ม กาแฟ และมุมสำหรับเด็ก

ข้อมูล ณ วันที่ 14 ตุลาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

3.4 หอศิลป์พิงพุกษ์

Wildside Art Gallery

3.4.1 ที่อยู่และการติดต่อ

หอศิลปิพิงพฤกษ์ เลขที่ 16 หมู่ 10 ตำบลไชยสถาน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000

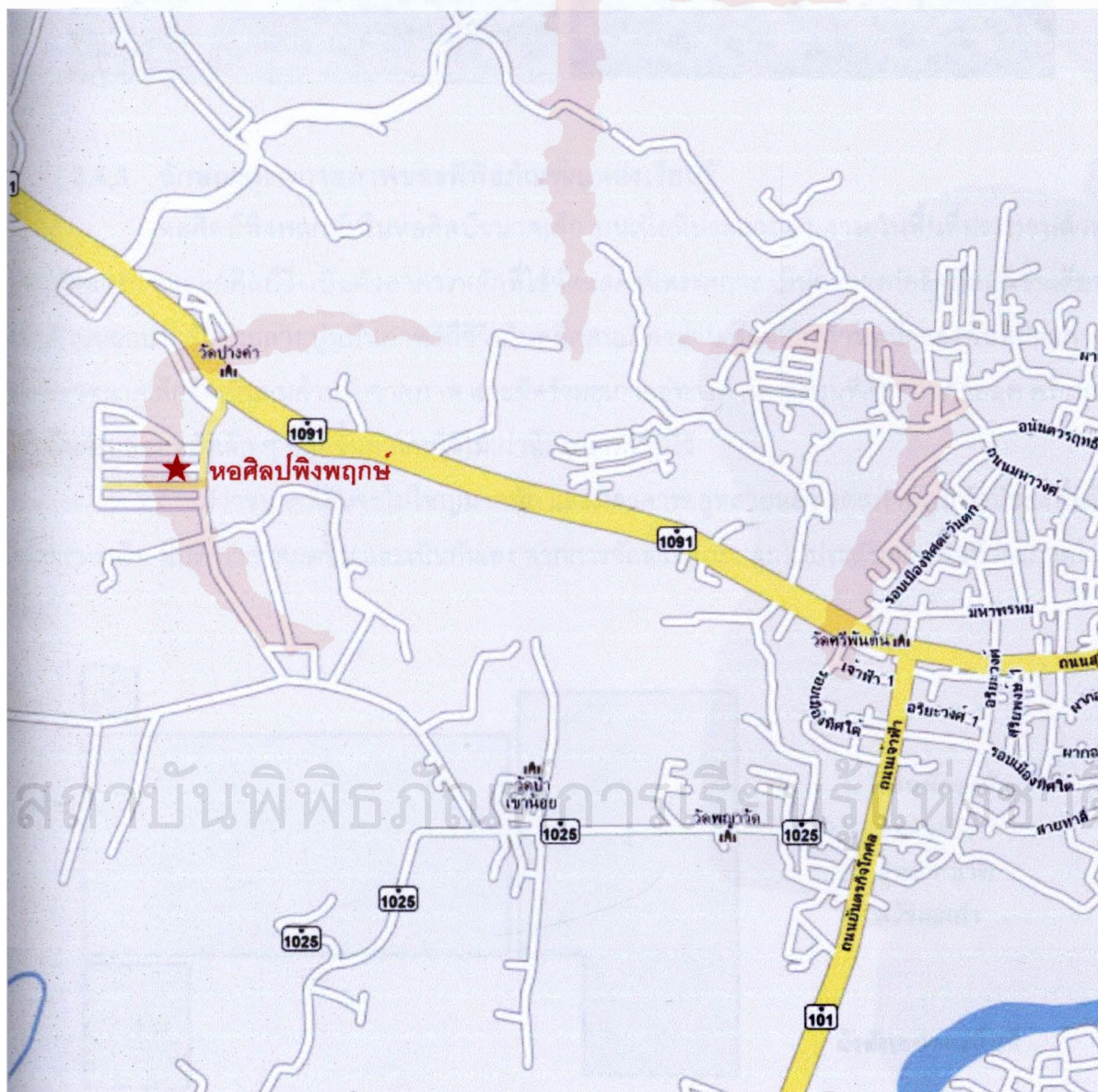
โทรศัพท์ 08-9559-7815

ไตรมาส ไม่มี

E-Mail numwindy@hotmail.com

Website ไม่มี

3.4.2 แผนกที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

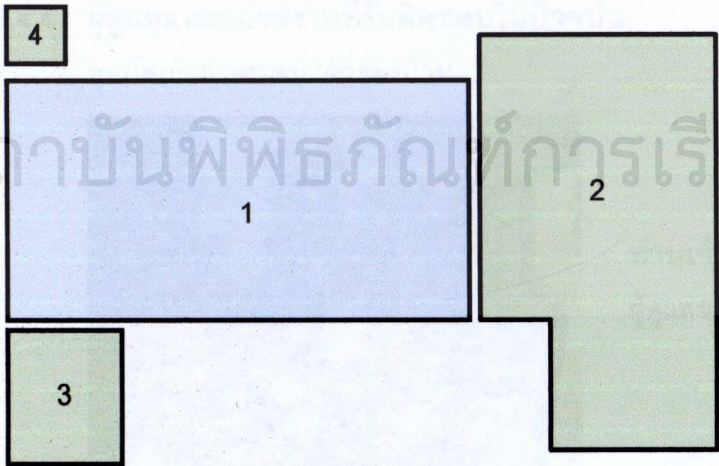
ออกจากตัวเมืองน่านโดยใช้ทางหลวงหมายเลข 1091 (ถนนสายน่าน – พะเยา) ก่อนถึง กม. ที่ 4 เลี้ยวซ้ายที่แยกบ้านปางค่า (ทางเข้าบ้านนาท่อใหม่) ไปประมาณ 1 กิโลเมตรจะมีป้ายบอกทางตรง ขอย 3 เลี้ยวขวามือก่อนถึงหนองนาท่อ เข้าไปประมาณ 50 เมตร สังเกตด้านขวามือก็将会เห็นหอศิลป์ซึ่ง ตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกันกับตัวบ้าน

3.4.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

หอศิลป์พิงพุกขเป็นหอศิลป์ขนาดเล็ก บนเนื้อที่ประมาณ 1 งาน ในพื้นที่ประกอบด้วย บ้านพักอาศัย และหอศิลป์ซึ่งเป็นตัวอาคารหลักที่ใช้จัดแสดงนิทรรศการ เป็นอาคารก่ออิฐถือปูนชั้นเดียว ผนังด้านนอกประดับด้วยลายปูนปั้นภาพวิถีชีวิตในอดีตคนเมืองน่าน ส่วนทางด้านหน้าของพื้นที่มีอาคาร ชั้นเดียวขนาดเล็กจัดเป็นมุมสำหรับวาดภาพ และมีครัวมะเก่าอยู่ทางด้านหลังมุมที่ดินด้านซ้ายสุด ครัวมะเก่าเป็นกระท่อมหลังเล็ก ๆ ปลูกขึ้นมาโดยใช้ไม้เก่าที่รวบรวมเก็บไว้

ถึงแม้ว่าขนาดที่ดินจะไม่ใหญ่มากนัก และมีอาคารอยู่หลายหลัง แต่สภาพภูมิทัศน์ของพื้นที่ ก็มีความร่มรื่น มีบรรยากาศสดชื่น และเป็นกันเอง จากการจัดสวนและปลูกไม้ประดับตามพื้นที่ว่างภายใน ที่ดิน

- 1. บ้านพักอาศัย
- 2. หอศิลป์
- 3. มุมวาดภาพ
- 4. ครัวมะเก่า

ผังสังเขปของพื้นที่

หอศิลป์

มูวาดภาพ
ครัวมะเก่า

อาคารและสภาพภูมิทัศน์ภายในหอศิลป์พิงพฤกษ์

3.4.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน
คุณโสภา กาละเสน เจ้าของบ้าน

ท่านเจ้าของบ้าน

ผู้ดูแลหอศิลป์

3.4.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดเฉพาะวันเสาร์และอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 08.00 - 18.00 น.

3.4.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

3.4.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

หอศิลป์พิงพุกษ์ก่อตั้งขึ้นโดยคุณสุรเดช กาละเสน ศิลปินชาวน่าน นอกเหนือจากงานประจำในโรงพยาบาลจังหวัดน่าน คุณสุรเดชได้ใช้เวลาให้กับงานศิลปะอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะงานวาดภาพจิตรกรรมฝาผนังในอุโบสถของวัดมิ่งเมือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน นอกจากนี้ยังเคยได้รับรางวัลด้านศิลปะต่าง ๆ มากมาย อาทิ รางวัลศิลปินดีเด่นจังหวัดน่าน สาขาทัศนศิลป์ ด้านจิตรกรรม ประจำปี 2542 จากคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ รางวัลชนะเลิศการประกวดแบบตราสัญลักษณ์ "น่านเมืองศิลปวัฒนธรรมนำสู่มรดกโลก"

คุณสุรเดชได้เสียชีวิตลงกะทันหันก่อนจะเปิดหอศิลป์ที่เริ่มต้นไว้ ปัจจุบันคุณโสภา กาละเสน ภรรยา ได้สานงานต่อจากคุณสุรเดช ภายในหอศิลป์พิงพุกษ์นอกจากจัดแสดงผลงานภาพวาดของคุณสุรเดชแล้ว มุมด้านหนึ่งยังจัดแสดงโต๊ะทำงานและอุปกรณ์วาดภาพของคุณสุรเดชไว้ เสมือนเป็นการระลึกถึงบรรยากาศการทำงานของผู้ก่อตั้งหอศิลป์แห่งนี้ นอกจากนี้ทางหอศิลป์ยังเปิดเป็นศูนย์ฝึกการวาดภาพให้กับกลุ่มเยาวชนในละแวกใกล้เคียงอีกด้วย

3.4.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

3.4.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

ในส่วนของหอศิลป์จัดแสดงผลงานศิลปะของคุณสุรเดช กาละเสน อีกส่วนหนึ่งจัดแสดงวิถีชีวิตท้องถิ่นในครุฑมะเก่า ซึ่งสร้างเป็นครุฑไฟโบราณจัดแสดงข้าวของเครื่องใช้โบราณและวิถีชีวิตสมัยพ่ออยู่แม่อยู่ไว้ให้คนรุ่นหลังได้ดู

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) งานจิตรกรรม และภาพวาดประกอบ

2.2) เครื่องมือเครื่องใช้ ในครัวมะเก่า

3) วัตถุจัดแสดงชั้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ภาพวาดลายเส้น

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

3.4.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ไม่มีการทำทะเบียน
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

3.4.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
หอศิลป์พิงพุกษ์เป็นหอศิลป์เอกชน บริหารจัดการโดยเจ้าของสถานที่เอง มีบุคลากรดูแลหอศิลป์ 2 คน
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ผู้สนใจงานศิลปะ
อันดับ 2 ประชาชนทั่วไป
อันดับ 3 นักเรียน นักศึกษา เยาวชน
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีการเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ไม่มี
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
ไม่มี
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
6.1) กิจกรรมฝึกวาดภาพของเยาวชนในช่วงวันหยุด
6.2) การทำผ้ามัดย้อมในช่วงเย็นหรือวันหยุด
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่น ๆ
ไม่มี

3.4.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ไม่มี

3.4.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ไม่มี

3.4.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง

- 1) จุดอ่อน
 - ที่ตั้งไกลจากตัวเมือง
- 2) จุดแข็ง
 - มีการจัดกิจกรรมตลอดในช่วงวันหยุด ทำให้หอศิลป์มีการเคลื่อนไหว

3.4.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้ ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 27 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

3.5 หอศิลป์ปริมนาน

Nan Riverside Art Gallery

3.5.1 ท้ายและกาการติดต่อก

หอศิลปวัฒนธรรม เลขที่ 122 หมู่ 2 กม.ที่ 20 ถนนน่าน-ท่าวังผา ตำบลบ่อ อำเภอมือง
จังหวัดน่าน 55000

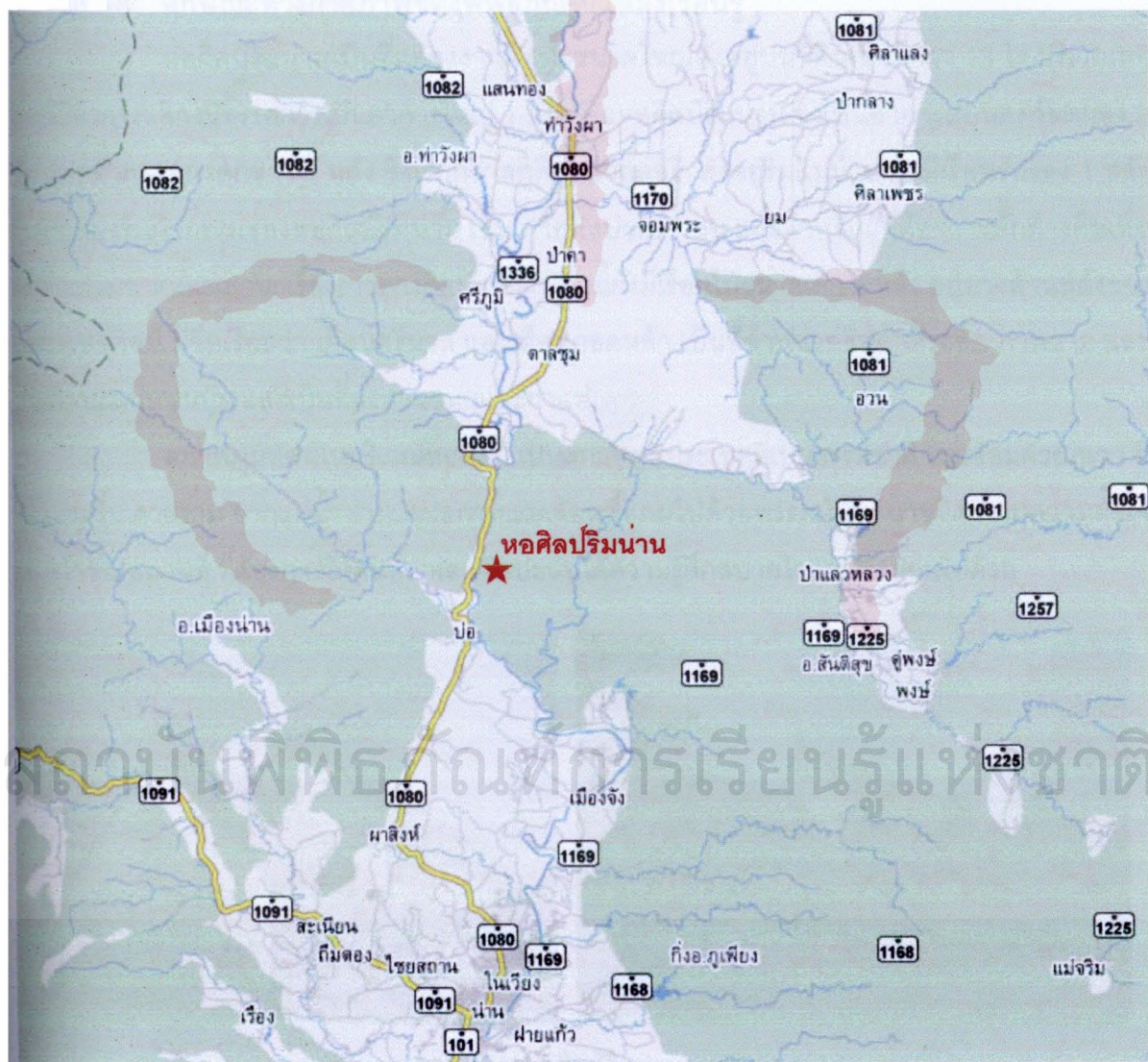
โทรศัพท์ 0-5479-8046, 08-91322-2912

โทรสาร ไม่มี

E-Mail winai_nrg@hotmail.com

Website www.nanartgallery.com

3.5.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ถ้าเดินทางออกจากตัวเมืองน่าน ใช้ทางหลวงหมายเลข 1080 ที่มุ่งไปยัง อ.ท่าวังผา ผ่านด่านตรวจบ้านไร่ไพรวัลย์เล็กน้อย ที่บริเวณหลัก กม. 20 ก็จะถึงหอศิลป์ริมน่าน ในทางตรงข้ามหากมาจาก อ.ท่าวังผา ก่อนถึงด่านตรวจบ้านไร่ไพรวัลย์ จะเห็นป้ายบอกทางอีก 300 เมตร ถึงหอศิลป์ริมน่าน

3.5.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

หอศิลป์ริมน่านเป็นที่แสดงงานศิลปะขนาดใหญ่ตั้งอยู่บนที่ดินเนื้อที่กว่า 13 ไร่ บริเวณหอศิลป์มีอาคารแสดงนิทรรศการเป็นอาคารใหญ่ 1 หลัง คือหอศิลป์ริมน่าน ซึ่งเป็นอาคารแบบตะวันตกสูง 2 ชั้น และอาคารขนาดกลาง 1 หลัง ซึ่งเรียกว่าสตูดิโอ แกลลอรี ตั้งอยู่ริมแม่น้ำน่าน มีเรือนรับรอง 1 หลัง สำหรับรองรับกิจกรรมของหอศิลป์ริมน่าน เช่น ค่ายศิลปะเยาวชน และสำหรับผู้ที่ต้องการพักค้างคืนเพื่อสัมผัสธรรมชาติและเสวนาเรื่องราวทางศิลปะ นอกจากนี้ยังมีเรือนไม้ขนาดเล็ก 2 หลัง อยู่ทางด้านหลังของอาคารหอศิลป์ มีชื่อเรียกว่า เฮือนศรีนวล และเฮือนยอดหล้า เป็นที่จำหน่ายสินค้าที่ระลึก ภาพวาด และงานศิลปะแบบปูนปั้น และเป็นที่นั่งทานขนมและกาแฟ

สภาพภูมิทัศน์ในบริเวณหอศิลป์ เป็นสภาพภูมิประเทศที่เป็นธรรมชาติ โอบล้อมด้วยภูเขา มีความร่มรื่น สวยงาม จากแม่น้ำน่านและสภาพแวดล้อมที่อุดมไปด้วยพรรณไม้นานาชนิด ตามความตั้งใจของเจ้าของสถานที่ ที่ต้องการให้คนที่มาเสพศิลปะนั้นได้ความรู้สึกสบายใจและพักผ่อนไปด้วย

อาคารหอศิลป์ริมน่าน

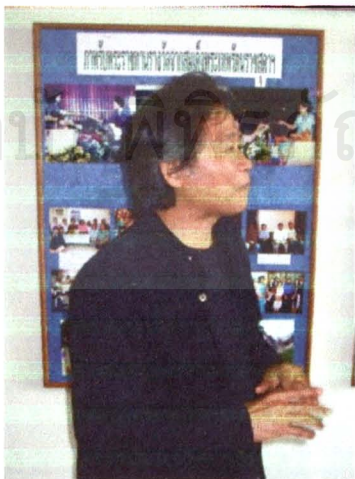

เขื่อนศรีนวล

สภาพภูมิทัศน์ของ
หอศิลป์ปริม่าน

3.5.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน
คุณวินัย ปราบริปู

คุณวินัย ปราบริปู
เจ้าของหอศิลป์ปริม่าน

3.5.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการ ตั้งแต่เวลา 09.00 - 17.00 น. ปิดทุกวันพุธ

3.5.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

เก็บค่าเข้าชมคนละ 20 บาท

3.5.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

หอศิลป์ปริมานัน ดำเนินงานโดยคุณวินัย ปราบริปู ศิลปินชาวน่านที่สร้างสรรค์งานศิลปะ และได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในแวดวงศิลปะ หลังจากสำเร็จปริญญาตรี สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้กลับมาสร้างหอศิลป์ขึ้นที่บ้านเกิดของตน หวังที่จะถ่ายทอดความงามของศิลปะให้แก่ผู้คนและเยาวชนของจังหวัดน่าน โดยใช้เวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี 2541 – 2545 ในการปรับปรุงพื้นที่ และใช้เวลาออกแบบและก่อสร้างอีก 2 ปี หอศิลป์จึงเปิดเป็นทางการเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2547 โดยได้รับความกรุณาจาก ฯพณฯ ศาสตราจารย์ธานินทร์ กรัยวิเชียร องคมนตรีเป็นประธานในพิธี

3.5.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

หอศิลป์ปริมานันก่อตั้งขึ้นด้วยพระศนะและวัตถุประสงค์ที่ว่า

1) เด็ก เยาวชน และประชาชนในจังหวัดเล็ก ๆ ควรได้โอกาสสัมผัสศึกษาเรียนรู้งานศิลปะอย่างกว้างขวางทั้งผลงานของศิลปินระดับชาติ ศิลปินชั้นเยี่ยม ศิลปินของภูมิภาค เช่นเดียวกับเด็ก เยาวชน และประชาชนในกรุงเทพฯ และมหานครในต่างประเทศ

2) เด็ก เยาวชน และประชาชนในถิ่นล้านนาหรือภูมิภาคอื่นของประเทศได้มีโอกาสชื่นชมงานศิลปะร่วมสมัย เมื่อมาเยือนจังหวัดน่านดินแดนที่บริบูรณ์ด้วยธรรมชาติอันบริสุทธิ์ เชื่อมโยงกับการทัศนศึกษาศิลปวัฒนธรรมที่โดดเด่นมาแต่อดีต และเป็นที่ยุติของชาวน่านมาช้านาน

3) มีแหล่งเผยแพร่ผลงานศิลปะร่วมสมัยของศิลปิน ณ สถานที่ที่กว้างขวาง มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม รื่นรมย์ อันจะเสริมสร้างกำลังใจแก่คนในวงการศิลปะทั่วประเทศ

4) คนไทย หน่วยงาน องค์กรทุกภาคส่วนของประเทศตระหนักในคุณค่าแห่งศิลปะที่มีต่อชีวิตและสังคม ร่วมกันส่งเสริม สนับสนุนการเรียนรู้และเผยแพร่ผลงานศิลปะ

3.5.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

3.5.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

การจัดแสดงในอาคารหอศิลป์น่านแบ่งเป็น 2 ส่วนหลัก ชั้นบนจัดแสดงนิทรรศการ "แรงบันดาลใจของมรดกน่าน" ผลงานศิลปะและงานสะสมของคุณวินัย ปราบริปู ทั้งภาพวาดและประติมากรรม ส่วนชั้นล่างเป็นนิทรรศการหมุนเวียน นำผลงานของศิลปินแขนงต่าง ๆ มาหมุนเวียนจัดแสดง

ส่วนอาคารสตูดิโอ แกลลอรี่ ซึ่งแต่เดิมเป็นห้องสตูดิโอเก่าของ อ.วินัย ตอนนี้ปรับเป็นห้องแสดงภาพที่เปิดโอกาสให้คนที่ไม่เคยได้แสดงภาพมาก่อนได้นำภาพมาจัดแสดง ไม่ว่าจะเป็นนักเรียน นักศึกษา และศิลปิน เพื่อเป็นกำลังใจให้แก่คนทำศิลปะ แต่ภาพที่นำมาแสดงจะต้องมีลักษณะโดดเด่น และดึงดูดในตัวของมันเอง ซึ่งมีทั้งจิตรกรรม ประติมากรรม และสื่อผสมต่าง ๆ ที่เป็นศิลปะร่วมสมัย

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) งานจิตรกรรม
- 2.2) งานประติมากรรม
- 2.3) งานศิลปะสื่อผสม

3) วัตถุจัดแสดงชั้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ไม่มี

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

มีการจัดนิทรรศการศิลปกรรมหมุนเวียนตลอดทั้งปี สำหรับปี 2552 มีนิทรรศการ ดังนี้

4.1) นิทรรศการศิลปกรรม ณ หอศิลป์ริมน่าน

- "3 ทศวรรษ" ณัฐเลิศ สุภัทรภรณ์ชัย
- วินัย ปราบริปู
- ถาวร พรธรา "รูป-รัก-นามธรรม"
- กลุ่ม 4 ทศนะ
- วิถีทัศน์
- ศิลปินกลุ่ม "โลกร้อน"

4.2) นิทรรศการศิลปกรรม ณ สตูดิโอ แกลลอรี่

- จากจินตนาการสู่การดู โดย วรวิทย์ วรวิทย์นันท
- พิธีศิลป์ ดวงอิน
- อมร พิพัฒน์เจริญชัย
- ลายเส้น-สีน้ำ โชคชัย จุลลภักดิ์
- กมลเทพ ธรรมกมล และสมคิด บรรเทา
- กนกพันธ์ เหล่าอารยะ

3.5.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

3.5.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

หอศิลป์ปริมานเป็นหอศิลป์เอกชน บริหารจัดการโดยเจ้าของสถานที่เอง

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 ผู้สนใจงานศิลปะ

อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป

อันดับ 2 เยาวชน นักเรียน นักศึกษา

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีมีการเก็บสถิติ

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

ไม่มี

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

เอกสารแผ่นพับแนะนำหอศิลป์

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

การจัดนิทรรศการศิลปกรรมหมุนเวียนตลอดทั้งปี

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่น ๆ

เมื่อมีการจัดกิจกรรมเปิดงานศิลปะ ก็จะมีภาคส่วนต่าง ๆ ของจังหวัดน่านเข้าร่วม

ด้วย เช่น ศูนย์ประสานงานประชาคม

3.5.13 แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ไม่มี

3.5.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ต้องการการส่งเสริมจากองค์กร หน่วยงานภาครัฐและเอกชนอย่างแท้จริง รวมถึงการสนับสนุนจากชาวจังหวัดน่าน และผู้ที่รักงานศิลปะ เพื่อให้การดำเนินงานและกิจกรรมของหอศิลป์ปริมานมีความยั่งยืนสืบเนื่องต่อไป

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

3.5.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- ที่ตั้งไกลจากตัวเมือง

2) จุดแข็ง

- มีการจัดแสดงนิทรรศการหมุนเวียนตลอดทั้งปี ทำให้กิจกรรมไม่หยุดนิ่ง ดึงดูดให้ผู้เข้าชมได้ตลอด
- สถาปัตยกรรมของพื้นที่ที่มีความสวยงาม เป็นธรรมชาติ เป็นจุดขายที่ดีของสถานที่

3.5.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 27 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

3.6 พิพธิภัณฑ์เครื่องหีบอ้อยโบราณ

Museum of Sugarcane Press

3.6.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์เครื่องหีบอ้อยโบราณ หมู่ 2 ตำบลสวก อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000

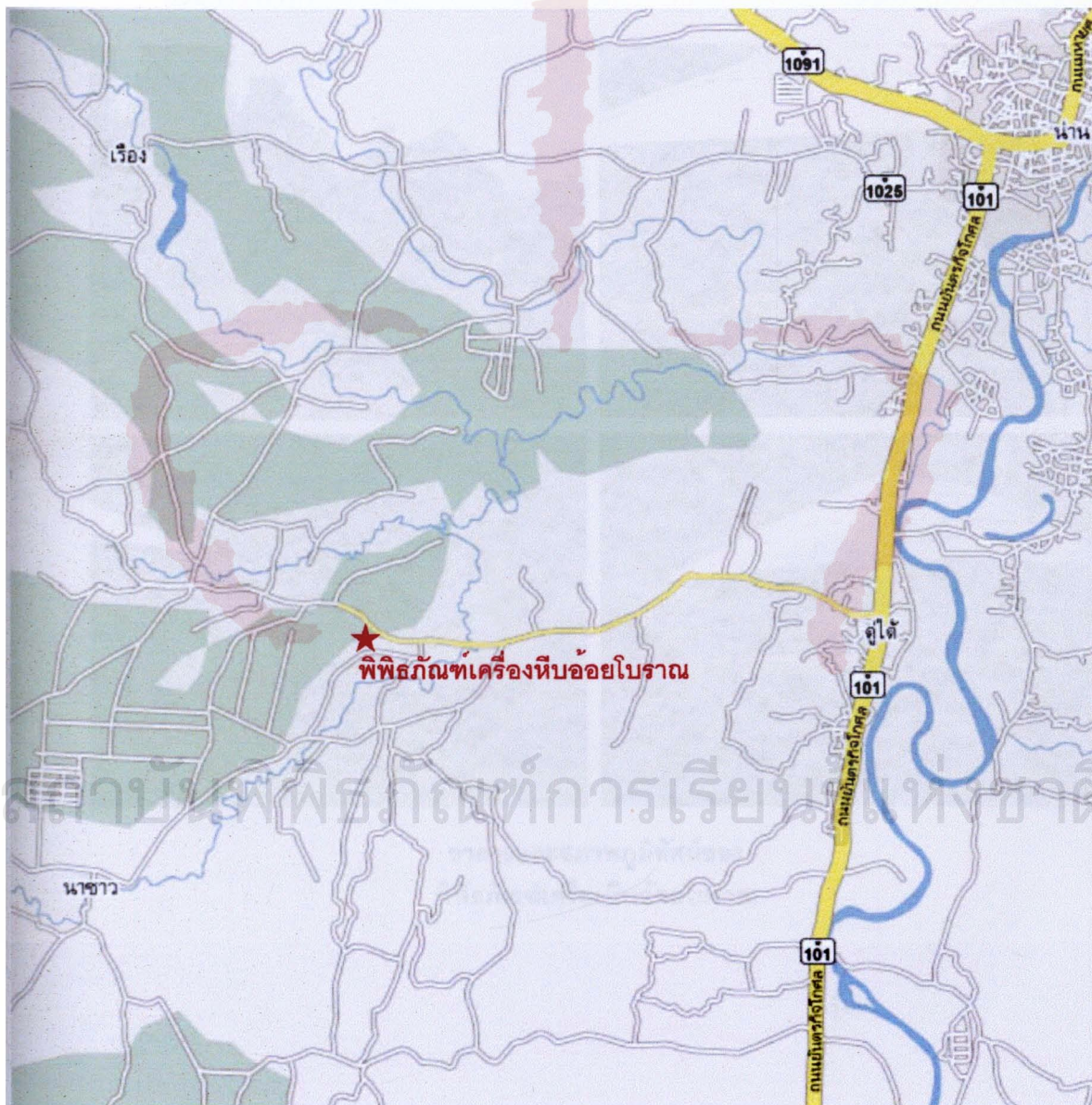
โทรศัพท์ 0-5471-0373

โทรสาร ไม่มี

E-Mail **ไม่มี**

Website ไม่มี

3.6.2 แผนทีสถานทีตั้งพพิภภณ์/แห่งเรียนนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ออกจากตัวเมืองน่านโดยใช้ทางหลวงหมายเลข 101 (น่าน-แพร่) มุ่งสู่บ้านคู้ได้ไปประมาณ 5 กิโลเมตร ให้เลี้ยวขวาที่ทางแยกไปบ้านป่าคา ตรงไปอีกประมาณ 6 กิโลเมตร ทางฝั่งซ้ายมือก็จะถึง พิพิธภัณฑ์เครื่องหีบอ้อยโบราณ

3.6.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์เครื่องหีบอ้อยโบราณ ประกอบด้วยตัวอาคารที่เป็นส่วนจัดนิทรรศการ ซึ่งเป็นอาคารแฝดสูง 1 ชั้น และศาลาเก็บเครื่องหีบอ้อยโบราณ ส่วนด้านหลังของพิพิธภัณฑ์เป็นแปลงปลูกอ้อย สาคู และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

สภาพพื้นที่ของพิพิธภัณฑ์ยังขาดการดูแลเท่าที่ควร ส่วนตัวอาคารก็มีสภาพค่อนข้างทรุดโทรม ตัวอาคารนิทรรศการไม่ได้มีการใช้งาน

อาคารและสภาพภูมิทัศน์ของ
พิพิธภัณฑ์เครื่องหีบอ้อยโบราณ

3.6.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน กลุ่มแม่บ้านในชุมชน

ผู้ใหญ่ว่าง คำมะโน
คุณสังข์ ยะพาลา
คุณขันแก้ว แก้วถา
ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์ฯ

3.6.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ เปิดทำการทุกวัน

3.6.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม ไม่เก็บค่าเข้าชม

3.6.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ในอดีตชาวบ้านป่าคาปลูกอ้อยและเคียนน้ำตาลเป็นอาชีพหลัก ซึ่งเครื่องมือที่สำคัญมากอย่างหนึ่งในการผลิตน้ำตาล คือเครื่องหีบ แต่ปัจจุบันชาวป่าคาเลิกอาชีพนี้ไปมากแล้ว เนื่องจากขาดพื้นที่สำหรับเป็นเชื้อเพลิงเคียนน้ำตาล ทางชุมชนจึงร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดตั้งพิพิธภัณฑ์เครื่องหีบอ้อยโบราณขึ้น เพื่อจัดแสดงวิถีชีวิตและภูมิปัญญาโบราณในการผลิตน้ำตาลไว้ ไม่ให้สูญหายไป

3.6.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

3.6.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับวิถีชีวิต และภูมิปัญญา ในการผลิตน้ำตาล

ของชาวป่าคา

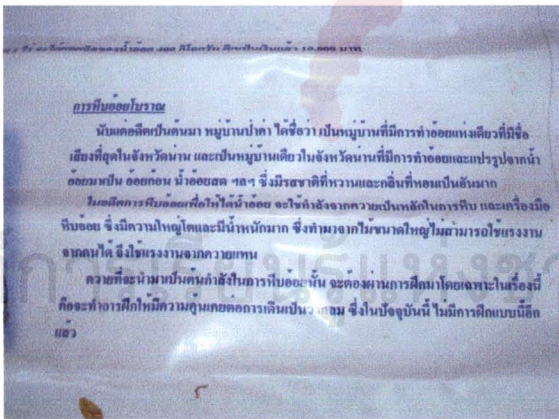
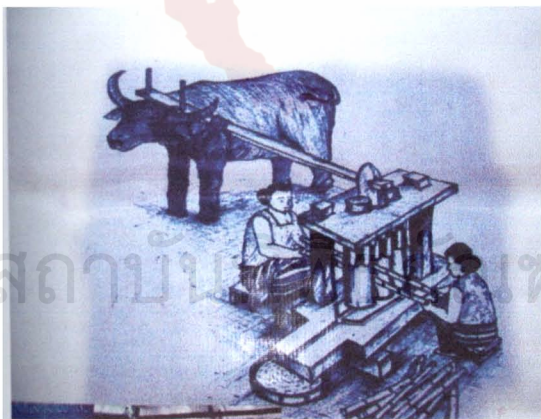

เครื่องทอแบบโบราณ

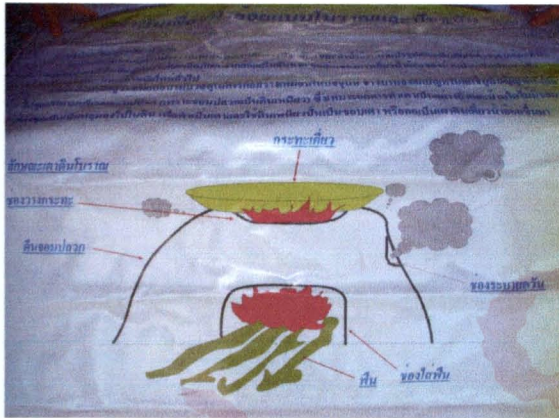
เตาเคี่ยวน้ำตาลแบบโบราณ

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) เครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิตน้ำตาล ได้แก่ เครื่องทอแบบโบราณ และเตาเคี่ยวน้ำตาลแบบโบราณ
- 2.3) ภาพถ่าย ภาพวาด แสดงการทอแบบ และการผลิตน้ำตาล

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดงการทอแบบ

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดงการเคี้ยวน้ำตาล

3) วัตถุจัดแสดงชั้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

เครื่องหีบอ้อยโบราณ

เตาเคี้ยวน้ำตาล
แบบโบราณ

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว ไม่มีการจัด

3.6.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ไม่มี
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

3.6.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
พิพิธภัณฑ์เครื่องหีบอ้อยโบราณบริหารจัดการโดยกลุ่มแม่บ้านในชุมชน แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลประจำ
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ไม่มี
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
ไม่มี
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
ไม่มีการจัด
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่น ๆ
ไม่มี

3.6.12 แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

พิพิธภัณฑ์วัดบ้านนาชาวสามัคคี

3.6.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ขาดแคลนงบประมาณสนับสนุน
- 2) ขาดแคลนบุคลากรดูแลรับผิดชอบโดยตรง
- 3) ยังไม่มีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ

- 3.6.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง
- จุดอ่อน
- 1) ถึงแม้เรื่องราวการจัดแสดงจะเป็นเรื่องที่น่าสนใจ แต่เทคนิควิธีการจัดแสดงไม่ดึงดูดผู้เข้าชม

2) เนื่องจากไม่มีผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์โดยตรง ตัวอาคารและวัตถุจัดแสดงจึงเสียหาย เสื่อมโทรม ทำให้การจัดแสดงไม่น่าสนใจ

3) ยังขาดการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ เพื่อช่วยพัฒนาพิพิธภัณฑ์
- 3.6.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

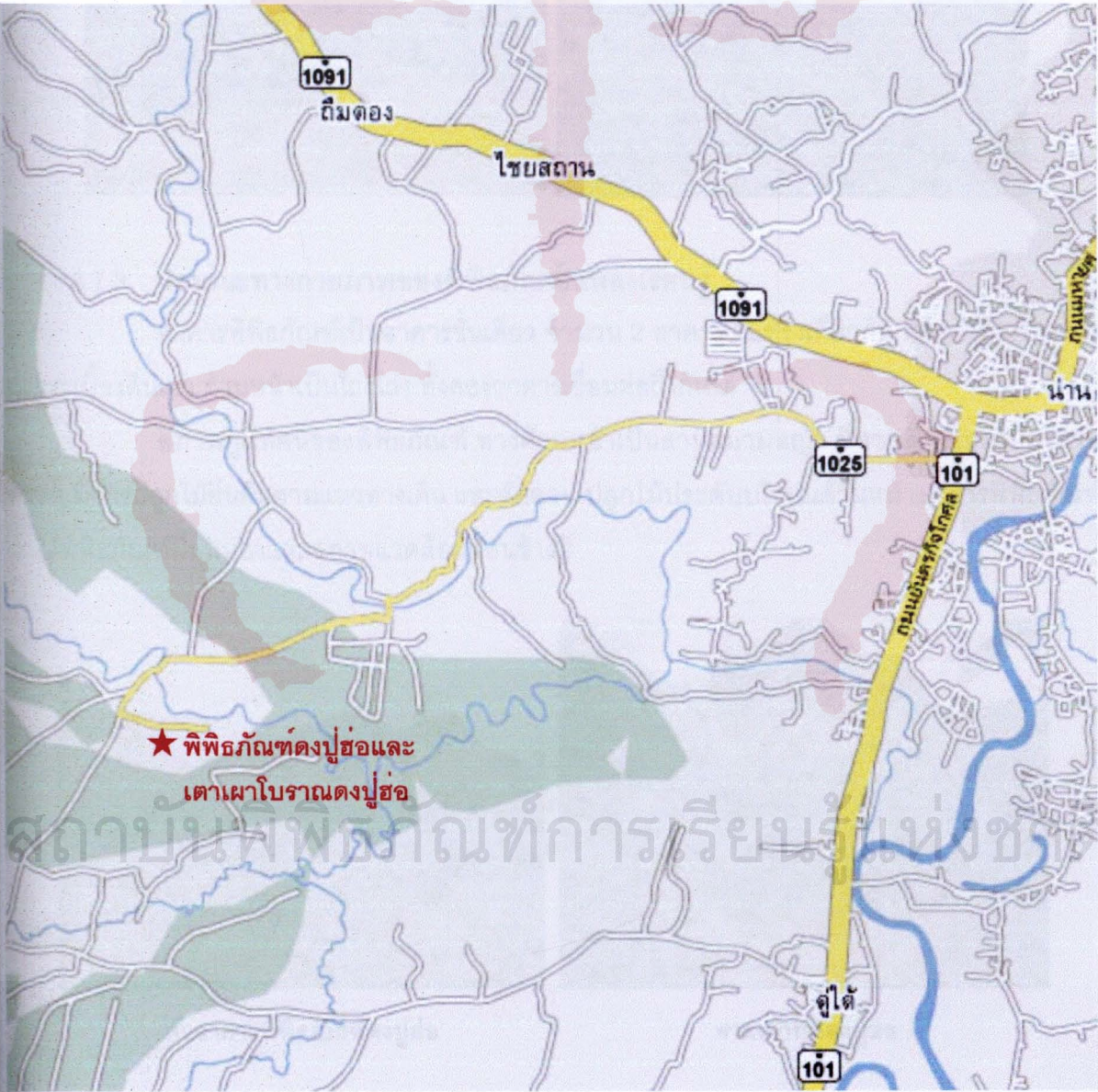
ข้อมูล ณ วันที่ 27 พฤษภาคม 2552

3.7 พิพิธภัณฑ์ดงปู่ฮ่อและเตาเผาโบราณดงปู่ฮ่อ

3.7.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์ดงปู่ฮ่อ หมู่ 10 บ้านสวกพัฒนา ตำบลสวก อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000
โทรศัพท์ 0-5468-1111 ต่อ 12
โทรสาร ไม่มี
E-Mail ไม่มี
Website ไม่มี

3.7.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ออกจากตัวเมืองน่านไปตามทางหลวงหมายเลข 101 (น่าน-แพร่) ประมาณ 2 กิโลเมตรให้เลี้ยวขวาไปตามทางหลวงหมายเลข 1025 ประมาณ 2 กิโลเมตร ผ่านวัดพญาวัดไปจนถึงบ้านเขาน้อย เลี้ยวขวาไปตามเส้นทางเขาน้อย-บ้านไชยสถานอีกประมาณ 4 กิโลเมตร ถึงบ้านทุ่งขามพบสามแยกให้เลี้ยวซ้ายเข้าบ้านทุ่งขาม-ตาแก้ว จนถึงบ้านตาแก้วให้เลี้ยวซ้ายไปราว 2.4 กิโลเมตร ผ่านวัดบ่อสวกไปเล็กน้อย จะพบทางแยกให้เลี้ยวซ้ายเข้าไปอีก 350 เมตร พิพิธภัณฑ์ดงปู่สอและเตาเผาโบราณดงปู่สอจะอยู่ทางฝั่งขวามือ

3.7.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารพิพิธภัณฑ์เป็นอาคารชั้นเดียว จำนวน 2 อาคาร รูปทรงเดียวกัน หลังคาทรงปั้นหยา มุงกระเบื้องดินเผา ด้านหน้าเป็นโถงโล่ง ทั้งสองอาคารเชื่อมต่อกันได้

สภาพภูมิทัศน์ของพิพิธภัณฑ์ ทางด้านหน้าเป็นลานสนามหญ้า มีทางเดินเชื่อมไปยังส่วนต่าง ๆ มีการปลูกไม้ยืนต้นตามแนวทางเดิน และจัดสวน ปลูกไม้ประดับบริเวณด้านหน้าอาคารพิพิธภัณฑ์ ทำให้พิพิธภัณฑ์มีมุมมองและสภาพแวดล้อมค่อนข้างดี

ตัวอาคารพิพิธภัณฑ์ดงปู่สอ

ศาลเจ้าพ่อดงปู่สอ

สภาพภูมิทัศน์ของพิพิธภัณฑ์ดงปู่ฮ่อ

3.7.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อสวก

คุณชัยยุทธ ดูกุสขแก้ว ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อสวก

คุณบุญส่ง คำนวน เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์

3.7.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 - 17.00 น.

3.7.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

3.7.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

เนื่องจากตำบลบ่อสวกเป็นพื้นที่ที่มีแหล่งเตาเผาโบราณสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ซึ่งชาวบ้านได้พบเตาเผาและเครื่องปั้นดินเผา ประกอบกับบริเวณดงปู่ฮ่อถือว่าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของหมู่บ้าน ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดน่านจึงจัดสรรงบประมาณให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อสวก จัดสร้างอาคารพิพิธภัณฑ์เพื่อเก็บรวบรวมวัตถุโบราณ และจัดแสดงเรื่องราววิถีชีวิตของชาวบ้านบ่อสวก

3.7.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีนโยบายที่ชัดเจน

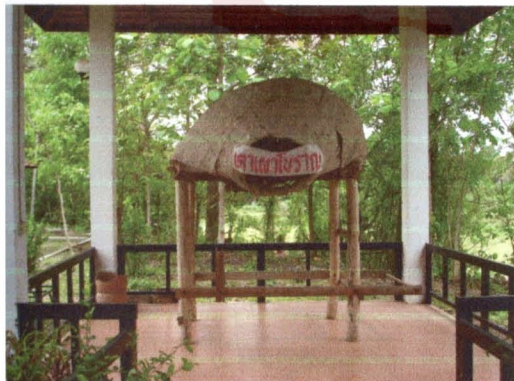
3.7.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ไม่มี

3.7.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ โบราณคดี และวิถีชีวิต

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) โบราณวัตถุ ได้แก่ เครื่องปั้นดินเผา

2.2) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องมือทอผ้า, เครื่องจักสาน และเครื่องใช้ใน

ชีวิตประจำวัน

2.3) ภาพถ่าย ภาพวาด

2.4) แบบจำลองเตาเผาโบราณ

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

แบบจำลองเตาเผาโบราณ

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว
ไม่มีการจัด

3.7.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

3.7.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

พิพิธภัณฑ์ตั้งอยู่ส่อบริหารจัดการโดยองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อสวก โดยมีบุคลากร

ดูแลประจำ 1 คน

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป

อันดับ 2 เยาวชน นักเรียน นักศึกษา

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีกรเก็บข้อมูล

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

ไม่มี

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

ไม่มี

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ไม่มี

3.7.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

แหล่งเตาเผาโบราณบ้านจ๋ามนัส และพิพิธภัณฑ์เฮือนบ้านสวกแสนชื่น

3.7.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

1) ขาดงบประมาณสนับสนุน

2) ขาดเจ้าหน้าที่ดูแล

3.7.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดอ่อน

- 1) การดำเนินงานและกิจกรรมของพิพิธภัณฑ์ขาดความต่อเนื่อง
- 2) เนื่องจากการขาดงบประมาณ และผู้ดูแล ทำให้วัตถุจัดแสดงบางส่วนมีสภาพเสียหาย

3.7.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 28 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

3.8 แหล่งเตาเผาโบราณบ้านจ่ามนัสและพิพิธภัณฑสถานบ้านสวนแสนชื่น
Sergeant Manat Kilns and Huen Bansauk Saen Chuen Museum

3.8.1 ที่อยู่และการติดต่อ

แหล่งเตาเผาโบราณบ้านจ่ามนัส เลขที่ 8 หมู่ 10 ตำบลสวก อำเภอเมือง จังหวัดน่าน
55000

โทรศัพท์ 08-9853-3185

โทรสาร ไม่มี

E-Mail moonoi_bear@hotmail.com

Website ไม่มี

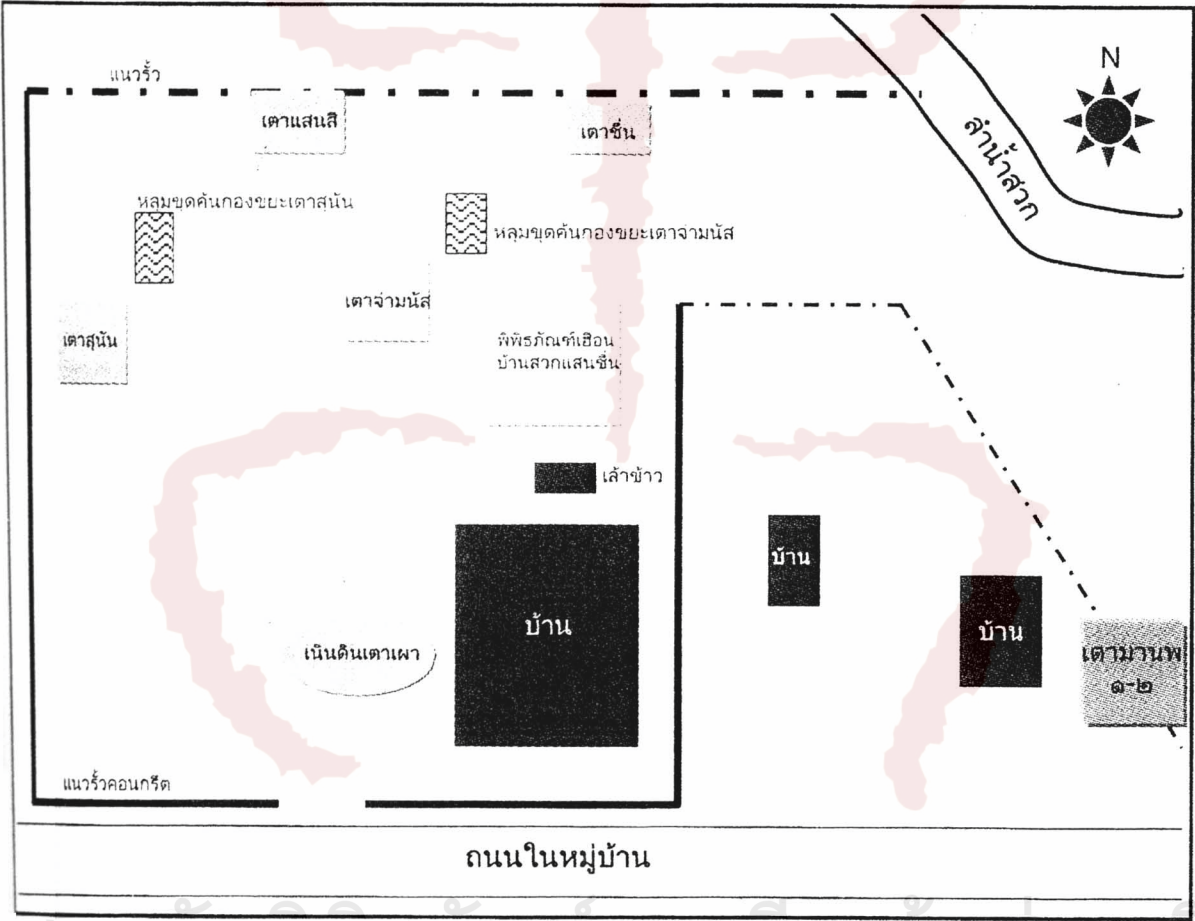
3.8.2 แผนกสถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ออกจากตัวเมืองน่านไปตามทางหลวงหมายเลข 101 (น่าน-แพร่) ประมาณ 2 กิโลเมตรให้เลี้ยวขวาไปตามทางหลวงหมายเลข 1025 ประมาณ 2 กิโลเมตร ผ่านวัดพญาวัตไปจนถึงบ้านเขาน้อย เลี้ยวขวาไปตามเส้นทางเขาน้อย-บ้านไชยสถานอีกประมาณ 4 กิโลเมตร ถึงบ้านทุ่งขามพบสามแยกให้เลี้ยวซ้ายเข้าบ้านทุ่งขาม-ตาแก้ว จนถึงบ้านตาแก้วให้เลี้ยวซ้ายไปราว 2.4 กิโลเมตร ผ่านวัดบ่อสวกไปเล็กน้อย จะพบทางแยกให้เลี้ยวซ้ายเข้าไปอีก 320 เมตร พิพิธภัณฑ์ดงปู่สอและเตาเผาโบราณดงปู่สอจะอยู่ทางฝั่งซ้ายมือ

3.8.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ผังจากหนังสือ โบราณคดี เครื่องถ้วยสยาม

แหล่งเตาเผาโบราณและพิพิธภัณฑ์เรือนบ้านสวกแสนชื่น อยู่ในบริเวณบ้านของดาบตำรวจมนต์ คำ โดยเตาเผาสำคัญที่พบมี 2 เตา คือเตาจามนัส และเตาสัน ปัจจุบันเตาโบราณทั้งสองเตาได้รับการบูรณะ และก่อสร้างอาคารถาวรคลุม ส่วนบริเวณใต้ถุนบ้านดาบชมนัสได้จัดเป็นนิทรรศการแสดงโบราณวัตถุจากแหล่งเตาเผา ส่วนพิพิธภัณฑ์เรือนบ้านสวกแสนชื่น เป็นเรือนไม้พื้นถิ่นใต้ถุนสูง ตัวเรือนเปิด

โถง ตั้งอยู่ทางด้านหลังของบ้านพัก รูปแบบบ้านหลังนี้ย้อนยุคไปประมาณ 50 – 60 ปี โครงสร้างเครื่องบนเป็นไม้จริงทั้งหมด หลังคามุงด้วยกระเบื้องซีเมนต์เกา

สำหรับสภาพภูมิทัศน์ภายในบ้านดาบฯ มนัส ได้รับการดูแลอย่างดี มีการทำลานสนามหญ้า พร้อมทั้งปลูกไม้ยืนต้นให้ร่มเงา และไม่ประดับตามบริเวณต่าง ๆ ทำให้สภาพแวดล้อมมีความร่มรื่นสวยงาม

ทางเข้าบ้านดาบฯ มนัส

บ้านพักดาบฯ มนัส

พิพิธภัณฑ์เฮือนบ้านสวกแสนชื่น

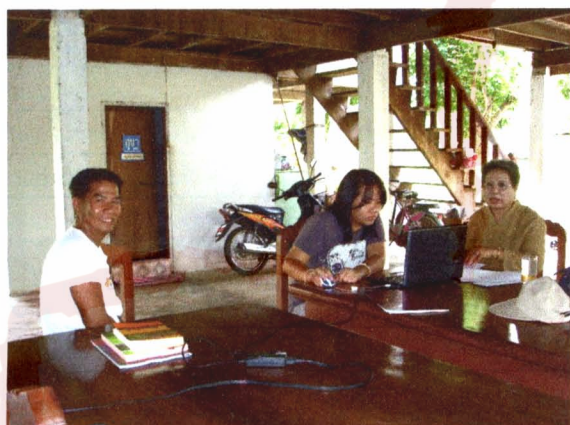

สภาพภูมิทัศน์ของบ้านดาบฯ มนัส

3.8.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

ดาบตำรวจมนัส ติคำ

คุณวนิษา ติคำ

ดาบตำรวจมนัส ติคำ

คุณวนิษา ติคำ

3.8.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 - 17.00 น.

3.8.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

3.8.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

เตาโบราณบ้านบ่อสวก เป็นแหล่งผลิตเครื่องปั้นดินเผาที่สำคัญในอดีตของเมืองน่าน การค้นพบเตาโบราณภายในบ้านของจำสืบทริมมัส ติคำ (ยศขณะนั้น) เป็นจุดเริ่มต้นของแหล่งเรียนรู้กลุ่มเตาเผาโบราณ จากการขุดค้นเมื่อปี พ.ศ.2542 โดยโครงการโบราณคดีประเทศไทย (ภาคเหนือ) พบว่า เตา

สุนัน มีอายุประมาณ พ.ศ.2043 - 2103 ส่วนเตาจำมนัสมีอายุประมาณ พ.ศ.1772-1892 และในวันที่ 22 ธันวาคม 2542 สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้เสด็จทัศนศึกษา ณ พิพิธภัณฑ์หลุมขุดค้นเตาโบราณเมืองน่านบ้านบ่อสวกในบริเวณบ้านจำมนัส ทำให้ข้อมูลและข่าวสารของแหล่งเตาเมืองน่านบ้านบ่อสวกแพร่กระจายออกไปทั่วประเทศ มีผู้สนใจเดินทางเข้าไปเยี่ยมชมและทัศนศึกษาเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นด้วยความสำคัญของแหล่งโบราณคดีดังกล่าวจึงก่อให้เกิดความคิดอนุรักษ์แหล่งเตานี้ ด้วยการจัดสร้างหลุมขุดค้นเตาเมื่อ พ.ศ.2543 พร้อมทั้งให้ข้อมูลทางวิชาการในแง่มุมต่าง ๆ และเปิดให้เข้าชมอย่างเป็นทางการใน พ.ศ.2544

ต่อมานายแพทย์บุญยงค์ วงศ์รักมิตร ประธานมูลนิธิพระพุทธรูปมณฑลโชติคุณและคณะกรรมการมูลนิธิฯ ได้พิจารณาเห็นว่าผู้มาชมและศึกษาพิพิธภัณฑ์หลุมขุดค้นแหล่งเตาเมืองน่านแห่งนี้เป็นจำนวนมาก สมควรที่จะมีการก่อสร้างพิพิธภัณฑ์ในรูปแบบบ้านในสมัยโบราณของชาวบ้านและจัดแสดงวิถีชีวิตของชาวน่าน (ชาวบ้านสวกพัฒนา) ในสมัยโบราณ ให้คนภายนอกได้ศึกษาเรียนรู้ ในครั้งนั้นคุณยายชื่นหรืออู๋ชื่น แม่ภรรยาของจำมนัส เกิดความคิดที่จะนำเอาข้าวของที่สะสมไว้มากจัดทำในรูปแบบพิพิธภัณฑ์ในบ้าน ด้วยความสนับสนุนช่วยเหลือของคุณหมอบุญยงค์ จากศูนย์ประสานงานประชาคมจังหวัดน่าน เพื่อให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้นแก่แหล่งโบราณคดี ที่บางครั้งมีเยาวชนเข้าไปเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก ท่านได้ช่วยเหลือให้สร้าง “พิพิธภัณฑ์เฮือนบ้านสวกแสนชื่น” ขึ้นในบริเวณบ้านจำมนัส ตัวเรือนเองแสดงแบบของเรือนพื้นถิ่น บนเรือนจัดแสดงข้าวของเครื่องใช้ในการทำมาหากินของชาวบ้าน และยังได้เป็นที่นั่งพักผ่อนหย่อนใจ หลบแดดหลบฝน

ชื่อของพิพิธภัณฑ์เฮือนบ้านสวกแสนชื่น มีความหมายคือ “เฮือนบ้านสวก” คือ เรือนหรือบ้านของชุมชนบ้านสวกที่สอดคล้องกับรูปแบบพิพิธภัณฑ์ ที่ตัวอาคารพิพิธภัณฑ์เป็นการจัดแสดงแบบบ้านพื้นถิ่นของชุมชนตำบลสวก ส่วนคำว่า “แสนชื่น” ที่ต่อท้ายเรือนบ้านสวกนั้น “แสน” เป็นชื่อของคุณตาแสนธิเสนา ซึ่งเสียชีวิตไปแล้ว คงเหลือแต่คุณยายชื่น ธิเสนา ผู้ที่บุกเบิกและเป็นเจ้าของที่ดินบริเวณบ้านนี้ทั้งหมด และมีส่วนร่วมสร้างพิพิธภัณฑ์หลังนี้ จึงใช้ชื่อของคุณตาแสน – คุณยายชื่น ธิเสนา เพื่อเป็นเกียรติแก่ทั้ง 2 ท่าน

เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2544 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์และชมเตาโบราณ ทรงได้ตรัสชมพิพิธภัณฑ์หลังนี้ว่าฝีมือก่อสร้างดีและดูสวยงามน่าอยู่เหมือนบ้านจริง การที่เสด็จมาถือว่าเป็นมงคลยิ่งของพิพิธภัณฑ์เฮือนบ้านสวกแสนชื่น

3.8.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีนโยบายที่ชัดเจน

3.8.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ไม่มี

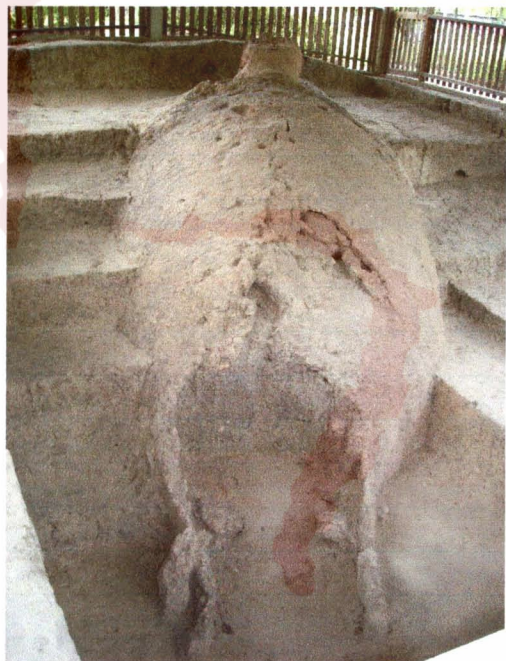
3.8.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ โบราณคดี วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมประเพณี โดยส่วนของโบราณวัตถุจากเตาเผาได้จัดแสดงไว้ที่ใต้ถุนบ้านพักของดาบฯ มนัส สำหรับพิพิธภัณฑ์เฮือนบ้านสวกแสนชื่น เป็นสถานที่จัดแสดงแบบอย่างเรือนพื้นถิ่นและวิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวบ้านบ่อสวกเมื่อประมาณ 50 – 60 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งจัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับแหล่งเตาเมืองน่าน บ้านบ่อสวก การจัดแสดงสิ่งของภายในอาคารเป็นแบบเรียบง่าย จัดสภาพเหมือนบ้านที่อยู่อาศัย มีข้าวของเครื่องใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของชาวบ้าน พื้นที่จัดแสดงมีทั้งห้องนอน ห้องครัว ห้องโถง และใต้ถุนเรือน มีเครื่องมือเครื่องมือที่คนในสมัยก่อนได้ใช้ในชีวิตรประจำวัน บนเรือนแม่อยู่ขึ้นได้ตั้งที่ พื้นปูการทอผ้าเพื่อสาธิตให้นักเรียนและผู้เยี่ยมชมดู

ภาพถ่ายการจัดแสดง
เตาเผาโบราณและ
เครื่องปั้นดินเผา

ภาพถ่ายการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เฮือนบ้านสวกแสนชื่น

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) โบราณวัตถุ ได้แก่ เตาเผาโบราณ และเครื่องปั้นดินเผา

2.2) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องมือทอผ้า, เครื่องแต่งกายและผ้าทอ, เครื่องจัก

สาน, อุปกรณ์ครัว, ถ้วยชามเก่า และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน

2.3) ภาพถ่าย ภาพวาด

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

เตาเผาโบราณ

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว ไม่มีการจัด

3.8.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ มีการจดบันทึก

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ใช้ชั้นเก็บของ สูง 3 ชั้น กว้าง 0.60 เมตร ยาวประมาณ 4 เมตร

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มีห้องเฉพาะ แต่ใช้การทำความสะดวก แล้วจัดให้เป็นระเบียบ

3.8.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

แหล่งเตาเผาโบราณบ้านจ่ามนัสและพิพิธภัณฑ์เฮือนบ้านสวกแสนชื่น บริหารจัดการโดยเจ้าของสถานที่เอง โดยมีบุคลากรดูแลประจำ 3 คน

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป

อันดับ 2 เยาวชน นักเรียน นักศึกษา

อันดับ 3 นักวิชาการ นักวิจัย

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีเก็บข้อมูล

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

มีเจ้าหน้าที่นำชม

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

ไม่มี

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

6.1) ค่ายเยาวชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ของชุมชน

6.2) กิจกรรมกลุ่มละอ่อนปั้นดิน สอนการทำเครื่องปั้นดินเผา

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่น ๆ

- 7.1) ประชาคมน่าน
- 7.2) มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 7.3) กลุ่มอนุรักษ์
- 7.4) กลุ่มเยาวชน

3.8.13 แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

พิพิธภัณฑ์ดงปู่ฮ่อและเตาเผาโบราณดงปู่ฮ่อ

3.8.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ไม่สามารถสร้างรายได้มาช่วยสนับสนุนการดำเนินงานและกิจกรรม เนื่องจากไม่มีการเก็บค่าเข้าชม หากต้องการเก็บค่าเข้าชม จะมีความยุ่งยากเรื่องระบบภาษี

3.8.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดแข็ง

- 1) เป็นพื้นที่ของเจ้าของเอง การดูแลและบริหารจัดการทำได้คล่องตัว
- 2) เป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญของเยาวชนในชุมชน จากกิจกรรมที่จัดร่วมกับหน่วยงานต่างๆ

เช่น มูลนิธิบ้านไท, กลุ่มนวัตกรรมเยาวชนเพื่อสังคม (YIY) เป็นต้น

3.8.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 27 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

3.9 พิพิธภัณฑ์บ้านก้อดสวรรค์ทันใจ

Ban Got Sawan Thanjai Museum

3.9.1 ที่อยู่และการติดต่อ

อารามบ้านก้อดสวรรค์ ตำบลนาชาว อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000

โทรศัพท์ 08-9263-9929

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

3.9.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ออกจากตัวเมืองน่านโดยใช้ทางหลวงหมายเลข 101 (น่าน-แพร่) มุ่งสู่บ้านดู่ได้ไปประมาณ 5 กิโลเมตร ให้เลี้ยวขวาที่ทางแยกไปบ้านนาชาว ตรงไปอีกประมาณ 5.5 กิโลเมตร ทางฝั่งซ้ายมือก็จะถึง พิพิธภัณฑ์บ้านก้อดสวรรค์ทันใจ

3.9.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์บ้านก้อดสวรรค์ทันใจ อยู่ในอารามบ้านก้อด ตัวอาคารเป็นอาคารไม้ชั้นเดียว ปลูกสร้างอย่างง่าย ๆ สำหรับสภาพภูมิทัศน์โดยรอบเป็นสนามหญ้า มีการปลูกไม้ประดับบ้าง

อาคารและสภาพภูมิทัศน์ของ
พิพิธภัณฑ์บ้านก้อดสวรรค์ทันใจ

3.9.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

อารามก้อดสวรรค์

เจ้าอาวาสอารามก้อดสวรรค์

ชุมชนก้อดสวรรค์

3.9.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

ต้องติดต่อล่วงหน้า

3.9.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

3.9.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ชุมชนบ้านก้อด แต่เดิมเป็นชุมชนเดียวกับบ้านนาขาว ต่อมาชุมชนมีขนาดใหญ่ขึ้นจึงแยกตัวออกไปตั้งหมู่บ้านใหม่ และได้ตั้งอารามสงฆ์บ้านก้อดขึ้นเป็นศูนย์กลางด้านศาสนาของชุมชน บ้านก้อดมีพื้นที่ติดกับแหล่งโบราณคดีดอยภูซาง ซึ่งเป็นแหล่งผลิตเครื่องมือหินสมัยก่อนประวัติศาสตร์ที่มีความสำคัญ ผู้นำชุมชนบ้านก้อดสนใจและประสงค์จะพัฒนาพิพิธภัณฑ์ฯ และแหล่งโบราณคดีดอยภูซางให้เป็นสถานที่สำคัญเหมือนอย่างที่บ้านนาขาวมีพิพิธภัณฑ์วัดบ้านนาขาวสามัคคี และที่บ้านสวกมีพิพิธภัณฑ์เตาโบราณกับพิพิธภัณฑ์เฮือนบ้านสวกแสนชื่น ครั้งนั้นอาจารย์สายันต์ ไพเราะญจิตร อาจารย์คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เห็นว่าชุมชนบ้านก้อดเป็นชุมชนจัดตั้งใหม่ ไม่ได้มีประวัติศาสตร์เกี่ยวข้องกับดอยภูซาง จึงน่าจะทำพิพิธภัณฑ์ชุมชนซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวมากกว่า จึงชักชวนผู้สูงอายุบางท่านให้เห็นประโยชน์ของการสร้างพิพิธภัณฑ์ชุมชน

พิพิธภัณฑ์บ้านก้อดสวรรคค์ทันใจ จึงเกิดขึ้นและเปิดตัวอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2546 โดยมีท่านพระครูสิริธรรมภาณี เจ้าคณะอำเภอเมืองน่านเป็นประธานฝ่ายสงฆ์ นายแพทย์คณิต ตันติศิริวิทย์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดน่าน เป็นประธานฝ่ายฆราวาส ชื่อของพิพิธภัณฑ์มีที่มาจากการที่ชุมชนทุ่มเทแรงกายแรงใจและทรัพยากรในการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ ตั้งแต่เริ่มตัดสินใจลงมือก่อสร้าง รวบรวมวัตถุสิ่งของ ค้นหาความรู้เกี่ยวกับประวัติสิ่งของ จัดแสดง จนเสร็จพร้อมเปิดรวมเวลาเพียง 30 วันเท่านั้น จึงได้ชื่อว่าพิพิธภัณฑ์บ้านก้อดสวรรคค์ทันใจ

3.9.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ไม่มี

3.9.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับวิถีชีวิต และภูมิปัญญา โดยจัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับความสำคัญของดอยภูซาง รวมทั้งเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำมาหากินเลี้ยงชีพ ซึ่งก็นับว่าเป็นศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นภูมิปัญญาในการดำรงชีวิต ที่สอดคล้องกับธรรมชาติของท้องถิ่น

ภาพถ่ายการจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน ได้แก่ เครื่องมือในการทำนา เช่น คันไถ ฝ่าว (คราด) แอก, เครื่องมือจับสัตว์, เครื่องมือในการทอผ้า, เครื่องจักสาน, ภาชนะ อาทิ หม้อ ไห จาน ชาม และเครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน อาทิ เตาไรต์ ตะเกียงเจ้าพายุ กระต่ายขูดมะพร้าว

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ไม่มี

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

3.9.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

อาจารย์สายันต์ ไพเราะญจิตร ให้นักศึกษาช่วยจัดทำทะเบียน

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

3.9.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

พิพิธภัณฑ์บ้านก้อดสวรรค์ทันใจ มีการบริหารจัดการร่วมกันระหว่างอารามก้อดสวรรค์
กับชุมชน แต่ปัจจุบันไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลประจำพิพิธภัณฑ์

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีการเก็บข้อมูล

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

ไม่มี

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

ไม่มี

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ไม่มี

3.9.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

1) พิพิธภัณฑ์วัดบ้านนาชาวสามัคคี

2) ศูนย์ข้อมูลแหล่งโบราณคดีภูซาง

3.9.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

1) ขาดงบประมาณสนับสนุน

2) ขาดเจ้าหน้าที่ดูแล

3) ไม่มีระบบการบริหารจัดการ

3.9.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดอ่อน

- 1) ขาดความต่อเนื่องของการดำเนินงานและกิจกรรม
- 2) ไม่มีการดูแลวัดจัดแสดง ทำให้ไม่มีความน่าสนใจในการเข้าชม

3.9.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 27 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

3.10 พิพิธภัณฑ์วัดบ้านนาชาวสามัคคี

Wat Ban Na Sao Samakki Museum

3.10.1 ที่อยู่และการติดต่อ

วัดนาชาว หมู่ 1 บ้านนาชาว ตำบลนาชาว อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000

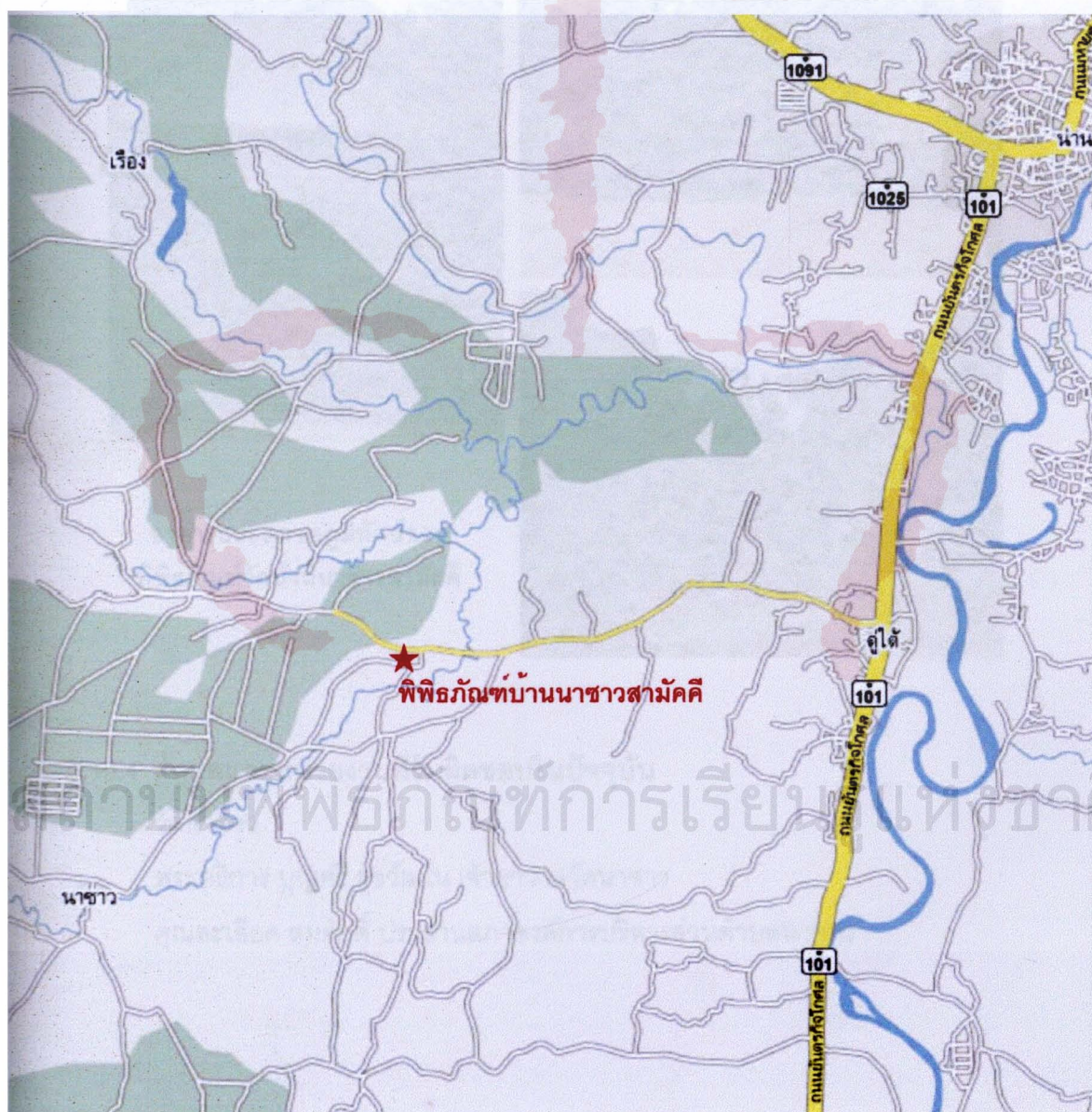
โทรศัพท์ 08-1706-3980

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

3.10.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ออกจากตัวเมืองน่านโดยใช้ทางหลวงหมายเลข 101 (น่าน-แพร่) มุ่งสู่อำเภอทุ่งช้างประมาณ 5 กิโลเมตร ให้เลี้ยวขวาที่ทางแยกไปบ้านนาข้าว ตรงไปอีกประมาณ 5.5 กิโลเมตร ทางฝั่งซ้ายมือก็จะถึงพิพิธภัณฑ์วัดบ้านนาข้าวสามัคคี

3.10.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์วัดบ้านนาข้าวสามัคคี ตั้งอยู่ในวัดนาข้าว ทางด้านซ้ายของวิหาร ตัวอาคารเป็นอาคารไม้ชั้นเดียว สำหรับสภาพภูมิทัศน์ บริเวณด้านหน้าตัวอาคารเป็นลานคอนกรีต มีการปลูกไม้ประดับบริเวณด้านหน้าและด้านข้างตัวอาคาร พื้นที่มีการดูแลรักษา มีความสะอาดและเป็นระเบียบ

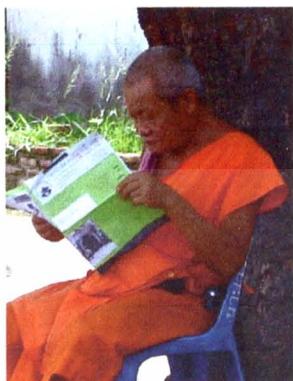
อาคารและสภาพภูมิทัศน์ของ
พิพิธภัณฑ์วัดบ้านนาข้าวสามัคคี

3.10.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน วัดนาข้าว

พระอธิการ บุญศรี สุขวัฒน์ เจ้าอาวาสวัดนาข้าว

คุณละเอียด สมศักดิ์ ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาข้าว

พระอธิการ บุญศรี สุขวัดโน

คุณละเอียด สมศักดิ์

3.10.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

ต้องติดต่อล่วงหน้า

3.10.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

3.10.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

วัดนาชาวเป็นวัดเก่าแก่ที่มีศาสนวัตถุที่มีคุณค่าอยู่หลายสิ่ง ด้วยเหตุนี้คนในชุมชนจึงเล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เก็บรักษาวัตถุอันทรงคุณค่าเหล่านี้ จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ขึ้นเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2545 จนแล้วเสร็จเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2545 และทำพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2545 ซึ่งทุกขั้นตอนของการดำเนินงานมาจากการร่วมแรงร่วมใจของคนในชุมชนทั้งสิ้น โดยมีพระอธิการ บุญศรี สุขวัดโน เจ้าอาวาส ผู้ใหญ่ลักษณะ นันทาเป็นแกนนำ ร่วมด้วยชาวชุมชนนาชาว คณะนักศึกษา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และได้รับการสนับสนุนจากโครงการโบราณคดีชุมชน โดยอาจารย์สายนต์ ไพโรชาญจิตร และจำสืบทารวจมนัส ตีคำ

เมื่อพิพิธภัณฑ์แล้วเสร็จจึงได้มีการจัดแสดงศาสนวัตถุสำคัญ ร่วมกับสิ่งของเครื่องใช้ที่บ้านที่ชาวชุมชนบริจาคมมา เพื่อให้พิพิธภัณฑ์วัดบ้านนาชาวสามัคคีเป็นแหล่งข้อมูล แหล่งเรียนรู้ และ

ช่วยสร้างจิตสำนึกความเป็นเจ้าของทรัพยากรท้องถิ่น เกิดความภาคภูมิใจ ความรักในถิ่นฐาน เกิดความสามัคคี เอื้ออาทร และเกื้อกูลกัน จนสร้างความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้บนพื้นฐานวัฒนธรรมชุมชนอย่างยั่งยืน

3.10.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ไม่มี

3.10.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับศาสนวัตถุ วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมประเพณี โดยแบ่งการจัดแสดงออกเป็นสองส่วนใหญ่ ๆ ส่วนแรกจัดแสดงวัตถุเกี่ยวกับศาสนา ส่วนที่สอง จัดแสดงเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านต่าง ๆ โดยของทุกชิ้นมีป้ายทะเบียนติดเอาไว้ บางชิ้นมีแผ่นป้ายอธิบายชื่อเรียก ประวัติความเป็นมา

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) ศาสนวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูปไม้, คัมภีร์ใบลาน, หีบธรรม, ตาลปัตรเก่า พ.ศ. 2457, ธรรมาสัน, ตุ๊กตาขี้ผึ้งอายุกว่า 100 ปี และสังข์ขาว

2.2) เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน ได้แก่ เครื่องมือในการทำนา, เครื่องมือในการทอผ้า, เครื่องจักสาน, เครื่องมือจับสัตว์, ภาชนะ และเครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน

2.3) เงินตรา

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

สังข์ขาว

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

3.10.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

อาจารย์สายนต์ ไพธัญจิตร ให้นักศึกษาช่วยจัดทำทะเบียน

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

3.10.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

พิพิธภัณฑ์วัดบ้านนาชาวสามัคคี มีการบริหารจัดการร่วมกันระหว่างวัดนาชาวกับ

ชุมชน แต่ปัจจุบันไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลประจำพิพิธภัณฑ์

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีการเก็บข้อมูล

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

หากติดต่อล่วงหน้า จะมีอาสาสมัครนำชมพิพิธภัณฑ์

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

ไม่มี

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ไม่มี

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

3.10.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

พิพิธภัณฑ์บ้านก่อดสวรรค์ทันใจ

3.10.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ขาดงบประมาณสนับสนุน
- 2) ขาดเจ้าหน้าที่ดูแล

3.10.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดแข็ง

- 1) ชาวชุมชนร่วมมือกันดูแลพิพิธภัณฑ์
- 2) วัตถุจัดแสดงมีความน่าสนใจ

3.10.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 27 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

3.11 ศูนย์ข้อมูลแหล่งโบราณคดีเขาภูซาง

3.11.1 ที่อยู่และการติดต่อ

ศูนย์ข้อมูลแหล่งโบราณคดีเขาภูซาง บ้านก้อด ตำบลนาชาว อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

55000

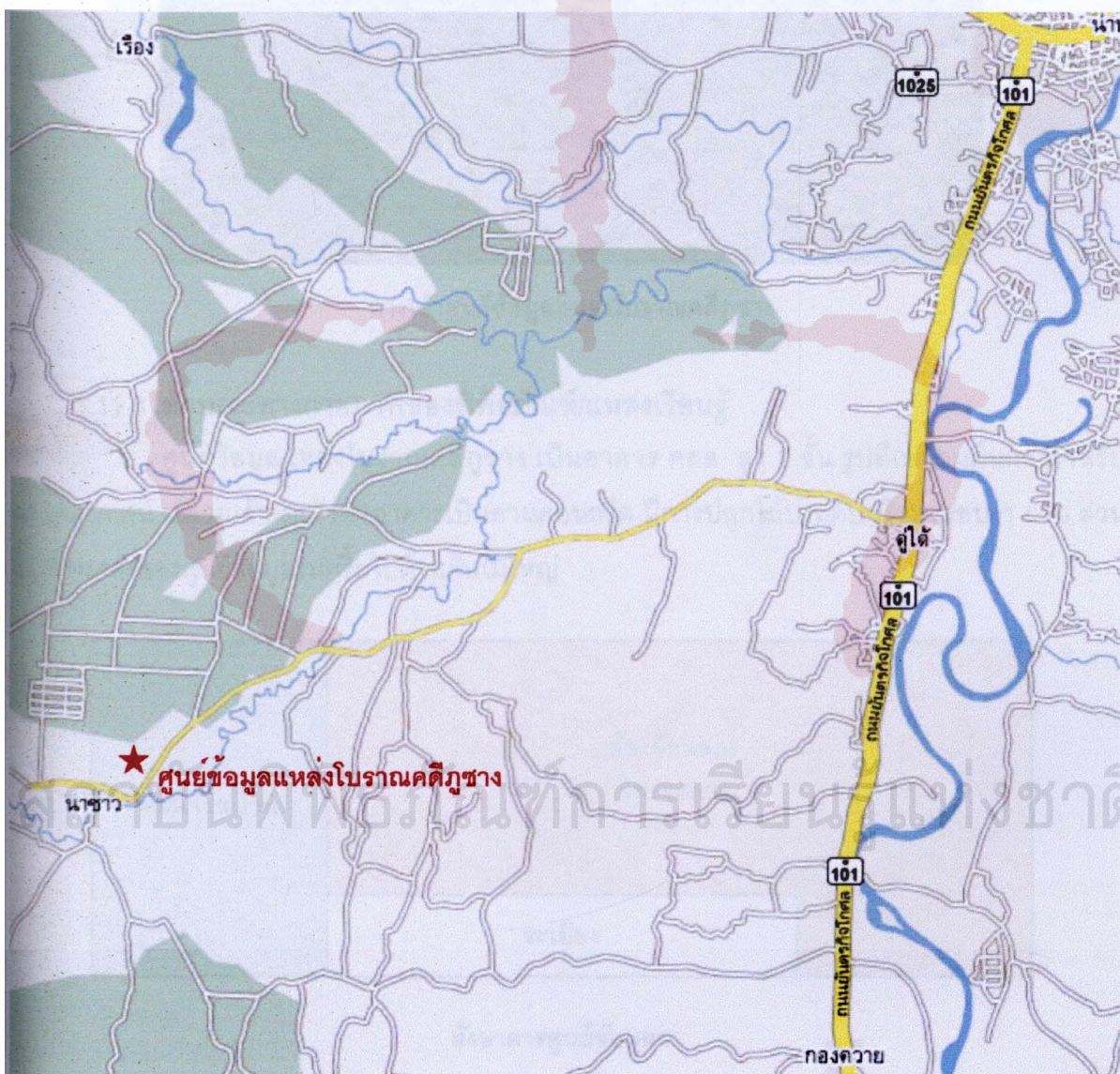
โทรศัพท์ 08-9556-7008

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

3.11.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ออกจากตัวเมืองน่านโดยใช้ทางหลวงหมายเลข 101 (น่าน-แพร่) มุ่งสู่บ้านดู่ได้ไปประมาณ 5 กิโลเมตร ให้เลี้ยวขวาที่ทางแยกไปบ้านนาซาว ตรงไปอีกประมาณ 4.5 กิโลเมตร ถึงทางแยกไปบ้านก้อด ให้เลี้ยวซ้ายไปอีกราว 5 กิโลเมตร ศูนย์ข้อมูลแหล่งโบราณคดีเขาภูซางจะอยู่ทางฝั่งขวามือ

ทางเข้าศูนย์ข้อมูลแหล่งโบราณคดีภูซาง

3.11.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ศูนย์ข้อมูลแหล่งโบราณคดีภูซาง เป็นอาคาร คสล. สูง 1 ชั้น รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า สำหรับสถาปัตยกรรม บริเวณด้านหน้าตัวอาคารเป็นลานคอนกรีต มีการปลูกไม้ประดับบริเวณรอบ ๆ ลาน ส่วนทางด้านหลังของศูนย์ข้อมูลร่มครึ้มไปด้วยต้นไม้ใหญ่

ห้องเจ้าหน้าที่	ห้องจัดแสดงนิทรรศการ	
	ระเบียง	

ผังอาคารศูนย์ข้อมูลฯ

อาคารและสภาพภูมิทัศน์ของ
ศูนย์ข้อมูลแหล่งโบราณคดีเขาภูซาง

3.11.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

คุณศรีหมอก ไชยวุฒิ
เจ้าหน้าที่ศูนย์ข้อมูลฯ

3.11.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.30 – 16.30

3.11.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

3.11.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

สำนักศิลปากรที่ 7 น่าน ร่วมกับจังหวัดน่าน และประชาชนในท้องถิ่นตำบลนาซาว ทำการสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดี จากการขุดค้นพบหลักฐานสำคัญเกี่ยวกับชุมชนภูซาง ว่าเป็นแหล่งผลิตเครื่องมือหิน รวมทั้งพบกระบวนการวิธีผลิตเครื่องมือหิน และโบราณวัตถุเป็นจำนวนมาก จึงได้ริเริ่มดำเนินการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลแหล่งโบราณคดีเขาภูซางขึ้น เพื่อเผยแพร่งานด้านวิชาการ และเป็นแหล่งเรียนรู้ให้แก่ประชาชนผู้สนใจในแหล่งโบราณคดีภูซาง

3.11.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ไม่มี

3.11.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ และโบราณคดี การจัดนิทรรศการเป็นการนำเสนอประวัติและวิวัฒนาการของแหล่งโบราณคดีภูซาง

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) เครื่องมือหินยุคก่อนประวัติศาสตร์

2.2) โบราณวัตถุอื่นๆ

2.3) ภาพถ่าย ภาพวาด

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ไม่มี

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

3.11.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

กรมศิลปากรช่วยจัดทำทะเบียนให้

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

3.11.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

ศูนย์ข้อมูลแหล่งโบราณคดีเขานาขาง มีเจ้าหน้าที่ดูแลประจำศูนย์ฯ จำนวน 1 คน

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 เยาวชน นักเรียน นักศึกษา

อันดับ 2 นักวิชาการ นักวิจัย

อันดับ 3 ประชาชนทั่วไป

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีการเก็บข้อมูล

- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
มีเจ้าหน้าที่นำชมนิทรรศการ
 - 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
หนังสือ อุตสาหกรรมผลิตเครื่องมือหิน แหล่งโบราณคดีเขาภูซาง
 - 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
ไม่มี
 - 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
 - 7.1) มหาวิทยาลัยศิลปากร
 - 7.2) หน่วยงานภาครัฐ
- 3.11.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง
พิพิธภัณฑ์บ้านก่อดสวรรค์ทันใจ
- 3.11.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน
 - 1) ขาดงบประมาณสนับสนุน
 - 2) ขาดเจ้าหน้าที่ดูแล
- 3.11.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง
จุดแข็ง
วัตถุจัดแสดงมีความน่าสนใจ
- 3.11.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้
ยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 27 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

3.12 พิพิธภัณฑ์วัดนาบึง

3.12.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์วัดนาบึง ตำบลนาบึง อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน

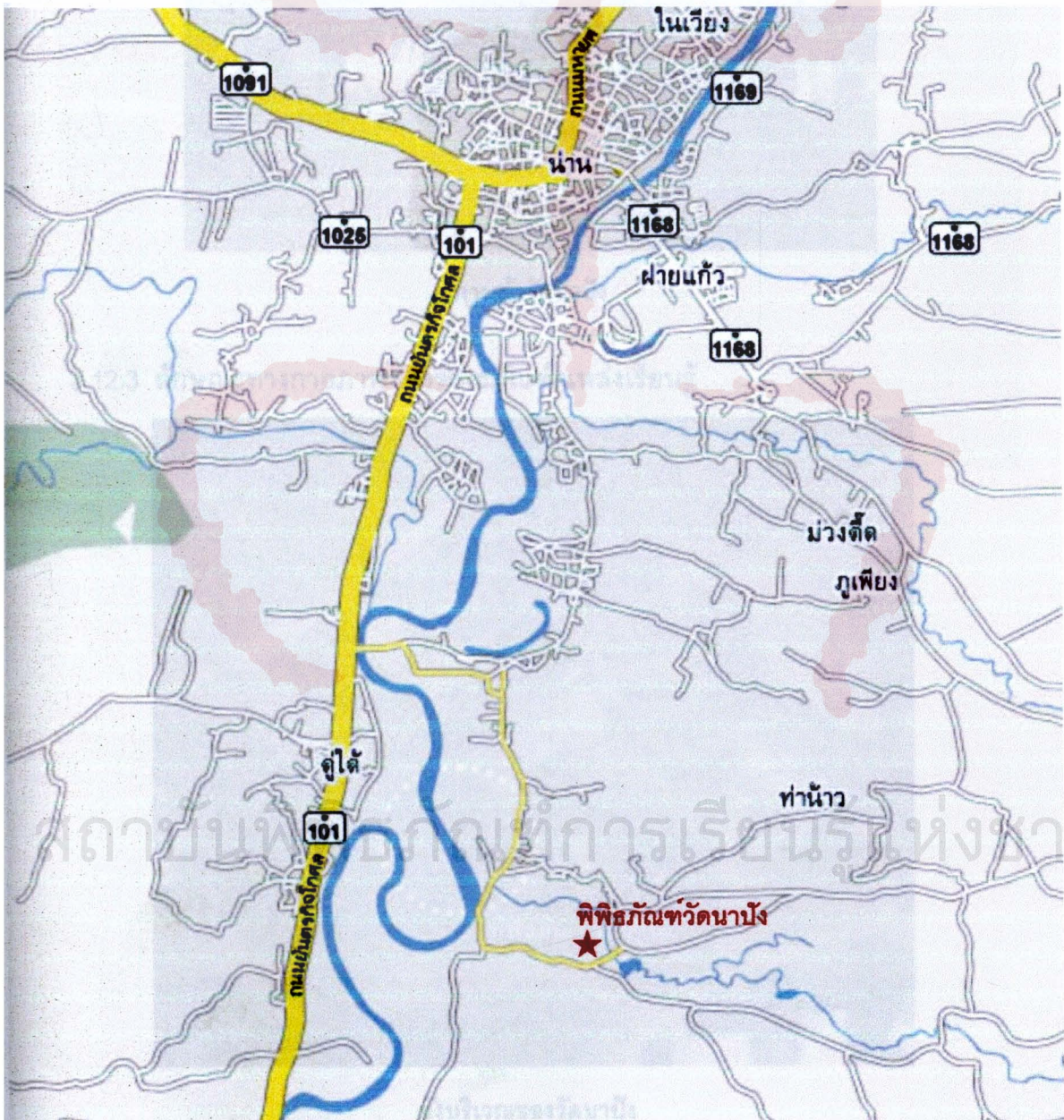
โทรศัพท์ 0-5474-1441

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

3.12.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ออกจากตัวเมืองน่านโดยใช้ทางหลวงหมายเลข 101 (น่าน-แพร่) มุ่งสู่อำเภอเมืองน่านได้ประมาณ 4 กิโลเมตร ถึงทางแยกเข้าบ้านนาบึง ให้เลี้ยวซ้ายไปราว 1 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาที่ทางแยกไปอีกราว 3 กิโลเมตร พบทางแยกให้เลี้ยวซ้ายไปอีกประมาณ 1 กิโลเมตร วัดนาบึงจะอยู่ทางฝั่งซ้ายมือ

ทางเข้าวัดนาบึง

3.12.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ผังบริเวณของวัดนาบึง

พิพิธภัณฑ์วัดนาบึง ดัดแปลงใช้อาคารกุฏิสงฆ์เก่า ชื่อว่า “โหงครุบาบุญศรี” มาเป็นอาคารพิพิธภัณฑ์ ตัวอาคารเป็นอาคารก่ออิฐถือปูนสูง 2 ชั้น ทรงไทยผสมตะวันตก ตั้งอยู่ในส่วนหน้าของวัดนาบึง สำหรับสถาปนิกัตศน์ บริเวณด้านหน้าตัวอาคารเป็นลานคอนกรีต ส่วนด้านข้างและด้านหลังเป็นสนามหญ้า มีการปลูกไม้ประดับรอบ ๆ ตัวอาคาร

อาคารและสถาปนิกัตศน์ของพิพิธภัณฑ์วัดนาบึง

3.12.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

วัดนาบึง

พระเด่นชัย เสมรัตน์

คุณจ่านง ใจแก้ว ไวยาวัจกร

พระเด่นชัย เสมรัตน์

คุณจ่านง ใจแก้ว

ไวยาวัจกร

3.12.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ ยังไม่เปิดให้เข้าชมอย่างเป็นทางการ

3.12.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม ยังไม่เปิดให้เข้าชมอย่างเป็นทางการ

3.12.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

เนื่องจากชาวบ้านได้รวบรวมวัตถุจัดแสดงไว้ได้จำนวนหนึ่ง และต้องการที่เก็บรักษา เมื่อทางวัดนาบึงมีอาคารกุฏิสงฆ์ที่ไม่ได้ใช้งาน จึงเห็นพ้องกันที่จะใช้อาคารนี้เป็นพิพิธภัณฑ์ แต่ในปัจจุบันยังไม่ได้จัดวัตถุให้เป็นหมวดหมู่

3.12.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ไม่มี

3.12.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับสิ่งของทางพระพุทธศาสนา วิถีชีวิตชุมชน และประเพณีแห่งเรือเมืองน่าน โดยจัดแสดงไว้ทั้งชั้นบนและชั้นล่างของอาคาร

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

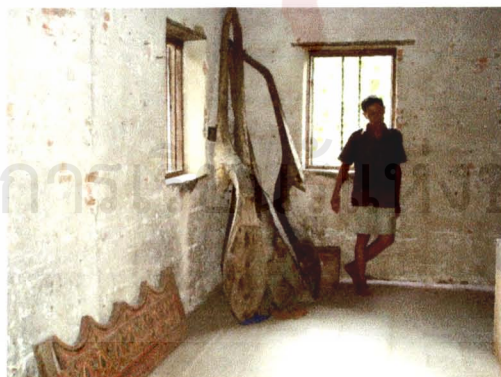
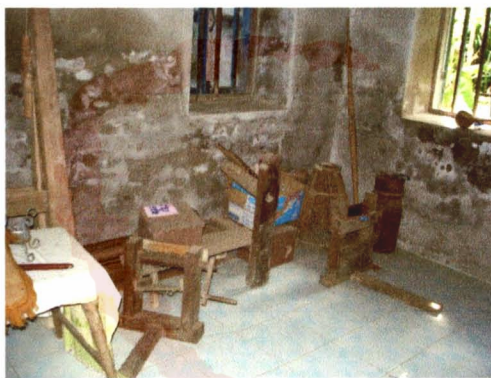
2.1) โบราณวัตถุ ศาสนวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป และประติมากรรม

2.2) สิ่งของในทางพระพุทธศาสนา

2.3) หัวเรือแข่ง

2.4) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องมือการเกษตร, เครื่องมือประมง, เครื่องมือทอผ้า และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน

2.5) เอกสารโบราณ ได้แก่ คัมภีร์ใบลาน

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

หัวเรือแข่ง 3 หัว

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว ยังไม่กำหนด

3.12.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน มาช่วยจัดทำทะเบียนให้
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

3.12.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
ยังไม่มีเจ้าหน้าที่
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
ยังไม่กำหนด
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีเก็บข้อมูล
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ยังไม่กำหนด
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
กำลังดำเนินการจัดทำหนังสือรวบรวมวัตถุจัดแสดง

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ยังไม่มี

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่น ๆ

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน ให้คำแนะนำ

3.12.12 แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ไม่มี

3.12.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

1) ขาดงบประมาณในการซ่อมแซมอาคารจัดแสดง

2) ขาดองค์ความรู้ในการจัดการพิพิธภัณฑ์

3) ขาดบุคลากรที่จะเป็นเจ้าหน้าที่ประจำ

3.12.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดแข็ง

มีหอไตรที่มีคุณค่าอยู่ในวัด ซึ่งมักจะมีผู้มาเยี่ยมชมอยู่เสมอ

3.12.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 27 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

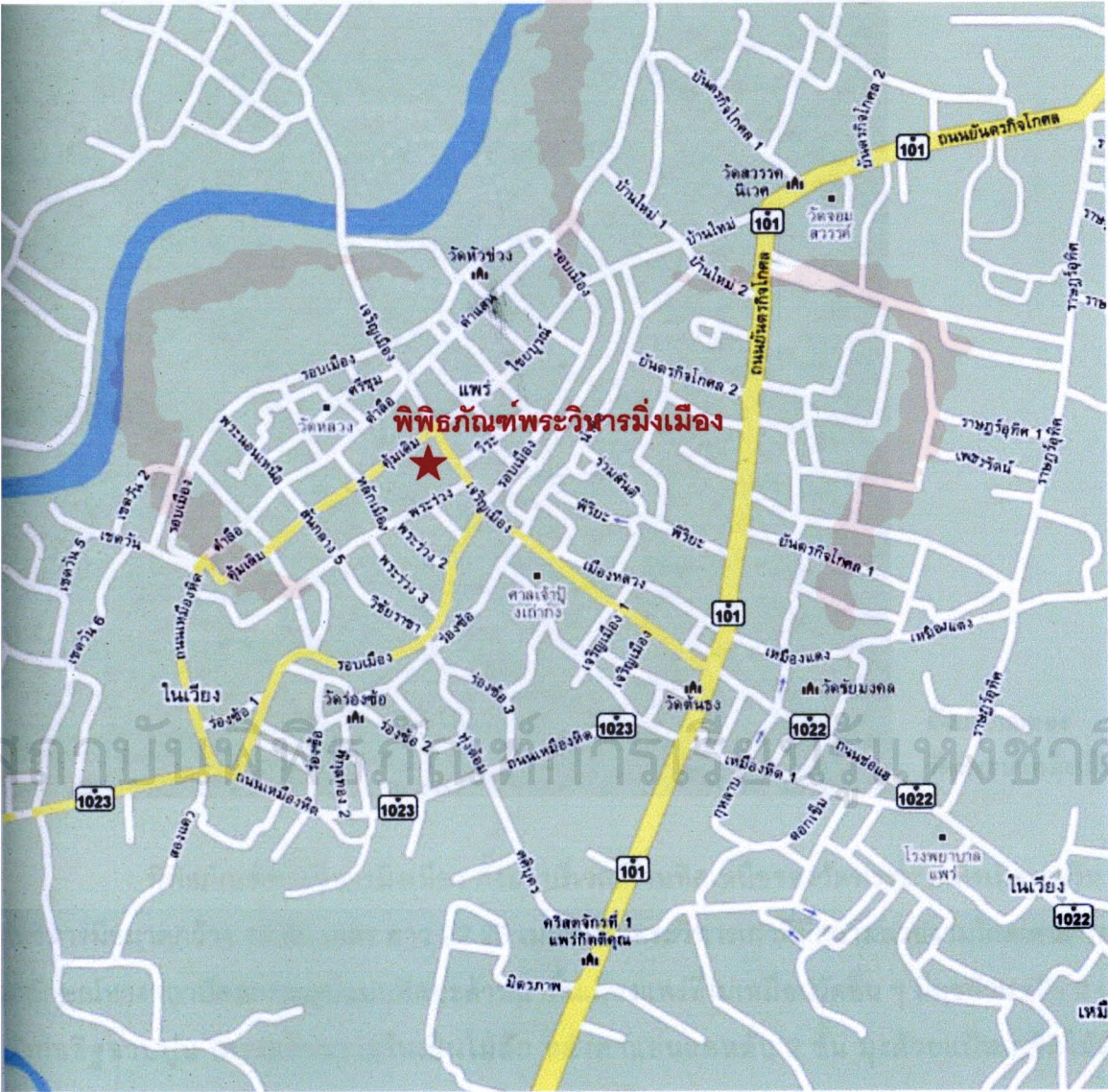
4.1 พิพิธภัณฑ์พระวิหารมิ่งเมือง

Phra Vihan Mingmueng Museum

4.1.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์พระวิหารมิ่งเมือง วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร เลขที่ 16 ถนนเจริญเมือง
ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000
โทรศัพท์ 0-5452-2277 หรือ 08-1366-8654
โทรสาร 0-5451-1848
E-Mail ไม่มี
Website ไม่มี

4.1.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงหมายเลข 101 เข้าตัวเมืองแพร่ (ถนนยันตรกิจโกศล) ตรงขึ้นไปแล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนเจริญเมืองไปประมาณ 1.2 กิโลเมตร ทางด้านซ้ายมือบริเวณวงเวียนหัวมุมถนนเจริญเมืองตัดกับถนนคุ้มเดิม ก็จะถึงวัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร ซึ่งเป็นที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์พระวิหารมิ่งเมือง หรือหากใช้ทางหลวงหมายเลข 1023 จากลำปางเข้ามาทางอำเภอลอง ให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนเหมืองหิตไปประมาณ 700 เมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนคุ้มเดิม ตรงขึ้นไปจนถึงวงเวียนให้เลี้ยวขวาก็จะถึงวัดพระบาทมิ่งเมือง หรือจากทางหลวงหมายเลข 1023 ตรงขึ้นมาก็อีกประมาณ 50 เมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนรอบเมือง จนไปบรรจบกับถนนเจริญเมือง เลี้ยวซ้ายไปประมาณ 200 เมตร ทางด้านซ้ายมือก็จะถึงวัดพระบาทมิ่งเมืองได้เช่นกัน

4.1.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์พระวิหารมิ่งเมือง ตั้งอยู่บริเวณด้านทิศเหนือของวัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร พระวิหารมีขนาดกว้าง 10.95 เมตร ยาว 22.25 เมตร เป็นพระวิหารเก่าที่มีความสวยงามโดดเด่นด้วยมีเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมรูปแบบศิลปะล้านนาพื้นเมืองแพร่ที่ไม่เหมือนวัดอื่น ๆ มีมุขด้านหน้า 2 มุข หน้าก่ออิฐฉาบปูน โครงสร้างภายในเป็นไม้สัก หลังคาอ่อนลาดหลัง 2 ชั้น มุงด้วยแป้นเกล็ดไม้สัก

เครื่องประดับหลังคาประกอบด้วยข้อฟ้า 5 หัว และใบระกา 18 หัว ส่วนหน้าบันทำด้วยไม้แกะสลักลงรักปิดทอง ลวดลายดอกเกดวัลย์ มีรูปเทวดา ราชสีห์ หนุมาน และราหูอมจันทร์ บริเวณโดยรอบจัดเป็นสวนไม้ดอกไม้ประดับ

พิพิธภัณฑ์พระวิหารมิ่งเมือง
และสถาปัตยกรรม

4.1.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน
พระมหาโพธิวงศาจารย์ เจ้าอาวาสวัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร

ท่านเจ้าคุณ พระวิมลกิจจาภรณ์
ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

4.1.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ
เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.00 - 17.00 น.

4.1.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

4.1.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พระวิหารมิ่งเมืองสร้างโดยเจ้าผู้ปกครองนครแพร่ พร้อมด้วยเจ้านายบุตรหลานพญาแสน
ท้าวเมืองแพร่ ต่อมาได้ถูกปรับเปลี่ยนใช้เป็นพิพิธภัณฑ์สำหรับจัดแสดงโบราณวัตถุและศิลปวัตถุต่าง ๆ

4.1.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์มีนโยบายที่จะเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของเมืองแพร่ ให้เด็ก
นักเรียน นักศึกษา ประชาชน และนักท่องเที่ยวทั่วไป โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

4.1.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

4.1.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับวิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงความสวยงามของ
งานสถาปัตยกรรม

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) โบราณวัตถุและศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป และเครื่องปั้นดินเผา

2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ ธรรมาสัน, บุษบก, ตุง, ตาลปัตร และ
เครื่องอัฐบริวาร

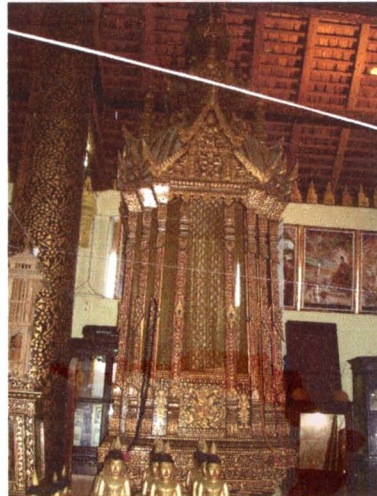
2.3) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องมือทอผ้า, ผ้าทอ, เครื่องจักสาน, เครื่องดนตรี,
เครื่องแก้ว, เครื่องไม้, เครื่องเคลือบ, เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน, และอาวุธ

2.4) เงินตรา จำพวกธนบัตร และเหรียญกษาปณ์

2.5) เอกสารโบราณ ได้แก่ คัมภีร์ใบลาน

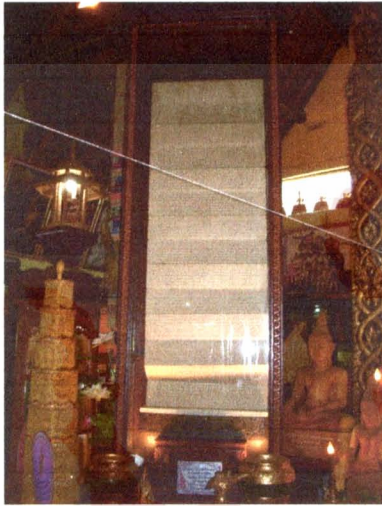
2.6) ภาพถ่ายเก่า ภาพวาด

2.7) สถาปัตยกรรม

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

พระคัมภีร์โบราณปักด้วยไหม ปักขึ้นเมื่อ จ.ศ.
1235 (พ.ศ.2416) อายุกว่า 130 ปี ปักถวายโดย
เจ้าแม่บัวไหล พระมเหสีของเจ้าหลวงพิริยเทพวงศ์
เจ้าผู้ครองนครแพร่องค์สุดท้าย พระคัมภีร์นี้เป็น
อักษรภาษาล้านนาทั้งหมด มีเพียงชิ้นเดียวใน
ประเทศไทย

นอกจากนี้ ยังมีวัตถุจัดแสดงสำคัญอื่น ๆ ได้แก่

- 3.1) พระประธานปูนปั้น พุทธศิลป์แบบล้านนาพื้นเมืองแพร่
- 3.2) ธรรมาสันนิษบก ศิลปะพื้นเมืองแพร่
- 3.3) ตุ๊กกระด้าง ทำด้วยไม้สักแกะสลักเป็นรูปพญานาค
- 3.4) ลวดลายบนเพดาน เป็นรูปดอกไม้ สัตว์ แมลง และรูปลงเล่นฟ้า
- 3.5) เสาไม้สักจำนวน 8 ต้น มีลวดลายดอกเถาวัลย์ลงรักปิดทอง
- 3.6) บานประตูหน้าต่างมีลวดลายลงรักปิดทองทุกบาน

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

4.1.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ใช้การจดบันทึก
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

4 - 7

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่น ๆ

ไม่มี

4.1.13 แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

- 1) พิพิธภัณฑ์ทางการศึกษา โรงเรียนนาริรัตน์
- 2) คุ่มเจ้าหลวงเมืองแพร่

4.1.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ไม่มี

4.1.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- ขาดบุคลากรในการบริหารจัดการ
- วัตถุจัดแสดงบางส่วนยังขาดการจัดระเบียบและการดูแลรักษา

2) จุดแข็ง

- ตั้งอยู่ในตัวเมืองแพร่ เดินทางเข้าถึงได้สะดวก
- วัตถุจัดแสดงมีคุณค่าที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นเมืองแพร่
- ตัวอาคารพิพิธภัณฑ์เป็นพระวิหารเก่า ที่มีความสวยงามและมีคุณค่าทาง

ประวัติศาสตร์และศิลปสถาปัตยกรรม

4.1.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีการกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

4.2 พิพิธภัณฑสถานศึกษา โรงเรียนนาริรัตน์จังหวัดแพร่

4.2.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑสถานศึกษา โรงเรียนนาริรัตน์จังหวัดแพร่ เลขที่ 1 ถนนคุ้มเดิม ตำบลในเวียง

อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000

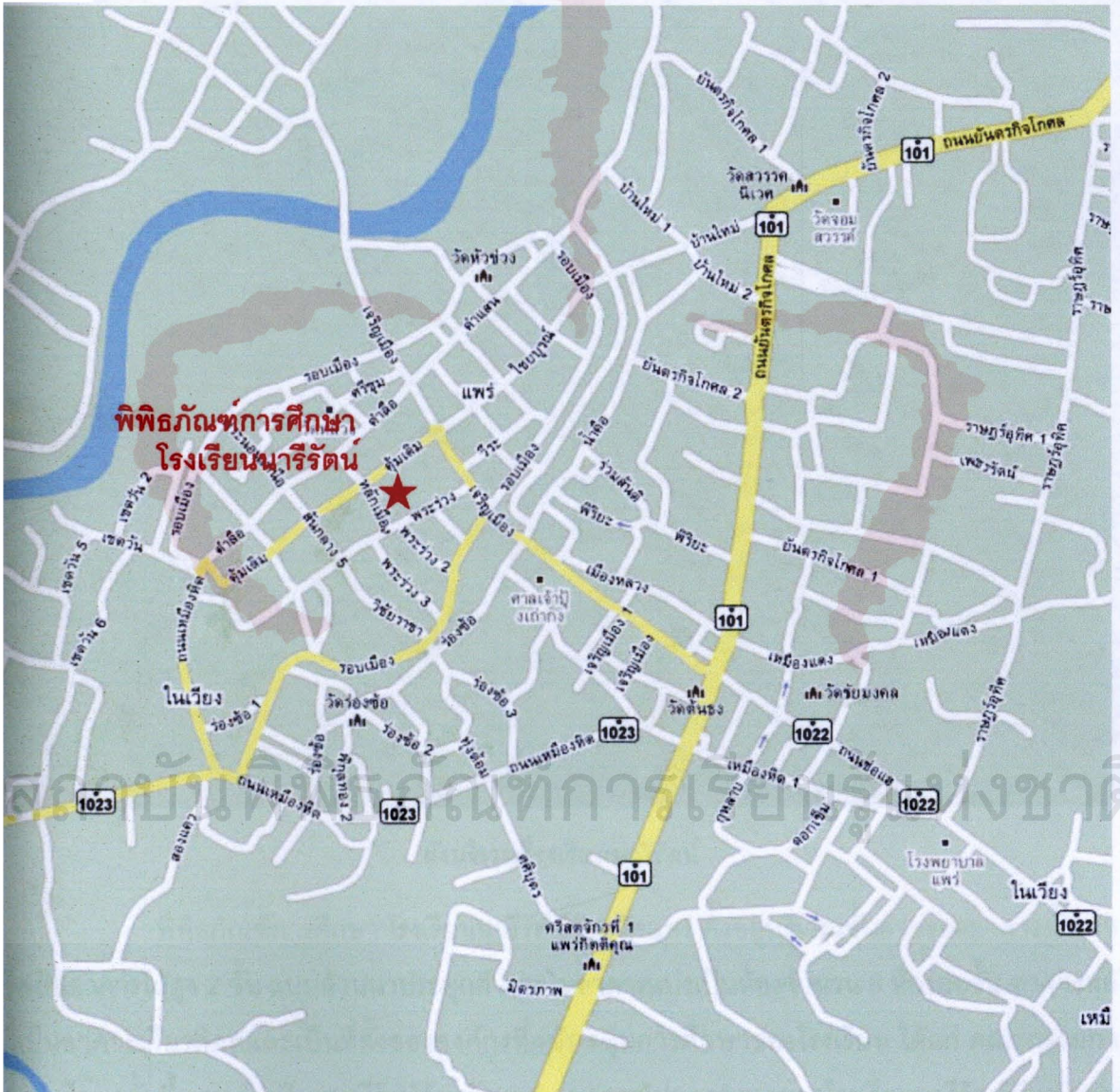
โทรศัพท์ 0-5451-1124, 0-5452-2263

โทรสาร 0-5451-1500

E-Mail email@nareerat.ac.th

Website www.nareerat.ac.th

4.2.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงหมายเลข 101 เข้าตัวเมืองแพร่ (ถนนยันตรกิจโกศล) ตรงขึ้นไปแล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนเจริญเมืองไปประมาณ 1.2 กิโลเมตร จนถึงวงเวียนให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนคุ้มเดิมอีกประมาณ 100 เมตร ทางด้านซ้ายมือจะถึงโรงเรียนนารีรัตน์ ซึ่งอยู่ติดกับวัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร หรือหากใช้ทางหลวงหมายเลข 1023 จากลำปางเข้ามาทางอำเภอลอง ให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนเหมืองหิตไปประมาณ 700 เมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนคุ้มเดิม ตรงขึ้นไปประมาณ 700 เมตร ทางด้านขวามือก็จะถึงโรงเรียนนารีรัตน์ หรือจากทางหลวงหมายเลข 1023 ตรงขึ้นไปอีกประมาณ 50 เมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนรอบเมือง เลี้ยวซ้ายเข้าถนนเจริญเมือง ตรงขึ้นไปประมาณ 200 เมตร เลี้ยวซ้ายเข้าถนนคุ้มเดิมอีกประมาณ 100 เมตร ทางด้านซ้ายมือจะถึงโรงเรียนนารีรัตน์ได้เช่นกัน

4.2.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ผังบริเวณโรงเรียนนารีรัตน์

พิพิธภัณฑ์การศึกษา โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ ตั้งอยู่บริเวณชั้นล่างของอาคารน้ำเพชร ซึ่งเป็นอาคารไม้สูง 2 ชั้น แบบล้านนาประยุกต์ ภายในอาคารแบ่งเป็นห้องจำนวน 6 ห้องต่อชั้น อาคารหลังนี้เป็นอาคารเกียรติยศและเป็นที่ตั้งขององค์กรที่สนับสนุนการศึกษาของโรงเรียน ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่

สมาคมศิษย์เก่านาริรัตน์ มูลนิธิคุณหญิงบัวเขียว รั้งคสิริ มูลนิธิศิษย์เก่านาริรัตน์ ห้องประชุมน้ำเพชร ห้อง
น้ำเสนอ และพิพิธภัณฑ์การศึกษา โรงเรียนนาริรัตน์จังหวัดแพร่

อาคารน้ำเพชรตั้งอยู่ทางส่วนหน้าของโรงเรียน ทางด้านหน้าอาคารเป็นถนน ลานสนาม
หญ้าและสนามบาสเกตบอล ส่วนด้านข้างทางทิศตะวันตกเป็นลานสำหรับจอดรถ ทำให้เกิดพื้นที่ว่างที่ช่วย
ส่งเสริมมุมมองไปสู่ตัวอาคาร ส่วนสถาปัตยกรรมทัศนบริเวณอื่น ๆ จะมีที่ว่างค่อนข้างน้อย มีต้นไม้บ้างเป็น
กลุ่มๆ เนื่องจากอาคารเรียนและอาคารประกอบต่าง ๆ ตั้งอยู่หนาแน่น

อาคารน้ำเพชรและสถาปัตยกรรม

4.2.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน โรงเรียนนาริรัตน์

คุณครูทัศน ไขคำ
ครูวิทยฐานะเชี่ยวชาญ
หัวหน้างานพิพิธภัณฑ์

คุณครูสุนี อุดมศักดิ์

เลขานุการงานพิพิธภัณฑ์

คุณครูกชณัช สันธนประกิตติ

ผู้ช่วยเลขานุการงานพิพิธภัณฑ์

4.2.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 - 16.00 น.

4.2.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

4.2.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารน้ำเพชรเป็นอาคารสำคัญทางประวัติศาสตร์ เป็นศูนย์รวมจิตใจของพลสกนิกรชาวแพร่ ทุกหมู่เหล่า ที่ได้พร้อมใจกันร่วมสร้างอาคารน้ำเพชรขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์สถาน ระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ และถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ต่อมาเมื่อครั้งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ คุ่มเจ้าหลวงเมืองแพร่ เมื่อวันจันทร์ที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2533 และได้ทอดพระเนตรเห็นอาคารน้ำเพชร จึงมีพระดำรัสว่า "อาคารไม้เก่า ๆ ที่สวยงามอย่างนี้ หาชมได้ยากแล้ว สมควรอนุรักษ์ไว้" ประกอบกับตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้อง สร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนให้มีการส่งเสริมการดำเนินงานจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ทางโรงเรียนนารีนิจจึงได้จัดตั้งพิพิธภัณฑ์การศึกษา โรงเรียนนารีนิจจังหวัดแพร่ ขึ้น โดยใช้พื้นที่ในอาคารน้ำเพชร ซึ่งเป็นอาคารสำคัญของโรงเรียน

4.2.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์การศึกษา โรงเรียนนารีนรัตน์จังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง ประกอบด้วย

- 1) เพื่อให้นักเรียน ครู และชาวแพร่ มีความภาคภูมิใจในเกียรติประวัติของโรงเรียนนารีนรัตน์
- 2) ให้นักเรียนและประชาชนทั่วไปได้ใช้พิพิธภัณฑ์เป็นแหล่งเรียนรู้ เพิ่มพูนปัญญา เสริมคุณค่าชีวิต
- 3) เพื่อสืบทอดภูมิปัญญาและวิถีชีวิตของชาวแพร่ ให้เป็นมรดกสู่ลูกหลาน
- 4) เพื่อเป็นศูนย์รวมใจของศิษย์เก่า นารีนรัตน์และชาวแพร่

4.2.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

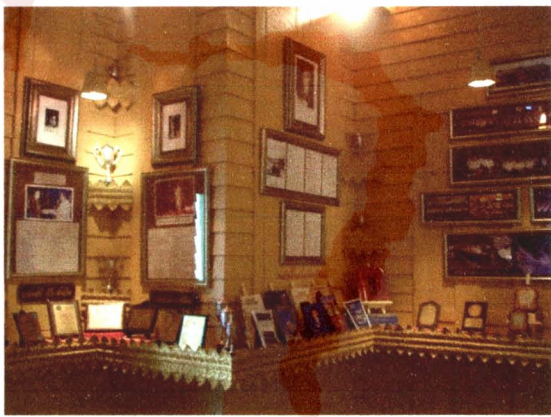
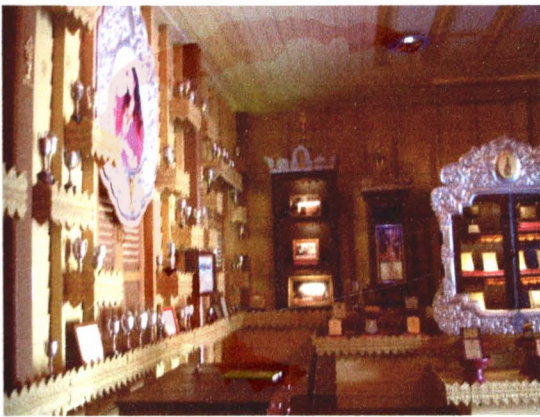
ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

4.2.10 ลักษณะการจัดแสดง

- 1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาและเกียรติประวัติของโรงเรียน

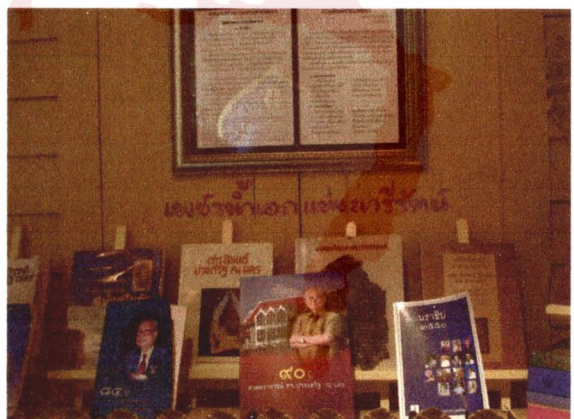
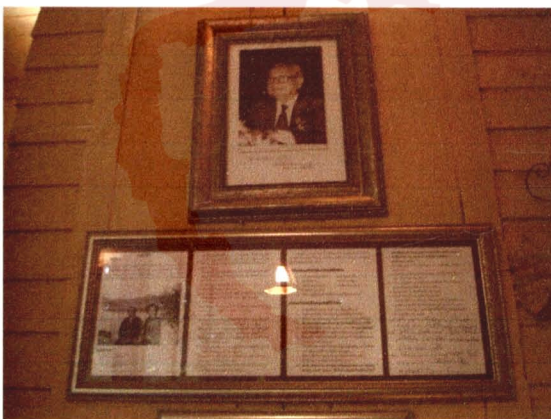
วีรประวัติบุคคล และพัฒนาการด้านการเรียนการสอน

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) ศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป
- 2.2) วัตถุสิ่งของมีค่า เช่น เครื่องเงิน
- 2.3) อุปกรณ์การเรียนการสอน
- 2.4) รางวัลเชิดชูเกียรติ ได้แก่ โล่รางวัล, ถ้วยรางวัล และประกาศนียบัตร
- 2.5) ภาพถ่าย
- 2.6) หุ่นจำลอง
- 2.7) หนังสือ
- 2.8) สถาปัตยกรรม

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ไม่มี

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

4.2.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ใช้การจดบันทึก
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

4.2.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
พิพิธภัณฑ์การศึกษา โรงเรียนนาวิรัตน์จังหวัดแพร่บริหารจัดการโดยโรงเรียนนาวิรัตน์

โดยมีอาจารย์รับผิดชอบดูแลประจำ 3 คน

- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 นักเรียน
อันดับ 2 ประชาชนทั่วไป
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีการเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ลานจอดรถ
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
เว็บไซต์ของโรงเรียน
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
ไม่มีการจัด
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
ไม่มี

4.2.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

- 1) พิพิธภัณฑ์พระวิหารมิ่งเมือง
- 2) คู่มือเจ้าหลวงเมืองแพร่

4.2.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ไม่มี

4.2.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- เนื้อหาการจัดแสดงค่อนข้างเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับเรื่องราวของโรงเรียน ทำให้มีผู้สนใจเข้าชมไม่มากนัก

2) จุดแข็ง

- ตั้งอยู่ในตัวเมืองแพร่ ใกล้สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่ วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร และคุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่
- อาคารน้ำเพชรซึ่งเป็นที่ตั้งพิพิธภัณฑ์ เป็นอาคารเก่าที่ทรงคุณค่า

4.2.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤษภาคม 2552

4.3 คຸ່ມเจ้าหลวงเมืองแพร่

The Residence of Phrae Governor

4.3.1 ที่อยู่และการติดต่อ

คຸ່มเจ้าหลวงเมืองแพร่ จวนผู้ว่าราชการหลังเก่า ถนนคຸ່มเดิม ตำบลในเวียง อำเภอเมือง
จังหวัดแพร่ 54000

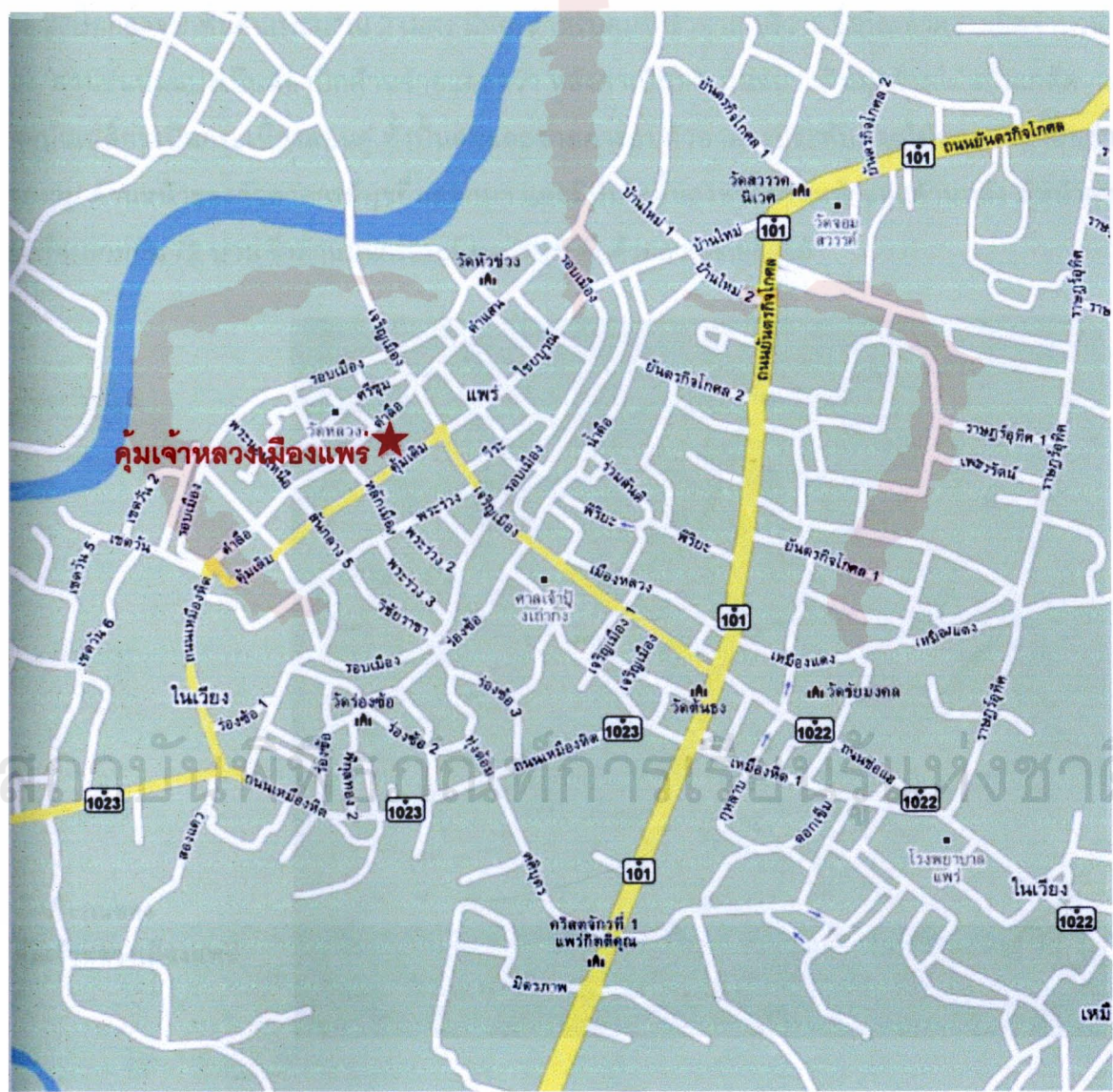
โทรศัพท์ 0-5452-4158

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

4.3.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

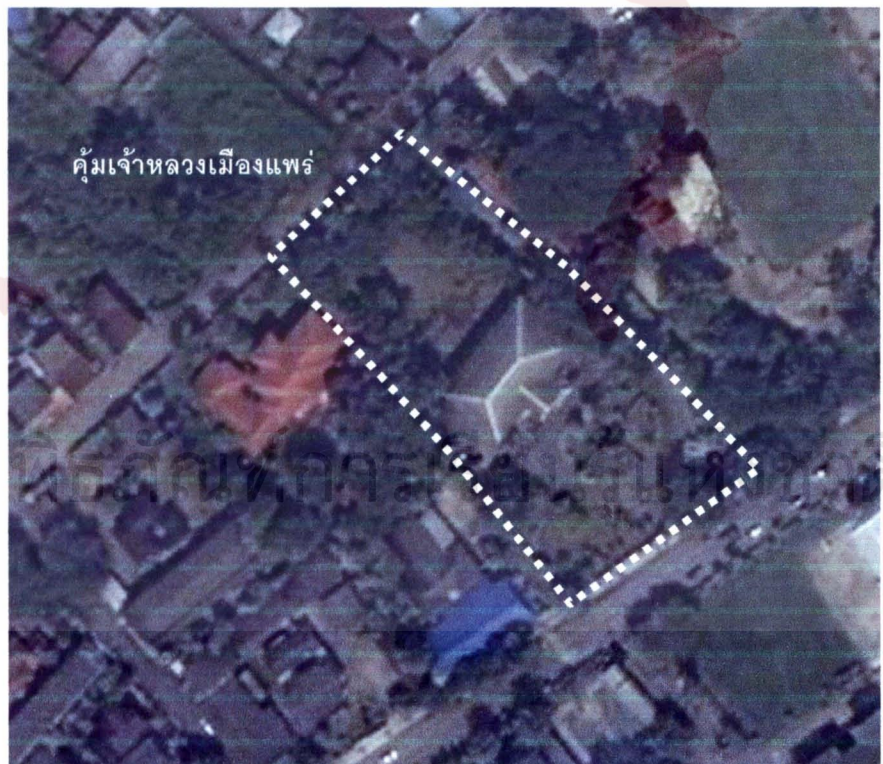

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงหมายเลข 101 เข้าตัวเมืองแพร่ (ถนนยันตรกิจโกศล) ตรงขึ้นไปแล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนเจริญเมืองไปประมาณ 1.2 กิโลเมตร จนถึงวงเวียนให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนคุ้มเดิมอีกประมาณ 100 เมตร ทางด้านขวามือจะถึงคุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่ ซึ่งตั้งอยู่ตรงข้ามโรงเรียนนารีรัตน์ หรือหากใช้ทางหลวงหมายเลข 1023 จากลำปางเข้ามาทางอำเภอลอง ให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนเหมืองหิตไปประมาณ 700 เมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนคุ้มเดิม ตรงขึ้นไปประมาณ 700 เมตร ทางด้านซ้ายมือก็จะถึงคุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่ได้เช่นกัน

4.3.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

คุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่ เป็นสถาปัตยกรรมสมัยรัชกาลที่ 5 ยุคต้น ซึ่งมีรูปทรงเป็นแบบสถาปัตยกรรมไทยผสมยุโรปหรือทรงขนมปังขิง ซึ่งเป็นที่นิยมในสมัยนั้น ตัวอาคารก่ออิฐถือปูนสูง 2 ชั้น ไม่มีเสาดำแต่ใช้ไม้ซุงท่อนรองรับฐานเสาทั้งหลัง อาคารหลังนี้มีความหรูหรา สง่างามและโอ่โถงมาก ภายใต้วังอาคารยกสูงจากพื้นดินประมาณ 2 เมตร มีห้องสำหรับคุ้มซึ่งข้าทาส บริวาร ซึ่งกระทำความผิดจำนวน 3 ห้อง ส่วนชั้นบนแบ่งเป็นห้องปีกด้านซ้ายและขวา หลังคาเป็นทรงปั้นหยา เดิมมุงด้วยไม้แป้นเกล็ด แต่ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นกระเบื้องลอนคู่ ทั้งบันลุ่มและชายคารอบตัวอาคารประดับด้วยไม้ฉลุลวดลายอย่างสวยงาม ด้านหน้าของตัวอาคารมีมุขยื่นออกมา และมีบันไดขึ้นลงทางด้านหน้าและด้านหลัง มีหน้าต่างรอบเรือนรวมกัน 72 บาน ซึ่งด้านบนกรอบเช็ดหน้าประดับด้วยลวดลายฉลุไม้

สถาบันพิพิธภัณฑ์ส่งเสริมการเรียนรู้

ผังบริเวณของ
คุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่

คุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่

สำหรับสภาพแวดล้อมโดยรอบตัวอาคารนั้น มีการจัดสวนปลูกไม้ดอกไม้ประดับอย่างสวยงาม พร้อมทั้งมีต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงา สภาพพื้นที่ได้รับการดูแลเป็นอย่างดี มีความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่งช่วยส่งเสริมสภาพภูมิทัศน์ให้แก่ตัวอาคารได้เป็นอย่างดี

สภาพภูมิทัศน์บริเวณคุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่

4.3.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่

4.3.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.30 - 17.00 น.

4.3.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

4.3.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

คุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่ สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ.2435 ก่อนสมัยเงี้ยวปล้นเมืองแพร่ หลังจากเจ้าหลวงเมืองแพร่คือเจ้าพิริยเทพวงศ์ ได้ลี้ภัยไปอยู่เมืองหลวงพระบางแล้ว คุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่ ได้กลายเป็นที่ตั้งของกองทหารม้าที่ทางกรุงเทพฯ ได้ส่งมารักษาความสงบเรียบร้อยในเมืองแพร่อยู่ระยะหนึ่ง คุ้มเจ้าหลวงแห่งนี้เคยใช้เป็นที่ประทับแรมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เมื่อคราวเสด็จมาเยี่ยมราษฎรจังหวัดแพร่ ในระหว่างวันที่ 15-17 มีนาคม 2501 และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จประทับแรม เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2536 อาคารหลังนี้ได้รับพระราชทานรางวัลอาคารอนุรักษ์ดีเด่น ประจำปี 2536 และสถาปัตยกรรมดีเด่นประเภทอาคารสถาบันและสาธารณะ ประจำปี 2540 จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี หลังจากนั้นได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2541 และได้รับการบูรณะโดยกรมศิลปากร

ต่อมาเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2547 จังหวัดแพร่ได้มอบคุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่เป็นผู้ดูแล เพื่อเปิดเป็นพิพิธภัณฑ์เมืองแพร่ "คุ้มเจ้าหลวง" ซึ่งหลังจากที่ได้รับมอบแล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ได้ทำการปรับปรุงภายในอาคาร และตกแต่งสภาพภูมิทัศน์โดยรอบให้สวยงาม พร้อมทั้งได้จัดตั้งสำนักงานและมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ได้ดูแล โดยได้เปิดเป็นพิพิธภัณฑ์อย่างเป็นทางการในปี 2548

4.3.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

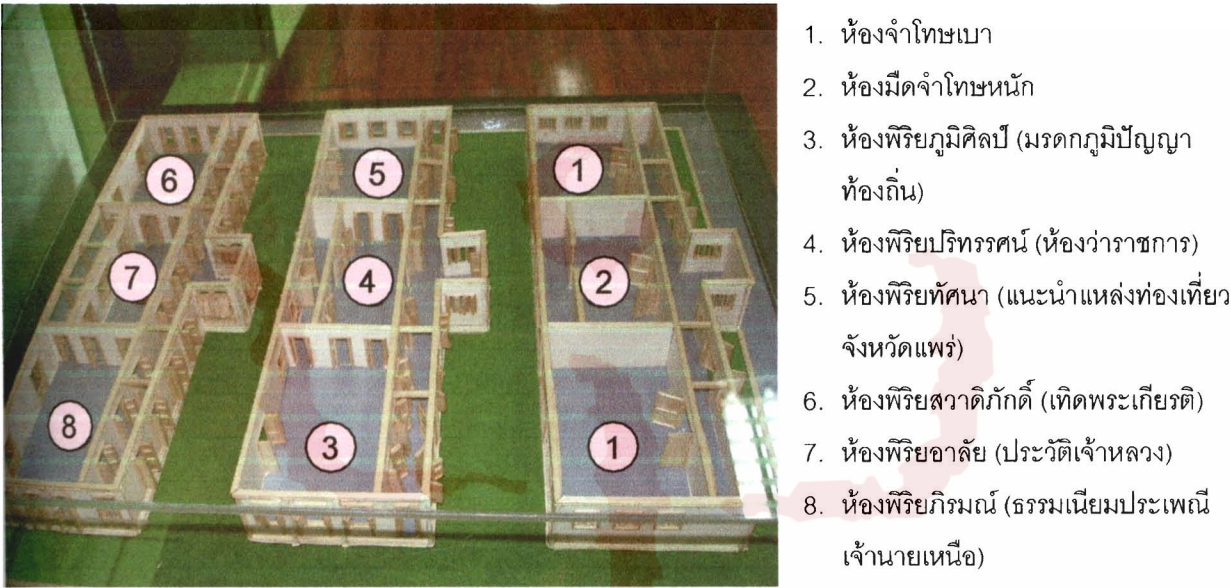
คุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่จะเป็นพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้ของนักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ได้เข้าชมเพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาและเรื่องราวในอดีตของจังหวัดแพร่

4.3.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

4.3.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) แผนผังห้องจัดแสดง และลักษณะการจัดแสดง

ภาพถ่ายแสดงแผนผังห้องจัดแสดง

ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เมืองแพร่ ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และข้อมูลท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ รวมถึงความสวยงามของงานสถาปัตยกรรม

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) โบราณวัตถุ ได้แก่ เครื่องมือหิน, กระดุกสัตว์ และภาชนะโบราณ
- 2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเรือนของเจ้าหลวงเมืองแพร่
- 2.3) สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเรือน เมื่อครั้งรับเสด็จฯ
- 2.4) ภาพถ่าย
- 2.5) เอกสารโบราณ ได้แก่ คัมภีร์โบราณ และหนังสือเก่า
- 2.6) เครื่องมือเครื่องใช้สมัยก่อน เช่น พิมพ์ตีด, เตาเร็ด, เครื่องคิดเลข, เครื่องครัว, ภาชนะ เป็นต้น
- 2.7) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องจักสาน, เครื่องดนตรี, เครื่องเงิน, เครื่องเคลือบ, และเครื่องแก้ว
- 2.8) สถาปัตยกรรม

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ไม่มี

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

4.3.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

มีการทำทะเบียนวัตถุจัดแสดง

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

4.3.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

คุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่บริหารจัดการโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ โดยมีเจ้าหน้าที่

ประจำ รวม 6 คน

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 เด็ก นักเรียน นิสิต นักศึกษา

อันดับ 2 ประชาชนทั่วไป

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีเก็บสถิติ

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

เจ้าหน้าที่นำชม

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

5.1) เอกสารแผ่นพับ

5.2) กำลังจัดทำหนังสือแนะนำพิพิธภัณฑ์

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

มีการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเปิดการ
เขียน การสอนหลักสูตรต่าง ๆ ตลอดปี และจัดกิจกรรมเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมทุกวันเสาร์
และวันอาทิตย์ เช่น เล่นสละล้อ ซอ ซึง ร่วมตัดตุง ร่วมร้อยมาลัยสด ร่วมจัดพานพุ่ม และอื่น ๆ

กิจกรรมร่วมเล่นดนตรีพื้นเมืองในวันหยุด

- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
ไม่มี

4.3.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

- 1) พิพิธภัณฑ์พระวิหารมิ่งเมือง
- 2) พิพิธภัณฑ์การศึกษา โรงเรียนนารีนรัตน์จังหวัดแพร่

4.3.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ไม่มี

4.3.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดแข็ง

- 1) ตั้งอยู่ในตัวเมืองแพร่ เดินทางเข้าถึงได้สะดวก
- 2) ถือเป็นสถานที่ที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดแพร่

4.3.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

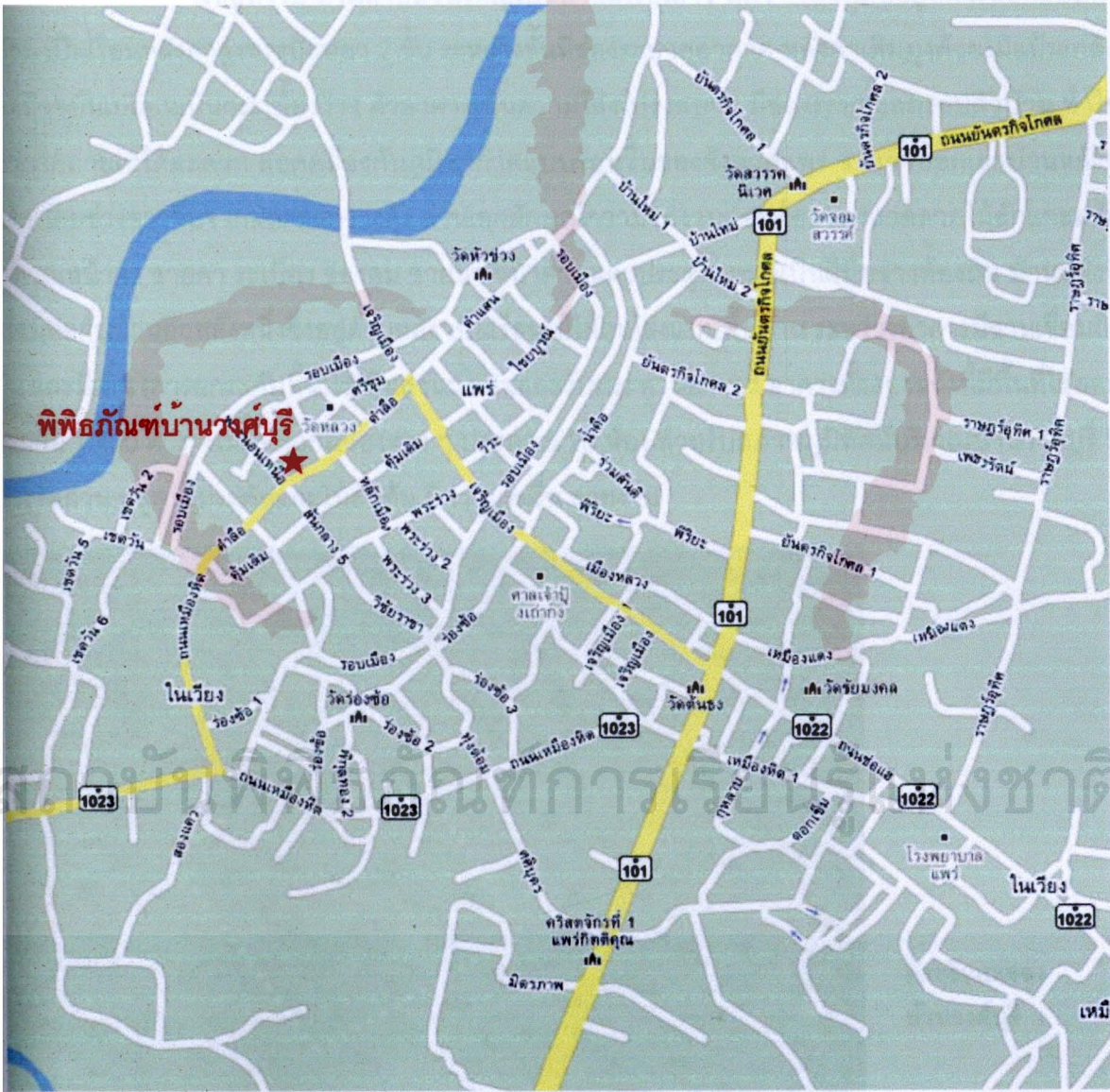
ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤษภาคม 2552

4.4 พิพิธภัณฑ์บ้านวงศ์บุรี

Ban Vongburi Museum

- 4.4.1 ที่อยู่และการติดต่อ
- บ้านวงศ์บุรี เลขที่ 50 ถนนคำลือ ตำบลโนเวียง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000
- โทรศัพท์ 0-5462-0153, 0-5451-1189
- โทรสาร ไม่มี
- E-Mail ไม่มี
- Website ไม่มี

4.4.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงหมายเลข 101 เข้าตัวเมืองแพร่ (ถนนยันตรกิจโกศล) ตรงขึ้นไปแล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนเจริญเมืองไปประมาณ 1.2 กิโลเมตร จนถึงวงเวียนให้ตรงขึ้นไปประมาณ 150 เมตร เลี้ยวซ้ายเข้าถนนคำลืออีกประมาณ 400 เมตร ทางด้านขวามือจะถึงพิพิธภัณฑ์บ้านวงศ์บุรี ซึ่งตั้งอยู่ถัดจากวัดพงษ์สุนันท์ หรือหากใช้ทางหลวงหมายเลข 1023 จากลำปางเข้ามาทางอำเภอลอง ให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนเหมืองหิตไปประมาณ 700 เมตร แล้วตรงเข้าถนนคำลือ ตรงขึ้นไปประมาณ 300 เมตร ทางด้านซ้ายมือก็จะถึงพิพิธภัณฑ์บ้านวงศ์บุรีได้เช่นกัน

4.4.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

บ้านวงศ์บุรีเป็นบ้านไม้ลักษณะใหญ่สูง 2 ชั้น ฐานล่างก่ออิฐถือปูนสูงจากพื้น 1 เมตร ลักษณะสถาปัตยกรรมเป็นแบบไทยผสมยุโรปที่เรียกว่าทรงขนมปังขิง มีลวดลายไม้แกะสลักเป็นส่วนประกอบตกแต่งอยู่ทั่วไป ลวดลายส่วนใหญ่เป็นลายเครือเถา มีความโดดเด่นอยู่ที่การออกแบบตัวบ้าน เป็นเรือนหลังคาสูงทรงปั้นหยา 2 ชั้น ระหว่างชั้นมีช่องระบายอากาศ หลังคาเดิมมุงด้วยไม้แป้นเกล็ด แต่ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นกระเบื้องว่าว ตัวอาคารเน้นความโล่งโปร่งสบาย มีช่องระบายลมรอบตัวบ้าน ทำให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก สอดคล้องกับภูมิอากาศแบบร้อนชื้นของจังหวัดแพร่ จากคำบอกเล่าบ้านหลังนี้สร้างโดยช่างชาวจีนจากมณฑลกว่างตุง ส่วนเอกลักษณ์ความงดงามอ่อนช้อยของลวดลายไม้สักแกะสลักบริเวณหน้าจั่ว ชายคา ระเบียง ช่องลม ชายน้ำ หน้าต่าง และประตูทั้งหมดเป็นฝีมือช่างท้องถิ่น บ้านหลังนี้เชื่อมต่อกับบ้านอีกหลังหนึ่งซึ่งอยู่ด้านหลัง เป็นเรือนไม้ได้ถนอมโล่งแบบพื้นบ้าน ระหว่างอาคารมีลานเชื่อมถึงกัน และมีเต็น (การยกระดับพื้น) ใช้เป็นส่วนนั่งเล่นและรับประทานอาหาร อาคารทั้งสองหลังนี้มีพื้นที่ใช้สอยรวมกัน 1,400 ตารางเมตร และมีห้องต่าง ๆ ประมาณ 20 ห้อง สำหรับสภาพภูมิทัศน์บริเวณบ้านวงศ์บุรี มีการจัดสวน ปลูกไม้ประดับและไม้ยืนต้น มีความร่มรื่น สวยงาม

ผังบริเวณของ
บ้านวงศ์บุรี

บ้านวงศ์บุรีและสภาพภูมิทัศน์โดยรอบ

4.4.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

คุณวรรณิ วงศ์บุรี
เจ้าของและผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

4.4.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.00 - 17.00 น.

4.4.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ชาวไทย	15	บาท
ชาวต่างชาติ	20	บาท

4.4.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

บ้านวงศ์บุรีเป็นคุ้มเจ้านายเมืองแพร่ในอดีต สร้างขึ้นประมาณปี พ.ศ.2440 ตามดำริของเจ้าแม่บัวถา ชายาคนแรกในเจ้าหลวงพิริยเทพวงศ์ เจ้าหลวงองค์สุดท้ายของเมืองแพร่ โดยมอบหมายให้พ่อเจ้าพรหม (หลวงพงษ์พิบูลย์) และบุตรบุญธรรมของเจ้าแม่บัวถาคือเจ้าสุนันตา วงศ์บุรี ธิดาเจ้าบุรี (พระยาบุรีรัตน์) ผู้เป็นน้องชายของเจ้าแม่บัวถา จัดหาช่างชาวจีนมาก่อสร้าง ตัวบ้านมีการปรับปรุงซ่อมแซมเรื่อยมา แต่เดิมก่อนจะเปิดบ้านให้ประชาชนทั่วไปเข้าชม มีผู้สนใจที่ผ่านไปมาขอเยี่ยมชมอยู่เสมอ รวมทั้งนิติยสาร บริษัทถ่ายภาพยนตร์ มักขอใช้เป็นสถานที่ถ่ายทำอยู่เนือง ๆ แต่ที่ทำให้บ้านวงศ์บุรีเป็นที่รู้จักมากที่สุดคือการที่อนุสาร อสท. ได้นำภาพบ้านวงศ์บุรีขึ้นปกในฉบับเดือนพฤศจิกายน 2535 หลังจากนั้นก็มีผู้ติดต่อเข้าเยี่ยมชมอยู่ตลอด บ้านวงศ์บุรีได้รับรางวัลบ้านอนุรักษ์ดีเด่นประจำปี 2536 จากสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ ต่อมาในเดือนตุลาคม 2540 ท่านเจ้าของบ้านจึงตกลงใจเปิดบ้านวงศ์บุรีให้เข้าชมได้อย่างเป็นทางการ

4.4.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์บ้านวงศ์บุรีจะเป็นแหล่งเรียนรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ ศิลปสถาปัตยกรรม และวิถีชีวิตของเจ้านายเมืองแพร่ ตลอดจนจนเป็นการรำลึกถึงบรรพบุรุษของท่านเจ้าของบ้าน

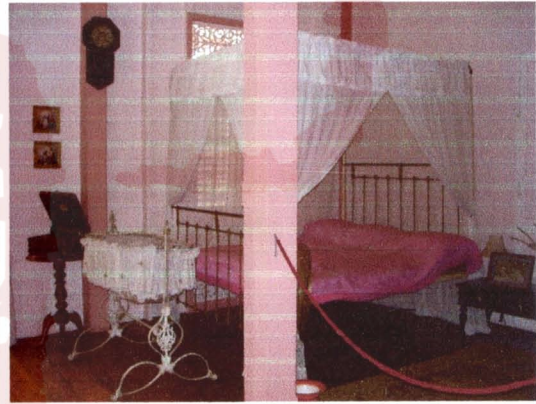
4.4.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

4.4.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้านายในอดีต รวมถึงความสวยงามของงานสถาปัตยกรรม ส่วนบริเวณด้านข้างของบ้าน แสดงการทำเครื่องเงินแบบโบราณโดยช่างท้องถิ่นของจังหวัดแพร่ โดยมีเครื่องเงินและสินค้าหัตถกรรมภาคเหนือจำหน่ายด้วย

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

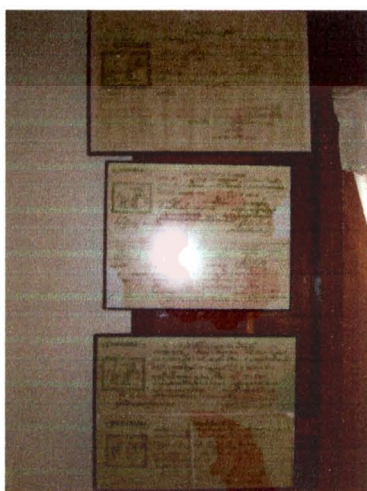
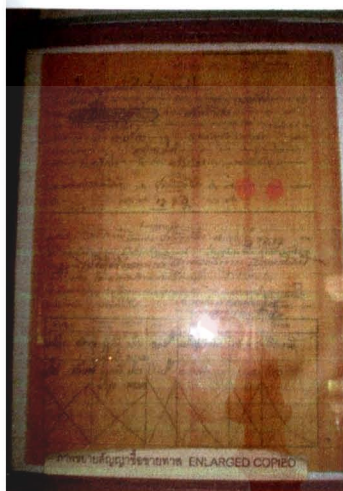
2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) โบราณวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูปสมัยเชียงแสน สุโขทัย และอุททอง
- 2.2) เครื่องเรือน เครื่องใช้ของเจ้านายในอดีต เช่น เตียง, ตู้, โต๊ะเครื่องแป้ง, เครื่องแต่งกาย, เครื่องเงิน, ถ้วยชาม, กำปั้นเหล็ก, แหียงช้าง, อาวุธ เป็นต้น
- 2.3) เอกสารโบราณ
- 2.4) ภาพถ่าย ภาพวาด
- 2.5) ผ้าไหมเมืองแพร่
- 2.6) สถาปัตยกรรม

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

เอกสารโบราณที่หาดูได้ยาก ได้แก่ เอกสารการซื้อขายทาสใน สมัยรัชกาลที่ 5, เอกสารการขอทำสัมปทานป่าไม้ในอดีต, ตัวรูปพรรณช้างโค และสัญญาบัตรที่ได้รับโปรดเกล้าจากรัชกาลที่ 5

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว ไม่มีการจัด

4.4.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ใช้การจดบันทึก
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

4.4.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
พิพิธภัณฑ์บ้านวงศ์บุรี บริหารจัดการโดยเจ้าของอาคาร และเจ้าของอาคารเป็นผู้ดูแล

ประจำพิพิธภัณฑ์เอง

- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
อันดับ 2 เด็ก เยาวชน
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีเก็บสถิติ

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

4.1) เจ้าหน้าที่นำชม

4.2) ลานจอดรถ

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

เอกสารแผ่นพับและเอกสารประชาสัมพันธ์ของจังหวัด

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

มีการจัดกิจกรรมเสริมคือ การจัดชั้นโตกสำหรับชาวไทยและต่างประเทศที่มาเป็นคณะ

โดยต้องติดต่อล่วงหน้า

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ไม่มี

4.4.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

พิพิธภัณฑ์วัดหลวง

4.4.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ขาดแคลนงบประมาณสนับสนุน

4.4.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดแข็ง

1) ตั้งอยู่ในตัวเมืองแพร่ เดินทางเข้าถึงได้สะดวก

2) สถาปัตยกรรมมีความโดดเด่น ดึงดูดให้มีผู้เดินทางมาเยี่ยมชมอยู่เสมอ

4.4.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

4.5 พิพิธภัณฑ์วัดหลวง

Wat Luang Museum

4.5.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์วัดหลวง เลขที่ 14 ถนนศรีชุม ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000

โทรศัพท์ 0-5452-1710

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

4.5.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงหมายเลข 101 เข้าตัวเมืองแพร่ (ถนนยันตรกิจโกศล) ตรงขึ้นไปแล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนเจริญเมืองไปประมาณ 1.2 กิโลเมตร จนถึงวงเวียนให้ตรงขึ้นไปประมาณ 200 เมตร เลี้ยวซ้ายเข้าถนนศรีชุมอีกประมาณ 200 เมตร ทางด้านขวามือจะถึงพิพิธภัณฑ์วัดหลวง หรือหากใช้ทางหลวงหมายเลข 1023 จากลำปางเข้ามาทางอำเภอลอง ให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนเหมืองหิตไปประมาณ 700 เมตร แล้วตรงเข้าถนนคำลือ ตรงขึ้นไปประมาณ 250 เมตร เลี้ยวซ้ายเข้าถนนพระนอนเหนือ แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนศรีชุมอีกประมาณ 200 เมตร ทางด้านซ้ายมือก็จะถึงพิพิธภัณฑ์วัดหลวงได้เช่นกัน

4.5.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

1. คຸ່ມพระลอ

2. พิพิธภัณฑ์วัดหลวง

ฝั่งบริเวณวัดหลวง

3. หอพิพิธภัณฑ์

พิพิธภัณฑ์วัดหลวง ประกอบด้วยอาคารจัดแสดง 3 หลัง ตั้งเรียงกันอยู่ทางด้านทิศเหนือของพื้นที่วัด หลังแรกคือพิพิธภัณฑ์วัดหลวง เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กสูงสองชั้น รูปแบบสถาปัตยกรรมแบบล้านนาประยุกต์ ด้านหน้ามีป้ายชื่อเขียนว่า "พิพิธภัณฑ์วัดหลวง" ติดกันกับอาคารพิพิธภัณฑ์วัดหลวง ทางฝั่งตะวันตกคือหอพิพิธภัณฑ์ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กชั้นเดียว รูปแบบสถาปัตยกรรมแบบล้านนาประยุกต์เช่นกัน สำหรับอาคารจัดแสดงหลังที่สามคือคຸ່ມพระลอ เป็นเรือนไม้สักทองล้านนาโบราณได้ฤกษ์สูง ตั้งอยู่ติดกับอาคารพิพิธภัณฑ์วัดหลวงทางฝั่งตะวันออก

สภาพภูมิทัศน์ในบริเวณอาคารจัดแสดง มีการจัดสวน ปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ และต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงา พร้อมทั้งมีสนามหญ้าและที่นั่งพักผ่อน สภาพพื้นที่ได้รับการดูแลเป็นอย่างดี

สภาพภูมิทัศน์บริเวณพิพิธภัณฑ์วัดหลวง

4.5.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

วัดหลวง

พระครูโสภณพัฒนานุยุต เจ้าอาวาสวัดหลวง

พระศราวุธ สุภัทโท

ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

4.5.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.00 - 11.30 น. และ 13.00 – 16.00 น.

4.5.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

4.5.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

วัดหลวงเป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคูเมืองแพร่ มีอายุกว่า 1,000 ปี บางช่วงเวลากลายเป็นวัดร้าง และได้รับการปฏิสังขรณ์มาหลายครั้ง ในช่วง พ.ศ. 2510-2520 วัดหลวงอยู่ในสภาพทรุดโทรมมาก เจ้าอาวาสจึงเชิญคณะญาติโยมทั้งภาคราชการและเอกชนมาช่วยกันบูรณะวัดกลับคืนสู่สภาพที่ดีอีกครั้งหนึ่ง และในปี พ.ศ. 2526 พระครูวิจิตรธรรมมาภรณ์ เจ้าอาวาสได้สร้าง "พิพิธภัณฑ์เมืองแพร่" ขึ้นเพื่อเป็นแหล่งรวบรวมศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นเอาไว้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2546 ชุมชนวัดหลวงพยายามที่จะฟื้นฟู พิพิธภัณฑ์เมืองแพร่ขึ้นใหม่ เนื่องจากอาคารมีสภาพทรุดโทรม โดยได้รับการสนับสนุนจากเทศบาลเมืองแพร่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน และโครงการปฏิบัติการชุมชนและเมืองน่าอยู่ โดยได้เปลี่ยนชื่อพิพิธภัณฑ์มาเป็น "พิพิธภัณฑ์วัดหลวง" ซึ่งทางชุมชนเห็นว่ากิจกรรมนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ชุมชนมองเห็นความสำคัญของโบราณวัตถุ ช่วยกันดูแลรักษา และทำให้เกิดความสามัคคีในชุมชน

4.5.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์วัดหลวงจะเป็นพิพิธภัณฑ์สำหรับเด็ก เยาวชน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ได้ศึกษาเรียนรู้และเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และมุ่งส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและศาสนา เป็นประจำ พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการอบรมพัฒนา คุณธรรม จริยธรรมของเด็กและเยาวชน

4.5.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

4.5.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

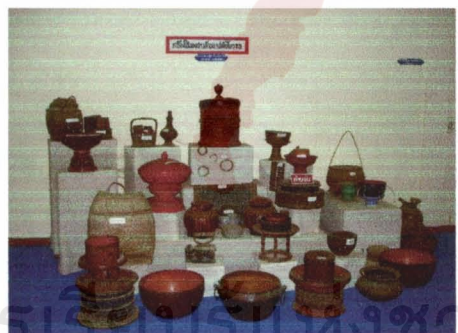
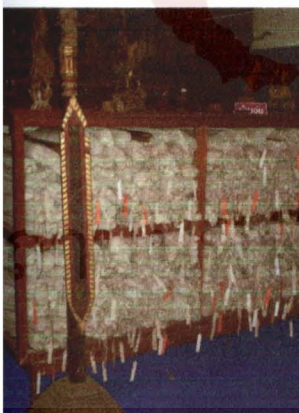
เนื้อหาการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์วัดหลวงและหอพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา และพัฒนาการทางศิลปวัฒนธรรมของเมืองแพร่ ส่วนคุ่มพระลอจัดแสดงเกี่ยวกับวิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป พระแสงแกะสลักด้วยไม้ และศิลาจารึก
ประวัติเมืองแพร่
- 2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ หีบพระธรรม สัตตภัณฑ์ ไม้ประกับ
คัมภีร์ ธรรมมาสน์
- 2.3) เอกสารโบราณ ได้แก่ คัมภีร์ใบลาน
- 2.4) ของจำลอง ได้แก่ วิหารจำลอง และรอยพระบาทจำลอง
- 2.5) เครื่องประกอบเครื่องยศของชนชั้นสูง
- 2.6) เครื่องเงิน เครื่องเงิน เครื่องลายคราม
- 2.7) เงินตรา จำพวกธนบัตร และเหรียญกษาปณ์
- 2.8) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องประดับ, เครื่องมือการเกษตร, เครื่องมือประมง,
เครื่องจับสัตว์, อาวุธ, เครื่องจักสาน, เครื่องดนตรี, เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน และของใช้ในครัวเรือนร่วม
สมัย
- 2.9) ภาพถ่าย

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

พระพุทธรูปทองคำ
สร้างในสมัยเจ้า
หลวงพิมพิสาร
ประดิษฐานในบุษบก

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว ไม่มีการจัด

4.5.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

เจ้าหน้าที่จากพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน มาช่วยให้คำแนะนำการจัดหมวดหมู่วัตถุ
จัดแสดง และช่วยจัดทำทะเบียนวัตถุจัดแสดงให้

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

4.5.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

พิพิธภัณฑ์วัดหลวงบริหารจัดการโดยวัดหลวง มีพระภิกษุดูแลประจำ 1 รูป

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 เด็ก นักเรียน นักศึกษา

อันดับ 2 ประชาชนทั่วไป

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มี การเก็บสถิติ

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด และ
สำนักงานพระพุทธศาสนา

4.5.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

พิพิธภัณฑ์บ้านวงศ์บุรี

4.5.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ขาดแคลนบุคลากรในการดูแลพิพิธภัณฑ์
- 2) ขาดงบประมาณสนับสนุน
- 3) ขาดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการ

4.5.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดแข็ง

- 1) ตั้งอยู่ในตัวเมืองแพร่ เดินทางเข้าถึงได้สะดวก
- 2) วัตถุจัดแสดงหลายชิ้นเป็นโบราณวัตถุที่มีคุณค่าและความสำคัญสูง
- 3) วัดหลวงถือเป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคู่มืองของเมืองแพร่ สถาปัตยกรรมและศิลปกรรม
ภายในวัดมีคุณค่าและความสวยงาม ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีผู้มาเยี่ยมชมมากแห่งหนึ่ง

4.5.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

4.6 พิพิธภัณฑ์การป่าไม้

Teak Museum

4.6.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์การป่าไม้ ศูนย์ฝึกอบรมที่ 1 (แพร่) เลขที่ 33 ถนนคุ้มเดิม ตำบลโนเวียง จังหวัด
แพร่ 54000

โทรศัพท์ 0-5451-1048

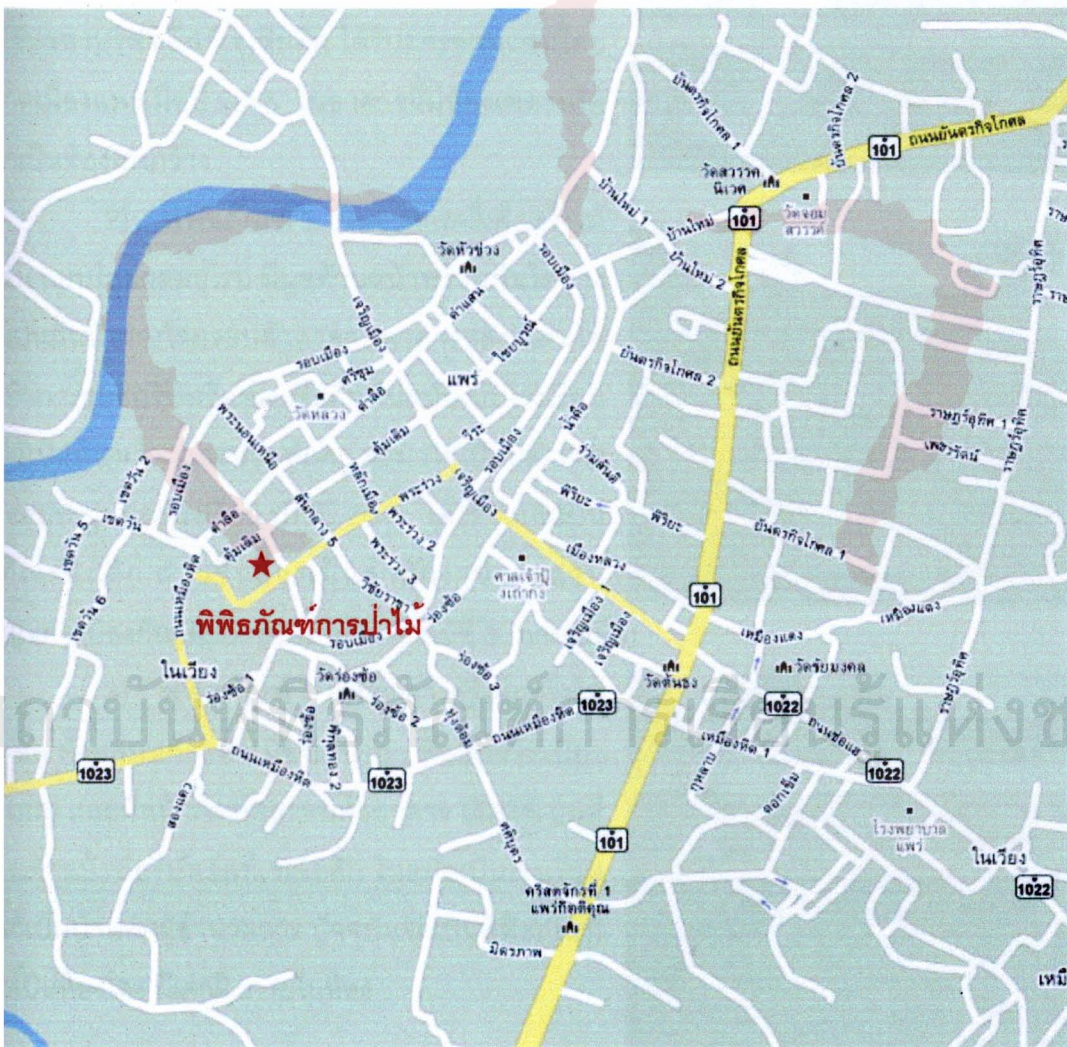
โทรสาร 0-5451-1048

E-Mail Phrae01@hotmail.com

Phrae01@thaimail.com

Website [www.dnp.go.th/train/Botton/Phrae/Training%20Center%201%20](http://www.dnp.go.th/train/Botton/Phrae/Training%20Center%201%20(Phrae)5.htm)
(Phrae)5.htm

4.6.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงหมายเลข 101 เข้าตัวเมืองแพร่ (ถนนยันตรกิจโกศล) ตรงขึ้นไปแล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนเจริญเมืองไปประมาณ 800 เมตร เลี้ยวซ้ายเข้าถนนพระร่วงอีกประมาณ 600 เมตร ทางด้านขวามือจะถึงพิพิธภัณฑ์การป่าไม้ หรือจะเลยขึ้นไปใช้ถนนคุ้มเดิมก็ได้ แต่เข้าจากถนนพระร่วงจะสะดวกกว่า หากใช้ทางหลวงหมายเลข 1023 จากลำปางเข้ามาทางอำเภอลอง ให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนเหมืองหิตไปประมาณ 600 เมตร เลี้ยวขวาเข้าถนนพระร่วงไปประมาณ 150 เมตร ทางด้านซ้ายมือก็จะถึงพิพิธภัณฑ์การป่าไม้ได้เช่นกัน

4.6.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์การป่าไม้ ประกอบด้วยอาคารจัดแสดง 3 หลัง ได้แก่

1) พิพิธภัณฑ์ 1 เดิมใช้เป็นที่ทำงานและที่พักของเจ้าหน้าที่บริษัทอีสท์เอเซียติก ต่อมาในสมัยที่เป็นโรงเรียนป่าไม้ใช้เป็นสโมสรนักศึกษา อาคารพิพิธภัณฑ์ 1 เป็นอาคารไม้ สูง 2 ชั้น ชั้นล่างมีเซฟทำด้วยปูนสำหรับเก็บทรัพย์สินของบริษัทอีสท์เอเซียติก ได้รับการซ่อมแซมโดยเทศบาลเมืองแพร่เมื่อปี 2545 ในอาคารนี้มีห้องเพดานใต้หลังคาเป็นห้องโถงกว้าง

2) พิพิธภัณฑ์ 2 เป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ สูง 2 ชั้น แบบไทยผสมยุโรป มีมุขด้านหน้าพร้อมบันไดทางขึ้น ชั้นบนมีหน้าต่างโดยรอบตัวอาคาร อาคารหลังนี้เดิมใช้เป็นที่ทำการของบริษัทอีสท์เอเซียติก ในสมัยเป็นโรงเรียนป่าไม้ใช้เป็นห้องเรียนและห้องพักครู ต่อมาใช้เป็นที่ทำการและห้องประชุมของโรงเรียน เมื่อปี 2541 ได้ใช้ชั้นบนเป็นพิพิธภัณฑ์ไม้สัก ส่วนชั้นล่างเป็นสำนักงานของส่วนสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทำไม้ที่ 3 (ภาคเหนือ)

3) พิพิธภัณฑ์ 3 เป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ สูง 2 ชั้น ตั้งอยู่บนกำแพงเมืองแพร่เก่า ชั้นบนมีระเบียงขนาดใหญ่ และมีหน้าต่างโดยรอบตัวอาคาร เดิมใช้เป็นที่พักของเจ้าหน้าที่บริษัทอีสท์เอเซียติก ในสมัยเป็นโรงเรียนป่าไม้ใช้เป็นบ้านพักผู้อำนวยการ ปัจจุบันจัดเป็นพิพิธภัณฑ์ ชั้นล่างเป็นห้องโถง มีเตาผิงภายในห้อง

ผังบริเวณศูนย์ฝึกอบรมที่ 1 (แพร่)

สภาพภูมิทัศน์บริเวณอาคารพิพิธภัณฑ์การป่าไม้

สภาพภูมิทัศน์บริเวณกลุ่มอาคารพิพิธภัณฑ์การป่าไม้ มีความร่มรื่นจากต้นไม้ใหญ่ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก พื้นที่โดยรอบอาคารแต่ละหลังจัดเป็นลานสนามหญ้า ปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ อย่างสวยงาม นอกจากนี้ทางด้านหน้าของอาคารพิพิธภัณฑ์ 1 และ 2 เป็นสนามฟุตบอลที่เป็นสนามหญ้าขนาดใหญ่ และด้านหน้าของอาคารพิพิธภัณฑ์ 3 ก็เป็นสนามเทนนิส ซึ่งเป็นที่ว่างที่ช่วยส่งเสริมมุมมองไปสู่ตัวอาคารได้เป็นอย่างดี

4.6.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

ส่วนฝึกอบรม สำนักบริหารงานกลาง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

คุณค่าน้อย วันชัย

ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

4.6.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการตามวันและเวลาราชการ

4.6.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

4.6.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ในปี พ.ศ. 2547 จังหวัดแพร่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ของจังหวัดด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 13 เป็นเจ้าภาพยุทธศาสตร์ด้านนี้ ได้จัดทำโครงการพิพิธภัณฑ์ไม้สัก เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมความรู้และประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการทำไม้และไม้สัก แต่ยังมีได้รับงบประมาณดำเนินการ ซึ่งศูนย์ฝึกอบรมที่ 1 (แพร่) ได้เสนอโครงการต่อกองฝึกอบรมเช่นเดียวกัน แต่ก็ยังมีได้รับงบประมาณดำเนินการ ต่อมาศูนย์ฝึกอบรมที่ 1 (แพร่) เห็นความสำคัญของการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ เนื่องจากมีโรงเรียนต่าง ๆ ได้นำคณะครูและนักเรียนมาศึกษาหาความรู้ ตลอดจนมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้ความสนใจมาเที่ยวชมเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะประเทศเดนมาร์กซึ่งสมัยก่อนเคยใช้สถานที่แห่งนี้ จึงได้ดำเนินการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์การป่าไม้ขึ้น โดยใช้อาคารที่เคยใช้เป็นที่พัก

การและที่พักของเจ้าหน้าที่บริษัทอีสท์เอเชียติก รวม 3 หลัง ซึ่งมอบให้กรมป่าไม้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2478 เพื่อเป็นโรงเรียนป่าไม้ และปัจจุบันเปลี่ยนเป็นศูนย์ฝึกอบรมที่ 1 (แพร่)

4.6.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์การป่าไม้จะเป็นแหล่งเรียนรู้และช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่

4.6.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

4.6.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ 1 เกี่ยวกับเรื่องราวของโรงเรียนป่าไม้ และธรรมชาติวิทยา ส่วนพิพิธภัณฑ์ 2 หรือพิพิธภัณฑ์ไม้สัก จัดแสดงเกี่ยวกับประวัติการทำไม้สักของเมืองแพร่ และประดิษฐกรรมจากไม้สัก สำหรับพิพิธภัณฑ์ 3 จัดแสดงภาพสมัยเก่า ๆ ของบริษัทอีสท์เอเชียติก

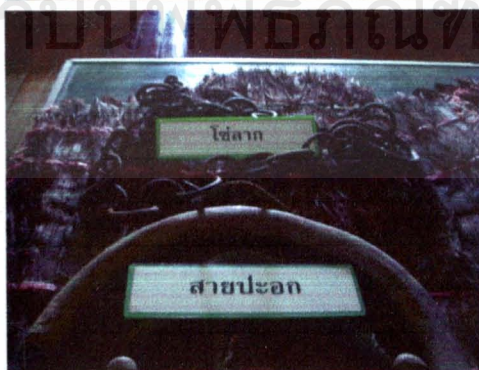
ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) อุปกรณ์เครื่องมือ ในกิจการไม้สัก เช่น เลื่อย, เครื่องอบ เป็นต้น
- 2.2) อุปกรณ์เครื่องมือ ที่ใช้กับช่างในกิจการป่าไม้
- 2.3) ประติมากรรมจากไม้สัก ได้แก่ ช้างแกะสลัก, โครงสร้างบ้าน, โครงสร้างสะพาน และเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทำจากไม้สัก
- 2.4) ชิ้นส่วนต่าง ๆ ของไม้สัก และไม้ชนิดอื่น ๆ
- 2.5) ขากสัตว์สดฟฟี่ กระดุกสัตว์ ขากพืช
- 2.6) อุปกรณ์การเรียนวิชาป่าไม้
- 2.7) รางวัลเชิดชูเกียรติ ได้แก่ โล่, ถ้วยรางวัล และประกาศนียบัตร
- 2.8) ภาพถ่าย

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

- 3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)
ไม่มี
- 4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว
ไม่มีการจัด

4.6.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ไม่มี
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

4.6.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
พิพิธภัณฑ์การป่าไม้บริหารจัดการโดย ส่วนฝึกอบรม สำนักบริหารงานกลาง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยมีเจ้าหน้าที่ดูแลประจำพิพิธภัณฑ์ 1 คน
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
อันดับ 2 เด็ก นักเรียน นักศึกษา
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีการเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ไม่มี

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

เอกสารแผ่นพับ

สถานที่ตั้ง

88 ถนนคุ้มเดิม ตำบลในเวียง อำเภอเมือง

จังหวัดแพร่ 54000

โทร/โทรสาร 054-511048

E-mail: Phrae01 @ thaimail.com

Phrae01 @ hotmail.com

www.dnp.go.th/train_phrae/main.htm

คำขวัญของจังหวัดแพร่
หม้อฮ่อมไม้สัก ถิ่นรักพระลอ
ช่อแฮศรีเมือง ลือเลื่องแพะเมืองผี
ดงแพร่ป่าใจงาม

พิพิธภัณฑ์การป่าไม้ ศูนย์ฝึกอบรมที่ 1(แพร่)

พิพิธภัณฑ์การป่าไม้ ประกอบด้วยอาคาร 3 หลัง
ตั้งอยู่ที่ศูนย์ฝึกอบรมที่ 1 (แพร่) ซึ่งก่อก่อ
ฝึกอบรม สำนักบริหารงานกลาง กรมอุทยาน
แห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ความเป็นมา

เดิมอาคารทั้ง 3 หลังเป็นของบริษัทอีสต์
เอเชียติก East Asiatic Co.Ltd. จากประเทศ
เดนมาร์ก ซึ่งได้รับสัมปทานทำไม้สัก บริเวณ
แม่น้ำยมฝั่งขวา ในจังหวัดแพร่ โดยเข้าพื้นที่
จากรัฐบาลไทยในสมัยพระบาทสมเด็จพระ
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เมื่อ พ.ศ.
2449 เมื่อที่ 6 ไร่ เพื่อใช้ในการทำป่า ที่พัก
ของผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ของบริษัท

เมื่อบริษัทหมดสัญญาสัมปทานไม้สัก รัฐบาล
โดยการป่าไม้ ได้จัดกองโรงเรียนป่าไม้ขึ้นเมื่อ
พ.ศ.2478 ยุคที่ 1 เปิดสอนวิชาการป่าไม้ จนถึง
พ.ศ.2499 จึงย้ายไปเปิดการสอนเป็น
คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ยุคที่ 2 เปิดทำการสอนระดับประกาศนียบัตร
วิชาการป่าไม้ หลักสูตร 2 ปี

เริ่มก่อตั้งเป็นพิพิธภัณฑ์ เมื่อปี พ.ศ. 2541
โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ นายวิเชียร
ชมคง เป็นประธาน และคณะทำงาน มี
นายสนธิ บุญพิทักษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียน
การป่าไม้ในสมัยนั้นเป็นเลขานุการและ
คณะทำงาน

วัตถุประสงค์

จัดขึ้นเพื่อเป็นแหล่งรวบรวมความรู้ ข้อมูล
เกี่ยวกับประวัติศาสตร์การทำไม้และประวัติของสถานที่
ตลอดจนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่ง
ของจังหวัดแพร่

พิพิธภัณฑ์ 1

เป็นอาคารไม้ 2 ชั้น เดิมเป็นที่ทำงานและ
ที่พักของเจ้าหน้าที่บริษัทอีสต์เอเชียติก ต่อมา
ใช้เป็นอาคารสัสนักศึกษาป่าไม้ ใช้แสดง
ประวัติโรงเรียนป่าไม้ อุปกรณ์การเรียนการสอน
ของนักศึกษาก่อนย้ายมาเรียนที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เรียนป่าไม้ยุคต่าง ๆ

พิพิธภัณฑ์ 2

พิพิธภัณฑ์ไม้สัก เดิมเป็นอาคารที่ทำการ
ของบริษัทอีสต์เอเชียติก และเป็นที่ทำการของ
โรงเรียนป่าไม้ใช้แสดงภาพการทำไม้ในอดีตของ
ประเทศไทย แสดงเครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ
เกี่ยวกับการทำไม้ ตัวอย่างผลิตภัณฑ์จากไม้
เรื่องราวของไม้สัก และตัวอย่างไม้ชนิดต่าง ๆ

พิพิธภัณฑ์ 3

เป็นอาคาร 2 ชั้น ตั้งอยู่บนกำแพงเมืองเก่า
เดิมเป็นที่พักของผู้บริหารของบริษัทอีสต์เอเชีย
ติก และเป็นที่พักของผู้ช่วยราชการโรงเรียน
ป่าไม้ แสดงภาพประวัติการทำไม้ของบริษัท
อีสต์เอเชียติก และภาพที่เกี่ยวข้องคณะที่ได้รับ
สัมปทานทำไม้ในจังหวัดแพร่

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่น ๆ

ไม่มี

4.6.13 แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง
บ้านประทับใจ

4.6.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน
ไม่มี

4.6.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- ยังขาดการดูแลรักษาวัตถุจัดแสดงที่ดีพอ
- การจัดแสดงบางส่วนยังขาดความน่าสนใจ

2) จุดแข็ง

- ตั้งอยู่ในตัวเมืองแพร่ เดินทางเข้าถึงได้สะดวก

4.6.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้
ยังไม่มีการกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

4.7 บ้านประทับใจ

Pratubjai House

4.7.1 ท้ายอยู่และการติดต่อกับ

บ้านประทับใจ เลขที่ 59 หมู่ 13 ถนนเหมืองหิน ตำบลป่าเมต อำเภอมือง จังหวัดแพร่
54000

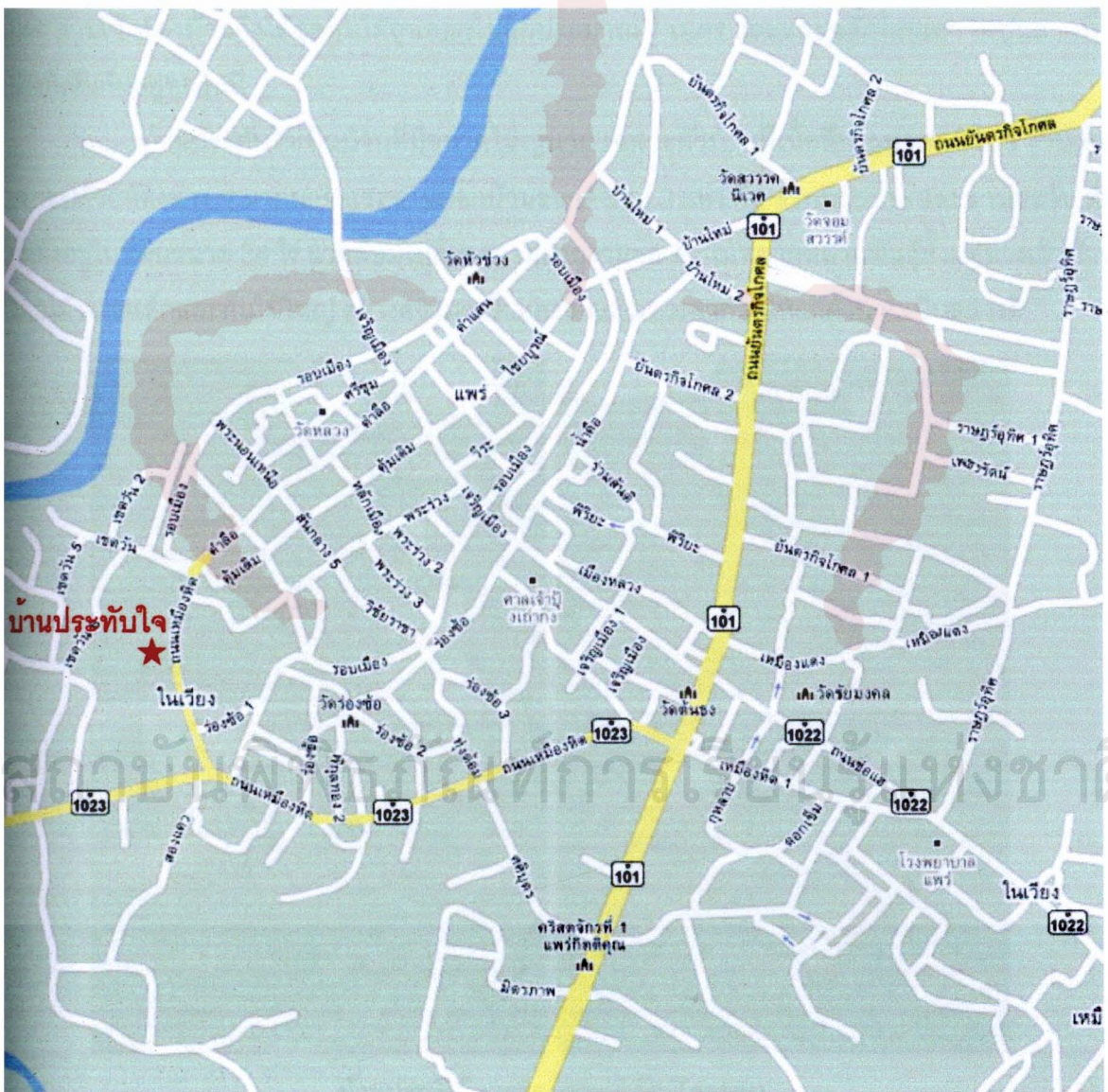
โทรศัพท์ 0-5462-5784, 0-5451-1282

โทรสาร 0-5451-1008

E-Mail [ไม่มี](#)

Website **ไม่มี**

4.7.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงหมายเลข 101 เข้าตัวเมืองแพร่ (ถนนยันตรกิจโกศล) เลี้ยวซ้ายออกจากตัวเมืองตามทางหลวงหมายเลข 1023 ไปอำเภอลอง ตรงขึ้นไปประมาณ 700 เมตรจะเห็นป้ายทางเข้าบ้านประทับใจทางด้านขวามือ ตั้งอยู่หน้าสำนักงานปฎิรูปที่ดินจังหวัดแพร่ เลี้ยวขวาไปประมาณ 400 เมตรทางด้านซ้ายมือจะถึงบ้านประทับใจ

4.7.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

บ้านประทับใจเป็นบ้านไม้สักขนาดใหญ่สูง 2 ชั้น แบบทรงไทยประยุกต์ ประกอบด้วยอาคารติดต่อกัน 3 หลัง มีหลังคาสูง หน้าจั่วประดับด้วยกาแลซึ่งเป็นสัญลักษณ์บ้านไทยทางภาคเหนือ จุดเด่นของบ้านคือ การที่ส่วนประกอบของบ้านล้วนทำจากไม้สัก ทั้งเสา พื้น ประตู หน้าต่าง โดยเฉพาะเสาที่เป็นไม้สักท่อนขนาดใหญ่ มีจำนวนทั้งหมดถึง 130 ต้น และปัจจุบันมีอายุกว่า 300 ปี แต่เดิมเสาบ้านอยู่ลึกลงไปใต้ดินประมาณ 1.2 เมตร แต่ภายหลังเกรงว่าจะมีการผุกร่อนเนื่องจากความชื้นของดินและการกัดกินของแมลง ท่านเจ้าของบ้านจึงได้ขุดดินได้ถุนออกไปลึกประมาณ 1 เมตร และแกะสลักโคนเสา เทปูนลาดพื้นอย่างให้เห็นกันอยู่ทุกวันนี้

บ้านประทับใจเป็นบ้านที่มีขนาดใหญ่มาก เฉพาะตัวบ้านมีเนื้อที่ประมาณ 1 ไร่ 3 งานเศษ ประกอบด้วยห้องต่าง ๆ มากมาย และชานนอกบ้านขนาดใหญ่ 2 แห่ง คือ ชานมะปราง และชานตะวัน ตัวบ้านตั้งอยู่ในที่ดินขนาด 34 ไร่ แวดล้อมไปด้วยความสวยงามของต้นไม้หลากหลายพันธุ์ตั้งแต่ทางเข้าบ้านทั้งต้นไม้ขนาดเล็กและต้นไม้ใหญ่ สร้างความร่มรื่นและส่งเสริมบรรยากาศให้แก่ตัวบ้านเป็นอย่างดี

บ้านประทับใจและสภาพภูมิทัศน์โดยรอบ

4.7.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

คุณลำยอง ชัยวัฒนคุปต์
เจ้าของบ้านประทับใจ

4.7.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ
เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 - 17.00 น.

4.7.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ชาวไทย	15	บาท
ชาวต่างชาติ	30	บาท

4.7.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

บ้านประทับใจเป็นที่อยู่อาศัยของครอบครัวชัยวัฒนคุปต์ สร้างขึ้นเมื่อราว พ.ศ.2515 โดย นายกิจจา ชัยวัฒนคุปต์ คหบดีชาวแพร่ เริ่มสร้างเรือนด้วยการซื้อเรือนพื้นถิ่นจำนวน 9 หลัง นำมาจัดสร้าง เป็นเรือนหมู่ และเป็นผู้ออกแบบแปลนและตกแต่งบ้านด้วยตัวเอง บ้านประทับใจสร้างแล้วเสร็จใน พ.ศ. 2519 ต่อมานายกิจจา ชัยวัฒนคุปต์ ถึงแก่กรรมลง นางลำยอง ชัยวัฒนคุปต์ ภรรยาจึงเป็นผู้ดูแลและ รับผิดชอบสืบต่อมา จนเมื่อกลางปี 2528 จึงเปิดให้บ้านประทับใจเป็นสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อเป็น พิพิธภัณฑ์สถานแสดงวิถีชีวิตของคนเมืองแพร่ให้ผู้สนใจเข้าชม โดยปัจจุบันก็ยังใช้พื้นที่บางส่วนของบ้าน เป็นที่พักอาศัยอยู่

4.7.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

4.7.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

บ้านประทับใจจัดแสดงเกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนแพร่ และภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงความสวยงามของงานสถาปัตยกรรม และมีมือช่างแกะสลักไม้ โดยแบ่งส่วนจัดแสดงออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ชั้นล่าง เป็นสถานที่จำหน่ายบัตร ของที่ระลึก และสินค้าพื้นเมือง ผู้เข้าชมจะเห็น ลวดลายแกะสลักอย่างสวยงามบริเวณโถงเสาเรือนของเรือนหลังนี้

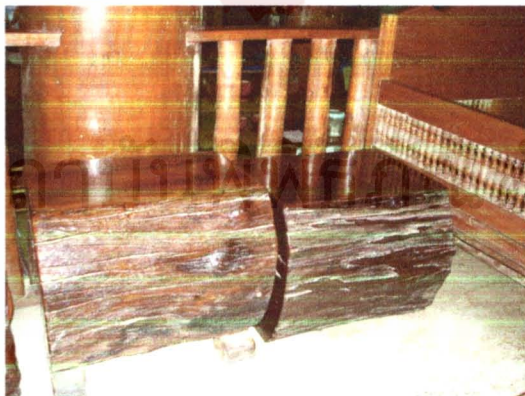
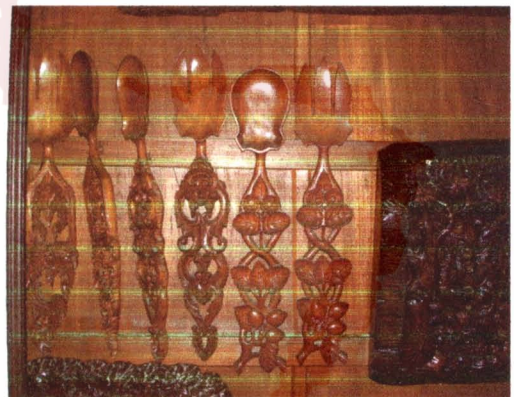
ชั้นบน เป็นพื้นที่จัดแสดงสิ่งของเครื่องใช้ของเจ้าของบ้าน รวมถึงเฟอร์นิเจอร์ไม้ ภาพถ่าย เป็นต้น นอกจากนี้บริเวณชานบ้านที่เจ้าของเรียกว่า ชานตะวันตก จัดเป็นพิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย ในชนบท โดยแสดงเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านของทางภาคเหนือ ใช้ชื่อว่า "บ้านชาวนา"

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) เครื่องเรือนไม้สักแกะสลัก เช่น ตู้, โต๊ะ, ชุดรับแขก, บานประตู เป็นต้น
- 2.2) เครื่องมือ เครื่องใช้เก่า เช่น ธนบัตร, เครื่องลายคราม, ผางกลาง, นาฬิกา เป็นต้น
- 2.3) ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก
- 2.4) ภาพถ่าย
- 2.5) เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน เช่น เครื่องจักสาน, เครื่องครัว, เครื่องมือการเกษตร, เครื่องมือประมง เป็นต้น
- 2.6) สถาปัตยกรรม

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

เสาเรือน ไม้สักแกะสลัก

ชุดรับแขก แกะสลักจาก
ไม้แผ่นเดียว

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว ไม่มี

4.7.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ไม่มี
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

4.7.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
บ้านประทับใจบริหารจัดการโดยเจ้าของอาคาร และเจ้าของอาคารเป็นผู้ดูแลประจำ
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
อันดับ 2 นักท่องเที่ยวต่างชาติ

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มี การเก็บสถิติ

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

4.1) เจ้าหน้าที่นำชม

4.2) ลานจอดรถ

4.3) ร้านอาหาร

4.4) ร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

5.1) เอกสารแผ่นพับ

5.2) เอกสารประชาสัมพันธ์ของจังหวัด

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ไม่มี

4.7.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

พิพิธภัณฑ์การป่าไม้

4.7.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ไม่มี

4.7.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดแข็ง

1) ตั้งอยู่ในตัวเมืองแพร่ เดินทางเข้าถึงได้สะดวก

2) สถาปัตยกรรมและองค์ประกอบต่าง ๆ มีความโดดเด่น ดึงดูดให้มีผู้เดินทางมาเยี่ยมชม
อยู่เสมอ

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

4.7.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มี การกำหนดชัดเจน

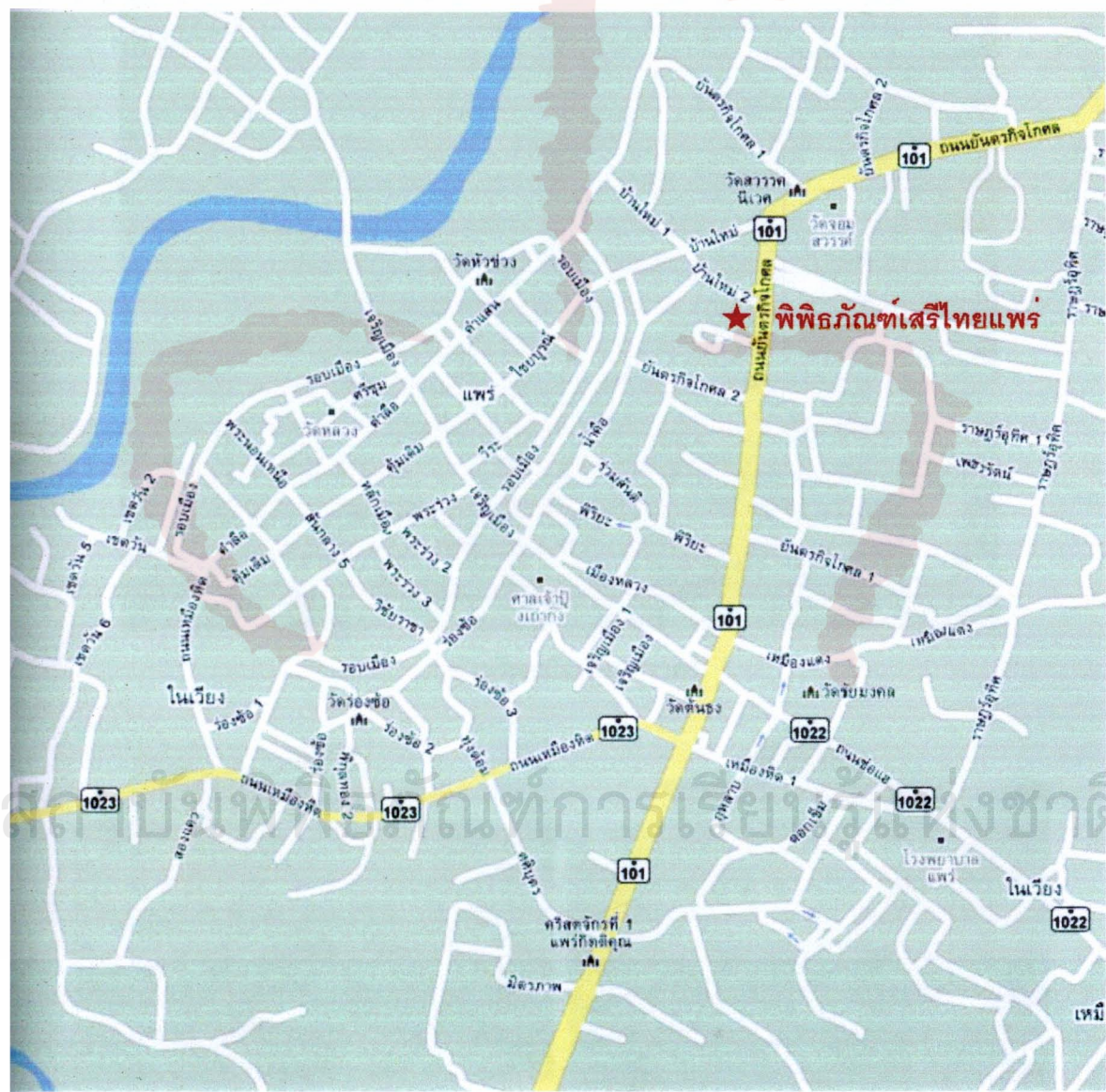
ข้อมูล ณ วันที่ 29 พฤษภาคม 2552

4.8 พิพิธภัณฑ์เสรีไทยแพร่

4.8.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์เสรีไทยแพร่ โรงแรมภราดร เลขที่ 177 ถนนยันตรกิจโกศล ตำบลในเวียง
อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000
โทรศัพท์ 0-5451-1177, 0-5451-1059
โทรสาร 0-5452-2340
E-Mail hotel@phrae-paradorn.com
Website www.phrae-paradorn.th.gs

4.8.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ใช้ทางหลวงหมายเลข 101 เข้าตัวเมืองแพร่ (ถนนยันตรกิจโกศล) หรือหากใช้ทางหลวงหมายเลข 1023 จากลำปางเข้ามาทางอำเภอลอง ก็ให้ตรงมาเข้าทางหลวงหมายเลข 101 จากทางแยกตรงขึ้นไปประมาณ 1.2 กิโลเมตร ทางด้านซ้ายมือจะถึงพิพิธภัณฑ์เสรีไทย ซึ่งตั้งอยู่ในโรงแรมภราดร

4.8.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารพิพิธภัณฑ์เสรีไทยแพร่ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กสูง 2 ชั้น แบบล้านนาประยุกต์ ตั้งอยู่ทางพื้นที่ส่วนหลังของโรงแรมภราดร สถาภูมิทัศน์บริเวณอาคาร จัดเป็นสวนมีสนามหญ้า ไม้ดอกไม้ประดับ และมีต้นไม้ใหญ่จำนวนมาก ทำให้บรรยากาศมีความร่มรื่น สวยงาม โดยรอบอาคารพิพิธภัณฑ์เป็นพื้นที่ว่างที่ช่วยเปิดมุมมองไปสู่ตัวอาคารได้เป็นอย่างดี

ผังบริเวณโรงแรมภราดร

พิพิธภัณฑ์เสรีไทยแพร่

พิพิธภัณฑ์เสรีไทยแพร่และ
สถาปัตยกรรมโดยรอบ

4.8.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน
คุณณรงค์ กันทาธรรม

เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์

4.8.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ
เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 - 17.00 น.

4.8.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม
ไม่เก็บค่าเข้าชม

4.8.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ในสงครามมหาเอเชียบูรพา ในปี พ.ศ. 2484-2488 กองทัพญี่ปุ่นที่เรืองอำนาจได้เข้ามายึดครองประเทศไทย และดินแดนส่วนใหญ่ในภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ รัฐบาลไทยสมัยนั้นจำต้องให้ความร่วมมือกับญี่ปุ่นในการลงนามกติกาสัญญาเป็นพันธมิตร แต่คนไทยกลุ่มหนึ่งทั้งในและต่างประเทศ ได้รวมพลังก่อเกิด "เสรีไทย" ขึ้นโดยเชื่อมั่นว่า การรบในระยะยาว กำลังของฝ่ายพันธมิตรจะเติบโตและสามารถเอาชนะสงครามได้ ซึ่งจังหวัดแพร่ได้เป็นส่วนสำคัญของสงครามมหาเอเชียบูรพาและเกี่ยวข้องกับขบวนการเสรีไทย เพราะจังหวัดแพร่เป็นหนึ่งใน 17 จังหวัดภาคเหนือที่มีขบวนการเสรีไทย โดยมีเสรีไทยแกนนำร่วมกับชาวบ้านในสมัยนั้น ใช้หมู่บ้านหนองม่วงไข่ อำเภอวังทอง จังหวัดแพร่ ซึ่งปัจจุบันคือพื้นที่อำเภอหนองม่วงไข่ เป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติการกู้ชาติ นับเป็นเหตุการณ์หนึ่งในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ที่ชาวจังหวัดแพร่ได้มีส่วนร่วมให้ประเทศรอดพ้นวิกฤตการณ์

ดังนั้นนายภุชงค์ กันทาธรรม ทายาทของนายทอง กันทาธรรม อดีตเสรีไทยในจังหวัดแพร่ จึงร่วมกับทายาทเสรีไทยจังหวัดแพร่ จัดตั้งพิพิธภัณฑ์เสรีไทยขึ้น ณ บ้านทอง กุศล ที่ซึ่งในอดีตคือบ้านของคุณพ่อทอง กันทาธรรม ตั้งอยู่ในบริเวณโรงแรมภราดร ถนนยันตรกิจโกศล อำเภอเมืองแพร่ โดยรวบรวมประวัติศาสตร์ คุณงามความดี ความเสียสละ ความสามัคคีของผู้กล้าเสรีไทยสายเหนือในจังหวัดแพร่ เพื่อเป็นอนุสรณ์และแหล่งศึกษาสำหรับผู้สนใจ พิพิธภัณฑ์เสรีไทยในจังหวัดแพร่มีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการไปแล้วเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2550 ซึ่งเป็นวัน "สันติภาพไทย" และครบ 62 ปี ของการสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่

2

4.8.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์เสรีไทยแพร่จะเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ดีเกี่ยวกับบทบาทสำคัญอีกหน้าหนึ่งของประวัติศาสตร์เมืองแพร่ ซึ่งจะเป็นการปลุกฝังให้คนแพร่รักเมืองแพร่ และเปิดพิพิธภัณฑ์ให้นักเรียน นักศึกษา ประชาชนและบุคคลทั่วไปเข้าศึกษา เรียนรู้และท่องเที่ยวโดยไม่เก็บค่าเข้าชม

4.8.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

4.8.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ประวัติบุคคลสำคัญในขบวนการเสรีไทย เครื่องมืออุปกรณ์ที่เสรีไทยใช้ และอาวุธยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่มีอยู่ในพื้นที่จังหวัดแพร่

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ของผู้ปฏิบัติหน้าที่เสรีไทย เช่น เครื่องแต่งกาย, เครื่องใช้ประจำวัน, ยานพาหนะ, อุปกรณ์สื่อสาร
- 2.2) อาวุธยุทธโศปกรณ์สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2
- 2.3) ภาพถ่าย ภาพวาด
- 2.4) แผนที่ แผนผัง
- 2.5) หุ่นจำลอง

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ดาบขามูไรสั้นและดาบขามูไรยาว ของนายทหารญี่ปุ่น

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

4.8.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
 ใช้การจดบันทึก
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
 ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
 ไม่มี

4.8.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
 พิพิธภัณฑ์เสรีไทยแพร่บริหารจัดการโดยเอกชน ซึ่งเป็นเจ้าของพิพิธภัณฑ์เอง
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
 อันดับ 1 นักเรียน นักศึกษา
 อันดับ 2 ประชาชนทั่วไป
- 3) สถิติผู้เข้าชม
 ยังไม่มี การเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
 ไม่มี
- 5) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
 เอกสารแผ่นพับ

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่น ๆ

ได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานจากสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดแพร่

4.8.13 แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ไม่มี

4.8.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ไม่มี

4.8.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดแข็ง

1) ตั้งอยู่ในตัวเมืองแพร่ เดินทางเข้าถึงได้สะดวก

2) เรื่องราวการจัดแสดงช่วยสร้างความภาคภูมิใจให้ชาวแพร่ พิพิธภัณฑ์จึงได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากทุกภาคส่วนในการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญอีกแห่งหนึ่งของจังหวัด

3) มีการใช้สื่อจัดแสดงผสมกันหลายประเภท ทำให้น่าสนใจ

4) ได้รับการสนับสนุนจากภาคราชการ

4.8.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤษภาคม 2552

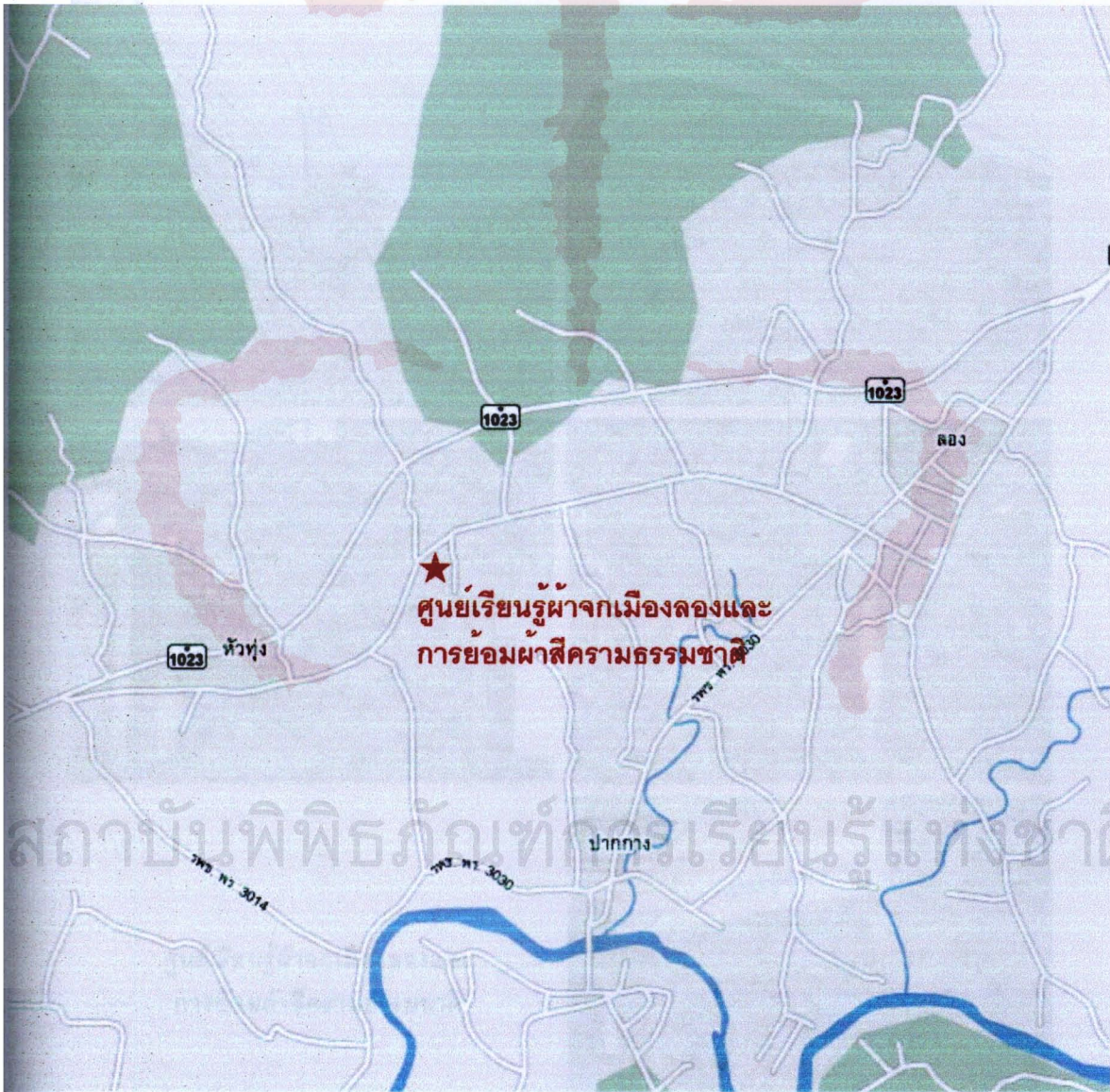
สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

4.9 ศูนย์เรียนรู้ผ้าจากเมืองลองและการย้อมผ้าสีครามธรรมชาติ

4.9.1 ที่อยู่และการติดต่อ

บ้านประนอม เลขที่ 97/2 หมู่ที่ 9 ตำบลหัวทุ่ง อำเภอลอง จังหวัดแพร่ 54150
โทรศัพท์ 0-5458-3443, 08-1951-6639
โทรสาร 0-5458-3441
E-Mail ไม่มี
Website ไม่มี

4.9.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ศูนย์เรียนรู้ผ้าจากเมืองลองและการย้อมผ้าสีครามธรรมชาติตั้งอยู่ระหว่างตัวอำเภอลองกับตำบลหัวทุ่ง โดยใช้ทางหลวงหมายเลข 1023 สายแพร่-ลอง ต่อเนื่องไปตำบลหัวทุ่ง เลี้ยวจากทางแยกเข้าอำเภอลองประมาณ 3 กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายเข้าถนนไปบ้านไผ่ล้อม ไปตามเส้นทางประมาณ 1 กิโลเมตร ทางด้านซ้ายมือจะถึงศูนย์เรียนรู้ผ้าจากเมืองลองและการย้อมผ้าสีครามธรรมชาติ ซึ่งอยู่ห่างจากตำบลหัวทุ่งประมาณ 1 กิโลเมตร

4.9.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ศูนย์เรียนรู้ผ้าจากเมืองลองและการย้อมผ้าสีครามธรรมชาติ ตั้งอยู่ที่บ้านครูประนอม ทาแบ่ง ตัวอาคารเป็นบ้านไม้เก่าสูง 2 ชั้น และมีโรงทอผ้าเชื่อมต่ออยู่ทางด้านข้างและด้านหลังของตัวบ้าน บ้านประนอมตั้งอยู่ติดริมถนน และมีที่ว่างเพียงเล็กน้อยบริเวณหน้าบ้าน

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

ศูนย์เรียนรู้ผ้าจากเมืองลองและ
การย้อมผ้าสีครามธรรมชาติ

4.9.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

คณะกรรมการดำเนินงานศูนย์เรียนรู้ผ้าจากเมืองลองและการย้อมสีครามธรรมชาติ

ครูประนอม ทาแปง

เจ้าของบ้านและประธานกลุ่ม

ศูนย์การเรียนรู้ผ้าจากเมืองลอง

และการย้อมสีครามธรรมชาติ

4.9.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 - 17.00 น.

4.9.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

4.9.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ศูนย์เรียนรู้ผ้าจากเมืองลองและการย้อมผ้าสีครามธรรมชาติ มีจุดกำเนิดมาจากกลุ่มสตรีทอผ้าขึ้นจากอำเภอลอง อำเภอวังชิ้น และอำเภอเด่นชัย ซึ่งรวมกลุ่มกันตั้งเป็นกลุ่มทอผ้าบ้านไผ่ล้อม เพื่อส่งเสริมอาชีพทอผ้าของสมาชิกกลุ่มให้มีรายได้เสริมหลังฤดูเก็บเกี่ยว ในปี 2543 กลุ่มทอผ้าบ้านไผ่ล้อมได้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการฝ้ายแกมไหม โดยได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ รวมทั้งทักษะต่าง ๆ ในกระบวนการผลิตผ้าทอย้อมสีธรรมชาติ การตลาด และการบริหารจัดการ โดยการทำงานแบบเครือข่ายสิ่งทอ ต่อมาในปี 2549 ศูนย์วิชาการและเทคโนโลยีสิ่งทอพื้นบ้าน (ฝ้ายแกมไหม) ภายใต้การกำกับของสถาบันวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้สนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายสิ่งทอ อำเภอลอง ให้เป็นศูนย์เรียนรู้ชุมชนในการเผยแพร่ ถ่ายทอดข้อมูลเทคโนโลยีด้านการพัฒนากระบวนการผลิตสิ่งทอพื้นบ้าน โดยเฉพาะการย้อมห้อมครามสำหรับผู้สนใจ โดยได้ใช้พื้นที่บ้านของครูประนอม ทาแปง ศิลปินทอผ้า ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีผลงานด้านวัฒนธรรมดีเด่นระดับประเทศ

ศูนย์วิชาการฯ ฝ้ายแกมไหม ได้ทำการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ยกระดับการผลิตผ้าทอพื้นบ้านของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในเขตพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนบน จึงต้องการเปิดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนการผลิตสิ่งทอพื้นบ้าน เพื่อให้เป็นศูนย์ถ่ายทอดข้อมูลให้แก่ชุมชนและพัฒนาผ้าทอพื้นบ้านไปสู่ระดับสากล

มากขึ้น จึงได้พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ที่บ้านครูประนอมขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของศูนย์การเรียนรู้ผ้าจากเมืองลอง และการย้อมผ้าสีครามธรรมชาติ เพื่อเป็นแหล่งให้ความรู้เรื่องการย้อมสีครามธรรมชาติ กระบวนการผลิตเส้นใยและทอผ้าไหมย้อมสีธรรมชาติ ซึ่งได้เปิดตัวอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2551 โดยมีครูประนอม ทาแปง เป็นประธานกลุ่มศูนย์การเรียนรู้ผ้าจากเมืองลองและการย้อมสีครามธรรมชาติ

4.9.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ศูนย์เรียนรู้ผ้าจากเมืองลองและการย้อมผ้าสีครามธรรมชาติ จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการยกระดับการผลิตผ้าทอพื้นบ้านย้อมสีครามธรรมชาติให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น รวมถึงเพื่อเป็นแหล่งให้บริการเผยแพร่ข้อมูลและองค์ความรู้เรื่องการผลิตผ้าทอพื้นบ้าน ผ้าจากเมืองลอง และการย้อมสีธรรมชาติอย่างครบวงจร ทั้งนี้จะสามารถสร้างรายได้และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ตลอดจนอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาการทอผ้าจากเมืองลองและการย้อมสีครามธรรมชาติให้คงอยู่สืบไป

4.9.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

มีแผนจะขยายพื้นที่ปลูกฝ้ายและต้นคราม

4.9.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

ศูนย์เรียนรู้ผ้าจากเมืองลองและการย้อมผ้าสีครามธรรมชาติ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 โรงย้อมผ้าสีครามธรรมชาติ เป็นแหล่งการเรียนรู้กระบวนการย้อมสีธรรมชาติโดยเฉพาะสีคราม ตั้งแต่พรรณไม้ย้อมสี การผลิตเนื้อคราม การก่อบนครามและการย้อม

ส่วนที่ 2 สวนเก๋ากหมื่น เป็นแหล่งเรียนรู้พรรณไม้ย้อมสีธรรมชาติ ได้รวบรวมพรรณไม้ย้อมสีกว่า 40 ชนิด ที่ผู้มาเยือนจะได้รู้จักพรรณไม้และเจดสีที่ได้จากพืชแต่ละชนิด รวมทั้งสมุนไพรพื้นบ้านที่มีประโยชน์อีกหลายชนิด

ส่วนที่ 3 ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์และพิพิธภัณฑ์ผ้าจากเมืองลอง เป็นแหล่งรวบรวมและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม สหกิจกระบวนการผลิตผ้าจาก และมีการจัดแสดงผ้าจากเมืองลอง และผ้าทอโบราณในพิพิธภัณฑ์ โดยจัดแสดงเป็น 3 ส่วนคือ

- ห้องประวัติและผลงาน แสดงประวัติและผลงานของครูประนอม ทาแปง และสมาชิก

- ห้องผ้าจากเมืองลอง แสดงผ้าขึ้นดินจากเอกลักษณ์ไทยยวนเมืองลอง ลวดลายโบราณ ผ้าย้อมสีคราม และผลงานชิ้นพิเศษที่ได้รับรางวัล

- ห้องผ้าต่างถิ่น รวบรวมผ้าทอจากท้องถิ่นต่าง ๆ ทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ผ้าจากแม่แจ่ม ผ้าจากลับแล ผ้าจากไทครั่ง ผ้าจากราชบุรี ผ้าทอไทลื้อ และผ้าทอจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ลาว พม่า จีน เป็นต้น

นอกจากนี้ภายในศูนย์เรียนรู้ฯ ยังจำหน่ายสินค้าผ้าจากเมืองลองที่มีคุณภาพจากฝีมือของศิลปินผ้าทอพื้นบ้าน ได้แก่ ผ้าแตงลายจก ผ้าพันคอผ้าเช็ดหน้า ผ้าขี้น กระเป๋า ปลอกหมอนอิง เนคไท ผ้าคลุมเตียง ผ้าขี้นลายจกทั้งฝ้ายและไหม

หมายเหตุ โรงย้อมผ้าและสวนเก๊าหมื่น จะตั้งอยู่แยกจากบ้านครูประนอม แต่ไม่ไกลจากกันมากนัก

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) เครื่องมือทอผ้า
- 2.2) ผ้าทอ เครื่องแต่งกาย
- 2.3) ภาพถ่าย ภาพข่าว
- 2.4) รางวัลเชิดชูเกียรติ

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชั้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ไม่มี

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

4.9.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ใช้การจดบันทึก
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

4.9.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
- ศูนย์เรียนรู้ผ้าจากเมืองลองและการย้อมผ้าสีครามธรรมชาติบริหารจัดการโดย
- คณะกรรมการดำเนินงานศูนย์เรียนรู้ฯ ซึ่งประกอบด้วย
ประธานศูนย์การเรียนรู้ห้อมคราม		
รองประธาน	1	คน
เหรัญญิก	1	คน
เลขานุการ	1	คน
ฝ่ายวิทยากรและแหล่งเรียนรู้	3	คน
ฝ่ายวิชาการและพัฒนา	4	คน
ฝ่ายประชาสัมพันธ์	4	คน
ฝ่ายผลิตภัณฑ์และตลาด	3	คน
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
- อันดับ 1

ผู้สนใจเรื่องผ้าทอ

อันดับ 2

ประชาชนทั่วไป
- 3) สถิติผู้เข้าชม
- ยังไม่มีการเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
- ไม่มี
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
- เอกสารแผ่นพับ
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
- 6.1) การศึกษาดูงาน ใช้เวลา 1 – 2 วัน

- ชมกระบวนการปั่นเส้นฝ้ายและทอผ้า
 - เรียนรู้และฝึกปฏิบัติขั้นตอนการย้อมสีห้อม/คราม
 - เยี่ยมชมวิถีชีวิตชุมชนและสถานที่ต่าง ๆ ภายในชุมชน
 - เยี่ยมชมศูนย์เรียนรู้ฯ
 - เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าทอของศูนย์

6.2) การฝึกอบรมภาคปฏิบัติ ใช้เวลา 2 – 5 วัน

- หลักสูตรพื้นฐานการทอดผ้าเบี่ยงต้น
- หลักสูตรการทอดผ้าตีนจกเมืองล่องระยะสั้น
- หลักสูตรการทอดผ้าตีนจกเมืองล่องระยะยาว
- หลักสูตรการย้อมสีครามธรรมชาติ

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่น ๆ

การดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ฯ ได้รับการสนับสนุนจากศูนย์วิชาการและเทคโนโลยีสิ่งทอพื้นบ้าน (ฝ่ายเกมไหม) และมีการประสานความร่วมมือกับศูนย์หม่อนไหมแพร่ ศูนย์ศิลปาชีพบางไทร และมหาวิทยาลัยนเรศวร

4.9.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง
ไม่มี

4.9.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ยังขาดองค์ความรู้ด้านการตลาด และการพัฒนาผลิตภัณฑ์
- 2) ต้องการการสนับสนุนด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์

4.9.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- ยังขาดการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับศูนย์เรียนรู้ฯ ในวงกว้าง
- ขาดป้ายบอกทางไปยังศูนย์เรียนรู้ฯ

2) จุดแข็ง

- มีรูปแบบการบริหารจัดการที่ชัดเจน
- มีการประสานความร่วมมือกับหลายฝ่ายเพื่อช่วยพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์

เรียนรู้ฯ

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

4.9.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 29 พฤษภาคม 2552

4.10 พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โกมลผ้าโบราณ

Komol Phaboraan

4.10.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โกมลผ้าโบราณเลขที่ 157/2 หมู่ 6 (ตรงข้ามโรงเรียนลองวิทยา) ตำบล
ห้วยฮ่อม อำเภอลอง จังหวัดแพร่ 54150

โทรศัพท์ 0-5458-1532, 08-1807-9960

โทรสาร 0-5458-1532

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

4.10.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงหมายเลข 1023 สายแพร่-ลอง พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โกมลผ้าโบราณจะอยู่ฝั่งขวามือตรงข้ามกับโรงเรียนลองวิทยา ก่อนถึงทางแยกเข้าอำเภอลองประมาณ 1 กิโลเมตร

4.10.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โกมลผ้าโบราณ ตั้งอยู่บริเวณส่วนหน้าของแปลงที่ดิน ส่วนด้านหลังจะเป็นกลุ่มอาคารสำหรับกิจกรรมอื่น อาคารพิพิธภัณฑ์เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กสูง 2 ชั้น ทาสีเหลือง ผนังอาคารมีการตกแต่งลวดลายไม้ไผ่แบบบ้าน Tudor ของยุโรป ซึ่งช่วยสร้างจุดเด่นให้อาคาร สถาภูมิทัศน์โดยรอบมีการปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ มีต้นไม้ใหญ่เล็กน้อยทางด้านหลังของอาคาร

อาคารพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โกมลผ้าโบราณ

4.10.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

คุณโกมล พานิชพันธ์

คุณจิราวรรณ ไมคินยม
ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

4.10.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.30 - 17.00 น. ควรติดต่อล่วงหน้าก่อนเข้าชม

4.10.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

4.10.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โกมลผ้าโบราณ ริเริ่มโดยนายโกมล พานิชพันธ์ ซึ่งแรกเริ่มได้ช่วยอาจารย์ วิชา พานิชพันธ์ ผู้เป็นอา เก็บสะสมผ้าชิ้นดินจกและผ้าโบราณของอำเภอลองมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เป็นต้น มา จากนั้นก็เริ่มศึกษาเกี่ยวกับผ้าดินจกอย่างจริงจัง และได้สะสมผ้าโบราณชนิดต่าง ๆ ของ "เมืองลอง" และผ้าโบราณของชุมชนต่าง ๆ จนกระทั่งศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดแพร่ ได้ให้โอกาสจัดตั้งเป็น ศูนย์เทคโนโลยีพื้นบ้าน สาขาสิ่งทอ เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในวโรกาส ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ 6 รอบ เมื่อปีพุทธศักราช 2535 และได้เปิดเป็นพิพิธภัณฑ์โกมลผ้าโบราณให้ บุคคลทั่วไปชมในวันที่ 12 สิงหาคม 2535

4.10.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โกมลผ้าโบราณ จะเป็นศูนย์รวบรวมผ้าโบราณ ซึ่งถือเป็นศิลปหัตถกรรม ท้องถิ่น อันเป็นภูมิปัญญาที่ล้ำค่าของบรรพบุรุษ และเป็นศูนย์อนุรักษ์รักษาลวดลายผ้า โดยเฉพาะผ้าดินจก โบราณ

4.10.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ไม่มี

4.10.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โกมลผ้าโบราณ จัดแสดงเกี่ยวกับภูมิปัญญาทางด้านผ้าทอ โดยแบ่ง การจัดแสดงออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ว่าด้วยเรื่องจิตรกรรมเวียงต้า ซึ่งงานจิตรกรรมเวียงต้าเป็นงานศิลปพื้นบ้าน ล้านนาชุดสำคัญที่มีคุณค่ามาก ลักษณะของภาพเขียนเป็นรูปแบบงานจิตรกรรมของสกุลช่างศิลปเมือง น่าน หากแต่ว่าเขียนภาพอยู่บนแผ่นไม้กระดานไม้สักประกบกันหลายแผ่นเป็นผาผนังของอาคาร และ แสดงถึงการแต่งกายของสตรี "เมืองลอง" อย่างชัดเจน

ส่วนที่ 2 ผ้าโบราณเมืองลอง จัดแสดงผ้าชิ้นต้นจกของกลุ่มไทโยนก "เมืองลอง" ที่มีลวดลายเหมือนกับภาพเขียนจิตรกรรมเวียงต้า ผ้าต้นจกเมืองลอง ประวัติศาสตร์การทอผ้าจากของเมืองลองไม่สามารถจะหาหลักฐานอ้างอิงชัดเจนได้ นอกจากตำนานการทอผ้าจากคนโบราณได้เล่าขานต่อมาว่า แม่น้ำยมที่ไหลผ่านเมืองลองในอดีต จะมีถ้ำอยู่ใต้น้ำอยู่ถ้ำหนึ่ง เรียกว่า วังน้ำ (อยู่แถวตำบลปากกาง) ไปถึงแหลมลี่ มีคนนำคนหนึ่งซึ่งชาวบ้านเรียกว่า "เงือก" ขึ้นมาเยี่ยมพืชมทอผ้า (อุปกรณ์ทอผ้าทำด้วยไม้) เมื่อทอผ้าเสร็จได้มีการเฉลิมฉลองด้วยการบรรเลงดนตรี แล้ว "เงือก" ก็จะเอาพืชมมาคืนชาวบ้าน จนชาวบ้านสังเกตเห็นพืชมี่ลวดลายบนหัวพืชม ที่มีสีสลับกันสวยงาม ชาวบ้านลองเอาพืชมี่มีลายทอผ้าต่อเนื่องจนเกิดเป็นต้นชิ้น เรียกว่าชิ้นต้นจก ที่เห็นในปัจจุบัน

ส่วนที่ 3 จัดแสดงผ้าชิ้นต้นจกจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อที่จะให้เกิดการพัฒนาของชุมชนทางพิพิธภัณฑ์ได้จัดแสดงผ้าจากจากแหล่งต่าง ๆ ในเชิงเปรียบเทียบ เพื่อให้คนในท้องถิ่นได้รู้และเห็นถึงความแตกต่างกันของผ้าต้นจกจากแหล่งอื่น ๆ เช่น ต้นจกแม่แจ่ม ต้นจกไหล่หิน ต้นจกน่านน้อย ต้นจกหาดเสี้ยว ต้นจกราชนบุรี ต้นจกลาวครั้งในแหล่งต่าง ๆ

ส่วนที่ 4 แสดงวิธีการเก็บผ้าโบราณ การจัดเก็บผ้าโบราณโดยอาศัยภูมิปัญญาของคนโบราณที่ทำให้ผ้าสามารถอยู่ได้นานกว่า 200 ปี

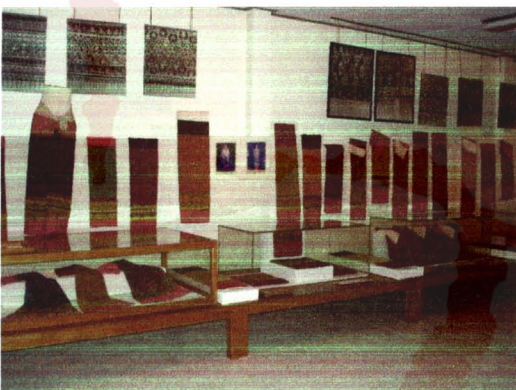
ส่วนที่ 5 ส่วนของร้านค้า จัดจำหน่ายผ้าต้นจกลายโบราณ ผ้าโบราณทำใหม่ พร้อมทั้งเสื้อผ้าสำเร็จรูปทันสมัยและผลิตภัณฑ์จากผ้า

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) เครื่องมือทอผ้า
- 2.2) ผ้าทอ เครื่องแต่งกาย
- 2.3) ภาพถ่าย ภาพวาด
- 2.4) เครื่องไม้ลงยา
- 2.5) รางวัลเชิดชูเกียรติ
- 2.6) หุ่นจำลอง

สถาบันพิพิธภัณฑ์
ภาพถ่ายตัวอย่าง
วัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชั้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ชิ้นทองคำ ทอด้วยทองคำ 80 % คุณโกมล พานิชพันธ์ เป็นผู้ออกแบบตามต้นฉบับเดิมของชิ้นไหมคำ ซึ่งเป็นศิลปะไทเงินแห่งเมืองเชียงตุงหรือเขมรัฐ ใช้เส้นทองคำน้ำหนัก 28 บาท ทอตัวผ้าชิ้น และเงินชุบทองปักตกแต่งทอเมื่อปี พ.ศ. 2536 ใช้เวลาทอ 3 เดือน

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว ไม่มี

4.10.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

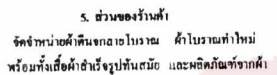
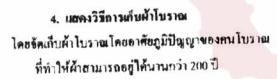
- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ใช้การจดบันทึก
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

4.10.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

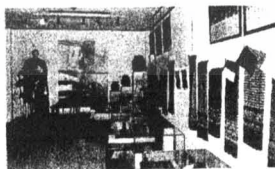
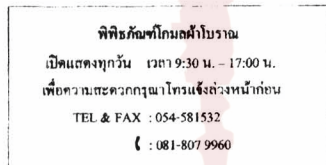
- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โกมลผ้าโบราณ บริหารจัดการโดยคุณโกมล พานิชพันธ์ เจ้าของพิพิธภัณฑ์
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ผู้สนใจเรื่องผ้าทอ
อันดับ 2 ประชาชนทั่วไป
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีเก็บสถิติ

ไม่มี

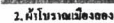
เอกสารแผ่นพับ

จิตรกรรมวิงค์

เปิดแสดงทุกวัน
เวลา 9:30 น. – 17:00 น.

“เมืองสอง” ในอดีตจะมีน้ำอยู่ได้น้ำอยู่ด้านหนึ่ง เรียกว่า

3. จัดแสดงผ้าขึ้นพื้นนอกอาคารกลางแจ้งต่างๆ

เพื่อที่จะให้กิจกรรมพัฒนาของชุมชน ทางพิพิธภัณฑ์
ได้จัดแสดงทั้งจากแหล่งต่างๆในเชิงเปรียบเทียบ เพื่อให้นัก
ในท้องถิ่นได้รู้และเห็นถึงความแตกต่างกัน ของผลิตภัณฑ์จาก
แหล่งอื่นๆ เช่น ดินจากแม่ฮ่องสอน ดินจากไต้หวัน ดินจากน่าน
ดินจากพม่า ดินจากลาว ดินจากลาวเวียงในแหล่งต่างๆ

4 - 80

- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
 ไม่มีการจัด
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่น ๆ
 ไม่มี

- 4.10.13 แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง
 พิพิธภัณฑ์วัดศรีดอนคำ
- 4.10.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน
 ไม่มี
- 4.10.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง
 จุดแข็ง
 - 1) เจ้าของพิพิธภัณฑ์เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในเรื่องผ้าทอเป็นอย่างดี
 - 2) ผ้าทอที่จัดแสดงหลาย ๆ ชิ้น มีคุณค่าและความสวยงาม ซึ่งหาชมที่อื่นได้ยาก
- 4.10.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้
 ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 29 พฤษภาคม 2552

4.11 พิพิธภัณฑ์วัดศรีดอนคำ

Wat Sri Don Kam Museum

4.11.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์วัดศรีดอนคำ ถนนจรัญญອງรัฐ ตำบลห้วยฮ้อ อำเภอลอง จังหวัดแพร่ 54150

โทรศัพท์ 0-5458-1262, 08-9515-0573

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

4.11.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงหมายเลข 1023 สายแพร่-ลอง แยกเข้าอำเภอลองตามถนนจรดหลวงรัฐ ไปประมาณ 1.6 กิโลเมตร พิพิธภัณฑ์วัดศรีดอนคำจะอยู่ฝั่งขวามือ เลยจากที่ว่าการอำเภอลองไม่กี่กิโลเมตร

4.11.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ผังบริเวณของวัดศรีดอนคำ

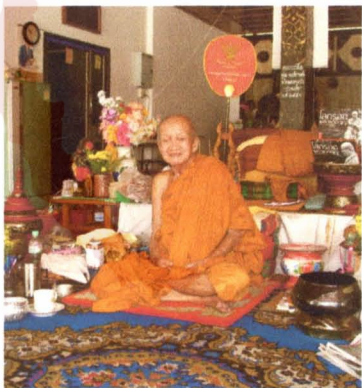
พิพิธภัณฑ์วัดศรีดอนคำ ตั้งอยู่บริเวณด้านทิศเหนือของวัดศรีดอนคำ เป็นอาคารไม้ชั้นเดียว หลังคาทรงปั้นหยา ขนาดกว้าง 13 เมตร ยาว 16 เมตร ภายในเป็นโถงโล่ง เพดานสูง บริเวณด้านหน้าและด้านข้างของตัวอาคารเป็นที่ว่าง มีการจัดสวน ปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ ไม้ตัด และมีต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงา สภาพพื้นที่มีการดูแลเป็นอย่างดี ทำให้สภาพภูมิทัศน์มีความร่มรื่น และมีที่ว่างที่ช่วยส่งเสริมมุมมองไปยังตัวอาคารพิพิธภัณฑ์

พิพิธภัณฑ์วัดศรีดอนคำและสภาพภูมิทัศน์

4.11.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

พระครูอดุลสารธรรม เจ้าอาวาสวัดศรีดอนคำ

พระครูอดุลสารธรรม
เจ้าอาวาส

พระมหาพิรุณ วรปัญญา
รองเจ้าอาวาสและผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

4.11.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 - 18.00 น.

4.11.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

4.11.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์วัดศรีดอนคำสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2515 เพื่อใช้เป็นที่เก็บรักษาโบราณวัตถุและศิลปวัตถุที่มีอยู่มากมายของวัดศรีดอนคำ ซึ่งเป็นวัดที่มีอายุเก่าแก่ สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. 1078 คราวพระนางจามเทวีเสด็จจากเมืองละโว้ไปเมืองหริภุญไชย ถือเป็นปูชนียสถานสำคัญของชาวอำเภอลอง

4.11.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

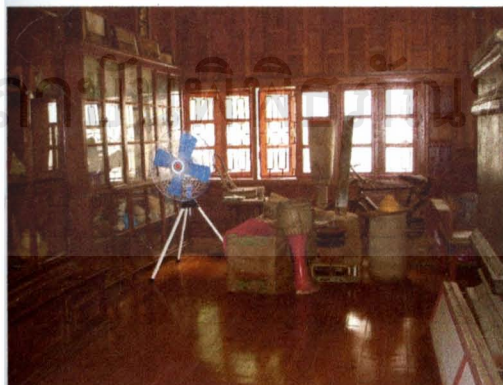
ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

4.11.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับคุณค่าของโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และวัฒนธรรมท้องถิ่น

ล้านนาไทย

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) โบราณวัตถุและศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป

2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ หีบธรรม, ธรรมาสัน, ตุง และ
ตาลปัตร

2.3) เครื่องไม้ประดับตกแต่งอาคาร เช่น หน้าบัน, คันทวย, ใบระกา เป็นต้น

2.4) เอกสารโบราณ ได้แก่ คัมภีร์ใบลาน

2.5) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ ผ้าทอ, เครื่องจักสาน, เครื่องดนตรี, เครื่องทองเหลือง,
เครื่องเคลือบ, เครื่องลายคราม และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน

2.6) ภาพถ่าย

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัดถูกจัดแสดงขึ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

พระเจ้าพร้าโต้ เป็นพระพุทธรูปไม้สักทองปางมารวิชัย ศิลปะล้านนา ขนาดหน้าตักกว้าง 74 เซนติเมตร สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2236 โดยหมื่นชินธาดูเป็นอาจารย์อุปถัมภ์สร้างอุโบสถและได้ใช้พร้าโต้ (มิดโต้) ถากแกะสลักไม้เป็นพระพุทธรูป

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว ไม่มีการจัด

4.11.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

มีการทำทะเบียนเฉพาะพระพุทธรูป โดยให้หมายเลขประจำองค์พระแต่ละองค์ ส่วนวัตถุจัดแสดงอื่น ๆ ใช้การจัดบันทึก

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

4.11.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

พิพิธภัณฑ์วัดศรีดอนคำบริหารจัดการโดยวัดศรีดอนคำ โดยมีพระภิกษุ สามเณร และชาวบ้านในชุมชนช่วยกันดูแล

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 นักเรียน นักศึกษา

อันดับ 2 ประชาชนทั่วไป

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีเก็บสถิติ

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

ไม่มี

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

5.1) เอกสารแผ่นพับแนะนำวัด

5.2) เอกสารประชาสัมพันธ์ของจังหวัด

แผ่นพับประชาสัมพันธ์วัดศรีคันคำ

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ไม่มี

4.11.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โกมลผ้าโบราณ

4.11.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ยังขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์

4.11.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- วัตถุจัดแสดงยังขาดการจัดระเบียบและจัดหมวดหมู่
- การดูแลรักษาวัตถุจัดแสดงยังไม่ดีนัก

2) จุดแข็ง

- มีพระพุทธรูปที่มีคุณค่าจัดแสดงอยู่เป็นจำนวนมาก
- วัดศรีดอนคำเป็นวัดเก่าแก่ที่เป็นปูชนียสถานสำคัญ ซึ่งมีการประชาสัมพันธ์ให้เป็น

แหล่งท่องเที่ยวแห่งหนึ่งของจังหวัด

4.11.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีข้อกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 29 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

4.12 พิพิธภัณฑ์วัดสะแล่ง

Wat Salaeng Museum

4.12.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์วัดสะแล่ง เลขที่ 19/1 หมู่ 4 บ้านนาหลวง ตำบลห้วยอ้อ อำเภอลอง จังหวัดแพร่
54150

โทรศัพท์ 0-5458-1406

โทรสาร 0-5458-3464

E-Mail ไม่มี

Website www.watsalaeng.com

4.12.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงหมายเลข 1023 สายแพร่-ลอง ผ่านโรงเรียนลองวิทยา โรงพยาบาลลอง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ วิทยาเขตแพร่ และทางแยกเข้าอำเภอลอง ตรงต่อไปอีกประมาณ 1.4 กิโลเมตร เลี้ยวขวาเข้าไปประมาณ 2 กิโลเมตร วัดสะแล่งจะอยู่ทางด้านซ้ายมือ

4.12.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

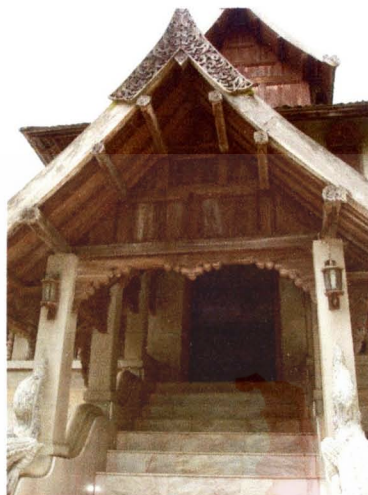

ผังบริเวณของวัดสะแล่ง

พิพิธภัณฑ์วัดสะแล่ง ประกอบด้วยอาคารจัดแสดง 2 หลัง ได้แก่

- 1) ศาลาการเปรียญ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กชั้นเดียว แบบล้านนาประยุกต์ หลังคาเป็นเครื่องไม้
- 2) พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน วัดสะแล่ง เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กสูง 4 ชั้น แบบล้านนาประยุกต์ หลังคาเป็นเครื่องไม้ มีมุขด้านหน้าพร้อมบันไดทางขึ้น

สภาพภูมิทัศน์บริเวณอาคารจัดแสดงทั้ง 2 หลัง มีการจัดสวน ปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ และมีต้นไม้ใหญ่ สภาพพื้นที่ได้รับการดูแลเป็นอย่างดี มีความเป็นระเบียบ ด้านหน้าอาคารจัดแสดงแต่ละหลังมีพื้นที่ว่าง ที่ช่วยส่งเสริมมุมมองให้แก่ตัวอาคาร

ศาลาการเปรียญ

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน วัดสะแล่ง

พิพิธภัณฑ์วัดสะแล่ง

4.12.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

พระครูวิจิตรนวกการโกศล เจ้าอาวาสวัดสะแล่ง

พระอาจารย์พินิจ อติภทโท ผู้ช่วยเจ้าอาวาส

พระครูวิจิตรนวกการโกศล

เจ้าอาวาสวัดสะแล่ง

คุณดวงเดือน เนตรทิพย์

ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

4.12.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.00 - 17.00 น.

4.12.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

4.12.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

วัดสะแล่งเป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่งในอำเภอลอง จังหวัดแพร่ สันนิษฐานว่าสร้างตั้งแต่สมัยทวารวดี ต่อมากลายเป็นวัดร้างหลายยุคหลายสมัย ครั้งหลังสุดกลายเป็นวัดร้างเกือบ 300 ปี ก่อนที่พระครูวิจิตรนวกการโกศล หรือพระครูบาสมจิต และพระครูสีลสังวรวิริต ได้เข้ามาบูรณปฏิสังขรณ์วัดใหม่ เมื่อปี พ.ศ. 2506 เนื่องด้วยพระครูวิจิตรนวกการโกศล ท่านเจ้าอาวาส เป็นทั้งพระนักอนุรักษ์และนักพัฒนา ท่านเป็นผู้ที่สนใจและสะสมข้าวของเก่า ๆ ของท้องถิ่นเอาไว้จำนวนมาก จนในที่สุดจึงจัดสร้างอาคารพิพิธภัณฑ์ภายในวัดถึง 2 หลัง โดยเฉพาะท่านเจ้าอาวาสเล็งเห็นถึงความสำคัญของผ้าโบราณ จึงได้มีการอนุรักษ์ผ้าโบราณของท้องถิ่นไว้ รวมถึงการสะสมผ้าเก่าอีกหลากหลายประเภท

4.12.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์มีนโยบายที่จะเป็นแหล่งเรียนรู้อีกหนึ่งแห่งหนึ่งของจังหวัดแพร่ เพื่อให้เด็ก นักเรียน นักศึกษา ประชาชน และนักท่องเที่ยวทั่วไป เข้าชมโดยไม่เก็บค่าเข้าชม

4.12.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

4.12.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับคุณค่าของโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยในศาลาการเปรียญจัดแสดงโบราณวัตถุที่ขุดพบในบริเวณวัด สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา และของใช้ต่าง ๆ ส่วนในอาคารพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน ได้แบ่งการจัดแสดงตามชั้นต่าง ๆ ได้แก่ ชั้น 2 จัดแสดงผ้าและของใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้น 3 จัดแสดงสิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา และชั้น 4 จัดแสดงของใช้ในชีวิตประจำวันเช่นกัน

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง - ศาลาการเปรียญ

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง - พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) โบราณวัตถุและศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป, เทวรูป, เครื่องมือเครื่องใช้ของคนสมัยโบราณ, ถ้วยชามเครื่องเคลือบ, อาวุธโบราณ เครื่องปั้นดินเผา และซากกระดูกสัตว์

2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ เครื่องไม้ประกอบอาคาร, หีบธรรม, ธรรมาสัน, บุษบก, เสลียง, ผ้าพระบท, สัตตภัณฑ์, ตาลปัตร, ชันแก้วทั้งสาม, ไม้จำหลัก และบาตรหิน

2.3) ผ้าเก่า เช่น ผ้ายันต์, เสื่อยันต์, ผ้าห่อคัมภีร์ เป็นต้น และผ้าทอโบราณ

2.4) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องมือการเกษตร, เครื่องจักสาน, เครื่องดนตรี, เครื่องแก้ว, เครื่องไม้, เครื่องเคลือบ, เครื่องเงิน, ถ้วยชามสังคโลก, เครื่องใช้ไฟฟ้ายุคเก่า, เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน, และอาวุธ

2.5) เงินตรา จำพวกเหรียญกษาปณ์ และพดด้วง

2.6) เอกสารโบราณ ได้แก่ คัมภีร์โบราณ และปี่ปสา

2.7) ของจำลอง ได้แก่ รอยพระพุทธบาท และวิหารน้อย

2.8) ภาพถ่ายเก่า ภาพวาด

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชั้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

พระหยกเขียว

พระเจ้าเชียงแสนทองคำ

พระเจ้าไม้แก่นจันทร์

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว ไม่มีการจัด

4.12.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

อาจารย์จากมหาวิทยาลัยศิลปากรมาช่วยจัดทำทะเบียนวัตถุจัดแสดงให้

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

4.12.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

พิพิธภัณฑ์วัดสะแล่งบริหารจัดการโดยวัดสะแล่ง โดยมีเจ้าหน้าที่ดูแลประจำ 1 คน และเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด 2 คน

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

- อันดับ 1
- เด็ก นักเรียน นักศึกษา
- อันดับ 2
- ประชาชนทั่วไป

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีกรเก็บสถิติ

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

ไม่มี

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

เอกสารแผ่นพับแนะนำวัด

แผ่นพับประชาสัมพันธ์
วัดสะแล่ง

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัดกิจกรรม

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่น ๆ

ไม่มี

4.12.13 แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ไม่มี

4.12.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ไม่มี

4.12.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- วัตถุจัดแสดงบางส่วนยังมีการดูแลรักษาไม่ถูกวิธี เสี่ยงต่อการเกิดความเสียหาย
- การจัดแสดงในอาคารพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน ยังไม่มีการจัดระเบียบและการจัด

หมวดหมู่ที่ดี

2) จุดแข็ง

- วัตถุจัดแสดงเป็นโบราณวัตถุและศิลปวัตถุที่มีคุณค่าสูง
- วัดสะแล่งเป็นวัดเก่าที่มีสถาปัตยกรรมที่น่าสนใจอยู่หลายอาคาร สามารถดึงดูดให้

มีผู้ไปเที่ยวชมได้

4.12.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 29 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

4.13 พิพิธภัณฑ์สุวรรณหอคำ

Suwan Horkham Museum

- 4.13.1 ที่อยู่และการติดต่อ
- พิพิธภัณฑ์สุวรรณหอคำ วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรีสามัคคีธรรม หมู่ 9 บ้านห้วยน้ำพริก ตำบลเด่นชัย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดแพร่ 54150
- โทรศัพท์ 0-5353-0138
- โทรสาร ไม่มี
- E-Mail ไม่มี
- Website ไม่มี

4.13.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

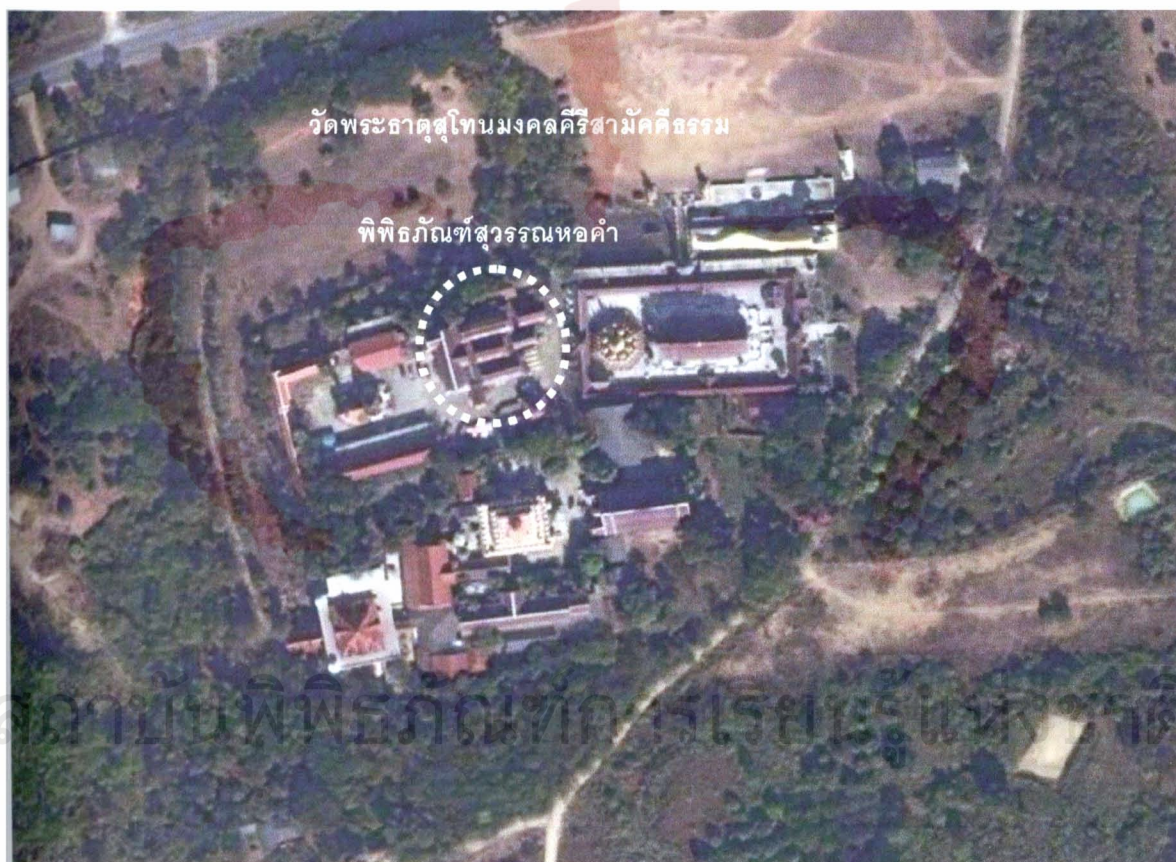
การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงหมายเลข 101 สายเด่นชัย-ลำปาง ที่เป็นเส้นทางจากตัวเมืองแพร่ไปลำปาง หรือไปสุโขทัย ผ่านแยกเด่นชัยไปประมาณ 5 กิโลเมตร ทางซ้ายมือก็จะถึงวัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรี ซึ่งเป็นที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์สุวรรณหอคำ โดยวัดจะอยู่ไม่ไกลจากค่ายทหาร ม.พันสิบสองหรือค่ายพญาไชยบูรณ์

4.13.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์สุวรรณหอคำ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของวัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรีฯ ตัวอาคารเป็นเรือนไม้สักทอง ใต้ถุนสูง มีจำนวนเสา 101 ต้น ก่อสร้างตามแบบของเรือนล้านนา หลังคาประดับด้วยกาแล ตัวอาคารเกิดจากการรวบรวมเอาไม้เก่าจากเรือนจำนวน 14 หลัง ซึ่งเป็นไม้ที่ผ่านการปลูกสร้างบ้านมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี

บริเวณโดยรอบอาคารพิพิธภัณฑ์เป็นลานคอนกรีตโล่ง มีสวนหย่อมขนาดเล็กอยู่ด้านหน้าอาคาร มีต้นไม้ใหญ่บ้างทางด้านหลัง มุมมองไปยังอาคารพิพิธภัณฑ์จึงมีความชัดเจน แต่ก็ขาดความร่มรื่นจากต้นไม้ไปบ้าง

ผังบริเวณของวัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรีสามัคคีธรรม

พิพิธภัณฑสถานพระธาตุนมทิพย์โดยรอบ

4.13.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

พระอาจารย์มนตรี ธรรมเมธี เจ้าอาวาสวัดพระธาตุนมทิพย์
พระภิกษุชาญ ประสันโน ผู้ดูแลพิพิธภัณฑสถาน

ร.ต.ต. อนันต์ แสงสว่าง
ผู้ดูแลพิพิธภัณฑสถาน

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

4.13.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.00 - 17.00 น.

4.13.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

4.13.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์สุวรรณหอคำ ก่อตั้งโดยพระอาจารย์มนตรี ธรรมเมธี เจ้าอาวาสวัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรีฯ พระเกจิอาจารย์ชื่อดังของจังหวัดแพร่ และเป็นพระนักพัฒนาที่สำคัญรูปหนึ่ง พิพิธภัณฑ์สุวรรณหอคำ สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2528 โดยได้รับการอนุเคราะห์ช่วยเหลือบริจาคซื้อเรือนเก่าในเขตอำเภอเด่นชัย อำเภอสอง จังหวัดแพร่ จำนวน 14 หลัง สำหรับปัจจัยที่ใช้ในการก่อสร้าง ทางวัดได้รับการช่วยเหลือจากบรรดาลูกศิษย์ของวัด ทั้งพ่อค้า ประชาชน ข้าราชการ และภาคเอกชนทั่วไปทั้งในจังหวัดแพร่และที่อื่น ๆ สำหรับวัตถุจัดแสดงนั้น ได้รับการบริจาคจากประชาชนและศรัทธาวัตถุทั้งจากจังหวัดแพร่และจังหวัดใกล้เคียง

4.13.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์สุวรรณหอคำ ก่อตั้งขึ้นเพื่อเป็นการอนุรักษ์ภาพเก่าของเจ้าผู้ครองนครเมืองแพร่ และเจ้าเมืองฝ่ายเหนือ เพื่อให้อนุชนรุ่นหลังได้ระลึกถึงคุณความดีของบรรพบุรุษและจะได้เป็นเครื่องเตือนใจความรักหวงแหนแผ่นดินไทย เพื่อเป็นการอนุรักษ์ศิลปะล้านนาไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีมาแต่โบราณ และส่งเสริมกระตุ้นเตือนให้เยาวชนสนใจศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น อันเป็นเอกลักษณ์และมรดกอันล้ำค่าประจำชาติมากยิ่งขึ้น

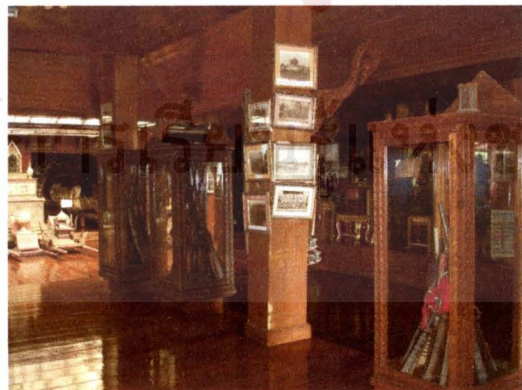
4.13.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

4.13.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมล้านนา โดยพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ใช้เป็นสถานที่รวบรวมและจัดแสดงโบราณวัตถุของล้านนาไทย ทั้งของจังหวัดแพร่และจังหวัดในภาคเหนือ

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) โบราณวัตถุและศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป ทั้งพระพุทธรูปทองคำ และพระพุทธรูปปางต่าง ๆ ซึ่งเป็นศิลปะแบบเชียงแสนผสมกับแบบสุโขทัย
- 2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ ตู้พระธรรม, หีบธรรม และธรรมาสน์
- 2.3) ฉลองพระองค์ของเจ้านายฝ่ายเหนือ
- 2.4) ภาพถ่ายเก่าของเจ้าเมือง เจ้านายฝ่ายเหนือ และภาพเหตุการณ์ครั้งสำคัญของล้านนา
- 2.5) เครื่องมือเครื่องใช้โบราณ ได้แก่ เครื่องดนตรีโบราณแบบล้านนาและภาคกลาง, เครื่องปั้นดินเผา, เครื่องถ้วยโบราณ, เครื่องเงินสมัยต่าง ๆ, เครื่องสำริด และเครื่องศาสตราวุธ
- 2.6) เงินตรา จำพวกเหรียญกษาปณ์
- 2.7) เอกสารโบราณ ได้แก่ คัมภีร์กฎหมายมังรายศาสตร์ ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับแรกของเมืองแพร่อันว่าด้วยการปกครองและการพิจารณาคดีความต่าง ๆ

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ไม่มี

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

4.13.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

ใช้การจดบันทึก

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

4.13.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

พิพิธภัณฑ์สุวรรณหอคำบริหารจัดการโดยวัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรีฯ โดยมีเจ้าหน้าที่

ดูแลประจำ 1 คน

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 เด็ก นักเรียน นักศึกษา

อันดับ 2 ประชาชนทั่วไป

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีการเก็บสถิติ

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

ไม่มี

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

ไม่มี

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

การจัดกิจกรรมทางประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและศาสนาตามเทศกาล จัดส่งเสริมให้มี
การฝึกอบรมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป และจัดให้มีการฝึกอบรม
มัคคุเทศก์น้อยในพื้นที่

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ไม่มี

4.13.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ไม่มี

4.13.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ไม่มี

4.13.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- การจัดแสดงในอาคารพิพิธภัณฑ์ยังไม่มีการจัดระเบียบและการจัดหมวดหมู่ที่ดี

2) จุดแข็ง

- วัดจัดแสดงเป็นโบราณวัตถุและศิลปวัตถุที่มีคุณค่าสูง
- วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรีฯ เป็นวัดที่รวบรวมงานศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม

ล้านนา ถือเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมล้านนาได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องไปกับเนื้อหาการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์สุวรรณหอคำ

4.13.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้
ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

5.1 หอวัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์

Ultradit Cultural Hall

5.1.1 ที่อยู่และการติดต่อ

หอวัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ ถนนแปดวา ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์
53000

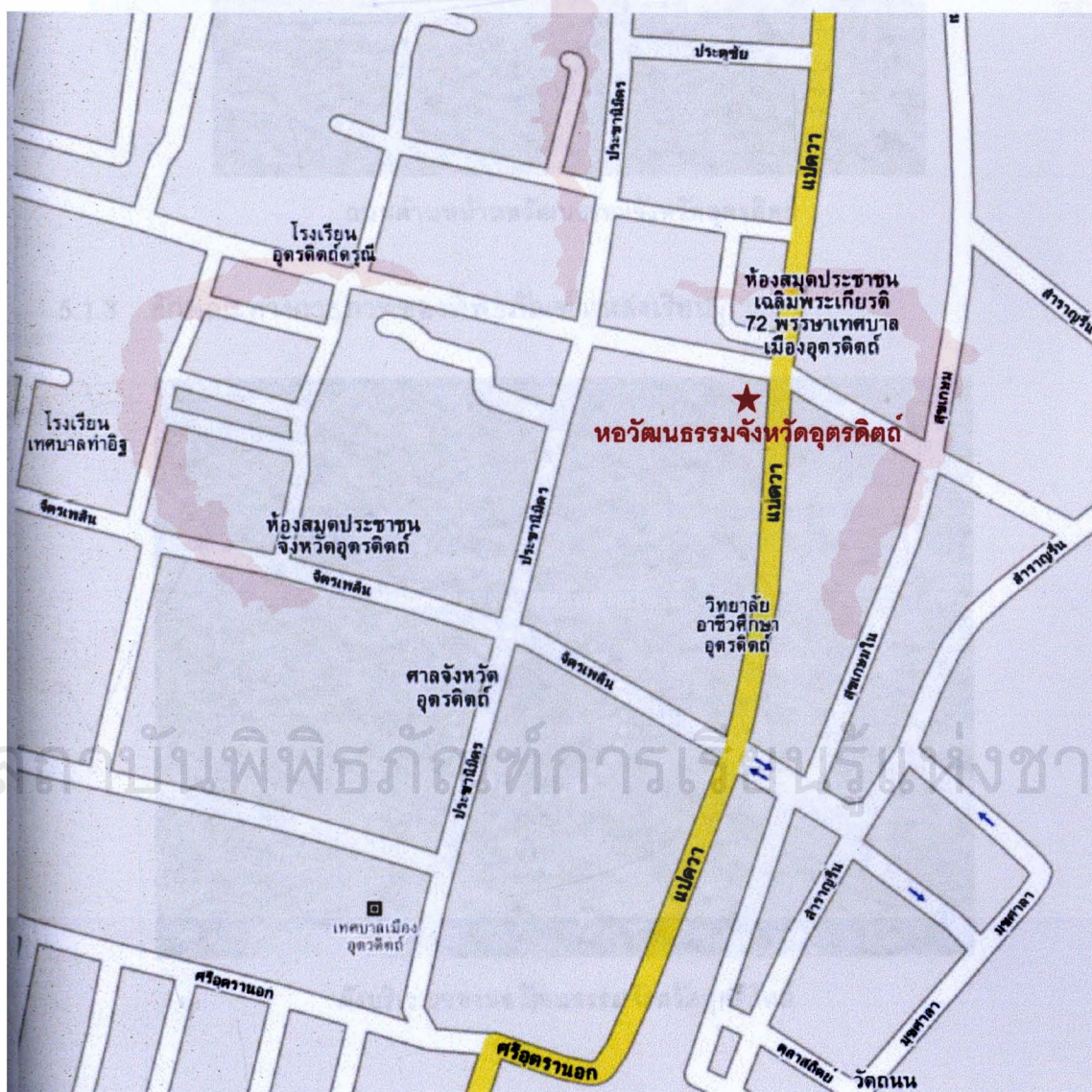
โทรศัพท์ 0-5541-1096 ต่อ 184

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

5.1.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

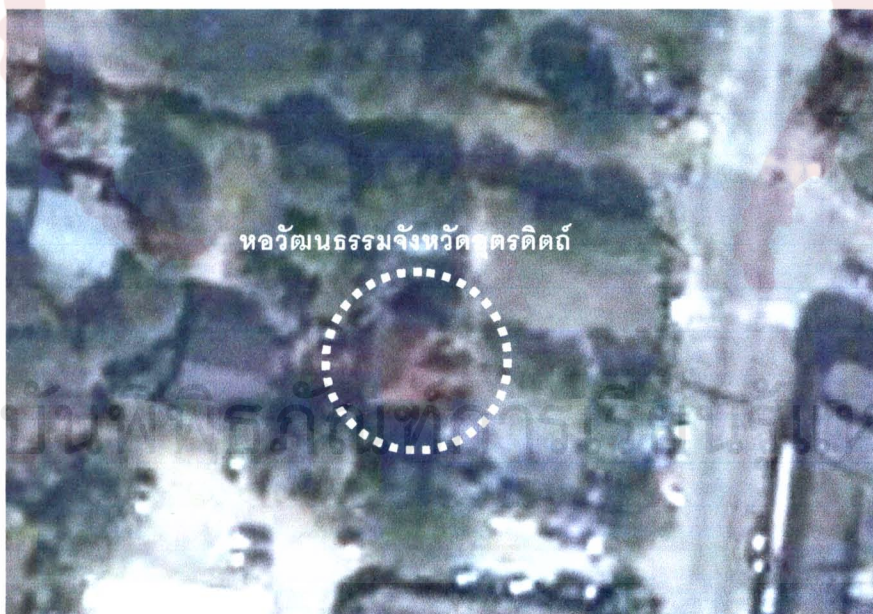
การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 102 แยกเข้าถนนบรมอาสน์สู่ตัวเมืองอุตรดิตถ์ ตรงต่อเนื่องขึ้นไปตามถนนฤทธิไกร เลี้ยวขวาเข้าถนนศรีอุตรานอก แล้วตรงขึ้นไปตามถนนแปดวา ผ่านแยกตัดกับถนนจิตรเพ็ญและวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ ก็จะถึงหอวัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณมุมถนนแปดวากับถนนพาดสนามบิน

ถนนด้านหน้าหอวัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์

5.1.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ผังบริเวณของหอวัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์

หอวัฒนธรรมจังหวัดอุดรธานี เป็นอาคาร 2 ชั้น สร้างด้วยไม้สักทั้งหลัง ยกพื้นสูงประมาณ 1 คอก เดิมหลังคามุงด้วยกระเบื้องไม้สัก ตกแต่งหลังคาด้วยยอดไม้กลึง แต่ปัจจุบันวัสดุหลังคาเปลี่ยนเป็นกระเบื้องคอนกรีต ตัวอาคารตกแต่งด้วยบัวหัวเสา ไม้ฉลุ และซุ้มโค้ง สถาปัตยกรรมเป็นรูปแบบที่เรียกว่าแบบเรือนขนมปังขิง (Gingerbread House)

สำหรับสภาพภูมิทัศน์นั้น พื้นที่ด้านหน้าหอวัฒนธรรมเป็นลานโล่ง มีการปลูกต้นไม้ใหญ่และไม่ประดับข้างตามเขตที่ดิน องค์ประกอบต่าง ๆ ในพื้นที่มีสภาพค่อนข้างทรุดโทรม ขาดการดูแลรักษาเท่าที่ควร

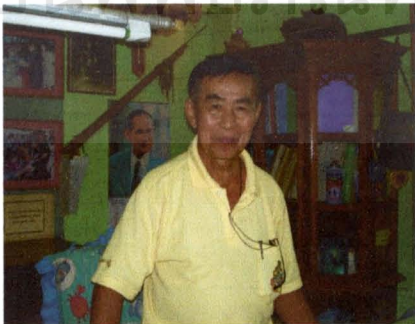

ตัวอาคารและสภาพภูมิทัศน์ของหอวัฒนธรรมจังหวัดอุดรธานี

5.1.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

อาจารย์ประพัฒน์ กุสุมานนท์

อาจารย์ประพัฒน์ กุสุมานนท์
ผู้ดูแลหอวัฒนธรรมจังหวัดฯ

5.1.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 – 17.00 น.

5.1.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

5.1.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารหลังนี้เดิมเป็นของขุนพิเนตรจันทน์ เมื่อประมาณ พ.ศ. 2450 ขุนพิเนตรจันทน์ได้มีคดีความกับทางราชการเนื่องจากนำส่งภาษีอากรไม่ครบตามจำนวน และถูกศาลพิพากษาให้แพ้ความต้องถูกยึดทรัพย์ทั้งบ้านหลังนี้ด้วย จากนั้นในช่วง พ.ศ. 2460 - 2461 พระยาวโรดมภักดีศรีอุดรดิถีนคร เจ้าเมืองอุดรดิถี ได้สั่งให้ย้ายบ้านหลังนี้มาไว้ ณ ที่ตั้งปัจจุบัน โดยรักษารูปแบบให้เหมือนเดิมทุกประการ เพื่อให้เป็นที่รับรองเจ้านายและข้าราชการผู้ใหญ่ จากนั้นเมื่อมีสภาเทศบาลก็ได้ใช้อาคารหลังนี้เป็นที่ประชุมสภาเทศบาล จนถึงสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม อาคารหลังนี้จึงถูกประกาศให้เป็นสำนักงานหอวัฒนธรรมหญิง เมื่อ พ.ศ. 2494 ต่อมาได้รับการซ่อมแซมและใช้เป็นหอวัฒนธรรมจังหวัดอุดรดิถี เปิดทำการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 ได้รับรางวัลอาคารอนุรักษ์ดีเด่นจากสมาคมสถาปนิกสยามฯ และได้รับโล่พระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในปี พ.ศ. 2537

5.1.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

หอวัฒนธรรมจังหวัดอุดรดิถี จัดตั้งขึ้นตามวัตถุประสงค์ ได้แก่

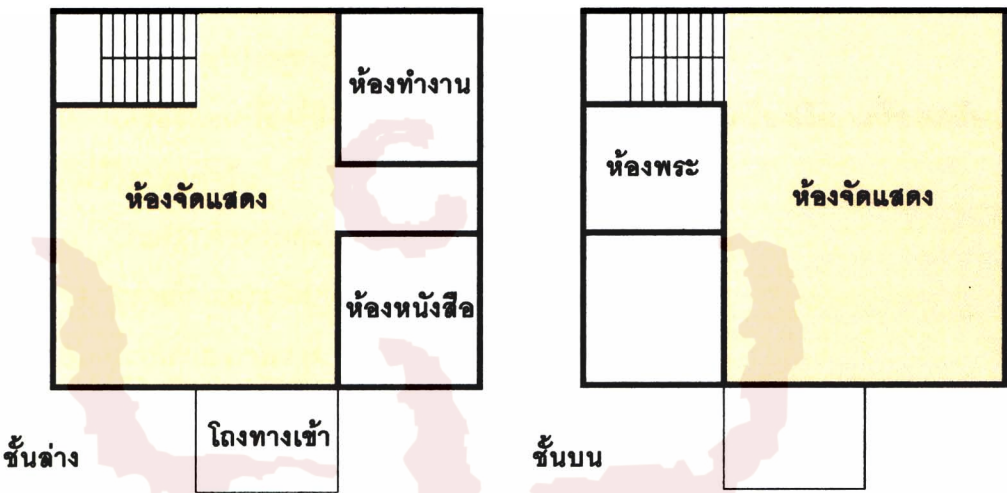
- 1) เพื่อมีแหล่งรวบรวมข่าวสารโบราณวัตถุและข้อมูลทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดอุดรดิถี
- 2) เพื่อเป็นศูนย์รวมการศึกษาค้นคว้าวิจัยของนักศึกษา ครูอาจารย์ และผู้สนใจทั่วไป
- 3) เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรทางวัฒนธรรมของจังหวัดและของชาติ

5.1.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงานที่แน่นอน เนื่องจากผู้รับผิดชอบหอวัฒนธรรมฯ คือ ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดอุดรดิถี ปัจจุบันเป็นข้าราชการบำนาญ และการขาดบุคลากรที่จะมาช่วยดูแล

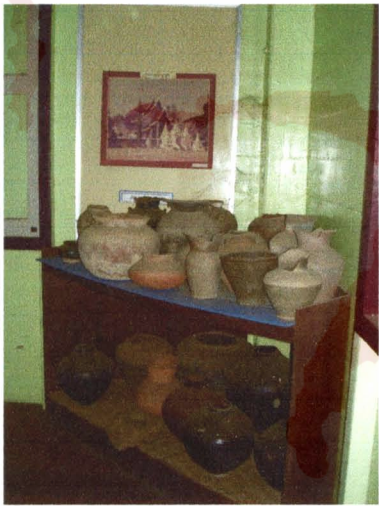
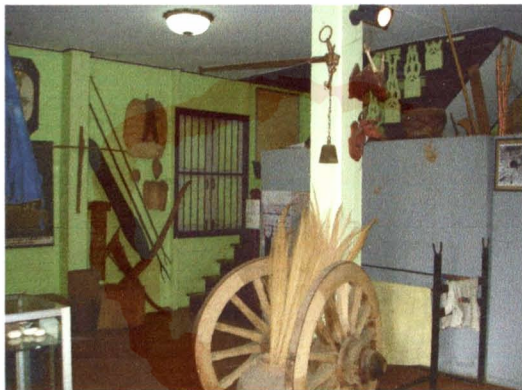
5.1.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) แผนผังห้องจัดแสดง และลักษณะการจัดแสดง

ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ เอกสาร ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดอุตรดิตถ์ และบุคคลสำคัญทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดอุตรดิตถ์

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป, รูปเทวดา, เครื่องปั้นดินเผา และ
เครื่องใช้ยุคก่อนประวัติศาสตร์

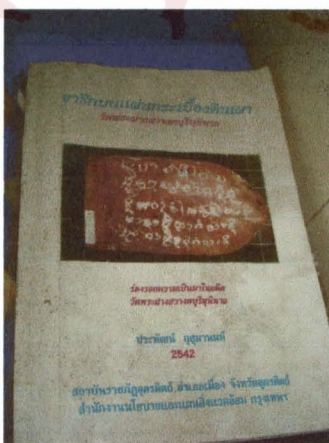
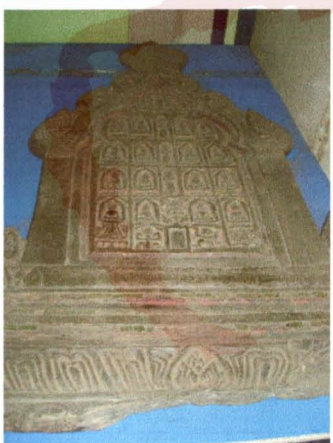
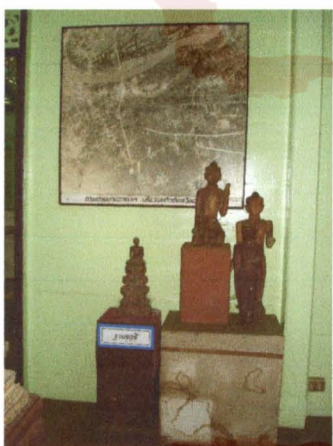
2.2) สิ่งของในพระพุทธศาสนา ได้แก่ หีบธรรม และจารึก

2.3) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องแต่งกายและผ้าทอ, เครื่องเงิน, เครื่องเคลือบ,
เครื่องมือ และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน

2.4) เงินตรา จำพวกธนบัตร และเหรียญกษาปณ์

2.5) แร่เหล็ก และผลิตภัณฑ์จากเหล็กน้ำพี้

2.6) ภาพถ่าย ภาพวาด

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงขึ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

หลวงพ่отันใจ

พระพุทธรูปไม้แกะสลัก หน้า
ตักกว้าง 0.80 เมตร สูง 2
เมตร พุทธลักษณะงดงาม
มาก

รูปเทวดา

มีลีลาอ่อนช้อย งดงามมาก

ตู้พระธรรม

ทำจากไม้ ลงรักปิดทอง ฝีมือ
ช่างสมัยกรุงรัตนโกสินทร์
ตอนต้น

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว ไม่มีการจัด

5.1.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ไม่มี
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

5.1.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
หอวัฒนธรรมจังหวัดอุดรธานี บริหารจัดการโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มีเจ้าหน้าที่ประจำที่หอวัฒนธรรมฯ 1 คน
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
อันดับ 2 เยาวชน นักเรียน นักศึกษา
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ถ้ามีการนัดหมายล่วงหน้า จะมีเจ้าหน้าที่นำชม
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
ไม่มี
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
ไม่มีการจัด
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
ไม่มี

5.1.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

- 1) พิพิธภัณฑ์ดาบเหล็กน้ำพี้
- 2) พิพิธภัณฑ์พระยาพิชัยดาบหัก

5.1.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ขาดบุคลากรและงบประมาณ ตลอดจนหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ทำให้อาคารสถานที่และห้องจัดแสดงขาดการดูแลรักษา มีสภาพทรุดโทรม

5.1.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- อาคารสถานที่ และวัตถุจัดแสดงอยู่ในสภาพทรุดโทรม ทำให้ลดความน่าสนใจในการเข้าเยี่ยมชม

2) จุดแข็ง

- ที่ตั้งอยู่ในตัวเมือง เดินทางเข้าถึงได้ง่าย
- วัตถุจัดแสดงหลายชิ้นมีคุณค่าทางด้านประวัติศาสตร์

5.1.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ไม่มีการกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

5.2 พิพิธภัณฑ์ดาบเหล็กน้ำพี้

5.2.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์ดาบเหล็กน้ำพี้ ถนนพาดสนามบิน อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000

โทรศัพท์ 0-5541-1033, 0-5541-1977

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

5.2.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 102 แยกเข้าถนนบรมอาสาณีสู่ตัวเมืองอุตรดิตถ์ ตรงต่อเนื่องขึ้นไปตามถนนฤดีเปรม เลี้ยวซ้ายเข้าถนนศรีอุตรานอก แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนประชาธิมิตร ตรงขึ้นไปประมาณ 1 กิโลเมตร ก็จะถึงพิพิธภัณฑ์ดาบเหล็กน้ำพี้ ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกับอนุสาวรีย์พระยาพิชัยดาบหัก ทางด้านหน้าของศาลากลางจังหวัด และอยู่ตรงข้ามสนามกีฬาพระยาพิชัยดาบหัก

5.2.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ผังบริเวณของพิพิธภัณฑ์ดาบเหล็กน้ำพี้

พิพิธภัณฑดาบเหล็กน้ำพี้ เป็นอาคาร คสล. ชั้นเดียว รูปแบบสถาปัตยกรรมไทยประยุกต์ ภายในอาคารเป็นโถงกว้าง กลางห้องเป็นแท่นขนาดใหญ่ประดิษฐานดาบเหล็กน้ำพี้ที่ใหญ่ที่สุดในโลก สภาพภูมิทัศน์โดยรอบ เป็นลานสนามหญ้า มีการจัดสวนและปลูกไม้ยืนต้น ไม้ประดับ สภาพพื้นที่มีความเรียบร้อย สวยงาม

5.2.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน จังหวัดอุตรดิตถ์

5.2.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.30 – 17.30 น.

5.2.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม ไม่เก็บค่าเข้าชม

5.2.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์ดาบเหล็กน้ำพี้ เป็นพิพิธภัณฑ์ที่ก่อตั้งขึ้นโดยจังหวัดอุตรดิตถ์ เพื่อเฉลิมฉลองในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระชนมายุครบ 6 รอบ ใน พ.ศ.2542 เมื่อเริ่มดำเนินการจังหวัดอุตรดิตถ์ได้จัดสร้างดาบเหล็กน้ำพี้ขนาดใหญ่ขึ้น และจำเป็นต้องจัดสร้างสถานที่เพื่อประดิษฐานที่เหมาะสม เปิดให้ประชาชนเข้าชมอย่างเป็นทางการนับแต่วันที่ 7 มกราคม พ.ศ.2542 เป็นต้นมา

5.2.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ไม่มี

5.2.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเป็นเรื่องราวของเหล็กน้ำพี้ ซึ่งนำไปทำเป็นศาสตราวุธคู่พระหัตถ์ของพระมหากษัตริย์ไทยมาตั้งแต่โบราณ เช่น ดาบฟ้าฟื้นของขุนแผน พระแสงดาบและพระแสงของ้าวของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช พระขรรค์ของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช รวมถึง “ดาบนันทกาวุธ” ของพระยาพิชัยดาบหัก เพราะเชื่อกันว่าเหล็กน้ำพี้มีความขลังอยู่ในตัวเอง ในพิพิธภัณฑ์ยังเก็บรักษาเครื่องรางของขลังที่ทำจากเหล็กน้ำพี้ และยังจัดแสดงดาบเหล็กน้ำพี้ใหญ่ที่สุดในโลก

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) อาวุธจากเหล็กน้ำพี้

2.2) ผลิตภัณฑ์จากเหล็กน้ำพี้

2.3) ภาพถ่าย ภาพวาด

ภาพถ่ายห้องจัดแสดงและ
ตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ดาบเหล็กน้ำพี้ใหญ่ที่สุดในโลก
ยาว 9.24 เมตรหนัก 450
กิโลกรัม ใช้เหล็กน้ำพี้ 557.8
กิโลกรัม ฝักและด้ามดาบทำ
ด้วยไม้ประดู่ฝังลวดลายมุก
หุ้มปลอกเงินสลักลาย มีการ
แกะสลักลวดลายและลง
อักขระตัวอักษรขอม

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

5.2.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

5.2.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

ไม่มีข้อมูล

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป

อันดับ 2 เยาวชน นักเรียน นักศึกษา

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีเก็บสถิติ

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

ไม่มี

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

ไม่มี

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ไม่มี

5.2.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

1) พิพิธภัณฑ์พระยาพิชัยดาบหัก

2) หอวัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์

5.2.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ไม่มี

5.2.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดแข็ง

ที่ตั้งอยู่ในตัวเมือง เดินทางเข้าถึงได้ง่าย และอยู่บริเวณเดียวกับอนุสาวรีย์พระยาพิชัยดาบหัก และศาลากลางจังหวัด ซึ่งถือเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวจะต้องแวะมา จึงมีการดูแลรักษาอาคารสถานที่อย่างดี และมีผู้เข้าเยี่ยมชมอยู่เสมอ

5.2.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ไม่มีการกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

5.3 พิพิธภัณฑ์วัดกลาง

5.3.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์วัดกลาง ตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 53000

โทรศัพท์ 08-9566-9419

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

5.3.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 102 แยกเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 119 ตรงขึ้นไปประมาณ 1.5 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนเจริญธรรม ตรงไปประมาณ 300 เมตร ก็จะถึงวัดกลางธรรมสาร

5.3.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์วัดกลาง ตั้งอยู่ในวัดกลางธรรมสาร ตัวอาคารเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กสูง 2 ชั้น รูปแบบสถาปัตยกรรมทรงไทยประยุกต์ สำหรับสถาปัตยกรรมนั้น ด้านหน้าเป็นสนามหญ้ากว้าง เปิดมุมมองไปสู่อาคารพิพิธภัณฑ์ มีการจัดสวนตามพื้นที่ต่าง ๆ ปลูกไม้ยืนต้นและไม้ประดับ พร้อมทั้งมีศาลาพักผ่อน และงานประติมากรรมเรื่องราวในวรรณคดีไทย สภาพพื้นที่มีการดูแลอย่างดี เป็นระเบียบและสวยงาม

ผังบริเวณของวัดกลางธรรมสาร

ตัวอาคารและสภาพภูมิทัศน์ของ
พิพิธภัณฑ์วัดกลาง

5.3.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

วัดกลางธรรมสภา

พระครูกิตติธรรมนุยุต เจ้าอาวาสวัดกลางธรรมสภา

พระครูกิตติธรรมนุยุต

เจ้าอาวาสวัดกลางธรรมสภา

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

5.3.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

ต้องติดต่อประสานงานก่อนล่วงหน้า

5.3.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

 ไม่เก็บค่าเข้าชม

5.3.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

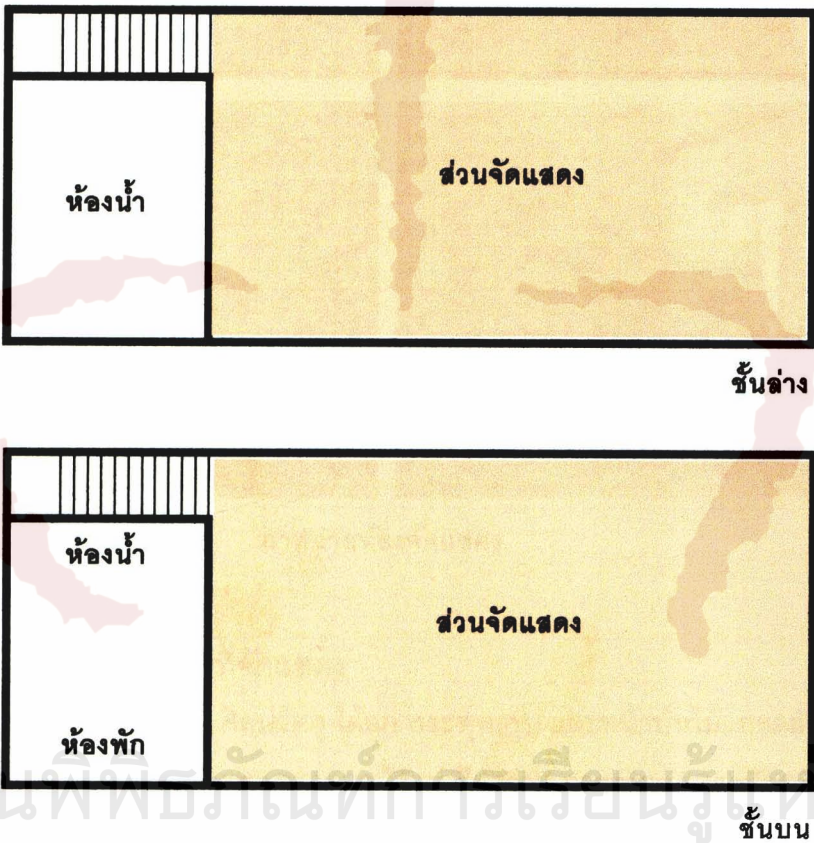
 พิพิธภัณฑ์วัดกลางจัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2549 โดยได้รับงบประมาณจากเทศบาลเมืองอุดรธานี และองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

5.3.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

 ไม่มี

5.3.9 ลักษณะการจัดแสดง

 1) แผนผังห้องจัดแสดง และลักษณะการจัดแสดง

ลักษณะการจัดแสดง

 เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา และวัฒนธรรมประเพณี

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป และหน้าบันไม้แกะสลัก

2.2) สิ่งของในพระพุทธศาสนา ได้แก่ หีบธรรม ภาพพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 และเครื่องใช้

2.3) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องกระเบื้อง และเครื่องทองเหลือง

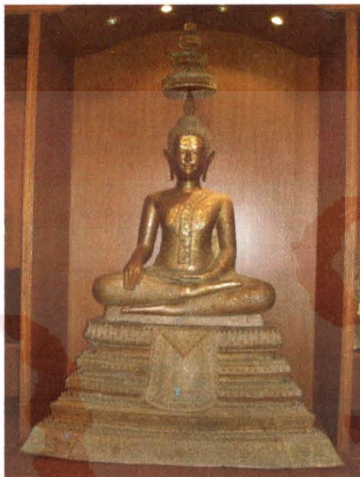
2.4) ผลิตภัณฑ์จากเหล็กน้ำพี้

2.5) ภาพถ่าย ภาพวาด

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

หลวงพ่อฟิกุล
ฉีวรเป็นลายดอกฟิกุล และ
พระเนตรทำด้วยมรกต

พระพุทธรูปทรงเครื่อง
ปางห้ามญาติ ทรงเครื่องทอง
น้อย หัตถ์ซ้ายห่มนุได้ และมี
ตุ้มหู

พระยุบ
เป็นพระพุทธรูปที่ตกจากหลัง
ช้าง ทำด้วยดินก มาจาก
อำเภอศรีสขาลัย

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว ไม่มีการจัด

5.3.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ยังไม่มีการทำทะเบียนอย่างเป็นระบบ
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

5.3.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
พิพิธภัณฑ์วัดกลาง บริหารจัดการโดยวัดกลางธรรมสาคร ขณะนี้ยังไม่มีบุคลากร
รับผิดชอบโดยตรง มีเพียงเจ้าอาวาสเป็นผู้ดูแล
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
อันดับ 2 เยาวชน นักเรียน นักศึกษา
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ไม่มี
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
ไม่มี
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
ไม่มีการจัด
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
มีการประสานขอความช่วยเหลือและคำแนะนำในการจัดนิทรรศการ จากสำนัก

พระพุทธศาสนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ กรมศิลปากร และหอจดหมายเหตุ

5.3.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ไม่มี

5.3.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ขาดบุคลากรในการดูแลพิพิธภัณฑ์
- 2) ยังไม่มีกล้องวงจรปิด ต้องใช้การเปิดไฟฟ้าส่องสว่างทั่วบริเวณ

5.3.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง

- 1) จุดอ่อน
 - ขาดบุคลากรและงบประมาณ
- 2) จุดแข็ง
 - วัตถุจัดแสดงเป็นสิ่งที่มีความค่าสูง

5.3.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ไม่มีการกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2552

5.4 พิพิธภัณฑ์วัดพระฝาง

Wat Phrafang Museum

5.4.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์วัดพระฝาง ตำบลผาจุ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 53000

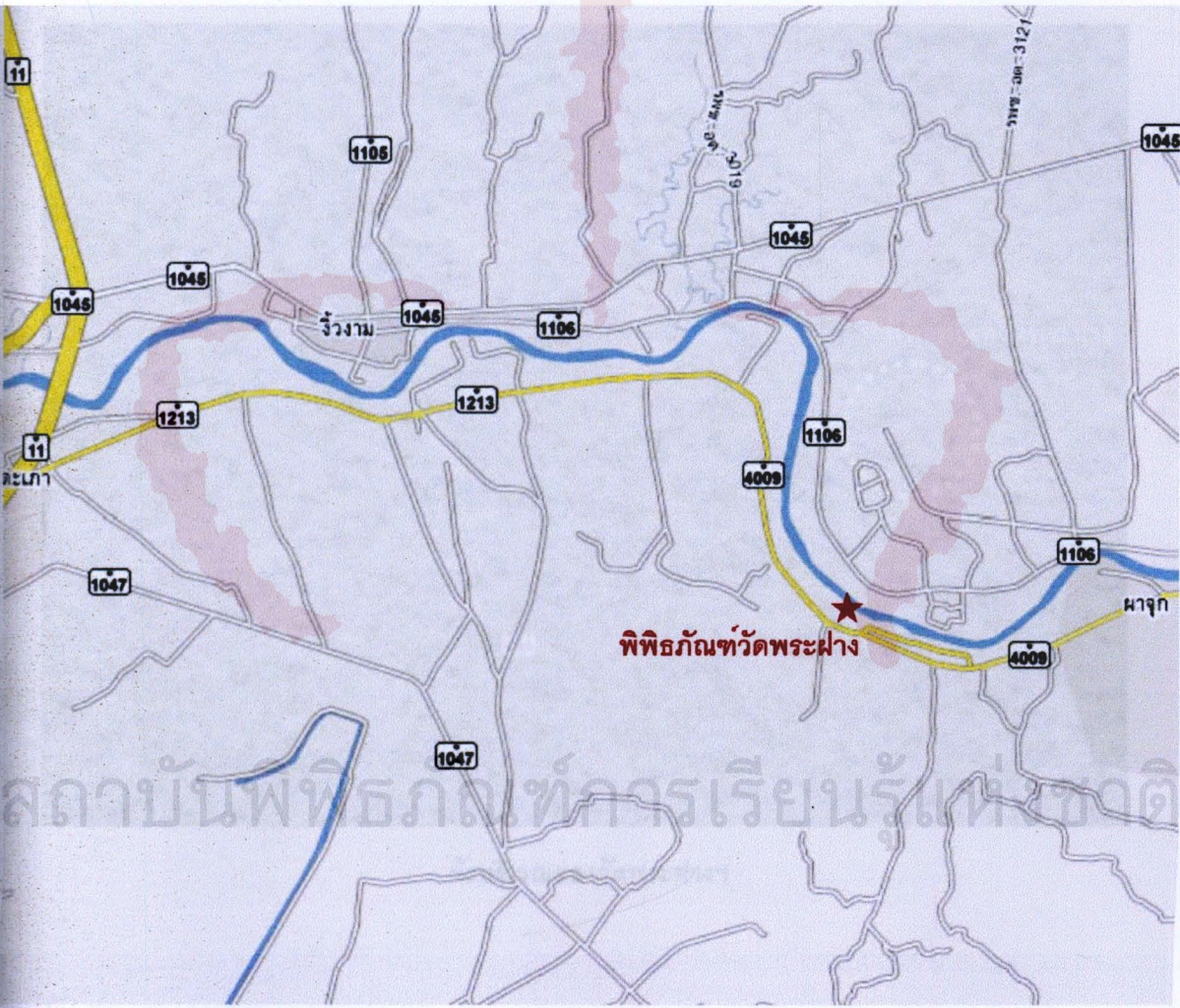
โทรศัพท์ 08-9958-8629 และ 08-9839-3639

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

5.4.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ใช้ทางหลวงหมายเลข 1045 (ถนนลำราญรีน) ออกจากตัวเมืองอุตรดิตถ์ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จนมาถึงทางแยกตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 ให้เลี้ยวขวาวกกลับมาทางไปจังหวัดพิษณุโลกประมาณ 2 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 1213 ตรงต่อเนื่องไปจนเข้าทางหลวงหมายเลข 4009 ระยะทางประมาณ 13 กิโลเมตร ก็จะถึงวัดพระฝางสว่างคบุรีมุนีนาถ

5.4.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์วัดพระฝาง ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของวัดพระฝางสว่างคบุรีมุนีนาถ ตัวอาคารเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ทรงไทยประยุกต์ สูง 2 ชั้น แต่เดิมเป็นกุฏิเจ้าอาวาสมาก่อน สำหรับสภาพภูมิทัศน์นั้น พื้นที่ด้านหน้าตัวอาคารเป็นสนามหญ้า เปิดมุมมองเข้ามาสู่ตัวอาคาร มีการปลูกต้นไม้ใหญ่และไม่ประดับบริเวณโดยรอบอาคารพิพิธภัณฑ์ สภาพพื้นที่มีการดูแลดี

ผังบริเวณของวัดพระฝาง

ตัวอาคารและสภาพภูมิทัศน์ของพิพิธภัณฑ์วัดพระฝาง

5.4.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

โรงเรียนวัดพระฝาง

อาจารย์เย็น ภูเล็ก

อาจารย์อนุสรณ์ ผลสวัสดิ์

อาจารย์เย็น ภูเล็ก
ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

อาจารย์อนุสรณ์ ผลสวัสดิ์
ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

5.4.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

ต้องติดต่อนัดหมายล่วงหน้า

5.4.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

5.4.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ในปี พ.ศ. 2544 – 2545 ทางจังหวัดอุตรดิตถ์ได้จัดงบประมาณเหลือจ่ายให้มาดำเนินงานพิพิธภัณฑ์ โดยมีคณะกรรมการซึ่งนำโดย อาจารย์เย็น ภูเหล็ก

5.4.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์วัดพระฝางจะเป็นสถานที่รวบรวมโบราณวัตถุต่าง ๆ ที่พบในเมืองสวรรคบุรี

5.4.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

มีนโยบายขยายห้องจัดแสดง โดยของงบประมาณสร้างอาคารพิพิธภัณฑ์โดยเฉพาะ

5.4.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับเรื่องราวทางพระพุทธศาสนา วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมประเพณี

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป, ศิลาจารึก, ไม้แกะสลัก และเครื่องปั้นดินเผา

2.2) สิ่งของในพระพุทธศาสนา ได้แก่ ตู้พระธรรม และเครื่องใช้

2.3) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องใช้ทองเหลือง และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน

2.4) เอกสารโบราณ จำพวกคัมภีร์โบราณ และสมุดข่อย

2.5) เงินตรา จำพวกธนบัตร และเหรียญกษาปณ์

2.6) ภาพถ่าย ภาพวาด

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

พระพุทธรูปยืน
พระพุทธรูปปางประทานอภัย
สมัยพระบรมโกศ

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

พระพุทธรูป
พระพุทธรูปไม้กฤษณา

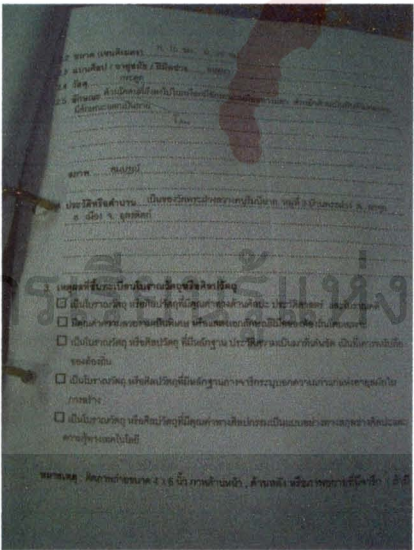
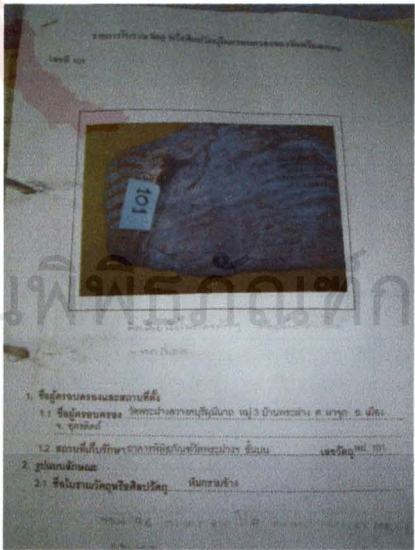

พระพุทธรูป
พระพุทธรูปไม้

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว
ไม่มีการจัด

5.4.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
กรมศิลปากรมาช่วยจัดทำทะเบียน

ตัวอย่างการทำทะเบียนวัตถุจัดแสดง

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

5.4.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

พิพิธภัณฑ์วัดพระฝางดูแลโดยโรงเรียนวัดพระฝาง มีเจ้าหน้าที่ประจำ 1 คน ทำหน้าที่นำชม เมื่อมีการนัดหมายมาก่อนล่วงหน้า

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 เยาวชน นักเรียน นักศึกษา

อันดับ 2 ประชาชนทั่วไป

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีมีการเก็บสถิติ

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

- ถ้ามีการนัดหมายล่วงหน้า จะมีเจ้าหน้าที่นำชม
- การเยี่ยมชมเป็นหมู่คณะ จะมีการฉายวีดิทัศน์แนะนำพิพิธภัณฑ์ที่โรงเรียนวัดพระฝางก่อน
- มีมัคคุเทศก์น้อย จากโรงเรียนวัดพระฝาง
- มีศูนย์ข้อมูลอยู่บริเวณโรงเรียนวัดพระฝาง
- มีลานจอดรถ

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

- เอกสารแผ่นพับ “ประวัติศาสตร์เมืองสวรรคบุรี”
- ประชาสัมพันธ์ทางสื่อโทรทัศน์และวิทยุ

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ประสานกับพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ รามคำแหง และสำนักศิลปากรสุโขทัย ในการจัดทำทะเบียนวัตถุจัดแสดง

5.4.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ไม่มี

5.4.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ขาดงบประมาณในการดูแลและดำเนินกิจการพิพิธภัณฑ์ให้เป็นระบบ เช่น ยังขาดระบบ
โทรศัพท์วงจรปิด, ขาดสัญญาณเตือนภัย, วัตถุจัดแสดงเสียหาย

.4.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดแข็ง

วัตถุจัดแสดงหลายชิ้นมีคุณค่าสูง

.4.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ไม่มีการกำหนดชัดเจน..

ข้อมูล ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

5.5 พิพิธภัณฑ์วัดใหญ่ท่าเสา

5.5.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์วัดใหญ่ท่าเสา 433 ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000

โทรศัพท์ 08-4815-2380

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

5.5.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

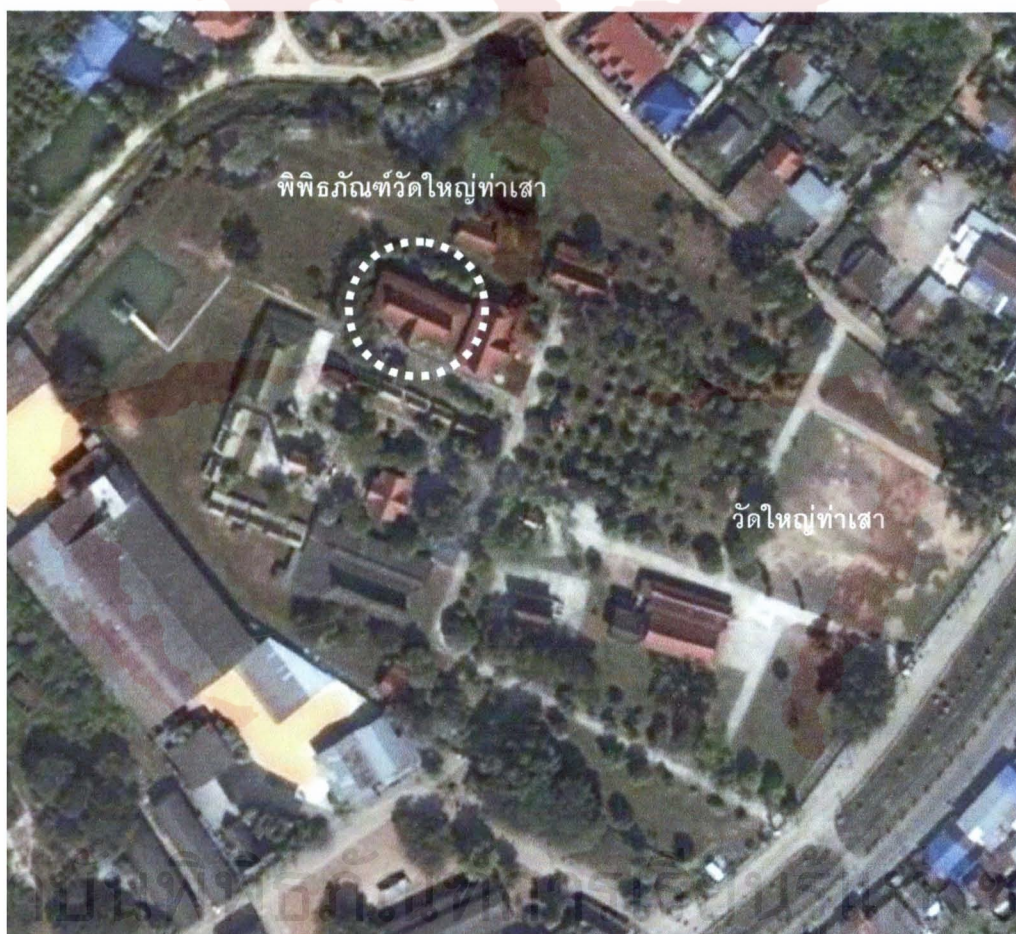

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ใช้ทางหลวงหมายเลข 1045 (ถนนลำราญรีน) ออกจากตัวเมืองอุตรดิตถ์ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือไปทางสถานีรถไฟท่าเสา ระยะทางจากทางแยกทางหลวงหมายเลข 1045 ตัดกับถนนอินใจมีประมาณ 3 กิโลเมตร ก็จะถึงวัดใหญ่ท่าเสา

5.5.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์วัดใหญ่ท่าเสา ตั้งอยู่ในพื้นที่ส่วนหลังของวัดใหญ่ท่าเสา ตัวอาคารเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ทรงไทยประยุกต์ สูง 2 ชั้น ชั้นล่างเป็นกุฏิเจ้าอาวาส ส่วนชั้นบนใช้เป็นพิพิธภัณฑ์สำหรับสภาพภูมิทัศน์นั้น มีการจัดสวนหย่อมรอบ ๆ ตัวอาคาร ด้านหน้าอาคารเป็นลานทางเดินเชื่อมกับพื้นที่อื่น สภาพพื้นที่มีการดูแลค่อนข้างดี

ผังบริเวณของวัดใหญ่ท่าเสา

ตัวอาคารและสภาพภูมิทัศน์ของพิพิธภัณฑ์วัดใหญ่ท่าเสา

5.5.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

วัดใหญ่ท่าเสา

พระครูวินัยธรไทย สปัญญา

พระครูวินัยธรไทย สปัญญา

ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

5.5.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

ต้องติดต่อนัดหมายล่วงหน้า

5.5.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

5.5.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์วัดใหญ่ท่าเสาเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 โดยพระครูวินัยธรไทย สปัญญา

เจ้าอาวาสได้รวบรวมวัตถุจัดแสดง มาจัดไว้ที่ชั้นบนของอาคารหอสวดมนต์

5.5.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

นโยบายของพิพิธภัณฑ์วัดใหญ่ท่าเสา คือการเป็นแหล่งเรียนรู้ อุทยานการศึกษา และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดอุตรดิตถ์

5.5.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ไม่มี

5.5.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับสิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา และวัฒนธรรม ประเพณี

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) สิ่งของในพระพุทธศาสนา ได้แก่ ตู้พระธรรม และเครื่องใช้
- 2.2) สิ่งของเครื่องใช้เกี่ยวกับพิธีกรรม ความเชื่อ
- 2.3) เอกสารโบราณ จำพวกคัมภีร์โบราณ

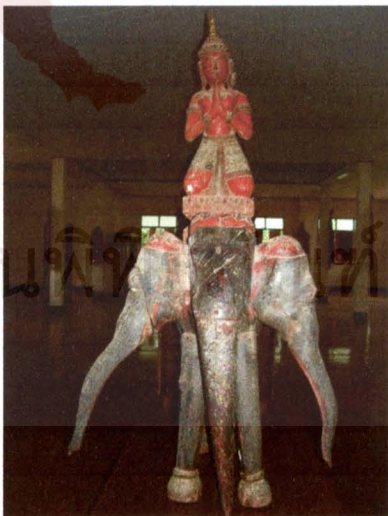

ภาพถ่ายตัวอย่างวัดตุ๊ดต๋อง

3) วัดตุ๊ดต๋องชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

พระยานมาศ 2 ลำคาน
ย้ายมาจากหอวัฒนธรรมฯ

ช้าง 3 เศียรขอมพน

ธรรมมาสน์
มีรูปสัตว์อยู่ด้านข้าง

ซอฟ้า
ทำจากเหล็กน้ำพี้

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว
ไม่มีการจัด

5.5.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

5.5.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

พิพิธภัณฑ์วัดใหญ่ท่าเสาดูแลโดยวัดใหญ่ท่าเสา ปัจจุบันยังไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำ

พิพิธภัณฑ์

- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
 - อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
 - อันดับ 2 เยาวชน นักเรียน นักศึกษา
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีการเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
 - ถ้ามีการนัดหมายล่วงหน้า ท่านเจ้าอาวาสจะเป็นผู้นำชม
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
 - เอกสารแผ่นพับ
 - หนังสือเกี่ยวกับวัดใหญ่ท่าเสา
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
ไม่มีการจัด
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
ไม่มี

5.5.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง
ไม่มี

5.5.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน
ขาดงบประมาณ และอาคารพิพิธภัณฑ์ที่เป็นสัดส่วน

5.5.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง
จุดอ่อน

- 1) พิพิธภัณฑ์อยู่ค่อนข้างห่างจากตัวเมือง
- 2) การเก็บรักษาวัตถุจัดแสดงยังไม่มีระบบที่ดี อาจทำให้เกิดความเสียหายได้

5.5.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้
ไม่มีการกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2552

5.6 พิพิธภัณฑ์ผ้าจกม่อนลับแล

5.6.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์ผ้าจกม่อนลับแล 98 หมู่ 6 ตำบลฝายหลวง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์

53130

โทรศัพท์ 0-5543-1439, 08-1785-2477

โทรสาร 0-5543-1439

E-Mail monlablae_ultaradit@hotmail.com

Website ไม่มี

5.6.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

สามารถเดินทางได้ใน 2 เส้นทาง คือ เส้นทางแรกใช้ทางหลวงหมายเลข 1041 ออกจากตัวเมืองอุดรธานีทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือไปอำเภอลับแล ใช้ระยะทางประมาณ 8 กิโลเมตร จะถึงทางแยกเข้าทางหลวงหมายเลข 1043 ส่วนอีกเส้นทางหนึ่งใช้ทางหลวงหมายเลข 102 เส้นเข้าเมืองอุดรธานี ก่อนถึงตัวเมืองให้แยกเข้าทางหลวงหมายเลข 1041 ขึ้นเหนือไปอำเภอลับแล ใช้ระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตร จะถึงทางแยกเข้าทางหลวงหมายเลข 1043 จากแยกทางหลวงหมายเลข 1043 ตรงขึ้นไปผ่านวัดม่อนปรางค์ และสวนสาธารณะม่อนจำศีล ใช้ระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร ก็จะถึงพิพิธภัณฑ์ผ้าจากม่อนลับแล

เส้นทางไปพิพิธภัณฑ์ผ้าจากม่อนลับแล

5.6.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารพิพิธภัณฑ์ผ้าจากม่อนลับแล เป็นกลุ่มอาคารไม้แบบล้านนา หลังคาทรงปั้นหยา มุงแป้นเกล็ด ความสูง 2 ชั้น และชั้นเดียว ตั้งต่อเนื่องกัน โอบล้อมไปด้วยสวนแบบธรรมชาติ ที่มีพรรณไม้หลากหลายชนิด ให้สภาพภูมิทัศน์ที่ร่มรื่น สวยงาม และอบอุ่น

ตัวอาคารและสภาพภูมิทัศน์ของพิพิธภัณฑ์ผ้าจากม่อนลับแล

ตัวอาคารและสภาพภูมิทัศน์ของพิพิธภัณฑ์ผ้าจกม่อนลับแล

- 5.6.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน
คุณกัญญาวีร์ ศิริกาญจนารักษ์
เจ้าของพิพิธภัณฑ์

คุณพิลาวรรณ การมูล
เจ้าหน้าที่ฝ่ายต้อนรับและบริการ

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

- 5.6.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ
เปิดทำการทุกวัน

- 5.6.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม
ไม่เก็บค่าเข้าชม

5.6.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

เนื่องจากเมืองลับแลมีผ้าขึ้นต้นจกจากฝีมือภูมิปัญญาท้องถิ่น เจ้าของจึงได้นำหัตถกรรมพื้นบ้านซึ่งมาจากอาชีพดั้งเดิมของชาวพื้นเมือง รวบรวมผ้าทอพื้นเมืองลับแลจากอดีตสู่ปัจจุบัน ร้อยเรื่องราวและกรรมวิธีผ่านชาวลับแลที่สั่งสมประสบการณ์มากกว่าครึ่งชีวิต

5.6.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ไม่มี

5.6.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเป็นเรื่องราวของภูมิปัญญา โดยภายในพิพิธภัณฑ์ประกอบด้วยห้องจัดแสดงผ้าขึ้นต้นจกโบราณ และการสาธิตทอผ้าขึ้นต้นจก ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่อธิบายเรื่องราวของพิพิธภัณฑ์แก่ผู้เข้าชม ตัวอาคารพิพิธภัณฑ์ชั้นบนจะเป็นส่วนจัดแสดงผ้า ส่วนชั้นล่างเป็นร้านจำหน่ายของที่ระลึกและผ้าทอพื้นเมืองของจังหวัดอุตรดิตถ์และจังหวัดใกล้เคียง บริเวณเดียวกันมีร้านอาหารให้บริการในบรรยากาศสบาย ๆ เป็นธรรมชาติ

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) ผ้าขึ้นตีนจก
- 2.2) ของใช้จากผ้าขึ้นตีนจก
- 2.3) การสาธิตการทอผ้าขึ้นตีนจก

ภาพถ่ายตัวอย่าง
วัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ไม่มี

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

5.6.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

5.6.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
พิพิธภัณฑ์ผ้าจากม่อนลับแล บริหารจัดการเองโดยเจ้าของสถานที่
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีการเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
 - มีเจ้าหน้าที่นำชม
 - ร้านของของที่ระลึก
 - ร้านอาหาร
 - ที่จอดรถ
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
 - เอกสารแผ่นพับ
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
ไม่มีการจัด
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
ไม่มี

5.6.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง
ไม่มี

5.6.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ไม่มี

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

5.6.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดแข็ง

เป็นพิพิธภัณฑ์เฉพาะเรื่องผ้าจาก ที่ตั้งอยู่ในถิ่นที่เป็นแหล่งภูมิปัญญาทางด้านนี้โดยตรง ทำให้มีวัตถุดิบที่ครบถ้วนสมบูรณ์ พิพิธภัณฑ์มีจุดขายที่โดดเด่น ที่สามารถเป็นทั้งแหล่งความรู้แก่ผู้เข้าชม และสร้างประโยชน์ให้ชุมชนท้องถิ่น

6.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ไม่มีการกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2552

5.7 พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นวัดพระแท่นศิลาอาสน์

5.7.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นวัดพระแท่นศิลาอาสน์ ตำบลทุ่งยั้ง อำเภอลับแล จังหวัดอุดรธานี 53130

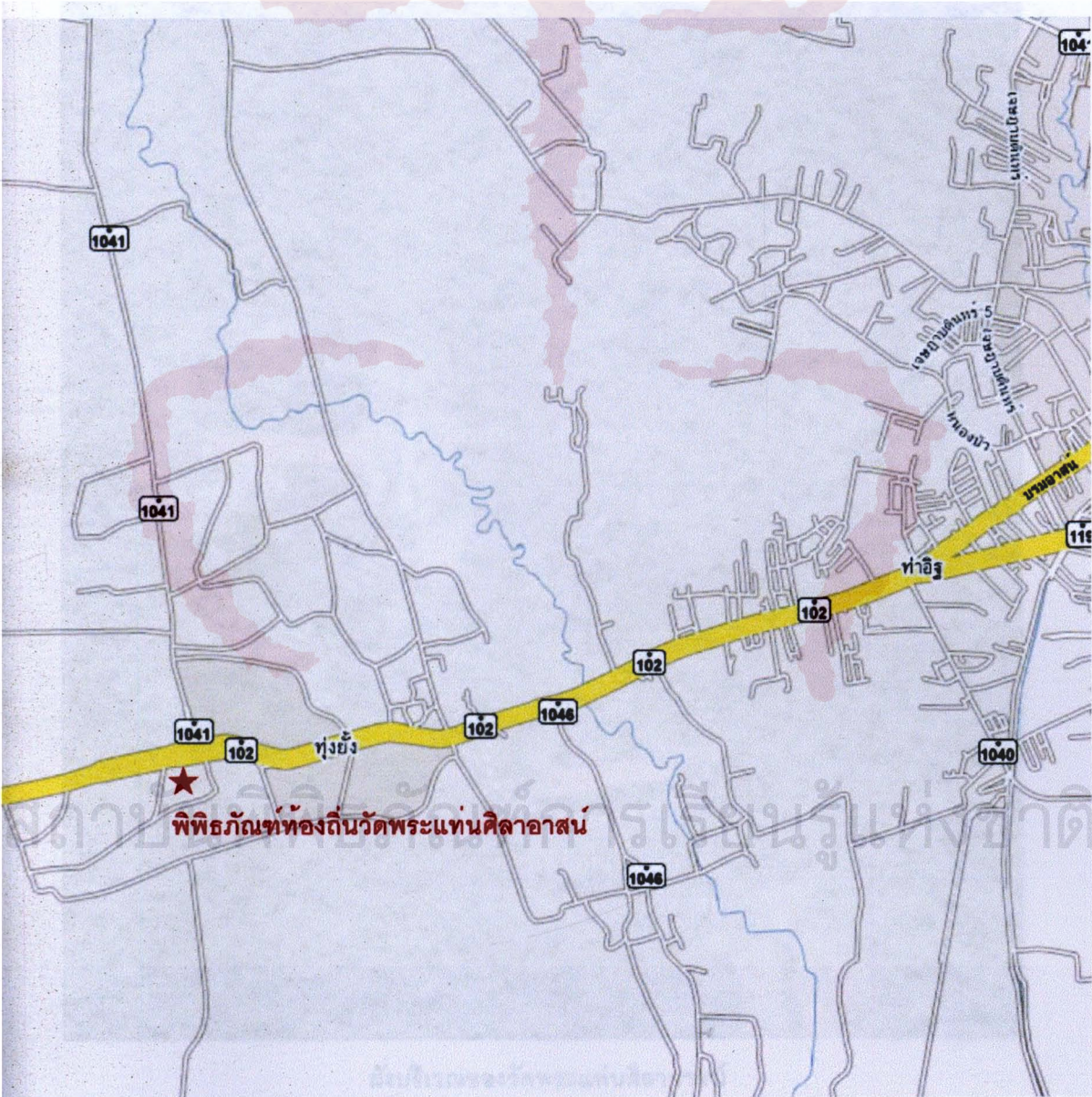
โทรศัพท์ 0-5544-2192, 08-9267-5644

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

5.7.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้
ใช้ทางหลวงหมายเลข 102 เส้นเข้าเมืองอุดรธานี ก่อนถึงตัวเมืองประมาณ 7 กิโลเมตร จะเป็นที่ตั้งของวัดพระแท่นศิลาอาสน์

5.7.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้
พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นวัดพระแท่นศิลาอาสน์ ตั้งอยู่ในอาคารไม้สักรูปแบบล้านนา ความสูง 2 ชั้น ซึ่งแต่เดิมเคยใช้เป็นศาลาการเปรียญมาก่อน สถาปนิกัศน์บริเวณพิพิธภัณฑ์จัดเป็นสวนป่าและสวนสมุนไพรที่มีความร่มรื่นและความเป็นธรรมชาติ สวนบริเวณทางเข้าสู่พิพิธภัณฑ์ทำเป็นชั่มต้นไม้และทางเดินผ่านสวน พร้อมทั้งปลูกไม้ดอกไม้ประดับเพื่อความสวยงามของพื้นที่

ผังบริเวณของวัดพระแท่นศิลาอาสน์

ตัวอาคารและสภาพภูมิทัศน์ของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นวัดพระแท่นศิลาอาสน์

5.7.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน
วัดพระแท่นศิลาอาสน์
พระครูสมุห์เฉลิมศิลป์ ชยปาโล

พระครูสมุห์เฉลิมศิลป์ ชยปาโล
ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

5.7.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ
เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 – 17.00 น.

5.7.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

5.7.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นวัดพระแท่นศิลาอาสน์ มีจุดเริ่มต้นมาจากพระครูสมุห์เฉลิมศิลป์ ขยปาโล ผู้ซึ่งนิยมการเก็บสะสมของเก่า เมื่อท่านได้มาบวชที่วัดพระแท่นศิลาอาสน์ ก็พบว่าที่วัดก็มีของเก่าที่มีค่าอยู่มาก จึงได้ทำการรวบรวมจัดเก็บให้เป็นหมวดหมู่ โดยใช้ความรู้ด้านการจัดพิพิธภัณฑ์จากการที่ท่านเคยรับราชการที่พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ รามคำแหง เมื่อของสะสมมีมากขึ้นจนไม่สามารถเก็บไว้ที่กุฏิท่านได้อีกต่อไป ท่านจึงขอใช้ศาลาการเปรียญหลังเก่าที่ไม่ได้ใช้งานแล้วจากท่านเจ้าอาวาส แล้วนำสิ่งของต่าง ๆ ไปจัดแสดงและเปิดเป็นพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเมื่อปี 2539

5.7.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นวัดพระแท่นศิลาอาสน์จัดตั้งขึ้นเพื่อการเป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน

5.7.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ไม่มี

5.7.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับวิถีชีวิต ภูมิปัญญา และศิลปวัฒนธรรม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ วิถีชีวิตชาวบ้าน ที่จัดแสดงเรื่องของการประกอบอาชีพ และชีวิตประจำวัน วิถีชีวิตชาววัง ที่จัดแสดงภาชนะเครื่องเคลือบ และวิถีชีวิตชาววัด ที่จัดแสดงเรื่องของพระพุทธศาสนา ในส่วนของสวนสมุนไพร ก็จัดทำป้ายข้อมูลในการให้ความรู้เกี่ยวกับพันธุ์ไม้แต่ละชนิด นอกจากนี้ในพื้นที่ชั้นล่างของอาคารก็จัดพื้นที่ไว้สำหรับผลงานภาพวาด และมีห้องสมุดไว้บริการอีกด้วย

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) ศาสนวัตถุ ศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป, ธรรมาสถ์ และวัตถุมงคล
- 2.2) สิ่งของในพระพุทธศาสนา จำพวกเครื่องใช้ประกอบศาสนกิจ, คัมภีร์ใบลาน

และสมุดข่อย

2.3) ภาชนะ จำพวกเครื่องปั้นดินเผา, เครื่องเคลือบ, เครื่องสังคโลก, เครื่องเบญจรงค์ และเครื่องทองเหลือง

2.4) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องมือการเกษตร, เครื่องมือทอผ้า, เครื่องจักสาน และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน

- 2.5) ภาพถ่าย ภาพเขียน

ภาพถ่ายตัวอย่าง
วัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ธรรมาสันหลวง
แกะสลักจากไม้ที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรง
ถวายวัดพระแท่นศิลาอาสน์

ธรรมาสัน บุษบก
กรมศิลปากรตรวจสอบแล้ว
พบว่ามียุ่เก่าแก่ถึงอยุธยา
ตอนกลาง

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว
ไม่มีการจัด

5.7.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
จัดบันทึกลงสมุด
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

5.7.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นวัดพระแท่นศิลาอาสน์ ดูแลโดยวัดพระแท่นศิลาอาสน์ และมีชุมชนมาช่วยในเรื่องการทำความสะอาด ปัจจุบันมีพระครูสมุห์เฉลิมศิลป์ ชยปาโลเป็นเจ้าหน้าที่เพียงคนเดียวของพิพิธภัณฑ์

- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
อันดับ 2 เยาวชน นักเรียน นักศึกษา
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีการเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ไม่มี
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
ไม่มี
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
ไม่มีการจัด
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
 - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ ได้ช่วยเหลือจัดหาอุปกรณ์ เช่น ตู้เอกสาร
 - อำเภอลับแลช่วยเรื่องงบประมาณเป็นบางส่วน

5.7.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ไม่มี

5.7.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ขาดงบประมาณ
- 2) ขาดบุคลากร
- 3) ขาดองค์ความรู้ในการบริหารพิพิธภัณฑ์

5.7.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

- 1) จุดอ่อน
 - ขาดองค์การสนับสนุนอย่างเป็นรูปธรรม
- 2) จุดแข็ง
 - พระแท่นศิลาอาสน์ เป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก ทำให้มีผู้แวะมาชมมัสการเสมอ

5.7.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ไม่มีการกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2552

5.8 พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน บ่อเหล็กน้ำพี้

5.8.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน บ่อเหล็กน้ำพี้ ตำบลน้ำพี้ อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์ 53230

โทรศัพท์ 0-5582-6048, 08-1474-0147

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

5.8.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 แยกเข้าทางหลวงหมายเลข 1047 ระยะทางประมาณ 24 กิโลเมตร ให้เลี้ยวขวาเข้าทางหลวงหมายเลข 1244 ตรงต่อไปประมาณ 100 เมตร ให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนน รพช.อต. 3056 บริเวณวัดน้ำพี จากนั้นใช้ระยะทางอีกประมาณ 3 กิโลเมตร ก็จะถึงพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน บ่อเหล็กน้ำพี

5.8.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน บ่อเหล็กน้ำพี มีลักษณะเป็นกลุ่มพิพิธภัณฑ์ที่ตั้งอยู่ล้อมรอบสวนสาธารณะ โดยมีทางเดินเชื่อมต่อถึงกัน ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ได้แก่

1) บ่อเหล็กน้ำพี เป็นบ่อแร่เหล็กโบราณขนาดใหญ่ จำนวน 2 บ่อ รอบบ่อมีการสร้างลูกกรงคอนกรีตกันโดยรอบ

2) พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน บ่อเหล็กน้ำพี จัดสร้างขึ้นในบริเวณพื้นที่บ่อแร่เหล็กโบราณ พื้นที่โดยรอบเป็นเนินสูงประกอบด้วยอาคารจัดแสดงของพิพิธภัณฑ์ที่มีลักษณะเป็นอาคารร่วมสมัยสร้างต่อเนื่องกัน 4 หลัง มีทางเชื่อมต่อกันภายใน อาคารแต่ละหลังเป็นห้องโถงกว้าง

3) ศาลพอบ่อเหล็กน้ำพี้ ภายในมีแท่นตั้งรูปเจ้าพอบ่อเหล็กน้ำพี้ทำด้วยปูนปั้นทาสีทอง
จำนวน 3 รูป

4) อาคารจำหน่ายของที่ระลึก เป็นอาคารโถงชั้นเดียว ทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ตั้งอยู่ใกล้บ่อ
เหล็กน้ำพี้ ตั้งตู้จำหน่ายของที่ระลึก ได้แก่ เครื่องประดับจากเหล็กน้ำพี้ พระพิมพ์จากเหล็กน้ำพี้

5) ศูนย์สาธิตปั้นลูกประคำ เป็นอาคารขนาดเล็กชั้นเดียว ทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า

6) พิพิธภัณฑ์เครื่องใช้โบราณ เป็นอาคารชั้นเดียว หลังคาทรงปั้นหยา

7) ศูนย์สถิติการตีดาบ เป็นอาคารโถงชั้นเดียว

5.8.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพี้

คุณสมคิด อ่อนดี นายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพี้

คุณภิญโญ แก้วอานา ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

คุณสมคิด ก้อนเพชร

เจ้าหน้าที่ให้ความรู้

คุณวงเดือน สอนเหนียว

เจ้าหน้าที่ให้ความรู้

5.8.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 – 17.00 น.

5.8.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

5.8.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน ป่อเหล็กน้ำพี้ สร้างขึ้นเพื่อจัดแสดงแหล่งบ่อแร่เหล็กโบราณในเขตอำเภอทองแสนขัน คนในท้องถิ่นเชื่อว่าเป็นแหล่งเหล็กน้ำพี้ เป็นแร่เหล็กที่มีคุณภาพดี อาวุธที่หล่อจากเหล็กที่บ่อเหล็กน้ำพี้สามารถป้องกันภูตผีปีศาจ และสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ทั้งยังเป็นวัตถุมงคลเมตตามหานิยม อยู่ยงคงกระพันชาตรี บำบัดและป้องกันสรรพโรคาพาธ ด้วยความสำคัญของบ่อแร่เหล็กโบราณแห่งนี้จึงมีผู้ลักลอบขุดหาสินแร่เหล็กและโบราณวัตถุที่คาดว่าอาจหลงเหลือในบ่อแร่เหล็ก นายอำเภอทองแสนขันจึงมีประกาศห้ามขุดค้นหาเหล็กน้ำพี้หรือโบราณวัตถุในเขตตำบลน้ำพี้ เมื่อวันที่ 30 มกราคม พ.ศ.2541 ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดอุตรดิตถ์ได้พิจารณาเห็นควรให้พัฒนาสถานที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน และในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมายุครบ 6 รอบ ในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ.2542 จังหวัดอุตรดิตถ์จึงดำเนินการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านบ่อเหล็กน้ำพี้ขึ้น โดยทำพิธีเปิดพิพิธภัณฑ์ไปเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ.2542

5.8.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน ป่อเหล็กน้ำพี้ จัดสร้างขึ้นเพื่อแสดงกรรมวิธีการขุดหาแร่เหล็ก การถลุงเหล็ก การตีเหล็ก และแสดงผลผลิตภัณฑ์ที่ได้จากเหล็กน้ำพี้

5.8.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพี้มีโครงการขยายส่วนจัดแสดง และจัดทำถนนเชื่อมโยงแหล่งเหล็กน้ำพี้ โดยใช้งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง

5.8.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

ในส่วนอาคารพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน ป่อเหล็กน้ำพี้ มีเนื้อหากการจัดแสดงเกี่ยวกับวิถีชีวิตและภูมิปัญญาที่เกี่ยวข้องกับเหล็กน้ำพี้ การจัดแสดงใช้หุ่นจำลองขนาดครึ่งเท่าและขนาดเท่าจริงเกี่ยวกับโลหะกรรมสมัยโบราณ และตำนานบ่อเหล็กน้ำพี้ ในอำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์ ผนังอาคารด้านในตั้งจัดวางโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุที่ทำจากเหล็กน้ำพี้ นอกจากนี้ ในบริเวณอาคารจัดแสดงยังติดตั้งเครื่องเสียงบรรยายประวัติการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์แห่งนี้และรายละเอียดการจัดแสดงในอาคาร ส่วนในพิพิธภัณฑ์

เครื่องใช้โบราณ จัดแสดงเกี่ยวกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมประเพณีของชาวอุตรดิตถ์ ผ่านการจัดแสดง
สิ่งของเครื่องใช้ และการใช้ภาพบรรยาย

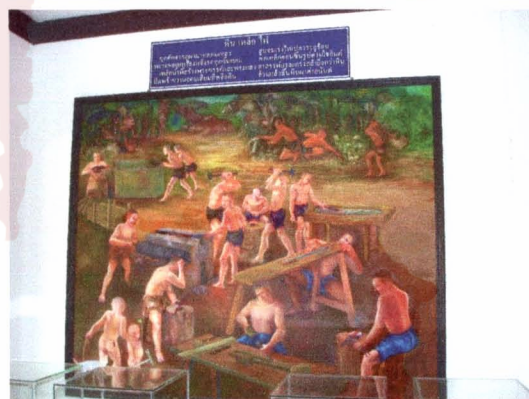
ภาพถ่ายห้องจัดแสดงพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน ป่อเหล็กน้ำพี้

ภาพถ่ายห้องจัดแสดงพิพิธภัณฑ์เครื่องใช้โบราณ

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ จากเหล็กน้ำพี้
- 2.2) หุ่นจำลอง
- 2.3) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องมือการเกษตร, เครื่องมือประมง, เครื่องมือทอผ้า, ผ้าทอ, เครื่องจักสาน, เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน และอาวุธ
- 2.4) ภาพถ่าย ภาพวาด

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เครื่องใช้โบราณ

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

บ่อเหล็กน้ำพี้

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

5.8.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
- ไม่มี
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
- ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
- ไม่มี

5.8.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
- พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน ป่อเหล็กน้ำพี้ บริหารจัดการโดยองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพี้ โดยมีบุคลากรประจำโครงการ ทั้งหมด 6 คน ประกอบด้วย
- เจ้าหน้าที่แนะนำ	2	คน
- คนสวน	3	คน
- คนทำความสะอาด	1	คน
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
- อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
- อันดับ 2 เยาวชน นักเรียน นักศึกษา
- 3) สถิติผู้เข้าชม
- ยังไม่มีเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
- เจ้าหน้าที่นำชม
 - ร้านอาหาร
 - ร้านขายของที่ระลึก
 - ลานจอดรถ
 - หากมาเป็นหมู่คณะ มีจัดสาริตการตีเหล็กให้ชม
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
- เอกสารแผ่นพับ

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ไม่มี

5.8.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

วนอุทยานแห่งชาติสักใหญ่

5.8.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ไม่มี

5.8.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- ขาดป้ายประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจน

2) จุดแข็ง

- การเป็นกลุ่มพิพิธภัณฑ์ที่มีองค์ประกอบหลายอย่าง ทำให้การชมไม่น่าเบื่อ

5.8.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ไม่มีการกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2552

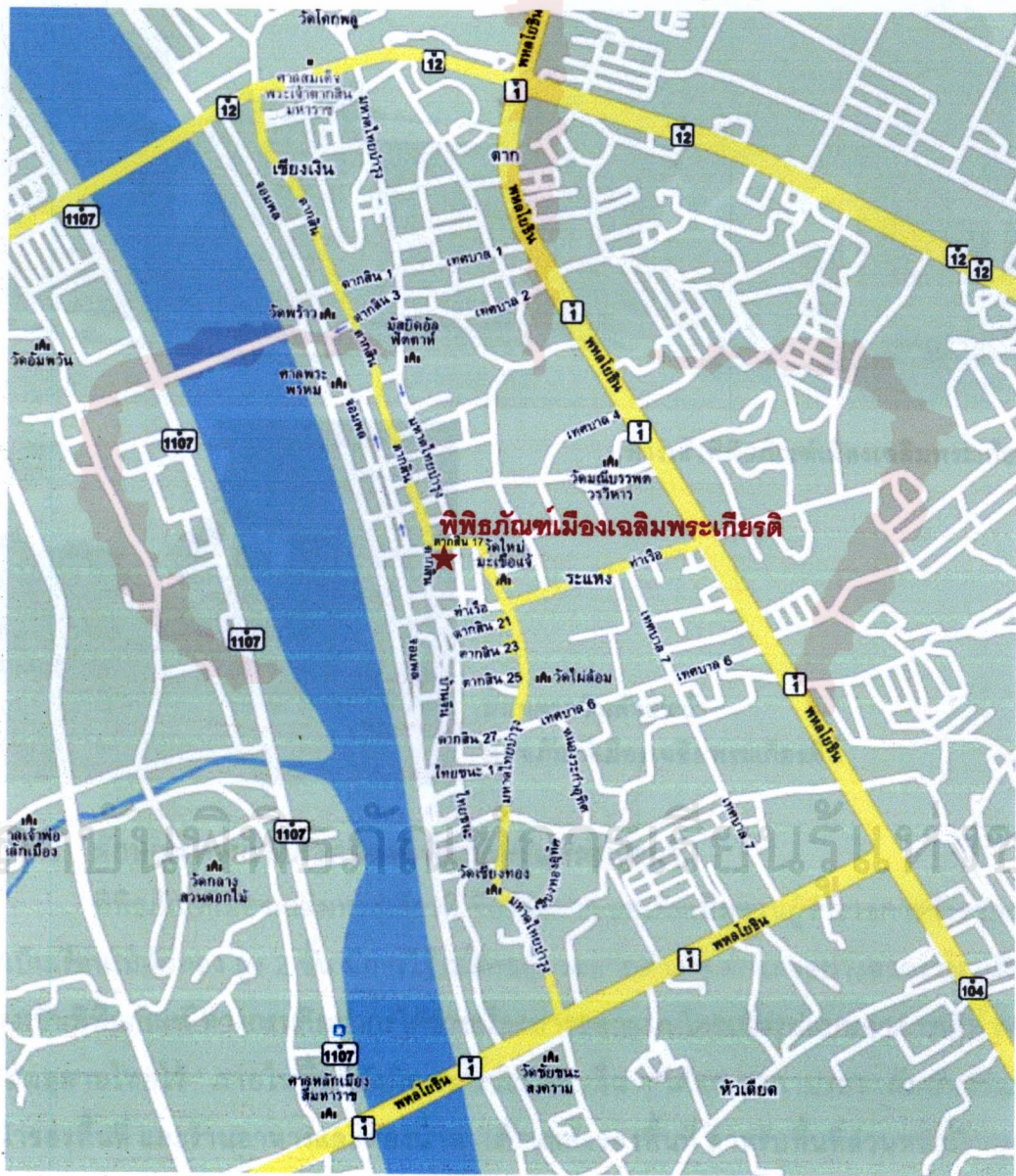
สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.1 พิพิธภัณฑ์เมืองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตาก

6.1.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์เมืองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตาก จวนผู้ว่าราชการจังหวัดตากหลังเก่า
ถนนตากสิน ตำบลระแหง อำเภอเมือง จังหวัดตาก 63000
โทรศัพท์ 08-2176-1377
โทรสาร ไม่มี
E-Mail ไม่มี
Website ไม่มี

6.1.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ข้ามสะพานกิตติขจร เมื่อลงสะพานให้
ชิดซ้ายเพื่อเลี้ยวเข้าถนนมหาดไทยบำรุง ตรงขึ้นไปตามถนนประมาณ 1.8 กิโลเมตร จะถึงทางบังคับให้ตรง
เข้าซอยตากสิน 17 จากนั้นให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนตากสินมาเล็กน้อย ทางด้านซ้ายมือจะถึงทางเข้า
พิพิธภัณฑ์เมืองเฉลิมพระเกียรติ หากใช้ทางหลวงหมายเลข 104 (ตาก-วังเจ้า) ให้ตรงผ่านสามแยกเข้าสู่
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ประมาณ 1 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนท่าเรือไป
ประมาณ 500 เมตร เลี้ยวขวาเข้าถนนมหาดไทยบำรุงอีกประมาณ 200 เมตร ตรงเข้าซอยตากสิน 17 แล้ว
ใช้เส้นทางเดียวกับเส้นทางแรก หรือหากใช้ทางหลวงหมายเลข 12 (ถนนจรดวิถีถ่อง) จากสุโขทัย เมื่อข้าม
แม่น้ำปิงมาแล้ว ให้เลี้ยวขวาเข้าถนนตากสินมาประมาณ 1.4 กิโลเมตร เลี้ยวแยกซ้ายเข้าซอยตากสิน
17 ไปเล็กน้อย ทางด้านซ้ายมือก็จะถึงทางเข้าพิพิธภัณฑ์เมืองเฉลิมพระเกียรติ

ทางเข้าพิพิธภัณฑ์เมืองเฉลิมพระเกียรติ

ถนนตากสินด้านหน้า
พิพิธภัณฑ์เมืองเฉลิมพระเกียรติ

6.1.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์เมืองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตาก แต่เดิมเป็นจวนผู้ว่าราชการจังหวัดตาก ตัว
อาคารเป็นเรือนไม้สักทอง สูง 2 ชั้น มีการใช้ไม้สักฉลุตลอดลายต่าง ๆ ตกแต่งอย่างสวยงาม เมื่อนำมา
ปรับปรุงเป็นพิพิธภัณฑ์ ทางกรมศิลปากรได้ช่วยเรื่องการออกแบบโดยเน้นรูปแบบอาคารเดิม ตลอดจน
รักษาไม้ฉลุลายไทยไว้ ภายในพื้นที่ยังมีอาคารประกอบอื่น ๆ ได้แก่ ศาลาประชาสัมพันธ์ข้อมูลทาง
ด้านหน้าของพื้นที่ และร้านอาหารและห้องน้ำทางด้านหลังของพื้นที่ สำหรับพื้นที่ส่วนหน้ามีการจัดสวน

เป็นลานสนามหญ้า พร้อมปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ อย่างสวยงาม รวมถึงมีเทวรูปพระพิฆเนศประดิษฐานอยู่ ตามแนวถนนทางเข้ามีการปลูกต้นไม้ใหญ่ตลอดแนว และในอนาคตจะติดตั้งแผ่นดินเผาภาพพระราชกรณียกิจ

ผังบริเวณของพิพิธภัณฑเมืองเฉลิมพระเกียรติ

อาคารพิพิธภัณฑเมืองเฉลิมพระเกียรติ

สภาพภูมิทัศน์บริเวณพิพิธภัณฑเมืองเฉลิมพระเกียรติ

6.1.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน เทศบาลเมืองตาก

คุณศิริภาณี จุมพिला
ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

6.1.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.00 - 17.00 น.

6.1.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม ไม่เก็บค่าเข้าชม

6.1.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารจวนผู้ว่าราชการจังหวัดตากเป็นอาคารที่มีคุณค่ายิ่งสำหรับชาวตาก เนื่องด้วยเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2504 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินจังหวัดตาก เพื่อทรงวางศิลาฤกษ์เขื่อนภูมิพล และทรงประทับที่อาคารจวนผู้ว่าราชการจังหวัดตาก ประกอบกับเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2544 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินจังหวัดตากเพื่อประกอบพระราชกรณียกิจ และเสด็จประทับที่อาคารจวนผู้ว่าราชการจังหวัดตากหลังนี้อีกครั้งหนึ่ง นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณแก่พสกนิกรจังหวัดตาก ตลอดจนมีความปลื้มปิติเป็นล้นพ้นที่อาคารจวนผู้ว่าฯ หลังเก่านี้ ได้เป็นสถานที่รองรับบาทพระบิดาและองค์สยามมกุฎราชกุมารของปวงชนชาวไทย

ในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในปี 2550 จังหวัดตากจึงจัดกิจกรรมจัดสร้างพิพิธภัณฑ์เมืองจังหวัดตาก เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสสมหามงคลดังกล่าวนี้ โดยปรับปรุงอาคารจวนผู้ว่าราชการจังหวัดตากหลังเก่าเป็นพิพิธภัณฑ์เมืองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตาก ทั้งนี้ใช้งบประมาณ 10 ล้านบาท โดยเทศบาลเมืองตากให้การสนับสนุนด้านงบประมาณเป็นส่วนใหญ่ และกรมศิลปากร โดยสำนักศิลปากรที่ 6 จังหวัดสุโขทัย ได้ให้การสนับสนุนการออกแบบก่อสร้าง ทั้งนี้ได้เริ่มดำเนินการงานบูรณะปรับปรุงมาตั้งแต่วันที่ 12 มิถุนายน 2550

และเมื่อค่ำวันที่ 15 ตุลาคม 2551 จังหวัดตากได้จัดงาน “50 ปี แห่งรอยพระบาทที่ยาตรา” และ “เปิดอาคารพิพิธภัณฑ์เมืองเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา”

6.1.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

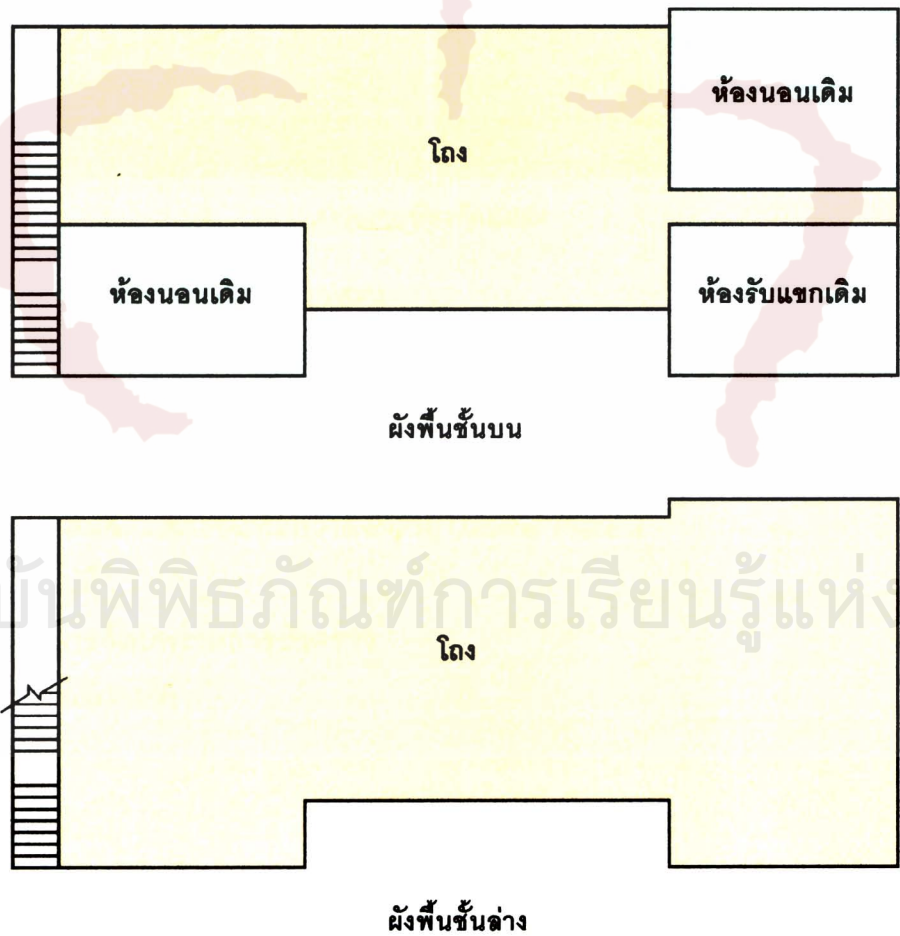
พิพิธภัณฑ์เมืองเฉลิมพระเกียรติจะเป็นสถานที่จัดแสดงและรวบรวมโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ทรัพยากรทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดตาก ที่มีอยู่จำนวนมากและเก็บรักษาไว้กระจัดกระจายในที่ต่างๆ ให้มาอยู่ในที่เดียวกัน ให้ประชาชนได้มาศึกษาเยี่ยมชมได้อย่างสะดวก รวมทั้งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดตากต่อไป

6.1.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

- 1) ดำเนินการในส่วนจัดแสดงให้ครบถ้วนตามแผนงานที่กำหนดไว้
- 2) ดำเนินการโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณพิพิธภัณฑ์เมืองเฉลิมพระเกียรติ

6.1.10 ลักษณะการจัดแสดง

- 1) แผนผังห้องจัดแสดง และลักษณะการจัดแสดง

ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ โบราณคดี และงานอนุรักษ์สถาปัตยกรรม โดยชั้นบนจัดเป็นห้องแสดงพระราชกรณียกิจที่เป็นภาพถ่าย และอื่น ๆ ส่วนชั้นล่างจัดเป็นห้องแสดงสิ่งของมีค่าของจังหวัดตาก แต่ในปัจจุบันยังไม่ได้ดำเนินการติดตั้งวัตถุจัดแสดง

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

ปัจจุบันมีเพียงการติดตั้งภาพถ่ายเก่าของท่านเจ้าของเรือน และผู้ว่าราชการจังหวัดตากคนแรก, ภาพวาด แผ่นผังอาคารและส่วนประกอบต่าง ๆ, ภาพการบูรณะอาคาร รวมถึงภาพแผนงานโครงการการดำเนินการจัดแสดง และการปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่

3) วัตถุจัดแสดงชั้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ไม่มี

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

6.1.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ไม่มี
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

6.1.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
พิพิธภัณฑ์เมืองเฉลิมพระเกียรติ บริหารจัดการโดยเทศบาลเมืองตาก โดยมีเจ้าหน้าที่

ดูแลประจำ 1 คน

- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
อันดับ 2 เด็ก นักเรียน นักศึกษา
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ไม่มี
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
เอกสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
ไม่มีการจัด
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
ไม่มี

6.1.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

- 1) ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดตาก โรงเรียนตากพิทยาคม
- 2) ตรอกบ้านจีน

6.1.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ไม่มี

6.1.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- ยังไม่มีการจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์

2) จุดแข็ง

- ตั้งอยู่ในตัวเมืองตาก เดินทางเข้าถึงได้ง่าย
- อาคารพิพิธภัณฑ์เป็นอาคารเก่าที่มีคุณค่า

6.1.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ดำเนินการตามแผนงานการจัดแสดงและการปรับปรุงภูมิทัศน์

ข้อมูล ณ วันที่ 3 มิถุนายน 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.2 ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดตาก โรงเรียนตากพิทยาคม

6.2.1 ที่อยู่และการติดต่อ

ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดตาก โรงเรียนตากพิทยาคม เลขที่ 12 ถนนท่าเรือ ตำบลระแหง
อำเภอเมือง จังหวัดตาก 63000

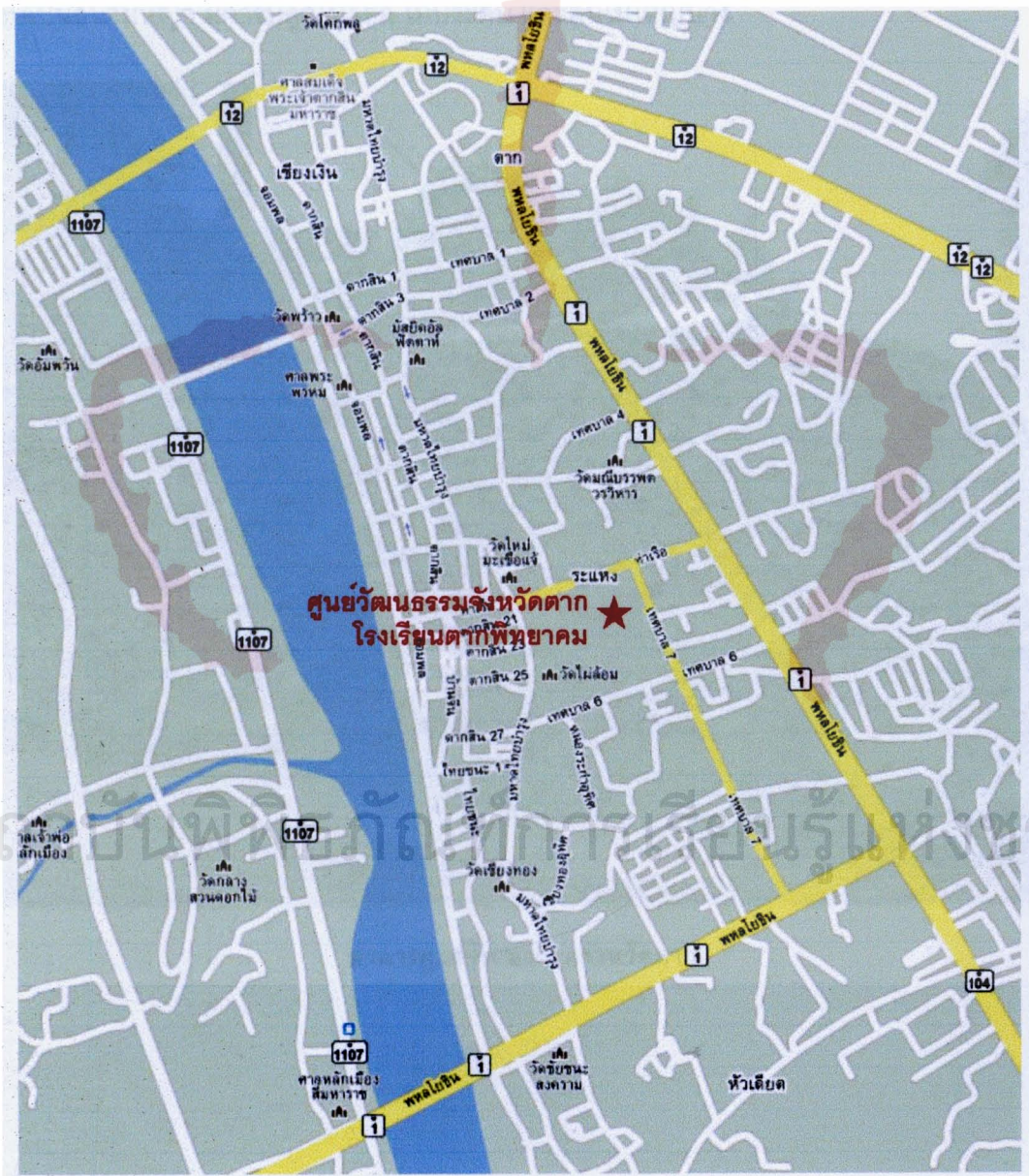
โทรศัพท์ 0-5551-1134

โทรสาร 0-5554-0248

E-Mail **ไม่มี**

Website ไม่มี

6.2.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ข้ามสะพานกิตติขจร เมื่อลงสะพานมาประมาณ 900 เมตร ให้เลี้ยวเข้าถนนเทศบาล 7 ตรงขึ้นไปประมาณ 1.1 กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายเข้าถนนท่าเรือเลยไปเล็กน้อยทางด้านซ้ายมือจะถึงทางเข้าโรงเรียนตากพิทยาคม หากใช้ทางหลวงหมายเลข 104 (ตาก-วังเจ้า) ให้ตรงเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ประมาณ 1 กิโลเมตร หรือหากใช้ทางหลวงหมายเลข 12 (ถนนจรดวิถีถ่อง) จากสุโขทัย ก็ให้เข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ประมาณ 1.3 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวเข้าถนนท่าเรือไปประมาณ 200 เมตร ทางด้านซ้ายมือจะถึงทางเข้าโรงเรียนตากพิทยาคม

6.2.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดตาก เป็นอาคารไม้ชั้นเดียว หลังคาทรงปั้นหยา บริเวณโดยรอบเป็นสนามหญ้า มีการปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ และต้นไม้ใหญ่บ้าง

อาคารศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดตาก

6.2.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน โรงเรียนตากพิทยาคม

อาจารย์อรรทัย ธิวงศ์คำ
รองผู้อำนวยการโรงเรียน

อาจารย์รุ่งเดือน ศิริมลิษฐ์
ผู้ดูแลศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดตาก

6.2.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ เปิดทำการตามวันและเวลาราชการ

6.2.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม ไม่เก็บค่าเข้าชม

6.2.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดตาก โรงเรียนตากพิทยาคม เปิดดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2522 มีการจัดแสดงสิ่งของเครื่องใช้ และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน เป็นคลังความรู้ทางวัฒนธรรมท้องถิ่น แต่ปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์อาคารไปใช้เป็นสถานที่ฝึกซ้อมดนตรีและนาฏศิลป์ของเด็กนักเรียน

6.2.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ไม่มี

6.2.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับวิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) ภาพถ่ายเก่า

2.2) หน้าบ้านไม้

2.3) ของใช้ประจำวันในอดีต

2.4) รางวัลเชิดชูเกียรติ

2.5) การเก็บรวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านต่างๆ ของชุมชน

ภาพถ่ายห้องจัดแสดงและตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ไม่มี

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

6.2.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ใช้การจดบันทึก
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

6.2.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดตาก บริหารจัดการโดยโรงเรียนตากพิทยาคม โดยมีอาจารย์

ผู้รับผิดชอบดูแลโดยตรง 2 ท่าน

- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 นักเรียน
อันดับ 2 ประชาชนทั่วไป
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีการเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ไม่มี
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
ไม่มี
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
ไม่มีการจัด
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
ไม่มี

6.2.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

- 1) พิพิธภัณฑ์เมืองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตาก
- 2) ตรอกบ้านจีน

6.2.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ขาดการสนับสนุนการดำเนินงานจากทางโรงเรียน

6.2.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดอ่อน

สถานที่ถูกปรับเปลี่ยนไปใช้สำหรับกิจกรรมอื่นของทางโรงเรียน ทำให้ลักษณะของการเป็นพิพิธภัณฑ์หรือแหล่งเรียนรู้ถูกลดบทบาทจนกลายเป็นเพียงห้องเก็บของเก่าเท่านั้น

6.2.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 2 มิถุนายน 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.3 ตรอกบ้านจีน

Trok Ban Chin

6.3.1 ที่อยู่และการติดต่อ

ชุมชนตรอกบ้านจีน ถนนบ้านจีนและถนนจอมพล ตำบลระแหง อำเภอเมือง จังหวัดตาก 63000

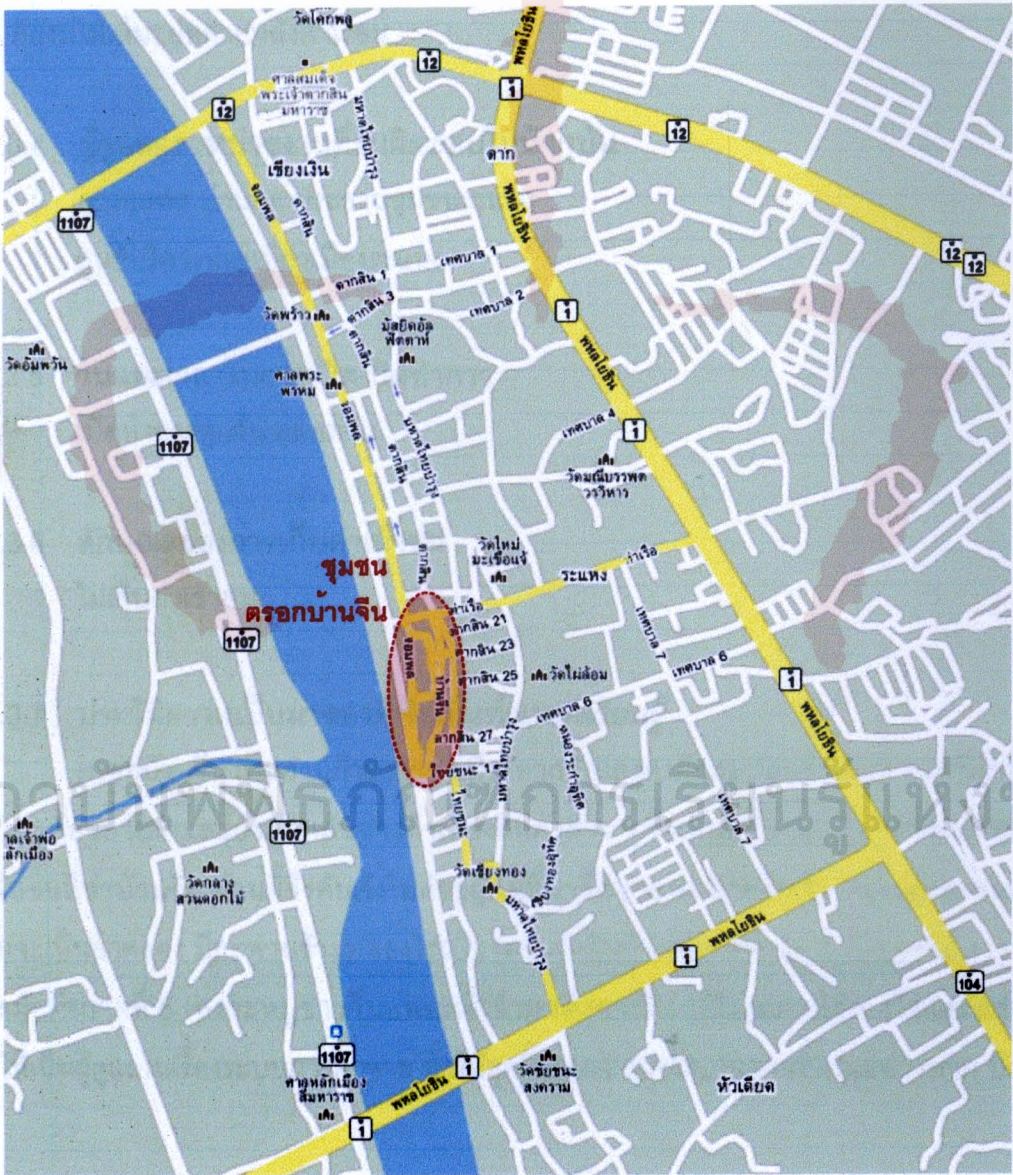
โทรศัพท์ 0-5554-1483

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

6.3.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ข้ามสะพานกิตติขจร เมื่อลงสะพานให้ชิดซ้ายเพื่อเลี้ยวเข้าถนนมหาดไทยบำรุง ตรงขึ้นไปประมาณ 900 เมตร เลี้ยวซ้ายเข้าซอยไทยชนะ 1 ไปประมาณ 200 เมตร ก็จะถึงทางแยกเข้าถนนจอมพลและถนนบ้านจีน ซึ่งเป็นที่ตั้งของชุมชนตรอกบ้านจีน หากใช้ทางหลวงหมายเลข 104 (ตาก-วังเจ้า) ให้ตรงเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ประมาณ 1 กิโลเมตร หรือหากใช้ทางหลวงหมายเลข 12 (ถนนจรดวิถีถ่อง) จากสุโขทัย ก็ให้เข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ประมาณ 1.3 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวเข้าถนนท่าเรือไปประมาณ 800 เมตร ก็จะถึงทางแยกเข้าถนนบ้านจีน

6.3.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

บ้านจีนเป็นชุมชนการค้าชาวจีนที่มีอายุต่อเนื่องมายาวนาน ถึงแม้ในปัจจุบันสภาพความรู้เรื่องทางการค้าจะไม่หลงเหลืออยู่แล้ว แต่สภาพบ้านเรือนแบบเก่า ๆ ที่ยังคงสถาปัตยกรรมเดิมค่อนข้างสมบูรณ์ ก็ยังมีให้เห็นอยู่หลายหลังคาเรือน

6.3.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

คุณสหพล ปานกุล ประธานชุมชนระแหง

ศูนย์บริการท่องเที่ยวเมืองระแหง

6.3.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตลอดวัน

6.3.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

6.3.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ตรอกบ้านจีน เป็นย่านค้าขายของเมืองตากตั้งแต่ช่วงต้นกรุงรัตนโกสินทร์ สมัยที่ลำน้ำแม่ปิงยังไม่ถูกถมเพื่อขยายฝั่งและยังเป็นเส้นทางลำเลียงสินค้าต่าง ๆ ซึ่งเป็นเครื่องอุปโภค บริโภคที่ส่งมาจากปากน้ำโพขึ้นที่ท่าบ้านจีน ย่านนี้จึงคับคั่งไปด้วยผู้คนที่มาซื้อขาย ขนถ่ายสินค้า บริเวณชุมชนแห่งนี้ในสมัยก่อนจะเป็นลำคลอง มีสะพานข้ามคลองใช้เป็นจุดขนส่งสินค้าและการเดินทาง เป็นจุดที่มีความสำคัญมากในสมัยรัชกาลที่ 5 เพราะหมู่ชาวจีนอพยพที่เข้ามาทำการค้า ได้รับความไว้วางใจและแต่งตั้งจากทางการให้เป็นผู้ดูแลในเรื่องระบบการค้าขาย ทำให้ยุคนี้เกิดความเจริญกับย่านนี้เป็นอย่างมาก บ้านจีนใน

สมัยนั้นมีแต่ลูกหลานจีนดำเนินการค้าขาย ปลูกบ้าน ร้านค้า และเริ่มมีถนนหนทางแต่เป็นเพียงทางเดินเท้า ร้านค้าจะมีของขายทุกอย่าง มีร้านขายถ้วยชาม ร้านผ้า ร้านหนังสือเรียน ร้านเครื่องอุปโภคบริโภคในครอบครัว อาคารในตรอกบ้านจีนจะมุงหลังคาบ้านชนกัน จึงเป็นที่ร่มใช้เดินถึงกันได้ตลอด ตรอกบ้านจีนเริ่มซบเซาลงหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี 2484 การค้าขายได้ขยายขึ้นไปทางทิศเหนือ ร้านค้าจึงเริ่มอพยพไปอยู่ที่อื่น ปัจจุบันบ้านจีนจึงหลงเหลือแต่เพียงบ้านเก่า ไม่มีย่านการค้าที่เจริญรุ่งเรืองให้เห็นอีก

6.3.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ชาวชุมชนตรอกบ้านจีนต้องการที่จะอนุรักษ์อาคารเก่า และข้าวของเครื่องใช้สมัยโบราณ เพื่อแสดงถึงความเป็นย่านประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเมือง และสามารถพัฒนาไปเป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดตากได้

6.3.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

- 1) การปรับปรุง ซ่อมแซม และอนุรักษ์บ้านเก่า
- 2) การปรับปรุงถนน และระบบสาธารณูปโภค
- 3) การรวบรวมข้าวของเครื่องใช้เก่า

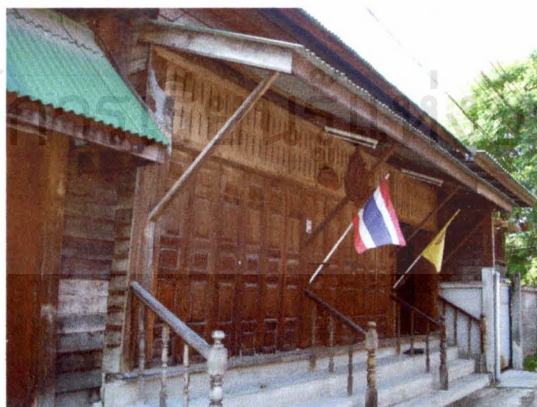
6.3.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

ผู้ที่มาเยี่ยมชมจะได้เห็นบ้านและเรือนแถวเก่า ที่ยังคงรักษารูปแบบเดิมในอดีต และสัมผัสกับวิถีชีวิตอันเรียบง่ายของชาวชุมชนบ้านจีน

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) สถาปัตยกรรม
- 2.2) วิถีชีวิต

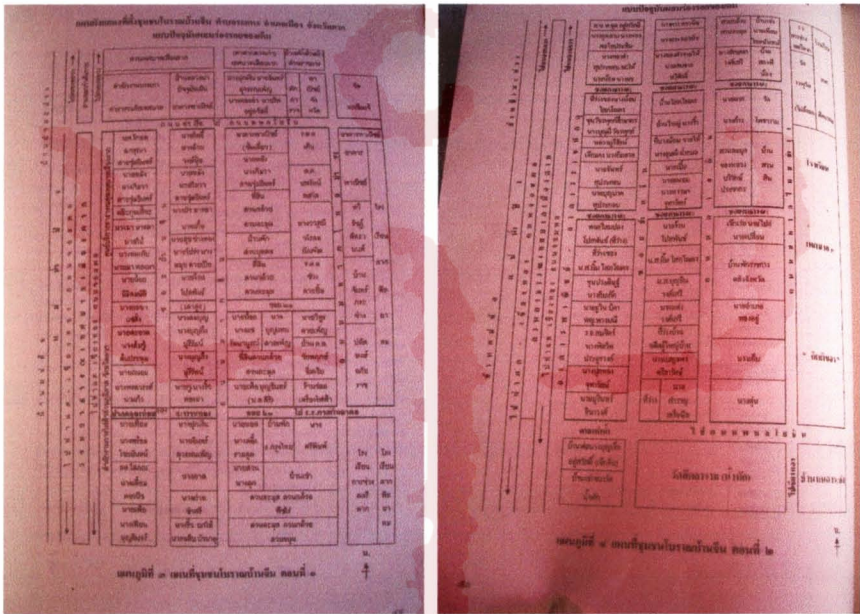
ภาพถ่ายตัวอย่างวัดภู่วัดจตุรพักตรพิมาน

- สถานที่สำคัญที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
- 3) วัดภู่วัดจตุรพักตรพิมาน (Master Pieces)
ไม่มี
 - 4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว
ไม่มีการจัด

6.3.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

เคยมีการทำแผนที่ชุมชนโบราณบ้านจีน และปัจจุบันทางอาจารย์จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้เข้ามาช่วยสำรวจและจัดทำแผนผังชุมชน

แผนที่ชุมชนโบราณบ้านจีน

การสำรวจและจัดทำแผนผังชุมชน

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

6.3.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

ในปี 2551 ได้มีการตั้งกรรมการชุมชน คณะกรรมการประกอบด้วยคนในชุมชนจำนวน 47 หลังคาเรือน เพื่อดำเนินงานการพัฒนาชุมชนตรอกบ้านจีน

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป

อันดับ 2 นักท่องเที่ยว

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีเก็บสถิติ

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

ไม่มี

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

หนังสือ "สายสัมพันธ์ชุมชนบ้านจีน" โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดตาก

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

ไม่มีการจัด

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ได้รับการสนับสนุนทางวิชาการจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร

ลาดกระบัง

6.3.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

1) พิพิธภัณฑ์เมืองเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตาก

2) ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดตาก โรงเรียนตากพิทยาคม

6.3.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินงานพัฒนาชุมชน

6.3.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- ยังขาดการให้ข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ แก่ผู้มาเยี่ยมชม
- การพัฒนาต้องใช้งบประมาณมากและใช้ระยะเวลานาน

2) จุดแข็ง

- ชุมชนมีความเข้มแข็ง ร่วมมือร่วมใจกันในการพัฒนาพื้นที่
- หน่วยงานราชการและองค์กรการศึกษา สนใจให้ความช่วยเหลือ
- จังหวัดตากช่วยด้านการประชาสัมพันธ์ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

6.3.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 3 มิถุนายน 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.4 พิพิธภัณฑวัตถุขัณฑ์ขณะสงคราม

Wat Chai Chana Songkham Museum

6.4.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์วัดชัยชนะสงคราม วัดชัยชนะสงคราม ตำบลเชียงเงิน อำเภอเมือง จังหวัดตาก
63000

โทรศัพท์ 0-5551-3990, 08-1953-4941

โทรสาร ไม่มี

E-Mail **ไม่มี**

Website ไม่มี

6.4.2 แผนกที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ข้ามสะพานกิตติขจร เมื่อลงสะพานให้
ชิดซ้ายเพื่อเลี้ยวเข้าถนนมหาดไทยบำรุง ตรงขึ้นไปประมาณ 500 เมตร เลี้ยวซ้ายเข้าซอยไทยชนะ 10 แล้ว
เลี้ยวซ้ายกลับเข้าถนนไทยชนะ ตรงมาตลอดได้สะพาน ก็จะถึงถนนหน้าวัดชัยชนะสงคราม หากใช้ทางหลวง
หมายเลข 104 (ตาก-วังเจ้า) หรือทางหลวงหมายเลข 12 (ถนนจรดวิถีถ่อง) จากสุโขทัย ก็ให้เข้าทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ก่อนขึ้นสะพานกิตติขจร ให้เลี้ยวซ้ายก็จะถึงถนนหน้าวัดชัยชนะ
สงคราม

6.4.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์วัดชัยชนะสงคราม ตั้งอยู่ในวิหารซึ่งอยู่ทางด้านหน้าของวัด สภาพภูมิทัศน์
โดยรอบวิหาร ทางด้านหน้าเป็นลานคอนกรีตโล่ง ส่วนด้านข้างและด้านหลัง เป็นสนามหญ้า ปลูกไม้
ประดับ และต้นไม้ใหญ่ บรรยากาศมีความร่มรื่น และเป็นระเบียบเรียบร้อย เมื่อมองจากทางเข้าวัดจะมี
มุมมองที่เห็นวิหารได้อย่างชัดเจน

ผังบริเวณวัดชัยชนะสงคราม

พิพิธภัณฑวัดชัยชนะสงครามและสถาปณมิตส์

6.4.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

วัดชัยชนะสงคราม

พระครูโสภณชยาภรณ์ เจ้าอาวาสวัดชัยชนะสงคราม

พระครูโสภณชยาภรณ์

เจ้าอาวาสวัดชัยชนะสงคราม

6.4.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เนื่องจากพิพิธภัณฑสถานไม่ได้เปิดอย่างเป็นทางการ การเข้าชมจึงต้องติดต่อล่วงหน้า

6.4.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

6.4.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑสถาน/แหล่งเรียนรู้

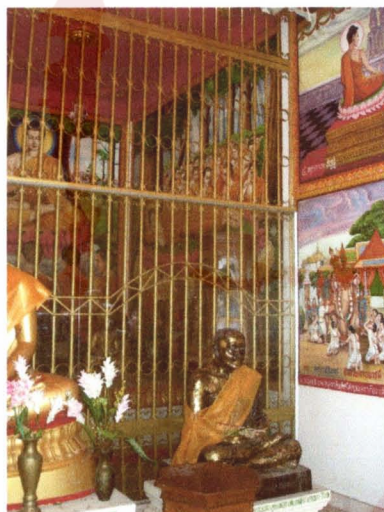
วัดชัยชนะสงครามสร้างขึ้นเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2258 เดิมชื่อวัดท่าชัยหรือวัดดอนท่าชัย แต่ชาวบ้านนิยมเรียกว่า วัดท่าแค ตามชื่อหมู่บ้าน วัดนี้สร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์ที่กองทัพได้รับชัยชนะในการสู้

ร่วมกับข้าศึก เนื่องจากวัดชัยชนะสงครามต้องการจัดให้มีสถานที่เก็บของเก่าของทางวัด จึงได้จัดทำพิพิธภัณฑ์วัดชัยชนะสงครามขึ้น โดยปัจจุบันได้ย้ายพิพิธภัณฑ์มาไว้ในภายในบริเวณวิหาร

6.4.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

6.4.9 ลักษณะการจัดแสดง

- 1) ลักษณะการจัดแสดง
เนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์
- 2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง
 - 2.1) โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป
 - 2.2) ถ้วยชามสังคโลก

ภาพถ่ายห้องจัดแสดงและ
ตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

3) วัดจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

หลวงพ่อสองพี่น้อง เป็น
พระพุทธรูป เนื้อทองสัมฤทธิ์
สมัยเชียงแสน ศิลปะลพบุรีสาม

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว ไม่มีการจัด

6.4.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ไม่มีการทำทะเบียน
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

6.4.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
พิพิธภัณฑ์วัดชัยชนะสงครามบริหารจัดการโดยวัดชัยชนะสงคราม โดยมีพระภิกษุ

ช่วยกันดูแล

- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
อันดับ 2 เด็ก เยาวชน
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ไม่มี

เอกสารแผ่นพับแนะนำวัด

หลวงพ่อดอกกัณฐิณีผู้มีองค์งาม
องค์พระประธานในอุโบสถ

พระครูโสภณชชาภรณ์

เจ้าอาวาสวัดบวรนิเวศราชวรวิหาร และ
เจ้าคณะตำบลหัวเสือ - ป่านะม่วง ปฏิบัติหน้าที่
เลขาธิการเจ้าคณะอำเภอเมืองตาก - กิ่งอำเภอวังเจ้า
ได้รับรางวัลวิถีพุทธเกียรติบัตรเมื่อพุทธศักราช ๒๕๕๓
จากกรมส่งเสริมพระพุทธศาสนาไทยประเทศ
ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๓

- ๓) จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนามูลนิธิในฐานะองค์กรภาคประชาสังคม
เป็นต้นไปทุกปี โดยต้องพิจารณาถึงปีงบประมาณ ๒๕๖๔
- ๔) จัดทำแผนการประชาสัมพันธ์มูลนิธิในฐานะองค์กรภาคประชาสังคม
เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของพระเจ้าอยู่หัวฯ ในการดำเนินกิจกรรม
เพื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ๖ ธันวามหาราช และปีอื่น ๆ
ที่ ๑๐ ธันวาคม เป็นประจำทุกปี และจัดปีเป็นประจำปีทุกปี
- ๕) เก็บรวบรวมความคิดเห็นเป็นประจำปีทุกปี
- ๖) ปฏิบัติกิจกรรมเพื่อพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของชาติและ
พระเจ้าอยู่หัวฯ ในการดำเนินกิจกรรมเพื่อพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวฯ ทุกวัน จนถึงวันขึ้นปีใหม่
- ๗) จัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนขีดความสามารถ เป็นประจำปี
ทุกปีโดยนำบุคลากรในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มา
จัดกิจกรรมเพื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และจัดปีเป็นประจำปี /
เป็นพิธีกรรมประจำปีทุกปีทุกปีทุกปีทุกปีทุกปีทุกปีทุกปีทุกปีทุกปี
- ๘) เก็บรวบรวมความคิดเห็นเป็นประจำปีทุกปีทุกปีทุกปีทุกปีทุกปีทุกปีทุกปีทุกปีทุกปี
- ๙) จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนามูลนิธิในฐานะองค์กรภาคประชาสังคม
เป็นต้นไปทุกปี โดยต้องพิจารณาถึงปีงบประมาณ ๒๕๖๔
- ๑๐) จัดทำแผนการประชาสัมพันธ์มูลนิธิในฐานะองค์กรภาคประชาสังคม
เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของพระเจ้าอยู่หัวฯ ในการดำเนินกิจกรรม
เพื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ๖ ธันวามหาราช และปีอื่น ๆ
ที่ ๑๐ ธันวาคม เป็นประจำทุกปี และจัดปีเป็นประจำปีทุกปี

ໂກຣ. ໐-໕໕໕໕-໙໙໙໐

หลวงพ่อตี

น้ำดื่ม

วัดราชบูรณะ วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม

ตั้งอยู่ที่บ้านท่าแค ตำบลเชิงเงิน
อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก
พระครูโสมณชยาภรณ์ เจ้าอาวาส

ได้รับอนุญาตตั้งเป็นวัดแล้ว พุทธศักราช ๒๒๔๘
ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาแล้ว พุทธศักราช ๒๔๙๙

ที่ดินวัดวัด ๑๒ ไร่ ๖ งาน ๕๔ ตารางวา
ที่ดินธรณีสงฆ์ ๑๒ ไร่ ๖ งาน - ตารางวา
รวมเนื้อที่ ๒๔ ไร่ - งาน ๕๔ ตารางวา

พระภิกษุ ๑๗ รูป (๕ พรรษาขึ้นไป ๘ รูป)
สามเณร ๑ รูป ดิษยวัด ๔ คน

อาคารเสนาสนะ

กฎ ๗ หลัง / อุโบสถ / ศาลาการเปรียญ / เมรุ
หอหลวง / หอระฆัง / ศาลาธรรมสังเวช / โรงครัว
ที่อ่านหนังสือ / โรงเรียนพระปริยัติธรรม
วิหาร / พิพิธภัณฑ

วัตถุประสงค์ของงาน สร้างเสริมให้คนไทยมีประสบการณ์
 ทางศิลปะและดนตรี เสริมสร้างจิตสำนึก "รักชาติ รัก
 ศาสนา รักพ่อ-แม่ รักบ้านเกิด รักอาชีพ รักสังคม" และ
 อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม วิถีชีวิตอันดีงามไว้ให้คนรุ่นหลัง
 ได้เรียนรู้ที่จะสืบทอดไว้ให้คนรุ่นต่อไปได้เรียนรู้ว่า "คนไทย
 มีมาตั้งแต่ชาติแรกเกิดหรือชาติแรกตั้ง" สืบต่อกันมาตั้งแต่ชาติแรกเกิด
 มาถึงรุ่น ลูกหลาน รักชาติ รักศาสนา รักบ้านเกิด รักอาชีพ รักสังคม
 รักคนรุ่นก่อนที่ตนมา ปัจจุบันชาติไทยนี้ก็ได้ดูแลรักษาไว้ให้คน
 เป็นชนชาติที่น่าภาคภูมิใจของคน
 ทุกประเทศและชนชาติในโลกนี้ และขอเชิญ
 ท่านที่มาร่วมงานในวันพฤหัสบดีที่ ๒๒ มีนาคมนี้
 ให้มาร่วมกันสร้างจิตสำนึก รักชาติ รักศาสนา รักบ้านเกิด รักอาชีพ รักสังคม
 รักคนรุ่นก่อนที่ตนมา และร่วมกันสร้างจิตสำนึกให้คนรุ่นต่อไปได้
 รักชาติ รักศาสนา รักบ้านเกิด รักอาชีพ รักสังคม รักคนรุ่นก่อนที่ตนมา

รายนามเจ้าอาวาส

[illegible]

เป็นวัดที่สมเด็จพระมหาเจดีย์พรต ทรงโปรดฯ
ให้สร้างขึ้นให้เป็นอนุสรณ์ในการที่กองทัพ
ได้รับชัยชนะในการสู้รบกับเจ้าศึก

เป็นวัตถุดิบค้าขายประจำปี ๒๕๔๓

เป็นวัดที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือก
ให้เป็นวัดนําร่องของจังหวัดตาก
ตามโครงการสถานวัด ฐานใจ ฐานกีฬา
าพนา รามม เอ่งฉ้วน ธรรม ศึกษาธิกา
ปีงบประมาณในพิธีเปิด ๒๕๔ สิงหาคม ๒๕๔๔

มีโรงเรียนพระปริยัติธรรม
มีสวนสัตว์กึ่งอยู่ในวัด คือโรงเรียนเทศบาล
ชุมชนวัดชัยชนะสงคราม (ท่าแค)

เป็นหน่วยอบรมศีลธรรมประจำตำบล

เป็นสำนักศาสนศึกษาที่มีนักเรียนมาก
เป็นอันดับหนึ่งของจังหวัดตาก

แผ่นพับแนะนำวัด

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

กิจกรรมตามวันสำคัญทางศาสนาและเทศกาลประเพณี

มีอาจารย์จากสถาบันการศึกษามาช่วยให้ความรู้การจัดพิพิธภัณฑ์

6.4.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง
ไม่มี

6.4.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน
ขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์

6.4.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง
จุดอ่อน

- 1) มีลักษณะเป็นพิพิธภัณฑ์ส่วนบุคคล ไม่เปิดเป็นสถานที่สาธารณะ
- 2) วัตถุจัดแสดงมีน้อยชิ้น

6.4.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้
ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 3 มิถุนายน 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.5 พิพิธภัณฑสถานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก

The Local Culture and Art Museum

6.5.1 ท้ายอยู่และการติดต่อก

พิพิธภัณฑ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก 170 หมู่ 4 ตำบลแม่ท้อ
อำเภอเมือง จังหวัดตาก 63000

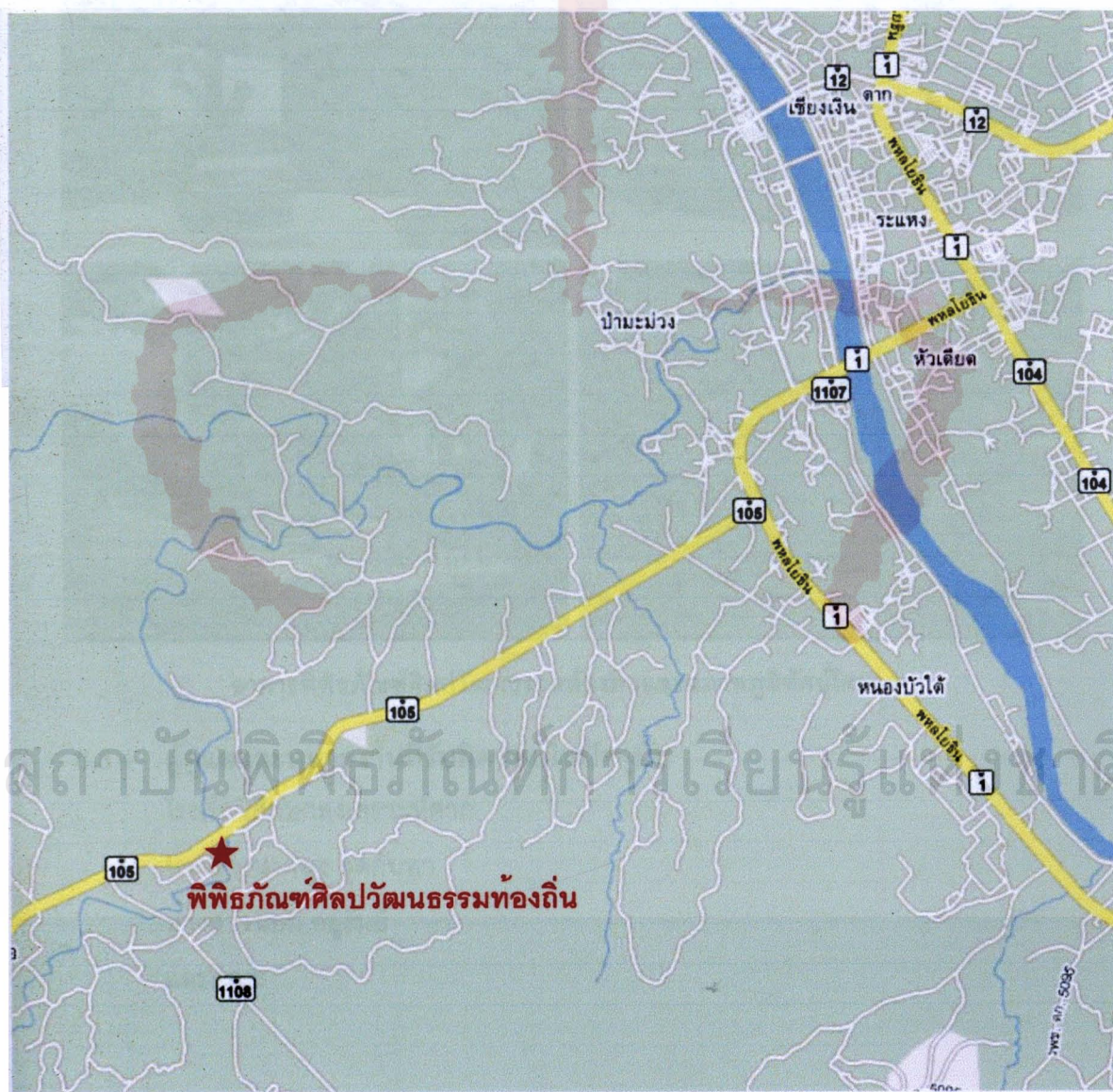
โทรศัพท์ 0-5589-5561, 0-5589-5562

โทรสาร 0-5589-5560

E-Mail takwelfare@hotmail.com

Website ไม่มี

6.5.2 แผนกที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ก่อนเข้าตัวเมืองตาก ให้เลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 105 (ตาก-แม่สอด) ไปประมาณ 8 กิโลเมตร ทางด้านซ้ายมือก็จะถึงโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก รวมระยะทางห่างจากตัวเมืองตากประมาณ 12 กิโลเมตร

6.5.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารพิพิธภัณฑ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก สูง 1 ชั้น สถาปัตยกรรมทันสมัยโดยรอบ ทางด้านหน้าเป็นถนนภายในโรงเรียน ส่วนทางด้านข้างและด้านหลังเป็นสนามหญ้า มีการปลูกไม้ประดับและต้นไม้ใหญ่ บรรยากาศมีความร่มรื่น และมีการดูแลรักษาพื้นที่อย่างดี

อาคารพิพิธภัณฑ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและสถาปัตยกรรมโดยรอบ

6.5.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก

นางสาวนงคิษฐ์ อุดกันทา

นางสาวนิยม อยู่รัมย์

และคณะ

นางสาวนงคันท อุดกันทา
ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

6.5.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 - 17.00 น.

6.5.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

6.5.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตากตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2507 เป็นโรงเรียนประจำกระทรวงศึกษาธิการ รับเด็กยากจนด้อยโอกาสทางการศึกษา ชายไทยพื้นราบและชาวเขาเผ่าต่าง ๆ เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีอัตราส่วนเป็นนักเรียนชาวไทยภูเขาร้อยละ 80 และชาวไทยพื้นราบร้อยละ 20 นักเรียนชาวไทยภูเขามีทั้งหมด 6 เผ่า ประกอบด้วย ม้ง ลีซอ มูเซอ เย้า กะเหรี่ยง และอาข่า

ในคราวเสด็จโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตากเป็นการสวนพระองค์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2535 ทรงมีพระราชดำริในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โรงเรียนได้รับกระแสพระราชดำริสนับสนุนเกล้าฯ น้อมกระหม่อมดำเนินการตามพระราชประสงค์ และให้สอดคล้องกับนโยบายกระทรวงศึกษาธิการด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยส่งเสริมให้โรงเรียนจัดตั้ง "พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น" โดยรวบรวมภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา จึงได้มีการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นขึ้นในปี 2536

6.5.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมให้นักเรียน ซึ่งส่วนมากเป็นเด็กชาวไทยภูเขาให้ได้ศึกษาวัฒนธรรมไทยในแต่ละภาค และเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในแต่ละเผ่า โดยให้นักเรียนทำการสืบค้นข้อมูลจากบรรพบุรุษของตน เช่น วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และสิ่งของเครื่องใช้ ซึ่งได้นำมารวบรวมไว้ ทั้งนี้การดำเนินงาน

พิพิธภัณฑ์ได้รับเงินพระราชทานจากกองทุนสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีให้ทำการสืบค้นภูมิปัญญาของชาวเขา เช่น การทำเครื่องเงิน อันเป็นการรักษาและสืบทอดวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชาวไทยภูเขาแต่ละเผ่า

6.5.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

- 1) สร้างความตระหนักร่วมกันระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียนกับชุมชน
- 2) จัดระบบการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- 3) เน้นการเรียนการสอนและสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
- 4) เผยแพร่สู่สาธารณชน
- 5) สร้างความร่วมมือกับสถาบันที่เกี่ยวข้องทำวิจัยเพื่อการพัฒนา

6.5.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมประเพณี โดยจัดการแสดงออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1.1) ส่วนแรก จัดเป็นห้องสำหรับการชมวิถีทัศน์บรรยายสรุปเรื่องแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดตาก เช่น แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอสามเฒ่า อำเภอกำแพงแสน อำเภอพบพระ อำเภอเมืองตาก อำเภอแม่ระมาด อำเภออุ้มผาง อำเภอแม่สอด และอำเภอบ้านตาก

1.2) ส่วนที่สอง เป็นห้องจัดแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย 4 ภาค ได้แก่

- ภาคกลาง แสดงเรือนไทยจำลอง และเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น โถงน้ำ ตุ่มน้ำ ตะกร้าสาน ไช

- ภาคเหนือ แสดงเรือนเครื่องสับภาคเหนือหรือเรือนกาแลจำลอง และของใช้อื่น ๆ ได้แก่ ขันโตก เขียนหมาก ที่เขี่ยบุหรี่ น้ำเต้าใส่น้ำ

- ภาคใต้ แสดงศิลปวัฒนธรรมทางภาคใต้ เช่น หนังสติ๊ก และสิ่งของเครื่องใช้ ได้แก่ พัดใบพ้อ ตะแกรงตากปลา

- ภาคอีสาน แสดงเครื่องดนตรีทางภาคอีสาน เช่น แคน โปงลาง และของใช้ เช่น คราด ข้อง เขียนหมาก เขี่ยน เคียว แอก หม้ออี้อย

1.3) ส่วนที่สาม จัดเป็นห้องแสดงวัฒนธรรมของชาวเขา 6 เผ่า ประกอบด้วยห้องจัดแสดงจำนวน 6 ห้อง ได้แก่

- ห้องเผ่าม้ง แสดงการจำลองวิถีชีวิตของชาวเขาเผ่าม้ง เช่น ลักษณะบ้านเรือน การทำไร่ การเลี้ยงสัตว์ การปักผ้า การแต่งกาย การเล่นโยนลูกช่วง และจัดแสดงเครื่องใช้ เช่น หวี (มีดเกี่ยวข้าว) เต้าคือไก่ (สุมไก่) ลายผ้าของเผ่าม้ง และมีข้อมูลต่าง ๆ ให้สืบค้นเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา วิถีชีวิต และพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น การเกิด การตาย การหมั้น การแต่งงาน เป็นต้น

- ห้องเผ่าลีซอ แสดงการอยู่อาศัยของชาวเขาเผ่าลีซอ โดยมีการจำลองบ้านเรือน และการประกอบพิธีกรรม เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และจัดแสดงของใช้ ได้แก่ ครก (ละจีชีคุ) เขียง (ชาวตุติ) ไม้ทอผ้า (หยะซื่อผี) ของเล่น เช่น ลูกข่าง (จูจู) เครื่องดนตรี เช่น ซึง และมีข้อมูลให้สืบค้นเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา การปกครอง ระบบสังคม ระบบความเชื่อ เศรษฐกิจประเพณี และวิถีชีวิตของชาวเขาเผ่าลีซอ

- ห้องเผ่ามูเซอ (ลาหู่) มีการจำลองวิถีชีวิตของชาวเขาเผ่ามูเซอ และจัดแสดงสิ่งของเครื่องใช้ เช่น ฟีล็กือ (ที่ใส่บุหรื) ระเบิดเต้าเตื่อ (ที่ตักข้าวหมู) ออม่าเพ่อตือ (ที่ตำข้าว) หล่อกือ (เคียว) มีการแสดงวิถีทัศน์เกี่ยวกับประเพณีของชาวมูเซอ และมีข้อมูลให้สืบค้นเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ภาษา ครอบครัวและหมู่บ้าน เทศกาล ศาสนา และความเชื่อต่าง ๆ

- ห้องเผ่าเย้า แสดงการแต่งกาย และจำลองวิถีชีวิต เช่น พิธีผีของเผ่าเย้า การฝังไฟ การปักผ้า การทำเครื่องเงิน จัดแสดงสิ่งของเครื่องใช้ เช่น จุย (ตะกร้าแบกใส่หลัง) พอง (จอบ) ฮ้างเจ้ (ที่ตักข้าว) อุปกรณ์ล่าสัตว์ เช่น พะลัดแก (ที่ตักนก) และมีข้อมูลให้สืบค้นเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา การตั้งบ้านเรือน ระบบครอบครัว ลัทธิและความเชื่อ เช่น ผีบรรพบุรุษ เทศกาล และประเพณีที่สำคัญ

- ห้องเผ่ากะเหรี่ยง (ปะกาเกอญอ) แสดงเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และจำลองวิถีชีวิต เช่น การอยู่ไฟ พิธีเรียกขวัญ การทอผ้ากะเหรี่ยง การปันด้าย การตำข้าว การเกี่ยวพาราสีของหนุ่มสาว สิ่งของเครื่องใช้ที่นำมาจัดแสดง เช่น ตะกร้าใส่เมล็ดพันธุ์ ช้อน ทัพพี เครื่องดนตรี เช่น ตะน่า (เครื่องดีดคล้ายกีตาร์) และมีข้อมูลสืบค้นเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ภาษา การแต่งกาย การจัดระเบียบทางสังคม ผู้นำชุมชน ลักษณะนิสัย ตลอดจนพิธีกรรมต่าง ๆ

- ห้องเผ่าอีเก้อ (อาข่า) แสดงการแต่งกายของชาวอาข่า จำลองลักษณะบ้านเรือน และจัดแสดงของใช้ เช่น อีปอง (กระบอกใส่น้ำ) สะเดอะห่อเตอะ (กระบอกใส่เกลือ) อีไจ๊ะ (ขันตักน้ำบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์) ห่ออุมสะบ่อ (หม้อข้าว) และมีข้อมูลสืบค้นเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา และวิถีชีวิตของชาวอาข่า ประเพณีโล้ชิงช้า ความเชื่อ ภาษา พิธีปลุกสร้างประตูลูกบ้าน และลานสาวกอด (สถานที่พบปะพูดคุยกันของหนุ่มสาวในช่วงกลางคืนหลังจากการทำงานในตอนกลางวัน) เป็นต้น

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องมือการเกษตร, เครื่องมือประมง, เครื่องมือทอผ้า, เครื่องแต่งกายและผ้าทอ, เครื่องประดับ, เครื่องดนตรี และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2) หุ่นจำลอง

2.3) ภาพถ่าย ภาพวาด

2.4) วิดีทัศน์

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

- 3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ไม่มี

- 4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ไม่มีการจัด

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.5.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
จัดบันทึกไว้ในสมุด
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

6.5.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
พิพิธภัณฑ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น บริหารจัดการโดยโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก มีครู
ช่วยดูแล 80 คน และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นน้อย 60 คน
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 นักเรียน
อันดับ 2 ประชาชนทั่วไป
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ผู้เข้าชมที่เป็นบุคคลภายนอก เฉลี่ยอยู่ที่ 1,000 คนต่อปี
ผู้เข้าชมที่เป็นนักเรียนของทางโรงเรียนเอง เฉลี่ยอยู่ที่ 1,200 คนต่อปี
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
 - 1) ศูนย์ข้อมูลสำหรับสืบค้น
 - 2) การบรรยายข้อมูล 2 ภาษา คือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
เอกสารแผ่นพับ
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
 - 6.1) ค่ายมัธยมศึกษาฐานเยาว์ แนะนำความรู้แต่ละเผ่าโดยมัธยมศึกษาชั้นน้อยที่เป็นเจ้าของ
เผ่า
 - 6.2) ลานวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
ไม่มี

ส่วนที่ ๗ : ยาว - Yao

แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การแต่งกาย เครื่องใช้ด้านการเกษตร เครื่องดนตรี

The enchantment of Yao's lifestyle, culture, traditional costumes, musical instruments and agricultural equipments are displayed in this area

ส่วนที่ ๘ : เคาร - Karen

แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การแต่งกาย เครื่องใช้ด้านการเกษตร เครื่องดนตรี

A simple lifestyle of Karen tribe is displayed here. Not only a way of life, but also the culture and traditional costumes, musical instruments and agricultural tools are proudly presented here

ส่วนที่ ๙ : อาข่า - Akha

แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การแต่งกาย เครื่องใช้ด้านการเกษตร เครื่องดนตรี

We proudly present you a very unique lifestyle of Akha in this area where you can also see amazing traditional costumes, agricultural equipments; and musical instruments.

กิจกรรมเสริมการเรียนรู้

Supplementary Activities

- มุมเอกสาร ของทุกเผ่า วิถีทัศน์

The document of each tribe and VCD.

- ค่ายมัคคุเทศก์เยาวชน เสนอความรู้ต่อผู้มาเยี่ยมชม

Young tourist guide camp : to explain the information of each tribe to the visitors.

- สถานวัฒนธรรมท้องถิ่นหาหมอก้อยเที่ยง

The local cultural ground of sufficient economy.

- การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

The integrating learning activities

กำหนดเวลาเปิดทำการ

Opening hours

เปิดบริการทุกวัน (ไม่เก็บค่าเข้าชม) : Open dally (free fee)

หากต้องการเข้าชมติดต่อได้ที่ : For further information and reservation, Please contact

โทรศัพท์ : 055-512870 : Tel : 055-512870

โทรสาร : 055-512794 : Fax : 055-512794

พิพิธภัณฑ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

The Local Culture and Art Museum

สนองพระราชดำริ : Suggested by

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

(Her Royal Highness, (H.R.H) Princess Maha Sirindhorn)

โรงเรียนห้วยผะดู่วิทยาคม : Tak Welfare School

อำเภอเมือง จังหวัดตาก : Amphoe Mong, Tak Province

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบฯ (กศน.) : Tak Educational Service Area Office I

http : / www.akasul.go.th/songkhro Email : takwelfare@hotmail.com

ความเป็นมา : History

โรงเรียนห้วยผะดู่วิทยาคม ก่อตั้งเมื่อพุทธศักราช 2507

เป็นโรงเรียนประจำชนบทแห่งแรกในจังหวัดตาก มีเด็กนักเรียนจากชนบทมาเรียน การศึกษา จากชนบทและชาวเขาเผ่าต่างๆ เป็นชนกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ได้แก่ ชาวเย้า มอญ กะเหรี่ยง ไทใหญ่ และชาวเขาเผ่าอื่นๆ ซึ่งมีความยากจนและขาดโอกาสทางการศึกษา

โรงเรียนห้วยผะดู่วิทยาคม ก่อตั้งเมื่อพุทธศักราช 2507

It is a boarding school under the management of the Ministry of Education. The students are Thai and highlanders who have lacked of the opportunity in education. We provide education from primary to high school levels. The majority of the students are 80% hill tribal students and 20% Thais. There are 8 hill tribes such as Hmong, Lahu, Miao, Yao, Karen, Akha, and so on.

โรงเรียนห้วยผะดู่วิทยาคม ก่อตั้งเมื่อพุทธศักราช 2507

The hill tribal people living in Thailand have different cultural and economical background as well as different spoken and written languages.

เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2535 สมเด็จพระราชินีนาถรัตนโกสินทร์ สิบแปดพรรษาเสด็จเยือน โรงเรียนห้วยผะดู่วิทยาคม ทรงมีพระราชดำริให้โรงเรียนห้วยผะดู่วิทยาคม ก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

On December 28, 1992 Her Royal Highness (H.R.N.) Princess Maha Sirindhorn came to visit and give some very effective suggestions about the local culture and art preservation. The school has willingly followed her suggestions which go along well with the policy of Ministry of Education. The school has been encouraged to establish this museum as the useful source of local wisdoms for the further education.

การจัดแสดงนิทรรศการ

Displaying

ส่วนที่ ๑ : ห้องบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

แสดงเรื่องราวของชาติพันธุ์ ชาติพันธุ์ท้องถิ่นจังหวัดตาก

General Information

The information, including the local wisdoms and cultures, the racial generation as well as the tourist attractions in Tak provinces, is perfectly presented in this room.

ส่วนที่ ๒ : ห้อง ๓, ๔, ๕ : 4 regions of Thailand

แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชนไทยในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคใต้

The presentation of way of Thai life in Northern, Central, Northeastern, and Southern areas is fascinatingly displayed in this area.

ส่วนที่ ๓ : ห้อง ๖ : Hmong

แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การแต่งกาย เครื่องใช้ด้านการเกษตร เครื่องดนตรี

The Hmong exotic way of life including traditional costumes, agricultural equipments and musical instruments is presented here.

ส่วนที่ ๔ : ห้อง ๗ : Lahu

แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การแต่งกาย เครื่องใช้ด้านการเกษตร เครื่องดนตรี

Lifestyle, including traditional costumes, agricultural equipments and musical instruments of Lahu tribe is surprisingly shown here.

ส่วนที่ ๕ : ห้อง ๘ : Miao

แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การแต่งกาย เครื่องใช้ด้านการเกษตร เครื่องดนตรี

The presentation displays the attractive cultural way of life and traditional costumes, agricultural tools and musical instruments.

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

แผนผังแนะนำพิพิธภัณฑ์

6.5.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ไม่มี

6.5.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ไม่มี

6.5.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

จุดอ่อน

- สถานที่ตั้งอยู่ห่างออกจากตัวเมือง และไม่มีแหล่งท่องเที่ยวหรือแหล่งเรียนรู้ในบริเวณ

ใกล้เคียง

จุดแข็ง

- พิพิธภัณฑ์ได้รับการสนับสนุนจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายอย่างเต็มที่
- การจัดแสดงมีการใช้สื่อหลายประเภทผสมผสานกันอย่างน่าสนใจ

3.5.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

- 1) สร้างความร่วมมือกับสถาบัน หน่วยงาน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง
- 2) ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานพิพิธภัณฑ์สู่สาธารณะให้มากขึ้น

ข้อมูล ณ วันที่ 3 มิถุนายน 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.6 พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านพิมพลี วัดทุ่งยั้ง

6.6.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านพิมพลี วัดทุ่งยั้ง หมู่ 10 ตำบลตากตก อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก
63120

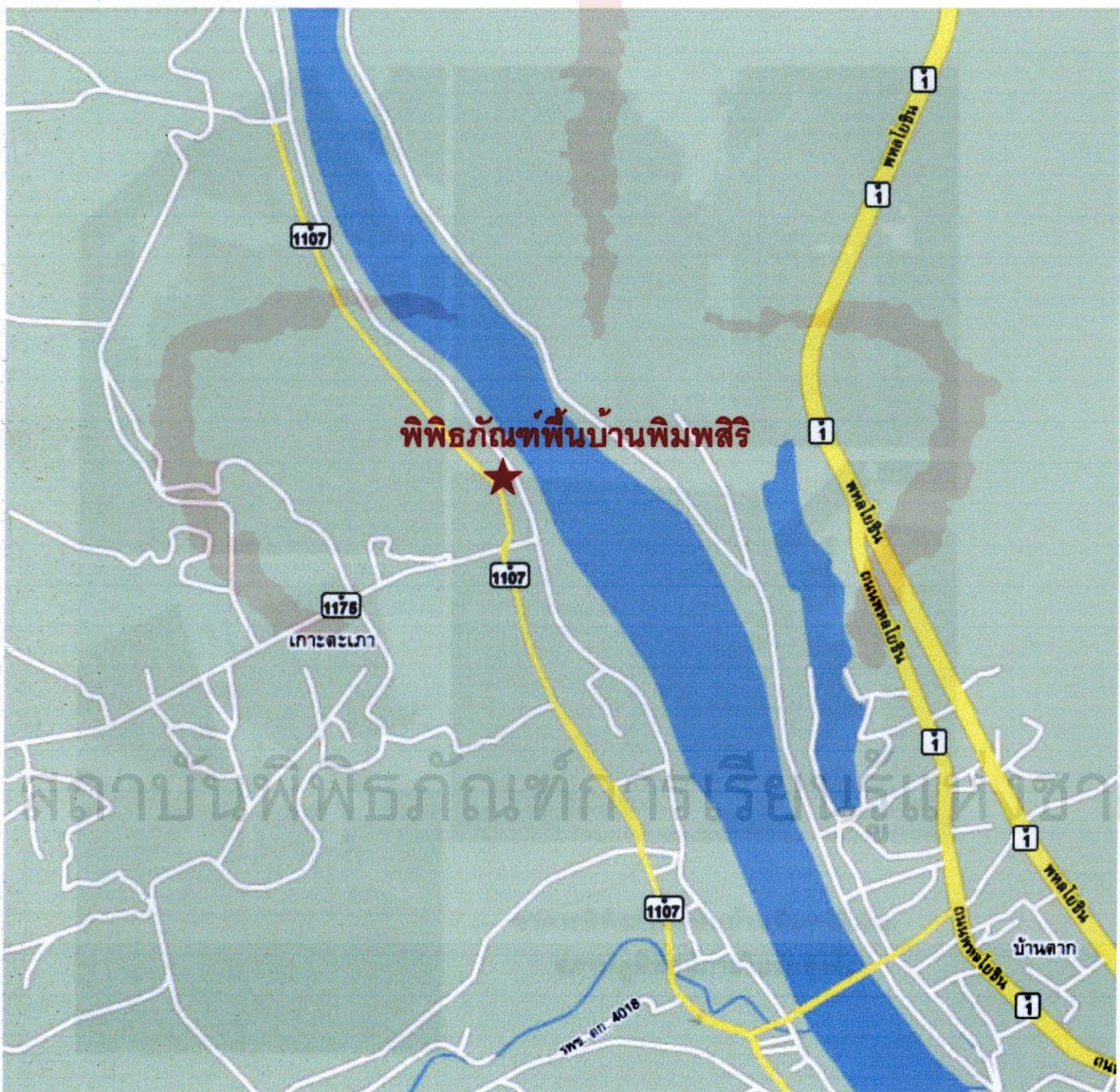
โทรศัพท์ 0-5589-8588, 08-7842-9341, 08-9907-0367

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

6.6.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

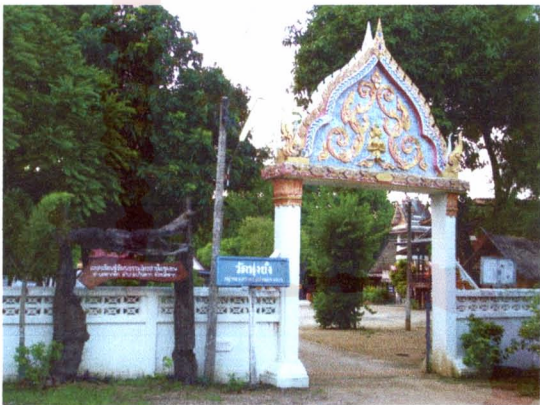

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ใช้ทางหลวงหมายเลข 1107 ออกจากตัวเมืองตากมาประมาณ 35 กิโลเมตร จะเห็นวัดทุ่งยั้งอยู่ทางด้านขวามือ หรือถ้าใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ตรงกิโลเมตรที่ 442 เข้าอำเภอบ้านตากตามถนนพหลโยธินเดิมไปประมาณ 1.8 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนสุขาภิบาลตากออกซอย 3 ผ่านสะพานข้ามแม่น้ำปิง เข้าทางหลวงหมายเลข 1107 ไปอีกประมาณ 3 กิโลเมตร ก็จะถึงวัดทุ่งยั้งซึ่งอยู่ทางด้านขวามือเช่นกัน

6.6.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านพิมพสิริ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก สูง 2 ชั้น ทรงไทยประยุกต์ เป็นกุฎิของพระครูศิรวราวุฒฺสร ส่วนทางด้านข้างมีอาคารไม้เก่าชั้นเดียว ซึ่งทางด้านหน้าใช้เป็นพื้นที่จัดแสดงด้วยเช่นกัน สถาปณิทัศน์บริเวณอาคารพิพิธภัณฑ์ บริเวณด้านหน้าเป็นหอระฆัง พื้นโดยรอบเป็นลานคอนกรีต มีต้นไม้บ้างเล็กน้อย

อาคารพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านพิมพสิริและ
สถาปณิทัศน์ภายในวัดทุ่งยั้ง

6.6.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน วัดทุ่งยั้ง

พระปวิข สุวานากโร

คณะกรรมการชุมชนตากตก

ชาวชุมชนตากตก
หนึ่งในผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

ชาวชุมชนตากตก
หนึ่งในผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

6.6.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ ควรติดต่อล่วงหน้าก่อนเข้าชม

6.6.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม ไม่เก็บค่าเข้าชม

6.6.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ความคิดในการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์เริ่มจากในปี พ.ศ. 2548 ทางมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์กับองค์การบริหารส่วนตำบลตากตก ผู้ใหญ่สนอง สุขบุรี และชาวบ้านจึงเกิดความสนใจที่จะจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ขึ้นภายในชุมชน โดยภายในพิพิธภัณฑ์ได้จัดแสดงข้าวของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นสิ่งของที่ชาวชุมชนได้ร่วมกันบริจาค เช่น เครื่องครัว เครื่องมือทางการเกษตร รวมถึงภายในวัดทุ่งยั้งเองก็มีโบราณวัตถุ เพื่อให้ผู้ที่สนใจได้เข้าไปเยี่ยมชมและศึกษาหาความรู้

6.6.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ที่บ้านพิมพิลริ จะช่วยให้ชุมชนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง

6.6.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

6.6.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ หีบธรรม

2.2) เอกสารโบราณ ได้แก่ คัมภีร์โบราณ

2.3) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องจักสาน, กำปั้น, เครื่องเคลือบ, เครื่องแก้ว, เครื่อง

กังไส, เครื่องไม้ลงยา, เครื่องดนตรี และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

- 3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)
ไม่มี
- 4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว
ไม่มีการจัด

6.6.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
มหาวิทยาลัยรามคำแหงช่วยเหลือเรื่องการทำทะเบียนวัตถุจัดแสดง
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

6.6.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
- พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านพืชมลธีรร่วมบริหารจัดการโดยวัดทุ่งยั้งและคณะกรรมการชุมชนตาก
- ตก โดยชาวชุมชนเป็นอาสาสมัครช่วยดูแลพิพิธภัณฑ์
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
- อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
- อันดับ 2 เยาวชน
- 3) สถิติผู้เข้าชม
- ยังไม่มี การเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
- ไม่มี
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
- ไม่มี
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
- 6.1) โครงการถนนสายวัฒนธรรม
- 6.2) โครงการลานวัฒนธรรม
- 6.3) โครงการมรดุเทศก์น้อยในหมู่บ้าน
- 6.4) โครงการเด็กวัด
- 6.5) โครงการแรลลี่ตามรอยพุทธธรรม อำเภอบ้านตาก
- 6.6) โครงการแรลลี่จักรยานตามรอยวัฒนธรรมลุ่มน้ำปิง
- 6.7) การจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา พระมหากษัตริย์ และประเพณีต่าง ๆ
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
- 7.1) พิพิธภัณฑ์ดำเนินงานไปควบคู่กับโครงการวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชนตำบลตาก
- ตก
- 7.2) ได้รับการช่วยเหลือให้คำแนะนำด้านการจัดการพิพิธภัณฑ์จากมหาวิทยาลัย

รวมค่าแห่ง

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.6.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

พิพิธภัณฑ์วัดวังหม้อ

4.6.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

- 1) ขาดแคลนงบประมาณสนับสนุน
- 2) ขาดแคลนเจ้าหน้าที่ดูแล
- 3) ยังไม่มีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ

4.6.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

- 1) จุดอ่อน
 - การจัดแสดงยังขาดการจัดระบบและระเบียบที่ดี
 - การดูแลรักษาวัตถุจัดแสดงยังไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อ
- 2) จุดแข็ง
 - ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีการสร้างความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่าง

วัตถุจัดแสดง

ต่อเนื่อง

4.6.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 2 มิถุนายน 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.7 พิพิธภัณฑ์วัดวังหม้อ

6.7.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์วัดวังหม้อ วัดวังหม้อ หมู่ 4 ตำบลเกาะตะเภา อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก
63120

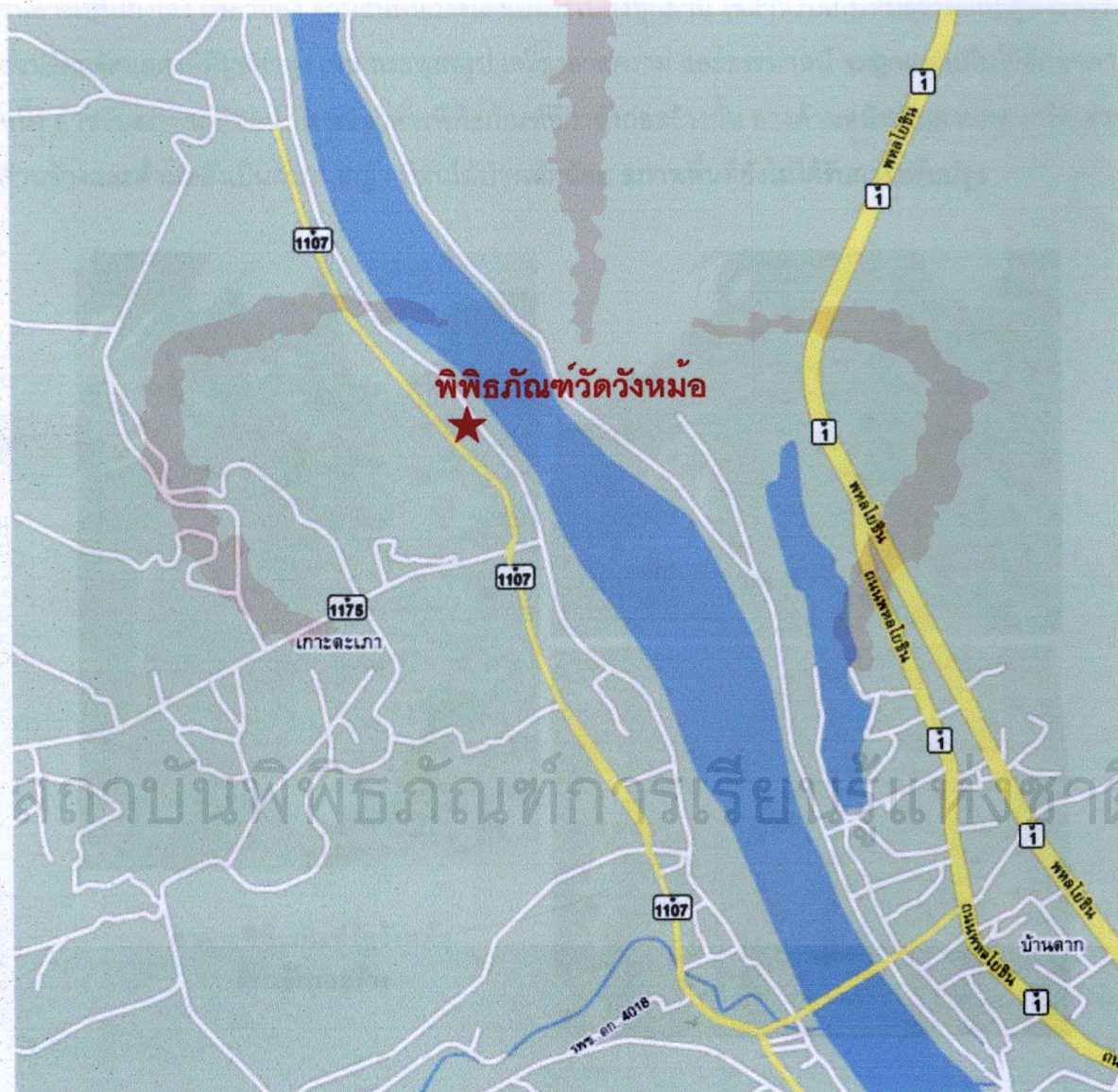
โทรศัพท์ 0-5555-0236, 08-6104-9187, 08-9860-8280

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

6.7.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

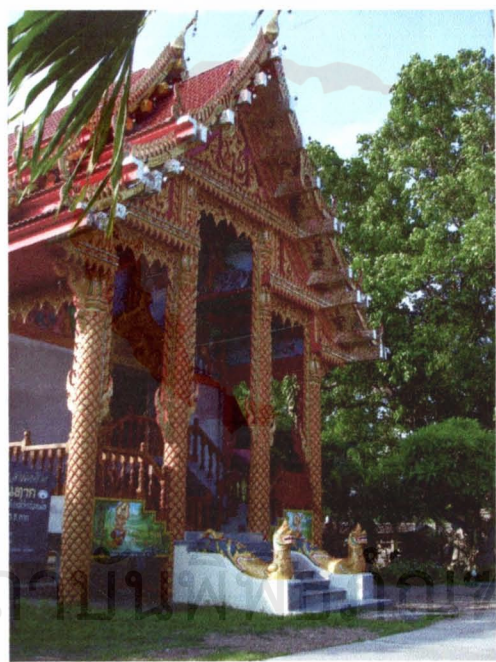

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ใช้ทางหลวงหมายเลข 1107 ออกจากตัวเมืองตากมาประมาณ 36 กิโลเมตร จะเห็นวัดวังหม้ออยู่ทางด้านขวามือ หรือถ้าใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ตรงกิโลเมตรที่ 442 เข้าอำเภอบ้านตากตามถนนพหลโยธินเดิมไปประมาณ 1.8 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนสุขาภิบาลตากออกซอย 3 ผ่านสะพานข้ามแม่น้ำปิง เข้าทางหลวงหมายเลข 1107 ไปอีกประมาณ 4 กิโลเมตร ก็จะถึงวัดวังหม้อซึ่งอยู่ทางด้านขวามือเช่นกัน

6.7.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารพิพิธภัณฑ์วัดวังหม้อกำลังดำเนินการก่อสร้างอยู่ โดยมีลักษณะเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กทรงไทย คล้ายวิหารขนาดเล็ก ผนังภายในตกแต่งด้วยจิตรกรรมฝาผนังรูปพุทธประวัติ คาดว่าจะก่อสร้างเสร็จในปี 2553 ส่วนอาคารที่ใช้เก็บรักษาวัตถุจัดแสดงในปัจจุบันเป็นอาคารไม้ทรงไทย สูง 2 ชั้น ชั้นล่างเป็นโถงโล่ง เพดานสูง ส่วนชั้นบนเปิดโล่งเป็นระเบียงทุกด้าน ใช้สำหรับเก็บหีบธรรมและตู้พระธรรม ส่วนวัตถุจัดแสดงที่มีมูลค่าสูง เช่น พระพุทธรูป เครื่องลายคราม และธรรมาสัน จะถูกแยกเก็บไว้ที่อาคารหนึ่ง สำหรับสภาพภูมิทัศน์บริเวณอาคารพิพิธภัณฑ์ที่กำลังก่อสร้างนั้น ทางด้านหน้าเป็นลานคอนกรีต ส่วนด้านข้างและด้านหลังเป็นสนามหญ้า มีต้นไม้บ้างเล็กน้อย สภาพพื้นที่ยังไม่ได้รับการปรับปรุง

**อาคารพิพิธภัณฑ์วัดวังหม้อ
ที่กำลังก่อสร้าง**

อาคารที่ใช้เก็บหีบธรรมและตู้พระธรรมในปัจจุบัน

6.7.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน
วัดวังหม้อ

พระมหาสุพรรณ จันทปาโก
รองเจ้าอาวาสวัดวังหม้อ

กำนันทวี เคลือบวัง
ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

6.7.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ
ควรติดต่อล่วงหน้าก่อนเข้าชม

6.7.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม
ไม่เก็บค่าเข้าชม

6.7.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

วัดวังหม้อสร้างขึ้นเป็นวัดนับตั้งแต่ประมาณ พ.ศ. 2201 มีนามตามชื่อบ้าน ซึ่งก็คือบ้านวังหม้อ โดยวัดนี้สร้างขึ้นจากความร่วมมือร่วมใจของประชาชน ด้วยความเกื้อหนุน ทางวัดจึงมีวัตถุโบราณอยู่ถึงประมาณ 100 ชิ้น ทั้งพระพุทธรูปที่เก่าแก่สมัยต่าง ๆ ธรรมาสันนิทลปะล้านนา และหีบธรรม ซึ่งทางวัดได้ทำการเก็บรักษามาตลอด ต่อมาจึงได้คุณลุงเดช เคลือบวัง มาช่วยสนับสนุนในการจัดหาที่เพื่อสร้างอาคารสำหรับการอนุรักษ์และเก็บรักษาวัตถุโบราณต่าง ๆ โดยได้รับความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง และนักวิชาการมาช่วยในการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์วัดวังหม้อ และได้ผู้มีจิตศรัทธา ลูกศิษย์ และชุมชนได้ร่วมบริจาคสร้างอาคารพิพิธภัณฑ์ รวมถึงมีการจัดทอดกฐินจากกรุงเทพฯ เพื่อหาทุนในการก่อสร้างด้วยเช่นกัน

6.7.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

6.7.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ และงานศิลปกรรม

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

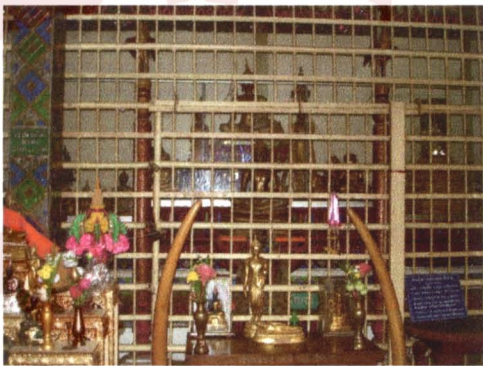
- 2.1) โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูปสมัยต่าง ๆ
- 2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ หีบธรรม ตู้พระธรรม และธรรมาสันนิทลปะ
- 2.3) เอกสารโบราณ ได้แก่ คัมภีร์ใบลาน และใบตราตั้งจากรัชกาลที่ 5 รศ.112
- 2.4) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องลายคราม และเครื่องทองเหลือง

ภาพถ่ายตัวอย่างวัดจัดแสดง

3) วัดจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

พระพุทธรูป
สมัยเชียงแสน ศิลปะลพบุรี
พระพุทธรูปทองคำ

ธรรมาสน์
ศิลปะยุคล้านนา

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว
ไม่มีการจัด

6.7.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
มหาวิทยาลัยรามคำแหงช่วยเหลือเรื่องการทำทะเบียนวัตถุจัดแสดง
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

6.7.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
พิพิธภัณฑ์วัดวังหม้อบริหารจัดการโดยวัดวังหม้อ ส่วนเจ้าหน้าที่ดูแลพิพิธภัณฑ์ยังไม่มี
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
อันดับ 2 เยาวชน
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีการเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ไม่มี
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
ไม่มี
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
ไม่มีการจัด
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ

ได้รับการช่วยเหลือให้คำแนะนำด้านการจัดการพิพิธภัณฑ์จากมหาวิทยาลัย

รามคำแหง

6.7.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านพิมพลีริ วัดทุ่งยั้ง

6.7.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ขาดแคลนงบประมาณสนับสนุน

6.7.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- การดูแลรักษาวัตถุจัดแสดงยังไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อ

วัตถุจัดแสดง

2) จุดแข็ง

- การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากหลายฝ่าย .

6.7.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีข้อกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 2 มิถุนายน 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.8 พิพิธภัณฑ์วัดพระบรมธาตุ

Wat Phra Borommathat Museum

6.8.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์วัดพระบรมธาตุ วัดพระบรมธาตุ หมู่ 3 ตำบลเกาะตะเภา อำเภอบ้านตาก
จังหวัดตาก 63120

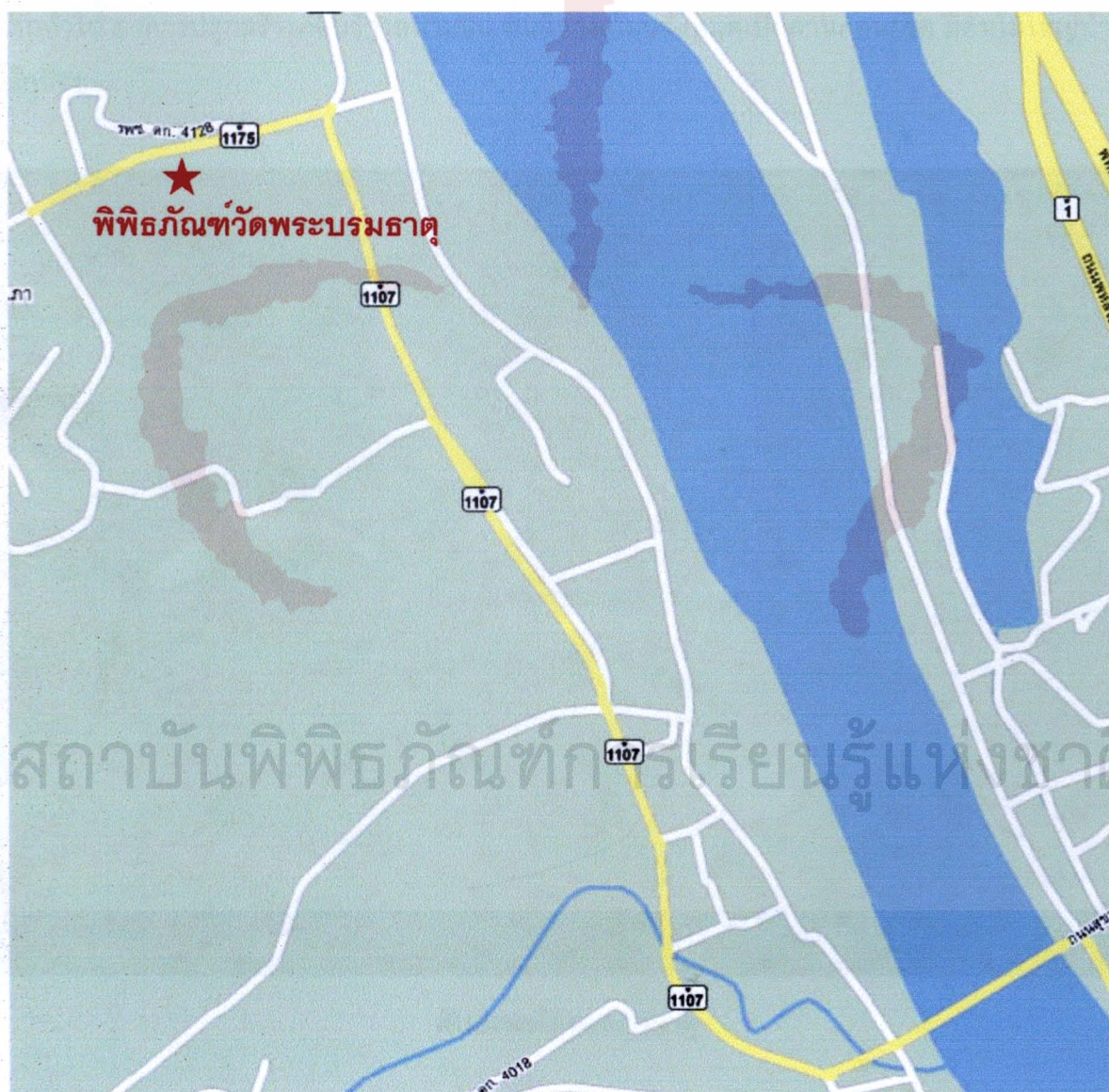
โทรศัพท์ 0-5559-1108

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

6.8.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

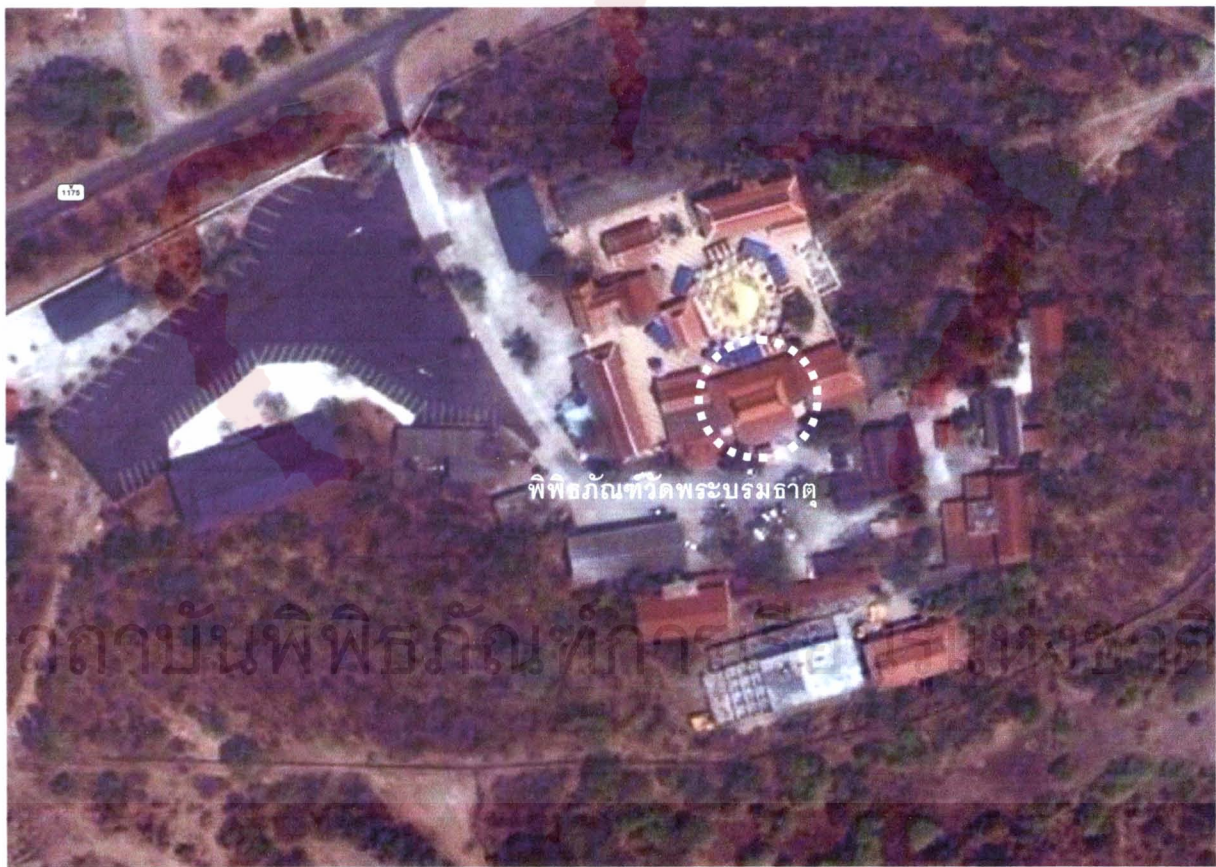

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ใช้ทางหลวงหมายเลข 1107 ออกจากตัวเมืองตากมาประมาณ 35 กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 1175 อีกประมาณ 1 กิโลเมตร จะเห็นวัดพระบรมธาตุอยู่ทางด้านซ้ายมือ หรือถ้าใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ตรงกิโลเมตรที่ 442 เข้าอำเภอบ้านตากตามถนนพหลโยธินเดิมไปประมาณ 1.8 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนสุขาภิบาลตากออกซอย 3 ผ่านสะพานข้ามแม่น้ำปิง เข้าทางหลวงหมายเลข 1107 ไปประมาณ 3 กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 1175 อีกประมาณ 1 กิโลเมตร ก็จะถึงวัดพระบรมธาตุซึ่งอยู่ทางด้านซ้ายมือ

6.8.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารพิพิธภัณฑ์วัดพระบรมธาตุตั้งอยู่ทางทิศใต้ขององค์พระบรมธาตุ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก สูง 2 ชั้น ทรงไทยประยุกต์ สถาปนามิทัศนบริเวณอาคารพิพิธภัณฑ์ ทางด้านหน้าเป็นลานคอนกรีตโล่ง ด้านข้างทั้งสองด้านติดกับอาคารอื่น ส่วนด้านหลังติดกับลานพระบรมธาตุ สภาพพื้นที่โดยทั่วไป อาคารปลูกสร้างค่อนข้างหนาแน่น พื้นที่ว่างเกือบทั้งหมดเป็นลานคอนกรีต มีต้นไม้ใหญ่บ้างเล็กน้อย

ผังบริเวณวัดพระบรมธาตุ

อาคารพิพิธภัณฑ์วัดพระบรมธาตุและสภาพภูมิทัศน์บริเวณอาคาร

6.8.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน
วัดพระบรมธาตุ

พระครูพิทักษ์บรมธาตุ
ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

- 6.8.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ
ต้องติดต่อล่วงหน้าก่อนเข้าชม
- 6.8.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม
ไม่เก็บค่าเข้าชม

6.8.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

วัดพระบรมธาตุ บางคนก็เรียก "วัดพระธาตุ" สร้างขึ้นมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ต่อมาในระยะหลังได้ขาดการทำนุบำรุงจึงได้กลายสภาพเป็นวัดร้างไป และได้รับการบูรณปฏิสังขรณ์ขึ้นมาใหม่ประมาณ พ.ศ. 2401 ภายในวัดมีองค์พระบรมธาตุเป็นเจดีย์แบบพม่า ซึ่งจำลองมาจากเจดีย์ชเวดากองของประเทศพม่า ภายในประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ มีพระอุโบสถตกแต่งด้วยไม้แกะสลักปิดทองเรื่องพุทธประวัติ ส่วนวิหารสร้างด้วยไม้สัก ภายในประดิษฐานพระพุทธรูปปูนปั้นปิดทอง และมีพระเจ้าทันใจประดิษฐานอยู่

วัดพระบรมธาตุได้สร้างพิพิธภัณฑ์วัดพระบรมธาตุ โดยผู้ริเริ่มสร้างคือพระครูพิทักษ์บรมธาตุ เริ่มสร้างเมื่อ 13 สิงหาคม 2544 แล้วเสร็จวันที่ 24 มิถุนายน 2545 ใช้งบประมาณ 3,066,448 บาท แต่เดิมพิพิธภัณฑ์มีการเปิดอย่างอิสระแก่ประชาชน แต่เมื่อปลายปี 2548 มีพระพุทธรูปหายไป พิพิธภัณฑ์จึงต้องปิด จะเปิดเมื่อมีคนมาขอชมและต้องมีผู้คอยดูแล

6.8.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

6.8.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิต

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป
- 2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ เครื่องสูง, หีบธรรม, ตู้พระธรรม และ
เครื่องมือตกแต่งอาคาร
- 2.3) เอกสารโบราณ ได้แก่ คัมภีร์ใบลาน และสมุดข่อย
- 2.4) เงินตรา จำพวกธนบัตร และเหรียญกษาปณ์
- 2.5) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องลายคราม, เครื่องเคลือบ, เครื่องแก้ว, เครื่อง
กังไส, เครื่องไม้ลงยา, เครื่องทองเหลือง, เครื่องมือช่าง, เครื่องดนตรี และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน
- 2.6) ภาพถ่าย

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

- 3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)
ไม่มี
- 4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว
ไม่มีการจัด

6.8.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

- 1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ
ใช้การจดบันทึก
- 2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ
ไม่มี
- 3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

6.8.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

- 1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ
พิพิธภัณฑ์วัดพระบรมธาตุบริหารจัดการโดยวัดพระบรมธาตุ โดยมีพระภิกษุและสามเณรเป็นผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์
- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
อันดับ 2 นักเรียน นักศึกษา
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มีการเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ลานจอดรถ
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
ไม่มี
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
 - 6.1) โครงการลานวัฒนธรรม
 - 6.2) การถ่ายทอดและสาธิตภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 6.3) โครงการแรลลี่ตามรอยพุทธธรรม
 - 6.4) การจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา พระมหากษัตริย์ และประเพณีต่าง ๆ
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
ไม่มี

6.8.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ไม่มี

6.8.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ยังไม่มีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ

6.8.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- วัดจัดแสดงบางส่วนยังไม่มีการจัดให้เป็นระเบียบและเป็นหมวดหมู่
- สภาพพื้นที่บริเวณอาคารพิพิธภัณฑ์ยังขาดการดูแลรักษา

2) จุดแข็ง

- วัดพระบรมธาตุเป็นวัดซึ่งมีความสำคัญ และทางจังหวัดประชาสัมพันธ์ให้เป็น

แหล่งท่องเที่ยว

6.8.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 2 มิถุนายน 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.9 พิพิธภัณฑ์วัดทุ่งกระเซาะ

6.9.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์วัดทุ่งกระเซาะ วัดทุ่งกระเซาะ เลขที่ 135 บ้านทุ่งกระเซาะ หมู่ 6

ตำบลทุ่งกระเซาะ อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก 63120

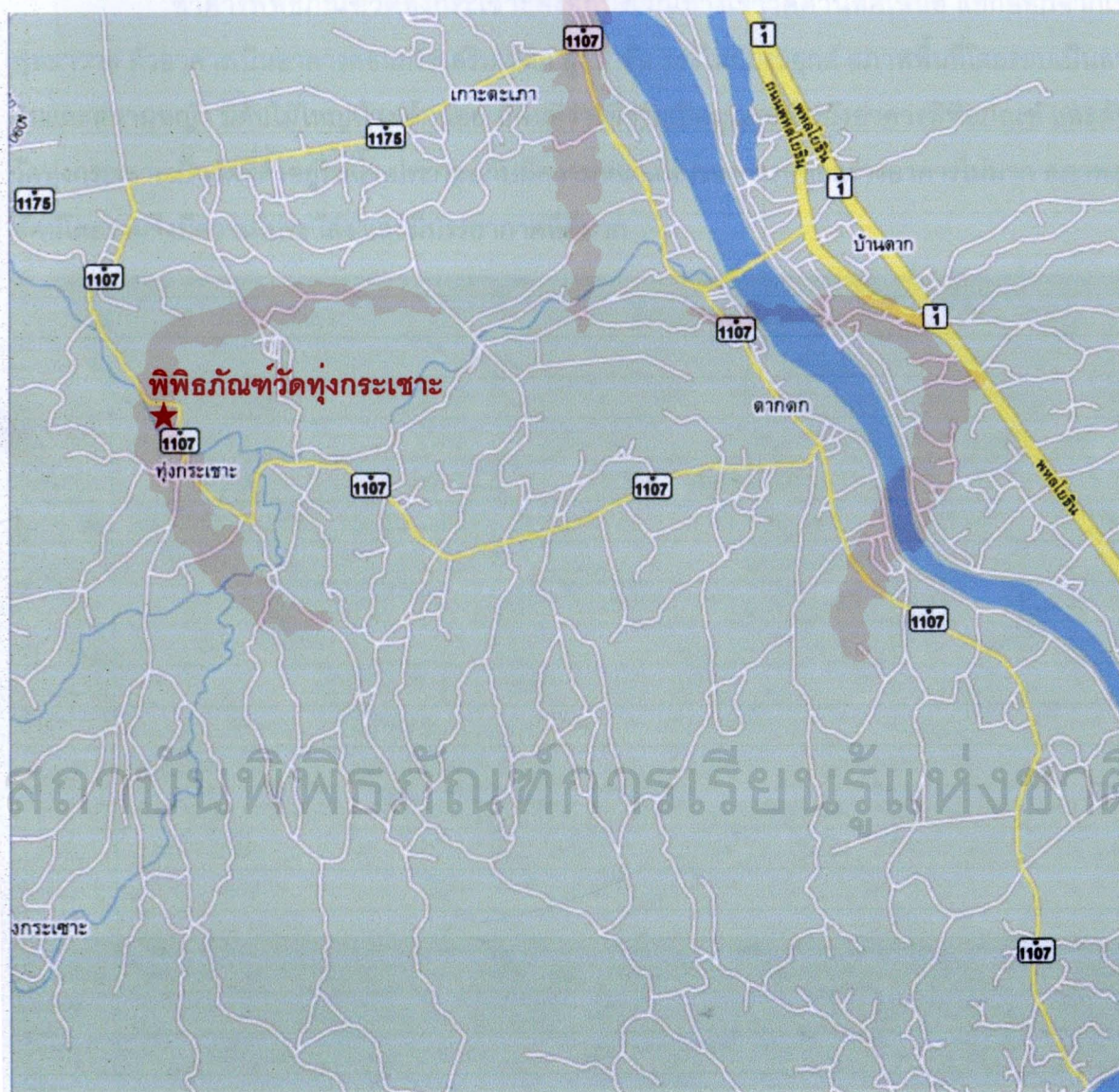
โทรศัพท์ 08-4819-8246

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

6.9.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ใช้ทางหลวงหมายเลข 1107 ออกจากตัวเมืองตากมาประมาณ 30 กิโลเมตร หรือใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ตรงกิโลเมตรที่ 442 เข้าอำเภอบ้านตากตามถนนพหลโยธินเดิมไปประมาณ 1.8 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนสุขาภิบาลตากออกซอย 3 ผ่านสะพานข้ามแม่น้ำปิง แล้วเลี้ยวเข้าทางหลวงหมายเลข 1107 เข้าตำบลทุ่งกระเซาะอีกประมาณ 10 กิโลเมตร จะเห็นวัดทุ่งกระเซาะอยู่ทางด้านซ้ายมือ หรือหากไม่ใช้เส้นทางเข้าตำบลทุ่งกระเซาะ ก็สามารถตรงต่อไปตามทางหลวงหมายเลข 1107 อีกประมาณ 5 กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 1175 อีกประมาณ 5.5 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 1170 อีกประมาณ 3 กิโลเมตร ทางด้านขวามือก็จะถึงวัดทุ่งกระเซาะ

6.9.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารพิพิธภัณฑ์วัดทุ่งกระเซาะตั้งอยู่บริเวณทางเข้าวัดด้านทิศเหนือ แยกออกจากเขตพุทธาวาส ตัวอาคารเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก สูง 2 ชั้น ทรงไทยประยุกต์ สภาพพื้นที่โดยรอบเป็นลาดินและสนามหญ้า มีต้นไม้ใหญ่บ้างเล็กน้อย มีพื้นที่ว่างที่ช่วยเปิดมุมมองไปยังอาคารพิพิธภัณฑ์ และด้วยวัดทุ่งกระเซาะเป็นวัดที่ตั้งอยู่ริมน้ำ ประกอบกับมีความหนาแน่นของการปลูกสร้างอาคารไม่มาก สภาพภูมิทัศน์โดยรวมจึงมีความโปร่ง โล่ง และมีบรรยากาศที่ดีมาก

ผังบริเวณวัดทุ่งกระเซาะ

อาคารพิพิธภัณฑ์วัดทุ่งกระเซาะและสภาพภูมิทัศน์บริเวณอาคาร

6.9.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน
วัดทุ่งกระเซาะ

พระครูมงคลประภาวัฒน์
ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.9.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ
ควรติดต่อล่วงหน้าก่อนเข้าชม

6.9.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม
ไม่เก็บค่าเข้าชม

6.9.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

แนวคิดการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์วัดทุ่งกระเซาะเริ่มขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ. 2546 โดยนายกเทศมนตรี นายก่ำจัด นิลจันทร์ เห็นว่าทางวัดทุ่งกระเซาะมีของสะสมอยู่เป็นจำนวนมาก จึงได้ทำตู้เก็บของสำหรับเก็บรักษาโบราณวัตถุและของเก่าที่ชาวบ้านร่วมใจกันนำมาบริจาค ซึ่งเดิมได้เก็บรักษาไว้ภายในกุฏิ ต่อมาชุมชนและผู้มีจิตศรัทธาได้ร่วมกันก่อสร้างอาคารพิพิธภัณฑ์ขึ้นเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2548 และแล้วเสร็จเมื่อปี 2550 จากนั้นจึงได้นำของสะสมต่าง ๆ มาจัดแสดงเป็นพิพิธภัณฑ์ให้ประชาชนได้เยี่ยมชม

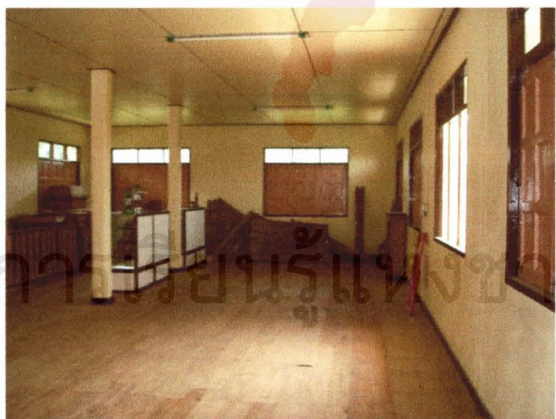
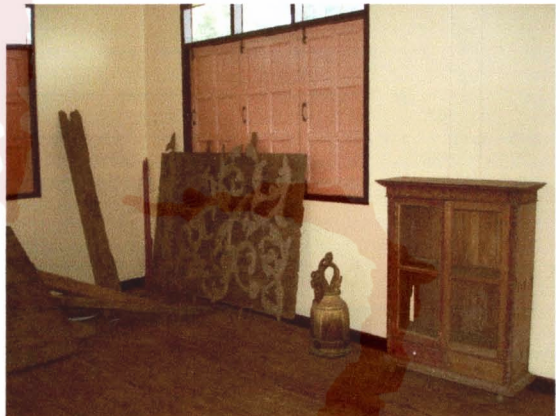
6.9.8 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

6.9.9 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิต

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

2.1) โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป และหม้อ ไห เครื่องถ้วยชามที่มีการขุดพบที่บ้านลิซอ ตำบลทุ่งกระเซาะ

2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ ผ้าพระบท, หีบธรรม, ตู้พระธรรม ธรรม์ง่า และเครื่องไม้ตกแต่งอาคาร

2.3) เอกสารโบราณ ได้แก่ คัมภีร์ไบเบิล และสมุดข่อย

2.4) เครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ เครื่องทองเหลือง และเครื่องมือลงยา

2.5) ของใช้ที่ชาวบ้านนำมาบริจาค เช่น ปิ่นโต กาน้ำ ชันน้ำ ตะเกียง ชันโตก ลูกคิด พาน แจกัน เป็นต้น

ภาพถ่ายด้วยช่างวัตถุจัดแสดง

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

หน้าบันไม้สัก

ผ้าพระบพ
เทศน์มหาชาติ 12 กัณฑ์

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว ไม่มีการจัด

6.9.10 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

สำหรับโบราณวัตถุและของเก่าของทางวัด ได้มีหน่วยงานมาช่วยจัดทำทะเบียน โดยลง
หมายเลขกำกับไว้แล้ว

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ ไม่มี

6.9.11 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

พิพิธภัณฑ์วัดทุ่งกระเชาะบริหารจัดการโดยวัดทุ่งกระเชาะ โดยมีพระภิกษุและสามเณร
เป็นผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

- 2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย
 - อันดับ 1 ประชาชนทั่วไป
 - อันดับ 2 นักเรียน นักศึกษา
- 3) สถิติผู้เข้าชม
ยังไม่มี การเก็บสถิติ
- 4) การบริการต่อผู้เข้าชม
ลานจอดรถ
- 5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
ไม่มี
- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
การจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา พระมหากษัตริย์ และประเพณีต่าง ๆ
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ
ไม่มี

6.9.12 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง
ไม่มี

6.9.13 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน
ขาดแคลนงบประมาณสนับสนุน

- 6.9.14 จุดอ่อนและจุดแข็ง
- 1) จุดอ่อน
 - การเข้าถึงค่อนข้างยาก เนื่องจากไม่ได้ตั้งอยู่บนถนนสายหลัก
 - 2) จุดแข็ง
 - องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกระเชาะสนับสนุนการดำเนินงานพิพิธภัณฑ์

6.9.15 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้
ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 2 มิถุนายน 2552

6.10 พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโพธิคุณ วัดโพธิ์งาม

6.10.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโพธิคุณ วัดโพธิ์งาม หมู่ 6 ตำบลสมอโค่น อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก
63120

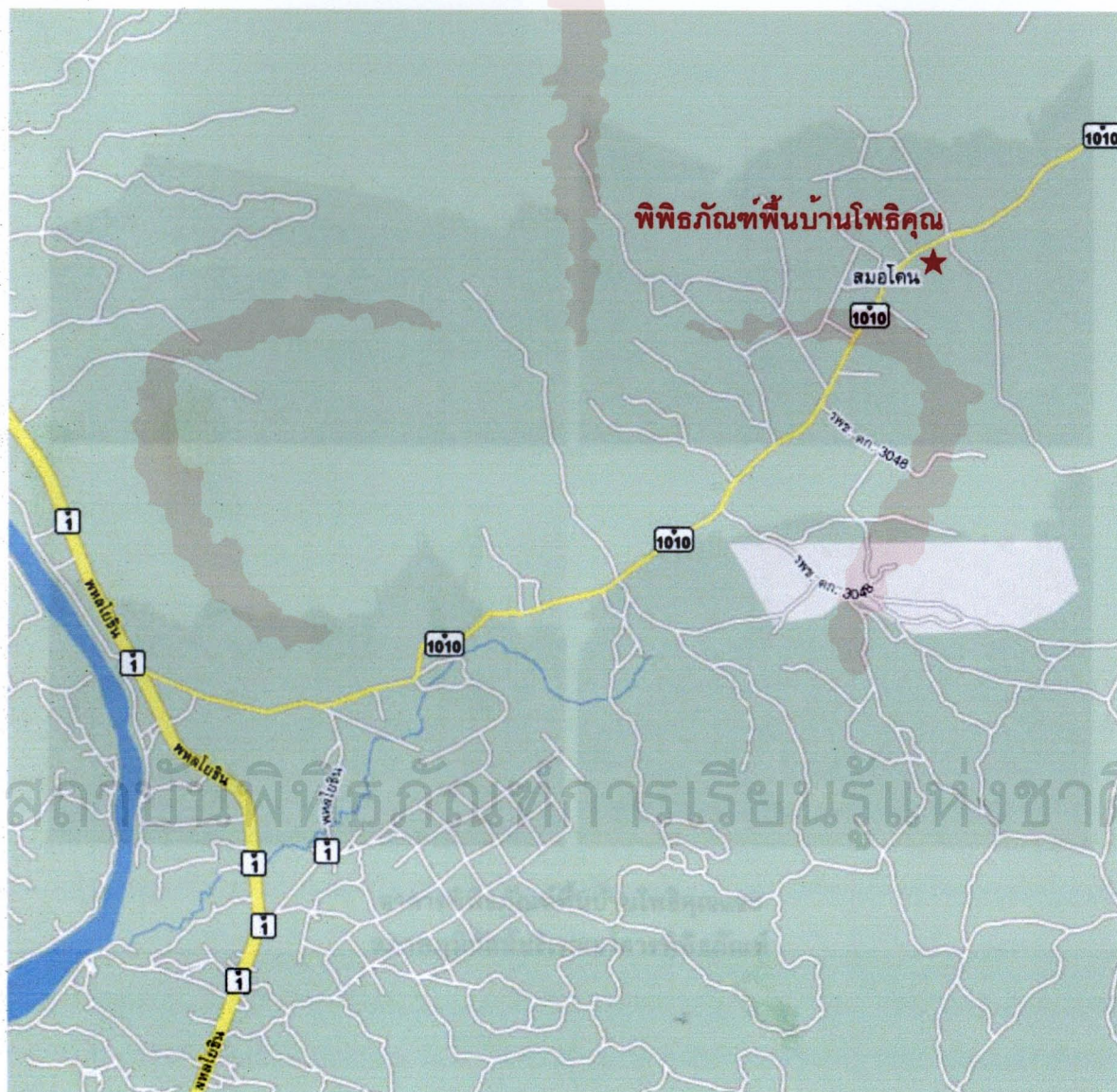
โทรศัพท์ 0-5589-8588, 08-7739-5448, 08-9959-5528

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

6.10.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ตรงกิโลเมตรที่ 438 เลี้ยวขวาเข้าตำบลสมอโค่นตามทางหลวงหมายเลข 1010 ไปประมาณ 10 กิโลเมตร จะเห็นวัดโพธิ์งามอยู่ทางด้านขวามือ

6.10.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโพธิ์คุณประกอบด้วยอาคารจัดแสดง 3 ส่วน คือ อาคารหลัก เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กชั้นเดียว อาคารศาลาโถง เป็นอาคารไม้ชั้นเดียวเปิดโล่ง และกลุ่มบ้านจำลอง กลุ่มอาคารพิพิธภัณฑ์ตั้งอยู่แยกเป็นสัดส่วนจากเขตพุทธาวาส โดยอยู่ด้านหน้าวัดบริเวณริมกำแพงทางทิศเหนือ และจัดวางอาคารเรียงเป็นรูปตัวแอลบนขอบลานโล่งขนาดใหญ่ซึ่งเป็นสนามหญ้าและทางเดิน โดยลานนี้ใช้เป็นพื้นที่จัดกิจกรรมและเป็นพื้นที่ว่างที่ช่วยส่งเสริมมุมมองไปยังกลุ่มอาคารพิพิธภัณฑ์ได้เป็นอย่างดี

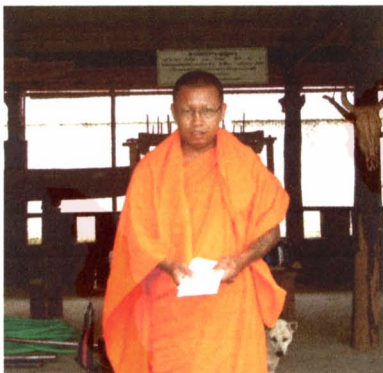

อาคารพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโพธิ์คุณและ
สภาพภูมิทัศน์บริเวณอาคารพิพิธภัณฑ์

6.10.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน

คณะกรรมการวัดโพธิ์งาม

องค์การบริหารส่วนตำบลสมอโคน

พระสมโภชน์ จิตตุปาโล

ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

คุณยุพา ใจไว

ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

6.10.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ

เปิดทำการ 8.00 – 16.30 น. ปิดในวันหยุดราชการ

6.10.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม

ไม่เก็บค่าเข้าชม

6.10.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ในปี 2547 นายไพโรจน์ เงินแจ้ง ขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสมอโคน ได้ร่วมกับราษฎร หมู่ 6 และแกนนำเยาวชน จัดตั้งองค์ผ้าป่าขึ้น 1 กอง เพื่อนำเงินมาใช้ในการย้ายอาคารเก่าซึ่งมีสภาพทรุดโทรมและไม่ได้ใช้ประโยชน์ ที่ตั้งอยู่ในบริเวณวัดโพธิ์งาม ไปตั้งใหม่ ณ บริเวณริมกำแพงทิศเหนือด้านหน้าวัด เพื่อให้เป็นสถานที่รวบรวมเครื่องมือเครื่องใช้ในอดีตของวัดที่กระจัดกระจาย และไม่ได้มีการเก็บเป็นหมวดหมู่ และใช้เป็นที่รวบรวมสิ่งของเครื่องใช้ในอดีตของชาวบ้านในตำบลที่ส่วนหนึ่งนำมาบริจาคให้กับทางวัด และในปี 2548 ชมรมผู้สูงอายุได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบลสมอโคน และได้รับเงินจากการจัดผ้าป่าผู้สูงอายุ รวมทั้งเงินช่วยเหลือจาก

สสว.9 (หน่วยงานสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 155,000 บาท เพื่อนำมาใช้ในการต่อเติมและขยายอาคารจำนวน 2 หลัง ทาง อบต.สมอโค่นและคณะกรรมการวัดโพธิ์งาม ได้ประชาสัมพันธ์เชิญชวนราษฎรในตำบลสมอโค่นร่วมบริจาคสิ่งของเครื่องใช้ เพื่อรวบรวมไว้ในพิพิธภัณฑ์ ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือจากราษฎรเป็นอย่างดี

หลังจากนั้นในวันที่ 12 เมษายน 2549 อบต.สมอโค่นร่วมกับคณะกรรมการวัดโพธิ์งาม และชมรมผู้สูงอายุตำบลสมอโค่น จึงได้ทำพิธีเปิดพิพิธภัณฑ์ โดยใช้ชื่อว่า "พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโพธิ์คุณ" โดยชื่อโพธิ์คุณ เป็นฉายาของอดีตเจ้าอาวาสวัดโพธิ์งาม ซึ่งมรณภาพเมื่อปี 2545 ผู้เป็นพระนักปฏิบัติรูปหนึ่ง

6.10.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ทางชมรมผู้สูงอายุตำบลสมอโค่น คณะกรรมการวัดโพธิ์งาม และอบต.สมอโค่น มีความหวังว่าพิพิธภัณฑ์แห่งนี้จะเป็นแหล่งศึกษาในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับข้าวของ เครื่องใช้และวัฒนธรรมในอดีตของคนในชุมชนแห่งนี้ และนำไปสู่การจัดทำพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านที่มีความสมบูรณ์ต่อไปในอนาคต

6.10.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

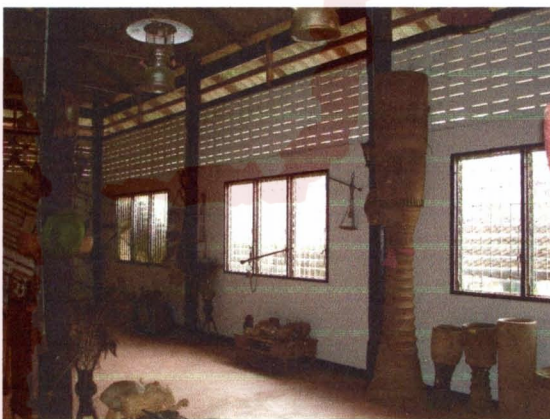
ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

6.10.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยในศาลาโถงจะจัดแสดงวัตถุชิ้นใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นของที่ชาวบ้านบริจาคมา เช่น เกวียน เครื่องมือไถนา เครื่องดนตรี ส่วนในอาคารหลักส่วนใหญ่จะเป็นวัตถุที่มีราคา สำหรับกลุ่มบ้านจำลองจะจัดแสดงข้าวของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งวัตถุจัดแสดงที่ได้รับบริจาคมาบางชิ้นอาจจะซื้อของใหม่ทดแทนแต่จะทำเลียนของเก่าแล้วให้คำบรรยายว่าเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในอดีต เนื่องจากของที่รับบริจาคมาอาจอยู่ในสภาพที่ไม่ค่อยสมบูรณ์นัก

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

- 2.1) โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูปไม้
- 2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ ทิเบธรรม
- 2.3) เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน ได้แก่ เครื่องดนตรี, เครื่องมือการเกษตร, เครื่องมือประมง, เครื่องมือทอผ้า, เครื่องจักสาน, เครื่องมือช่าง, เครื่องปั้นดินเผา, ถ้วยชาม และเครื่องครัว
- 2.4) ยานพาหนะพื้นบ้าน ได้แก่ เกวียน, ล้อเกวียน และจักรยาน
- 2.5) ภาพถ่าย

ภาพถ่ายตัวอย่างวัตถุจัดแสดง

- 3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)
ไม่มี
- 4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว
ไม่มีการจัด

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.10.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

ได้มีการทำบันทึกไว้เป็นคำบรรยายเกี่ยวกับวัตถุจัดแสดงแต่ละชิ้น หากเป็นวัตถุที่มีผู้บริจาคมา จะเขียนชื่อผู้บริจาคไว้ด้วย แล้วก็นำลงสมุดบันทึกเล่มใหญ่

สมุดบันทึกการระเลียด
วัตถุจัดแสดง

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ

ไม่มี

6.10.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโพธิคุณร่วมบริหารจัดการโดยคณะกรรมการวัดโพธิ์งามและองค์การบริหารส่วนตำบลสมอโคน โดยมีเจ้าหน้าที่ดูแลประจำพิพิธภัณฑ์ 1 คน และมีชาวชุมชนเป็นมัคคุเทศก์อาสาสมัคร

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

อันดับ 1 นักเรียน นักศึกษา

อันดับ 2 ประชาชนทั่วไป

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีกรเก็บสถิติ

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

4.1 มัคคุเทศก์นำชม

4.2 ลานจอดรถ

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

5.1 เอกสารแผ่นพับแนะนำพิพิธภัณฑ์

5.2 เอกสารแนะนำองค์การบริหารส่วนตำบลสมอโคน

แผ่นพับแนะนำพิพิธภัณฑ์

- 6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)
- 6.1) โครงการลานวัฒนธรรม
- 6.2) โครงการโครงการลานวัฒนธรรมสัญจร
- 6.3) การจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา พระมหากษัตริย์ และประเพณีต่าง ๆ
- 7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่น ๆ
- พิพิธภัณฑ์ดำเนินงานไปควบคู่กับโครงการวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชนตำบลสมอโคน

6.10.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง
ไม่มี

6.10.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน
ไม่มี

6.10.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

1) จุดอ่อน

- การเข้าถึงค่อนข้างยาก เนื่องจากไม่ได้ตั้งอยู่บนถนนสายหลัก

2) จุดแข็ง

- ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีการสร้างความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่าง

ต่อเนื่อง

- องค์การบริหารส่วนตำบลสมอโคนสนับสนุนการดำเนินงานของพิพิธภัณฑ์

6.10.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

ยังไม่มีกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 2 มิถุนายน 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.11 พิพิธภัณฑ์วัดชลประทานรังสรรค์

6.11.1 ที่อยู่และการติดต่อ

พิพิธภัณฑ์วัดชลประทานรังสรรค์ วัดชลประทานรังสรรค์ เลขที่ 311 หมู่บ้านจัดสรร หมู่ 3

ตำบลสามเงา อำเภอสามเงา จังหวัดตาก 63130

โทรศัพท์ 08-7200-5904

โทรสาร ไม่มี

E-Mail ไม่มี

Website ไม่มี

6.11.2 แผนที่สถานที่ตั้งพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

การเดินทางถึงพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ออกจากตัวเมืองตากมุ่งหน้าสู่จังหวัดลำปางไปประมาณ 30 กิโลเมตร จะถึงทางแยกไปตำบลวังหมัน เลี้ยวซ้ายไปตามถนนที่ไปเขื่อนภูมิพลประมาณ 9 กิโลเมตร จะพบทางแยกก่อนถึงโรงพยาบาลสามเงา ให้เลี้ยวซ้ายไปอีกประมาณ 1.5 กิโลเมตร ทางด้านซ้ายมือก็จะถึงวัดชลประทานรังสรรค์

6.11.3 ลักษณะทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

อาคารพิพิธภัณฑ์วัดชลประทานรังสรรค์ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของวัด มีลักษณะเป็นวิหารทรงไทย สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ผืนภายในตกแต่งด้วยงานจิตรกรรมภาพพุทธประวัติ และบริเวณหน้าต่างเขียนลวดลายเครือเถาวัลย์ ปัจจุบันอาคารเพื่อก่อสร้างและตกแต่งเสร็จ กำลังจะดำเนินการติดตั้งวัตถุจัดแสดง

สภาพพื้นที่บริเวณอาคารพิพิธภัณฑ์เป็นลานโล่งโดยรอบ โดยจัดเป็นสนามหญ้า พร้อมปลูกไม้ประดับและต้นไม้ใหญ่ มีพื้นที่ว่างที่ช่วยส่งเสริมมุมมองให้แก่อาคารพิพิธภัณฑ์

ผังบริเวณวัดชลประทานรังสรรค์

อาคารพิพิธภัณฑ์วัดชลประทานรังสรรค์และ
สภาพภูมิทัศน์บริเวณอาคารพิพิธภัณฑ์

6.11.4 ผู้ดูแลและหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน
คณะกรรมการวัดชลประทานรังสรรค์

คุณสุทศักดิ์ โพศรี
ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.11.5 วันและเวลาในการเปิด-ปิดทำการ
ยังไม่เปิดจัดแสดง

6.11.6 ลักษณะของการเก็บค่าเข้าชม
ไม่เก็บค่าเข้าชม

6.11.7 ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

วัดชลประทานรังสรรค์ ชาวบ้านนิยมเรียกว่า "วัดจัดสรร" เพราะตั้งอยู่ในหมู่บ้านจัดสรรที่ทางราชการจัดให้ วัดนี้สร้างขึ้นโดยกรมชลประทานเพื่อทดแทนวัดเดิมในตำบลบ้านนา 8 วัด คือ วัดท่าโป่ง วัดท่าเตื่อ วัดหลวง วัดศรีแท่น วัดบ้านห้วย วัดดอนแก้ว วัดพระธาตุลอย และวัดอุมวาม เนื่องจากบริเวณที่ตั้งเดิมอยู่ในเขตที่จะถูกน้ำท่วมตามโครงการสร้างเขื่อนภูมิพล เมื่อได้จัดสร้างแล้วได้มีการขนานนามเพื่อเป็นประวัติศาสตร์ในการก่อสร้างว่า "วัดชลประทานรังสรรค์" และได้นำพระบรมสารีริกธาตุขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์พระธาตุลอยอันศักดิ์สิทธิ์ ยอดฉัตรเจดีย์ พระพุทธรูปทองคำศักดิ์สิทธิ์ คือหลวงพ่อกันใจจำนวน 3 องค์ และศาสนวัตถุต่าง ๆ เช่น พระพุทธรูปทองคำสัมฤทธิ์ขนาดและปางต่าง ๆ หีบหลวงหลายทองที่บรรจุพระธรรม ตู้ไม้ สิ่งของเครื่องใช้ของวัดทั้ง 8 วัดมารวมกัน ณ วัดชลประทานรังสรรค์

สำหรับการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์วัดชลประทานรังสรรค์นั้น เกิดจากการสนับสนุนของนักวิชาการมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ทำการบูรณาการตั้งเป็นพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นขึ้น ในส่วนของโบราณวัตถุเก่าที่มีมาแต่ยุคก่อนสุโขทัยของชาวชุมชนบ้านนาซึ่งมีอยู่ประมาณ 800 ชิ้น ได้มีการนำไปเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติในช่วงที่น้ำท่วม และกำลังจะเริ่มทยอยนำมาจัดแสดงในอาคารพิพิธภัณฑ์ที่จัดเตรียมไว้

6.11.8 โครงสร้างและนโยบายของพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้

พิพิธภัณฑ์วัดชลประทานรังสรรค์จะเป็นสถานที่ในการเก็บรวบรวมประวัติศาสตร์ขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิตของชาวบ้านชุมชนบ้านนา อำเภอสามเงา จังหวัดตาก เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ตระหนักถึงความสำคัญของชุมชน รวมทั้งทำหน้าที่บอกเล่าเรื่องราวของท้องถิ่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเชื่อมโยงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ กลุ่มคนในสังคม ประเพณีวัฒนธรรม ระบบเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ทั้งนี้ ได้รวบรวมโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุอันมีค่าต่าง ๆ ของชุมชนในอดีตไว้อย่างเป็นระเบียบ และมีคุณค่าต่อการศึกษาความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของผู้คนได้เป็นอย่างดี

6.11.9 แผนการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ยังไม่มีกำหนดแผนการดำเนินงาน

6.11.10 ลักษณะการจัดแสดง

1) ลักษณะการจัดแสดง

เนื้อหาการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภาพถ่ายห้องจัดแสดง

2) ประเภทของวัตถุที่จัดแสดง

วัตถุชิ้นสำคัญในการจัดแสดง ได้แก่

- 2.1) โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูปสมัยเชียงแสน และพระพุทธรูปไม้
- 2.2) สิ่งของ เครื่องใช้ทางพระพุทธศาสนา เช่น จีวรลายดอกพิกุล
- 2.3) เครื่องมือเครื่องใช้

3) วัตถุจัดแสดงชิ้นที่มีความสำคัญ (Master Pieces)

ยังไม่มีข้อมูล

4) การจัดนิทรรศการชั่วคราว

ยังไม่มีข้อมูล

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6.11.11 การจัดเก็บและการดูแลรักษาวัตถุที่จัดแสดง

1) การทำทะเบียนวัตถุสิ่งของ

ทางกรมศิลปากรได้จัดทำทะเบียนวัตถุจัดแสดงไว้ทั้งหมด

2) ห้องคลังเก็บวัตถุโดยเฉพาะ

ไม่มี

3) ห้องปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซมวัตถุสิ่งของ
ไม่มี

6.11.12 การดำเนินการและการจัดการของพิพิธภัณฑ์

1) จำนวนเจ้าหน้าที่ และรูปแบบการบริหารจัดการ

พิพิธภัณฑ์วัดชลประทานรังสรรค์บริหารจัดการโดยคณะกรรมการวัดชลประทาน
รังสรรค์ ส่วนบุคลากรในการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ยังไม่ได้กำหนด

2) ผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

ยังไม่มีข้อมูล

3) สถิติผู้เข้าชม

ยังไม่มีข้อมูล

4) การบริการต่อผู้เข้าชม

ยังไม่มีข้อมูล

5) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

ยังไม่มีดำเนินการ

6) การจัดกิจกรรม (กิจกรรมในช่วงระยะเวลา 1 ปี)

6.1) การถ่ายทอดและสาธิตภูมิปัญญาท้องถิ่น

6.2) โครงการลานวัฒนธรรมพื้นบ้าน

6.3) การจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา พระมหากษัตริย์ และประเพณีต่าง ๆ

7) การประสานความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานอื่น ๆ

7.1) พิพิธภัณฑ์ได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

7.2) พิพิธภัณฑ์ดำเนินการควบคู่ไปกับโครงการวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชนตำบล

สามเงา

6.11.13 แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

เขื่อนภูมิพล

6.11.14 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

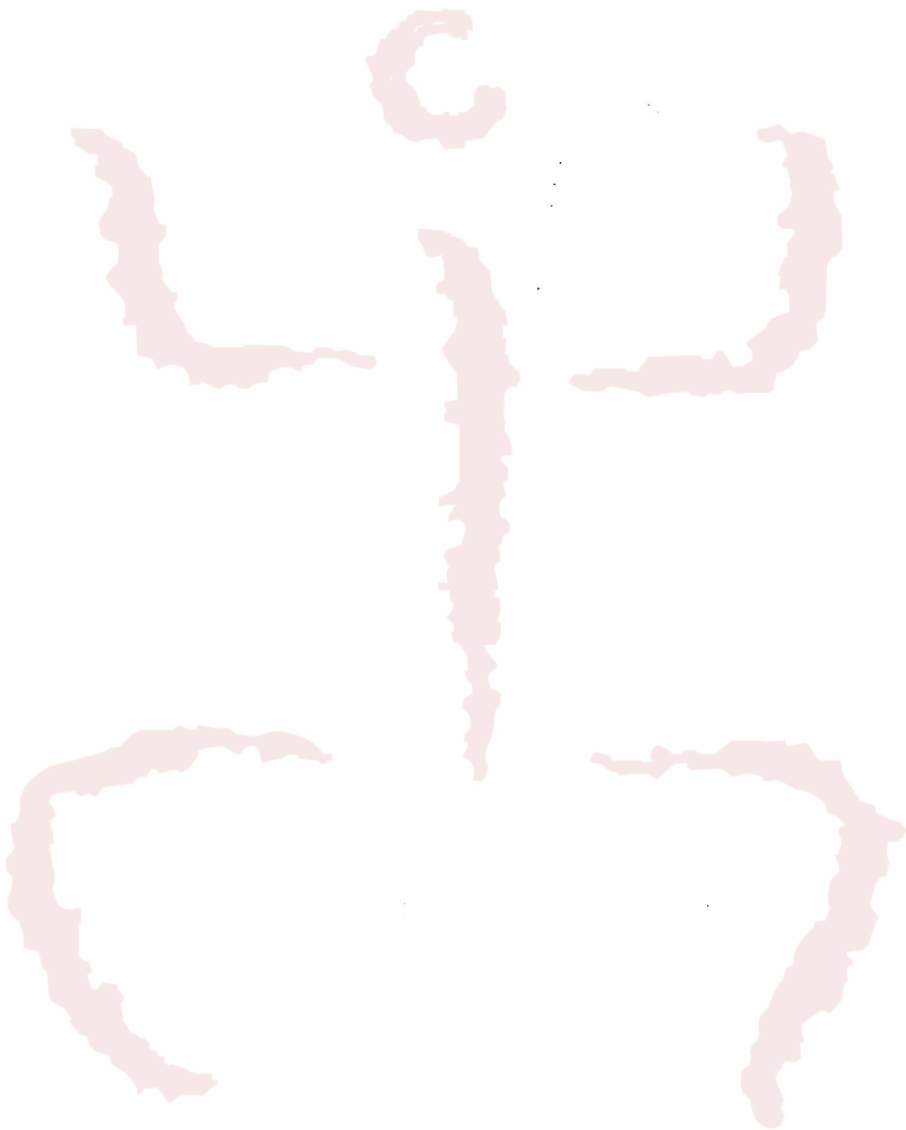
ยังไม่มีข้อมูล

6.11.15 จุดอ่อนและจุดแข็ง

ยังไม่มีข้อมูล

6.11.16 แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑ์/แหล่งเรียนรู้
ยังไม่มีการกำหนดชัดเจน

ข้อมูล ณ วันที่ 2 มิถุนายน 2552

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

[illegible]

NDMI

000010003711

